

С. Я. Єрмоленко, В. Т. Сичова

РІДНА МОВА

6

С
ц
Д
а
Ж
з
б
є
р
і
ш
р
к
д
Ж
з
б
є
р
і
ш
ц

Ж
б
є
р
і
ш
ц
Д
Ж
з
б
є
р
і
ш
а
ц
к
д
Ж
з
б
є
р
і
ш
ц
і
а

ВИТЯГ ІЗ ЗАКОНУ УКРАЇНИ
Про Державний Гімн України

Стаття 1. Державним Гімном України є національний гімн на музику М. Вербицького із словами першого куплету та приспіву твору П. Чубинського в такій редакції:

Ще не вмерла України і слава, і воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші воріженьки, як роса на сонці.
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.

Приспів:

Душу й тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького роду.

Стаття 2. Встановити, що урочисті заходи загальнодержавного значення розпочинаються і закінчуються виконанням Державного Гімну України.

Музичне виконання Державного Гімну України здійснюється під час проведення офіційних державних церемоній та інших заходів.

Стаття 3. Наруга над Державним Гімном України тягне за собою відповідальність, передбачену законом.

Президент України
м. Київ, 6 березня 2003 року

Я низький — без неба,
Я малий — без поля,
Без кохання й дружби
Згіркне моя доля.

Як без мрій — без сонця
І дощів навкісних,
Я глухий — без мови,
Мовчазний — без пісні.

Без Дніпра — мілкий я,
У піски затертий.
А без Батьківщини —
Я навіки мертвий.

В. Крищенко

*Рекомендовано Міністерством освіти і науки України
(лист № 6/2-11 від 22.05.2006)*

Видано за рахунок державних коштів. Продаж заборонено

КЛЮЧОВІ ПОЗНАЧЕННЯ:

І — пригадаймо;
ДАЙМО

З — запам'ятаймо;
П'ЯТАЙМО

Ц — це цікаво;
АВО

У — усміхнімось.
ІМОСЬ

Єрмоленко С. Я., Сичова В. Т.

Рідна мова: Підруч. для 6-го кл. — К.: Грамота, 2006. — 296 с.: іл.

ISBN 966-349-008-X

ББК 81.2УКР-922

ДРУЖЕ-ШЕСТИКЛАСНИКУ!

Ось і знову ми разом — тепер у шостому класі. Напевно, ти впізнав мене: я твій підручник з рідної мови. За рік ми подорослішали — і я, і ти. У п'ятому класі рідна мова допомагала тобі вивчати українську та зарубіжну літературу, історію, етику, природознавство, математику тощо. Ти пізнавав мовні закони: звуки мови та позначення їх на письмі, будову слова, значення слів та стійких мовних зворотів, а також вивчав будову речення, текст, поняття про мовні стилі. А в шостому класі на тебе чекають цікаві уроки з історії стародавнього світу, ботаніки. Перед тобою відкриватимуться нові й нові скарби людських знань. Їх ти здобуватимеш із підручників, написаних рідною мовою. Мої ж сторінки розповідатимуть тобі про саму мову: її лексику, частини мови (іменник, прикметник, числівник і займенник), способи творення слів.

Я допоможу тобі грамотно писати перекази, твори, готувати усну відповідь на уроках, правильно вимовляти й писати імена та прізвища, слова іншомовного походження; навчу тебе доречно вживати в розмові влучні, образні вислови. Разом із твоїм учителем ми зробимо навчання цікавим, ефективним. Ми не тільки друзі: рідна мова — це твоє друге Я.

У всьому світі люди пишаються рідною мовою. Хай вони знають багато іноземних мов, але свою бережуть і плачуть, розуміючи, що це основа основ їхнього життя і майбутніх успіхів.

1. Прочитайте. Поясніть значення виділених слів.

Людство ще не винайшло таких приладів, якими можна виміряти красу й багатство мови. Адже для кожного своя мова — найкраща, найбагатша. У ній знаходить людина точне, щире, таке потрібне для спілкування слово. Ось як про це пише поет В. Бичко:

Бесідо ж моя щирая,
Всіх я до тебе запрошую.
Тільки у вас я вірую,
Люди мої хорошіі!
Тільки для вас **визбирую**

Чисті, **незапорошені**,
Світлі слова, мов промені,
Неголосні, єдиніі.
З вами в розмові, в гомоні
Чую себе людиною.

Прислухаймось до нашої усної мови. Якщо вимовимо слова виразно, чітко, правильно наголошуючи склади, обов'язково відчуємо, яка повноголоса, милозвучна наша мова, як урівноважуються в ній голосні й приголосні звуки.

В українській мові переважають відкриті склади, які закінчуються голосним звуком; чергуються у — в, і — й (*він увійшов — вона ввійшла; поїзд іде — зима йде*). Це робить мову гнучкою, мелодійною.

Склад у кінці слова вимовляють протяжно. Наголос у слові вільний, рухомий.

Наприклад: Н. в. одн. — кні́жка, Р. в. одн. — кні́жки, Н. в. мн. — книжкí.

Видатний співак Леонід Собінов 1926 року був на гастролях у Харкові й залишив такий спогад: «Коли я одержав переклад “Лоенгріна” українською мовою і тоді ж, сівши за рояль, проспівав знамените звернення до лебедя, я мимоволі закричав:

— Та це ж бо звучить зовсім по-італійському: гарно, звучно, благородно і поетично!».

2. Накресліть таблицю. Додайте власні приклади чергування, зразки варіантних форм.

Засоби милозвучності української мови

Чергування

у — в	зайшов у клас; приїхали в село, ...
з — із — зі	зустрілися з другом; вибрав із тексту; узяла зі столу, ...
і — й — та	дід і баба; дерева й квіти; Іван, Петро та Микола, ...

Іменникові	імла — мла, іржа — ржа́, на батькові — на батьку, у гаю́ — у гаї́
Прикметникові	весела — веселая, молоді — молоді́ї, на синьому — на синім
Дієслівні	ходімо — ходім, несіть — несіте, читати — читать, цікавитися — цікавитись, гуля — гуляе
Займенникові	на тому березі — на тім березі

3. Прочитайте. У якому слові відбувається чергування *y* — *v*? Поясніть його.

Учителька викликала Сергійка до дошки. Він вийшов, стоїть і мовчить.

— Я тебе уважно слухаю, — каже вчителька.

— Дивно, — знизує плечима Сергійко, — я ж нічого не кажу.

4. 1. Спишіть текст, вибравши з дужок потрібний прийменник, сполучник.
- Мамо, коли ж по черешні?
 - Спіють наші черешні, хай спіють... Бачиш, — кивнула на вікно, — (в, у) небі: наче **на грозу збирається**. Ще під грім (і, й, та) блискавку втрапимо.
 - Хіба б не перечекали? Під вербою чи липою.
 - А як (в, у) полі нажене? Голо ж голісінько (в, у) полі.
 - Так (й, і) не скуштую черешень, а ввечері на поїзд мені...
 - Хай лишень **розпогодиться**, підемо... — (і, й) стала бідкатися: — Скільки цих клопотів набралось (в, у) хаті (і, й, та) біля хати! (*За Є. Гуцалом*).

2. До виділених висловів доберіть синоніми. Запишіть їх.

5. 1. Прочитайте текст. До виділених слів доберіть варіантні форми.

ДУМКА

Тече вода в синє море,
Та не **витікає**,
Шука козак свою долю,
А долі **немає**.

Пішов козак світ за очі;
Грає синє море,
Грає серце **козацькеє**,
А думка говорить...

Т. Шевченко

2. Поясніть значення фразеологізму *іти (їти) світ за очі*. Доберіть синоніми до цього фразеологізму. Запишіть їх.

У словнику сучасної літературної мови налічують до двохсот тисяч слів. Коли врахувати мову фольклору та мову, якою розмовляють українці в різних областях України, то в мові нарахуємо до півмільйона слів.

6. 1. Прочитайте подані слова-синоніми. Із чотирма з них (на вибір) складіть і запишіть речення.

Зарозумілість, гордоці, гордовитість, гордість, бундючність, пиха, пихатість, чванство, чванливість, гордия, гонор, гоноровитість, чванькуватість, марнославство, спесивість, зазнайство, зверхність.

2. Чи всі слова наведеного синонімічного ряду позначають негативні риси характеру?

Українська мова багата на зменшено-пестливі слова: *матусенька, тихесенький, пізенько, спатоньки*.

7. 1. Прочитайте текст колискової пісні. Поясніть, якими засобами досягається милозвучність української мови.

Сонки-дрімки в колисіньки,	А в роточок говорушки,
Добрий розум в головоньки,	А в ніженьки ходусеньки,
А рісточки у кісточки,	А в рученьки ладусеньки.
Здоров'ячко у сердечко,	

2. До зменшено-пестливих слів доберіть спільнокореневі слова. Запишіть їх.

8. Спийшіть текст. Поясніть значення виділених слів, висловів.

У колискових піснях діють незвичні персонажі. Там усюди ходить сон: «Ходить сон по долині в червоній жупанині»; «Ходить сонко по вулиці, носить спання в рукавиці». Сон з'являється біля вікон, у хаті, щоб нагадати дитині: настав час спати. Він **дарує** дітям **спання**.

Завжди в парі живуть у **колисанках** сон і котик. Кіт присипляє дитину. Він **воркоче**, **гуде**. З ним відбуваються різні пригоди. Часом він **опиняється в шкоді**: то з'їсть медок, то злиже сметанку. Мабуть, тому й існує народна приказка: шкідливий як кіт.

Француз П'єр Шевальє у книзі про козаків, яку написав ще в 1663 році, писав: «Українська мова дуже ніжна й сповнена пестливих виразів та надзвичайно витончених зворотів».

Німецький поет Ф. Боденштедт переклав чимало українських пісень німецькою мовою і вважав, що «українська мова наймелодійніша й найголосніша поміж усіма слов'янськими мовами, з великими музичними можливостями».

9. 1. Прочитайте текст. Перекажіть його.

Діти люблять звірів, чують себе **близькими** до них, розмовляють з ними і розуміють їх. Тому й оповідання про звірів їм такі цікаві, особливо, коли ті звірі в байці ще починають **говорити**, думати і поводитися, як люди. Оті простенькі сільські байки, як дрібні, **тонкі** коріччики, вкорінують у нашій душі любов до рідного слова, його краси, **простоти** і чарівної милозвучності. Тисячі

речей у житті забудете, а тих хвиль, коли вам люба мама чи бабуся оповідала байки, не забудете до смерті (За І. Франком).

2. Яку казку ви почули вперше? Розкажіть про те, яка українська народна казка вам сподобалась найбільше.
3. До виділених слів доберіть антоніми. Запишіть їх.

10. 1. Прочитайте текст. Пригадайте, що називається фразеологічним зворотом.

із Бабусиної суні

Бігати хвостиком — невідступно, часом набридливо ходити за ким-небудь.

— Чого ти за мною хвостиком бігаєш? — питає Дмитрик сестричку. — Грайся зі своїми ляльками.

— А я не хвостиком бігаю, а ногами, та ще стежкою, доріжкою. Хіба ж хвостики бігають?

— Авжеж, що бігають. Он біжить песик, а його хвостик завжди за ним — круть-верть. Нікуди собачці від хвостика не втекти. Куди не повернися, а хвостик тут як тут. Хвостик завжди позаду, а не попереду. Песик озирнеться — і знову бачить свій хвостик. Не може втекти від нього. Так і ти бігаєш хвостиком. Куди я, туди й ти.

2. Назвіть фразеологізми, у яких уживається слово *хвіст*.

11. Поясніть, яку роль виконують у спілкуванні звертання до співрозмовника *серденько, голубонько, соколе, зоре, ясочко, ластівко, голубко*.

12. 1. Запишіть речення зі звертаннями українською мовою і російською мовою.

Заходьте до нас, Романе Володимировичу!
Заходите к нам, Роман Владимирович!

2. Порахуйте кількість голосних звуків і відкритих складів у записаних реченнях. Заповніть таблицю.

Мова	Кількість голосних	Кількість відкритих складів
Українська		
Російська		

3. Сформулюйте висновок про м'якозвучність української мови. Обґрунтуйте його.

Багато українців живе в Росії. Спілкуються вони зазвичай російською мовою, але один звук вимовляють так, що завжди можна пізнати їхнє українське походження. Це «найукраїнніший» звук Г. Він відрізняється від Г тим, що видихуване повітря проходить між голосовими зв'язками без перепон: *гарбуз, гарний, горіх, гілка, погода, загадка, погуляти, ген-ген, гирло*.

У цьому розділі ви пригадаєте все, що знаєте про словосполучення й речення, чим відрізняється словосполучення від речення, у якій ситуації спілкування точніше й доцільніше висловлювати свою думку простим реченням, а в якій — складним.

Ви переконаєтеся, що речення зі звертаннями, вставними словами, однорідними членами урізноманітнюють висловлювання, роблять текст емоційним, думку — переконливою.

Для чого вам треба вивчати теоретичний матеріал про словосполучення, прості й складні речення, звертання, вставні слова, однорідні члени речення? Щоб правильно поставити на письмі розділові знаки, передати пряму мову, правильно оформити діалог.

Пригадуючи історію, імена видатних українців, усе-таки основну увагу ви будете звертати на мову, логіку побудови тексту, зв'язки слів у словосполученні і реченні, зв'язки речень у тексті.

ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ РОЗДІЛУ

Словосполучення

Київські князі, будувати місто, справедливо вчинити

Звертання

Сивий Дніпре, ти бережеш пам'ять про минулі віки.

Вставні слова

Кожен громадянин, безперечно, має знати історію своєї держави.

Однорідні члени речення

Русичі займалися хліборобством, бортництвом, рибальством,

Просте речення

Київська Русь — давня держава українців.

Складне речення

Коли вивчавш рідну мову, літературу, історію, починавш усвідомлювати свою належність до великої спільноти людей, яка називається народом.

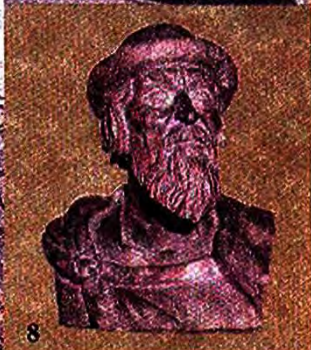
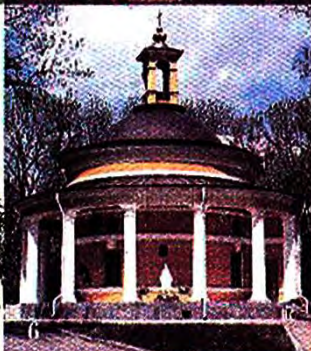
Текст

Першу державу на наших теренах чужинці знали під назвою Русь. Так називалась вона і в давніх літописах. Від літописної назви держави з центром у Києві вчені-історики утворили назву

1. Пам'ятний знак на честь засновників Києва — братів Кия, Щека, Хорива та їхньої сестри Либіді.
2. 4. Княгиня Ольга; заснування Києва. Фрагменти з давніх літописів.
3. Агпа Ярослава.
5. Володимир Великий.
6. Аскольдова могила.
7. Київ в XI–XII ст.
8. Ярослав Мудрий.
9. Пам'ятний знак на Замковій горі в Києві.

ПОВТОРЕННЯ ВИВЧЕНОГО

Повторюючи граматичні теми, ви водночас виконаєте незвичні вправи й завдання. Чому вони незвичні? Бо з глибини віків з'являться перед вами образи княгині Ольги, князів Ігоря, Святослава, Ярослава Мудрого, Володимира Мономаха.

§ 2. Словосполучення і речення. Головні члени речення. Прості речення

Словосполучення — поєднання слів, що називає предмети, їхні ознаки, дії. Словосполучення складається щонайменше з двох слів — головного і залежного.

13. 1. Прочитайте. Випишіть п'ять словосполучень. Поясніть правопис виділених слів.

Загадкова дорога історії **привела** нас сьогодні в минуле, коли **український** народ будував свою першу державу. Назва цієї держави — Київська Русь.

Держава — це дім, у якому живуть тисячі, мільйони людей. Мир, щастя, спокій у домі залежать від законів, за якими живуть люди. А ще й від того, хто стоїть на чолі держави. Хто ж були засновники першої Української держави?

2. Визначте у вписаних словосполученнях головне і залежне слово, від головного до залежного поставте питання. Намалюйте схеми.

14. Прочитайте. Випишіть сполучення слів, які не є словосполученнями. Поясніть свій вибір.

Де стоїть тепер наш Київ,
Там була сама гора.
Жив там перший Кий з Хоривом,
Щек та Либідь — їх **сестра**.
Над самим Дніпром на горах,
Огороджений з боків
Ровом, мурами, валами,
Київ виріс і **розцвів**.

Олександр Олесь

2. Назвіть орфограми у виділених словах.

Речення — це слово або декілька слів, зв'язаних змістом і граматично. Речення інтонаційно завершене, виражає закінчену думку.

Види речень				
за метою висловлювання	за емоційним забарвленням	за кількістю граматичних основ	за складом граматичної основи	за наявністю другорядних членів
розповідні, питальні, спонукальні	окличні, неокличні	прості, складні	односкладні, двоскладні	поширені, непоширені

15.

1. ... вид кожного речення.

Про українську історію часів Кия розповідають лише легенди. А що ж кажуть нам історичні документи? За писемними джерелами, першими княжили в Києві два мужні варяги — Аскольд і Дір. За їхнього правління було встановлено справедливий для городян порядок, надійно захищено кордони від нападів сусідніх племен. У Новгороді тоді правив войовничий князь Олег. Він замислив підкорити собі якомога більше земель. Подолати Аскольда і Діра, вступивши у відкритий бій, він не захотів, тому підступно вбив їх. Скільки таких сумних подій знає історія!

2. Дайте розгорнуті відповіді на запитання, використовуючи різні види речень. Запишіть їх.

1. Яка легенда про заснування Києва вам відома?
2. Як правили в Києві Аскольд та Дір?
3. Як прийшов до влади в Києві князь Олег?

Головні члени речення		Другорядні члени речення		
підмет	присудок	означення	додаток	обставина
хто? що?	що робить підмет? що з ним робиться? хто він є? що він є? який він є?	який? чий? котрий?	кого? чого? кому? чому? кого? що? ким? чим? на (у) кому? на (у) чому?	де? куди? звідки? коли? чому? як?

16.

1. Спийшіть, вставляючи пропущені букви. Підкресліть головні члени речення.

Історія донесла до нас ім'я князя Ігоря. Він прославився своїми походами на Візантію. Для утримання війська князь мав збрати велику данину. Це викликало незадоволення народу. Люди повставали проти князівської сваволі. Під час одного з таких виступів древлян Ігор загинув. Про це розповідає літопис «Повість минулих літ».

2. Доберіть і запишіть синоніми до виділеного слова.

17. 1. Спишіть. Підкресліть другорядні члени речення.

Давні українці поклонялися багатьом богам. Дажбог завжди приносив людям **щастя й багатство**. Перун на небі управляв громами й блискавками та карав **лихих** людей. Сварог дарував вогонь. Волос опікувався худобою. Могутній Стрибог **вправно** кермував вітрами. Лада була богинею краси й перемоги. Крім того, наші предки вірили ще в домовиків, лісовиків і мавок, водних русалок.

2. До виділених слів доберіть антоніми.

- Мамо, чому не їздить мій трактор? — питає Сергійко.
— Батарейки сіли. Підемо купимо нові.
Хлопчик зітхнув:
— Не треба. Це буде дуже довго. Хай краще встануть ті, що сіли.

18. 1. Складіть речення про київських князів за поданими схемами, використовуючи слова з довідки.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

Довідка: *народ, правити, князь, мудро, київський, Олег, підступно.*

2. Запишіть утворені речення.

19. 1. Прочитайте. Знайдіть речення зі звертанням.

Із Бабусиної Схрині

Вбиватися в колодочки — виростати, дорослішати.

Приїхали у гості до бабусі Дмитрик і Ярослава. Побачила дітей сусідка та й каже до бабусі: «Ось ваші внуки вже й у колодочки вбилися».

Бабуся. Та вже ж що піросли, подорослішали.

А Яся почула цю розмову:

— А ми ні на яких колодочках не вбивалися. Гойдалися тільки на гойдалці під яблунею.

Бабуся. А хіба, любі мої курчатка, ви не чули, що так кажуть? Згадайте, як навесні по нашому двору бігали пухнасті жовті курчатка. Ви їх годували, і незабаром замість жовтого пушка на них почало з'являтися біле пір'ячко. Спочатку це були тверді, схожі на пластмасові, палички, колодочками їх називають. Так виростало пір'я, і малі курчата вбивалися в колодочки, тобто перетворювалися на дорослих курей.

Ось і про дітей, коли вони дорослішають, можна сказати, що вони **вбиваються в колодочки**.

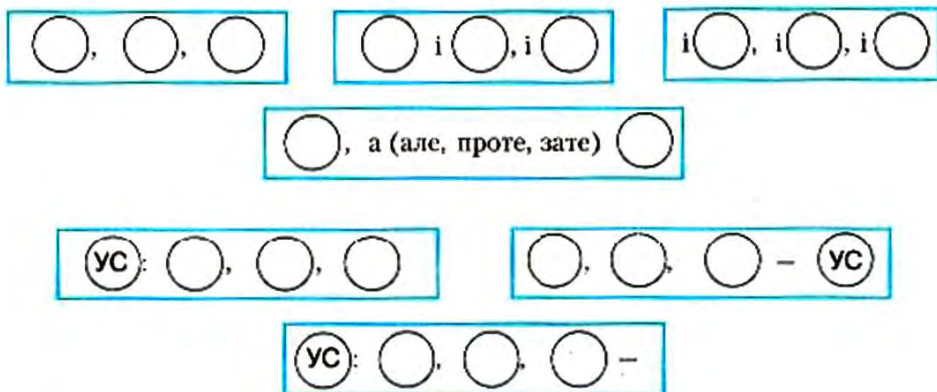
2. Пригадайте, чи помічали ваші сусіди, знайомі, що ви подорослішали. Які вислови вони при цьому вживали?

§ 3. Однорідні члени речення.
Вставні слова у простому реченні. Звертання.
Розділові знаки у простому реченні

Розділові знаки в реченнях з однорідними членами

20. Спишіть. Підкресліть однорідні члени речення.

Найвидатніша, найвідоміша, найславетніша і найзагадковіша жінка Київської держави – княгиня Ольга, дружина князя Ігоря. Про розум, енергійність, далекоглядність Ольги свідчать літописці. Вольова й сильна, вона впродовж двадцяти п'яти років була могутньою правителькою. Княгиня тримала в покорі всі свої землі, дотримуючись законів і порядку.

21. 1. Спишіть, розставляючи розділові знаки.

Княгиня Ольга захоплено дивилася на свого сина Святослава. Кремезний широкий у плечах трохи незграбний з дужими руками. Іноді княгиню Ольгу вражало те, що Святослав зненацька міг сказати, різке слово вихопитись із власною думкою поперед старших зробити щось усупереч.

2. Доберіть синоніми до прикметника у виділеному словосполученні.

22. Прочитайте легенду. Перекажіть її, використовуючи речення з одпорідними членами.

Перше, що зробила Ольга, отримавши владу, — це помстилася древлянам за вбивство свого чоловіка князя Ігоря. Вона наказала прислати їй замість данини з кожної хати по три голуби і три горобці. Потім вона звеліла дружинникам прив'язати клаптики тканини до лапок птахів і підпалити ці клаптики. Голубів і горобців випустили, і вони полетіли до рідних осель. Древлянське місто Іскоростень ураз спалахнуло. Мешканці намагалися втекти з міста, але воно було оточене дружинниками. Так вогнем і мечем приборкувала непокірних княгиня Ольга.

23. 1. Прочитайте. Випишіть одпорідні члени речення.

В небі жайворонки **в'ються**,
Заливаються, сміються,
Грають, **дзвонять** цілий день.
Олександр Олесь

2. Визначте кількість звуків і букв у виділених словах.

Вставні слова виражають ставлення мовця до висловлюваного. Вставні слова не є членами речення. На письмі вставні слова виділяються комами.

початок речення , вставне слово , кінець речення .

вставне слово , кінець речення .

початок речення , вставне слово .

24. Спишіть, увівши в речення замість крапок вставні слова з довідки.

Літопис розповідає, як Ольга їздила до Царгорода. З нею хотів ... одружитися зазіплений ... її вродою імператор Костянтин. Але княгиня відмовила, анітрохи не образивши його самолюбства. Було це ... так. Сльга вирішила прийняти в столиці Візантії християнство, а хрещеним батьком своїм ... попросила бути імператора. Коли ж Костянтин знову повернувся до розмови про одруження, відповіла йому: «Хіба могу я виходити заміж за хрещеного батька?» (За М. Слабошпицьким).

Довідка: *кажуть, очевидно, мабуть, звичайно.*

25. Прочитайте. Випишіть слова, що бувають завжди вставними. Складіть з ними речення та запишіть їх.

Отже, щоправда, навіть, майже, мабуть, по-перше, приблизно, по-друге, особливо.

26. Спишіть. Розставте, де потрібно, розділові знаки.

Син княгині Ольги Святослав переповідають був дуже відважний хоробрий. Про це напевно знали всі сусідні держави. На ворогів своїх не нападав хитро підступно. Спочатку він посилав до того, на кого йшов походом, свого гінця. Той мав переказати попереджувальні слова Святослава: «Іду на ви!» Можливо тому вороги дуже боялися князя, бо думали: «Коли він нас попереджує про свій похід, то мабуть у нього велике військо».

— Ромчику, твій братик зустрічає мене ще біля воріт і цілує... А чому ти не береш з нього приклад? — запитує батько сина.
— Тому що я не розбивав велику люстру у вітальні.

27. Прочитайте. Поясніть розділові знаки в реченнях з однорідними членами, вставшими словами.

Якось у Франції, за часів Луї XIV, на одному з бучних королівських бенкетів усім гостям роздали картки з переліком правил поведінки. Французькою мовою картка, ярлик — це «etiquette». Цікаво, що зараз, уживаючи слово етикет, ми думаємо про правила спілкування, норми поведінки в товаристві, а не про прикріплену до чогось етикетку.

28. 1. Прочитайте. Поясніть, що таке ступа.

із Бабусиної Схрині

І в ступі не влучиш — про когось хитрого, який уміє викрутитися зі складної ситуації.

Якось Дмитрик повернувся зі школи й каже:

— Ну й дивно часом висловлюється наш учитель фізкультури! І не второпаєш одразу.

Яся. А що таке?

Дмитрик. Та сьогодні ми грали у футболу і розбили вікно. Ми довго розбиралися, як це сталося. А Сергій дуже вже старався вигородити себе. Тоді вчитель йому сказав: «Тебе і в ступі не влучиш».

Бабуся. А знаєте, чому він так сказав?

Яся. Мабуть, тому, що в ступі щось товчуть, розбивають?

Бабуся. Ні. У ступі жодна зернина не може заховатися, утекти від товкача. Він обов'язково влучить у зернину, об'їє, облущить її. Спостережливі люди помітили, що іноді хтось завинив, але хитрує, викручується, уникає будь-яких звинувачень, випорскує, як та зернина. Про таку людину кажуть: «Його і в ступі не влучиш».

2. Виберіть речення з однорідними присудками. Поясніть розділові знаки.

Звертання називає того, до кого звертаються.
Звертання не є членом речення.

Розділові знаки при звертанні

звертання !

початок речення , звертання , кінець речення .

звертання , кінець речення .

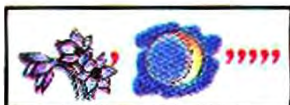
початок речення , звертання .

29. Складіть і запишіть речення, у яких подані слова виступають: а) звертаннями; б) членами речення.

Дружина (воїни), княгиня, Батьківщина, Ольга, древліани.

30. Уявіть, що машина часу перенесла вас у Київську Русь. Ви можете поспілкуватися з княгинею Ольгою. Складіть і запишіть речення, використовуючи звертання до княгині Ольги.

31. Відгадайте ребуси. До зашифрованих слів доберіть узагальнювальне слово. Складіть з ними речення.

32. Складіть і запишіть два речення з однорідними членами та узагальнювальним словом.

§ 4. Складне речення

Складне речення містить у собі два або більше простих речень, поєднаних змістом та інтонацією.

Прості речення, що входять у складне, можуть поєднуватися:

- а) сполучниками *і (й), а, та, але, зате, що, щоб, тому що, бо*;
б) словами *коли, який, де*;
в) без сполучників.

Між частинами складного речення, як правило, ставиться кома.

33. 1. Прочитайте. Випишіть складні речення.

Князь Святослав усе життя провів у походах, бо за покликанням був воїном. Дуже скромний і невибагливий, Святослав під час переходів спав на землі, підклавши сідло під голову. Сдягався в просту білу сорочку. Носив у вусі сережку. Голову голив, але залишав довгий чуб, тому що це була ознака знатного роду.

2. Поясніть уживання розділових знаків у складних і простих реченнях.

34. Поділіть текст на речення. Спишіть, розставляючи розділові знаки.

Багато чого змінилося на Русі за часів Володимира князь скасував смертну кару замінив покарання великим грошовим податком він допомагав бідним на княжому дворі завжди можна було одержати одяг і їжу за часів Володимира в Україні відкрилися перші школи але тоді до навчання ставились із підозрою а освічених людей вважали ледь не чародіями Володимир силоміць примушував батьків віддавати дітей до школи.

35. 1. Прочитайте текст. Перекажіть, доповнивши його відомостями про державну символіку України.

Володимир першим із князів став карбувати власні монети. Вони були срібними. На них по колу було написано: «Володимир на столі, а се його срібло». На деяких монетах був зображений герб Київської держави — тризуб. Походження тризуба дуже давнє. Археологи знайшли зображення тризуба, які зараховують до першого століття нашої ери.

І сьогодні саме тризуб є державним символом України.

2. Запишіть зміст переказаного тексту, використовуючи складні речення.

36. Прочитайте. Поясніть розділові знаки у складних реченнях.

Не секрет, що тварини вміють самі себе лікувати. Наприклад, дикі кролики, поранившись, старанно заліплюють ранку павутинням, ніби накладають гіпс. Слони, дельфіни і мавпи лікують та доглядають хворих родичів. Навіть маленькі мурахи — прекрасні лікарі. Є серед них чудові хірурги, які зцілюють комахам зламані лапки.

37. 1. Прочитайте. Відтворіть діалог.

із Бабусиної Схрині

Узяти язика на гаплик — замовкнути, набрати води в рот.

У кущі калини Дмитрик побачив соловейкове гніздо. Прибіг схвильований до бабусі:

— Там у гнізді маленькі яєчка!

Бабуся попередила:

— А ти візьми язика на гаплик, і я мовчатиму. Це буде наша таємниця. Треба, щоб пташенят ніхто не налякав.

Дмитрик. А як це «взяти язика на гаплик»? Що таке гаплик?

Бабуся. Гаплик — це застібка. Тепер у вас на куртках сучасні застібки — липучки, блискавки, а колись були залізнi гаплики, які чіплялися за петлю. **Узяти язика на гаплик** — це замовкнути, не розтуляти рота, начебто застібнути рота на гаплик. Тобто нікому нічого не розповідати.

2. Виберіть складні речення. Поясніть, як поєднуються частини цих складних речень.

38.

1. Прочитайте усмішку.

Ух, і здорово!

Нещодавно мій сусід, хлопчик років дванадцяти, повернувся з кінотеатру. Очі його збуджено блищали.

— Що, гарна була картина? — спитав я.

— Ух, і здорово! — відповів він.

— Що ж здорово?

— Та, розумієте, так здорово! Спочатку, значить, він раптом довідується, а потім, розумієте... Ну, словом, просто здорово... Загалом, так би мовити, він спочатку не знає... А потім, розумієте, він уже знає, а вона... Ну, загалом, здорово... Розумієте? (За *О. Дороховим*).

2. Чи зрозуміли ви, про що розповідав хлопець?

3. Назвіть головні ознаки тексту. Чи можна вважати розповідь хлопця текстом?

39.

Напишіть твір-роздум за поданими початковими фразами.

Школа для мене — це...

Пригадую перший день, коли...

Я навчаюся, щоб...

Роки шкільного навчання не варто марнувати, бо...

§ 5. Пряма мова. Розділові знаки при прямій мові та діалозі

Пряма мова — точно відтворене висловлювання певної особи, передане від її імені.

Пряма мова пишеться в лапках і супроводжується словами автора, які вказують, кому належить пряма мова.

Розділові знаки при прямій мові

40.

Накресліть таблиці в зошитах. Доберіть і запишіть приклади до поданих схем.

— пряма мова (завжди починається з великої літери);

— слова автора з малої літери;

— слова автора з великої літери.

Пряма мова після слів автора

А : « П ».

А : « П !»

А : « П ?»

Пряма мова перед словами автора

« П », — а .

« П ! » — а .

« П ? » — а .

41. Прочитайте. Перекажіть текст, замінивши речення з прямою мовою складними реченнями.

У різних літописних пам'ятках згадується про будівництво Софії Київської — однієї з найвидатніших пам'яток історії нашої держави.

«І була січа зла, і ледве переміг до вечора Ярослав», — розповідає Іпатіївський літопис. На честь перемоги над ворогом Ярослав Мудрий побудував храм і присвятив його премудрості Божій — Софії.

«І запросив князь найкращих майстрів із Візантії, і побудували вони церкву дивну», — писав давньоруський письменник Іларіон.

У Софії відбувалися урочисті церемонії, зустрічі іноземних посланців, укладалися угоди про мир між князями.

42. Прочитайте. Випишіть речення з прямою мовою.

«Восьмим дивом світу» називали на Русі книги. Їх любили і високо цінували. У стінах Софійського собору в Києві була створена перша на Русі бібліотека. Нестор Літописець з великою шанобою і гордістю сповіщає нам, що «князь Ярослав любив книги, читав їх часто і вдень і вночі. І зібрав скорописців багато, і перекладали вони з грецької на слов'янське письмо». А ще мудрець зазначає: «Написали скорописці книг велику силу, ними повчаються віруючі люди і тішаються плодами глибокої мудрості».

Чи знаєте ви, що є мови, які «люблять», щоб приголосні звуки стояли в певному місці.

Наприклад, склади китайської мови можуть починатися на будь-який приголосний, а закінчуватися — лише на й, н, нь.

Слова ескімоської мови не можуть закінчуватися на такі звичні для нас звуки, як п, в, л, р.

Розмова двох осіб називається **діалогом**. Діалог складається з **реплік**. Як правило, кожна репліка пишеться з нового рядка, без лапок, перед нею ставиться тире.

43. 1. Прочитайте діалог. Назвіть кількість реплік.

Візантійський митрополит вигнав послів Ярославових і наостанку мовив:
— Не свята храм, доки князь не стане підкорятися волі візантійського царя.
Ярослав вислухав своїх послів, повів густою бровою:

— Ідіть до отця митрополита і скажіть моє останнє слово: що перейшло у спадок від наших батьків — не продається. Русичі можуть жити без хліба. Але не можуть — без свого неба! (За Р. Іванченко).

2. Як ви розумієте висловлювання князя Ярослава?

44. 1. Прочитайте байку за ролями. Поясніть розділові знаки в діалозі.

САТИРА

Бджола з Гадюкою розмову завели.

Гадюка так знущалася з Бджоли:

— Твоє жало — і сміх, і горе!

Кусаєш ти не всіх, а по розбору,

А вкусиш — спухне, та й усе.

От я: укус мій смерть песе!

Жало усіх при всякій змозі.

Кого зустріню на дорозі...

Бджола

Відповіла:

— Слід знати:

Крім люті й зла,

І серце й розум треба мати!

Коли жалом сатира коле
І в ній отрути й злості досить є,

А розуму і серця не стає,

То з неї нам добра не бачити піколи.

М. Гойдованець

2. З'ясуйте за словником іношомовних слів значення слова *сатира*. Як ви розумієте вислів *жало сатири*?

45. Складіть і запишіть діалог (6-7 реплік), уявивши таку ситуацію: ви знайомите друга, що приїхав здалека, з вашою місцевістю (селем, містом, районом), з вашим улюбленим куточком відпочинку чи пам'яткою культури.

46. 1. Прочитайте тексти, у яких описано народну гру «Маринка». Із скількох реплік складаються ці тексти?

ГРА «МАРИНКА»

Текст 1

Двоє дівчаток викреслюють невелике коло і за ним утикають дві палички. Стають кожна біля своєї, і одна починає:

— Де ти стоїш?

— На ринку.

— Що продаєш?

— Маринку.

— Що хочеш?

— Сім кіп галушок

І з сливами піріжок.

При цьому дівчатка оббігають коло, і той, хто швидше повернеться на своє місце, починає знову.

Текст 2

Двоє дівчаток викреслюють невелике коло і за ним утикають дві палички. Стають кожна біля своєї і спілкуються.

Гашуся. Де ти стоїш?

Оленка. На ринку.

Гашуся. Що продаєш?

Оленка. Маринку.

Гашуся. Що хочеш?

Оленка. Сім кіп галушок і з сливами пиріжок.

При цьому дівчатка оббігають коло, і той, хто швидше повернеться на своє місце, починає знову.

2. Чим відрізняються записи реплік у поданих текстах? Пригадайте, як пишуться репліки в драматичних прозових творах, наприклад у п'єсці «Дванадцять місяців».

47.

1. Запишіть, замінивши діалог реченнями з прямою мовою.

— Мамо, наш барометр різко впав, — каже син.

— Дивно. Що ж він тепер показує?

— Не знаю... Я його впустив з балкона.

2. Поясніть значення слова *барометр*.

48.

1. Прочитайте діалог за ролями.

із Бабусяної Схрині

Брати на решето когось — обмовляти когось, перемивати комусь кісточки.

Бабуся. Сьогодні на город не ходіть. Там дуже мокро. Такий уночі дощ лив, як з відра.

Ярослава уявила відро на даху, а з нього хтось невидимий виливає на землю воду.

Дмитрик. А я чув, що в сусідів залило у клітці кроленят. Сусідка лаяла невістку.

Ярослава. Хіба невістка винна, що була гроза, злива?

Бабуся. Авжеж, не винна, але хочеться знайти винного. От і беруть на решето невістку.

Дмитрик. А як це «брати на решето»?

Бабуся. Коли беруть щось на решето, велике сито, то перекидають на всі боки, трусять, підкидають, щоб відсіялося зайве.

Отак і люди, які люблять поговорити про чужі вади, **беруть когось на решето**.

2. Знайдіть у діалозі й випишіть фразеологічні звороти. Поясніть їхнє значення.

Завдання для самоперевірки

49. Виберіть правильну відповідь.

- Утворюють словосполучення поєднання таких слів:
 - а) свобода і мир;
 - б) відстоювати свободу;
 - в) за незалежність.
- До головних членів речення належать:
 - а) підмет і додаток;
 - б) присудок і обставина;
 - в) підмет і присудок.
- У якому реченні головні члени позначено правильно?
 - а) Він бачить через листя синє небо.
 - б) У темному небі висвітілись зорі.
 - в) Сонця не було.
- Звертання у реченні — це:
 - а) підмет;
 - б) додаток;
 - в) не член речення.
- Яке речення є складним?
 - а) Кошлата темрява владно сунула з лісової хащі, обіймала чорними рукавами стовбури вікових ялин і сосен, волохатою навалюю купчилась на узліссі (О. Донченко).
 - б) Солов'ями загьохкає ніч горобина, і рясними дощами загьохкає спека (А. Малишко).
 - в) А небо пливло золотою рибкою, вліталося в жовте жито (А. Малишко).
- Яке речення містить однорідні додатки?
 - а) Свіжа зелень розгойдалась, розгулялась, поплила (М. Рильський).
 - б) Тягнуться до сонця і квіти, і трави, віти кучеряві, зорі голубі (В. Сосюра).
 - в) У хаті пахло чебрецем, свіжою травою (А. Шиян).
- Вставне слово в реченні *Від морозу, здавалося, захололо не лише повітря, а й вітер* (М. Трублаїні) означає:
 - а) привертання уваги;
 - б) порядок викладу думок;
 - в) невпевненість.
- Яке речення містить пряму мову?
 - а) «Колись тут теж ліс був», — озвався Пилишко (А. Давидов).
 - б) Тиша була напосна всякими звуками: і дзвінкою піснею жайворонка, і дзижчанням польових мух, і тихим мелодійним шелестінням стиглого жита (М. Коцюбинський).
 - в) Лози, висип, кручі, ліс — все блищить і сяє на сонці.
- Діалог — це:
 - а) розмова двох осіб;
 - б) вислів одного з учасників розмови;
 - в) точно відтворене висловлювання певної особи, передане від її імені.

50. Складіть і запишіть речення зі словом *може*, щоб воно було:

- а) присудком;
- б) вставним словом.

51. Запишіть речення, розставивши розділові знаки.

Гусінь метелики коники рогаті жуки усі вони народжуються з личинок або лялечок (За В. Близнецем).

52. Використовуючи подані слова, складіть і запишіть речення з прямою мовою.

Будь уважний хлопець на переправі попередив капітан.

53. 1. Прочитайте вірш. Розгляньте малюнок. Складіть за малюнком діалог (5-6 реплік) із звертаннями та вставними словами.

ЯБЛУКО-ТИБЛУКО

У садочку я блукав,
визбирував яблука.
Ось червоне, ось зелене...
Зародили всі для мене!

Якби ти в саду блукав,
визбирував яблука,
то тоді б ті яблука
називались — тиблука!

Тиблуко червоне, тиблуко зелене...
Не виходить щось у мене!
Підказала яблунька:
«Теж було би "яблуко"!»

Г. Чубач

2. Випишіть з вірша просте речення з однорідними присудками.

У цьому розділі ви будете вивчати слово, а наука про значення й уживання слів називається лексикологією.

Усі слова в нашій мові поділяються на свої (власне українські слова) і чужі (запозичені з інших мов).

Ви продовжите знайомство зі словниками, переконаєтесь, що працювати з ними — цікаво й корисно.

Слова, як і люди, і будь-які речі, мають вік. Деякі з часом відходять у минуле, старіють. Це архаїзми. Ще одні — історизми — незамісні в історичних, наукових працях, художніх текстах. Є слова новонароджені — неологізми.

У будь-якій галузі науки, техніки використовують слова-терміни, професіоналізми, зрозумілі людям певної професії, фахівцям.

А ще слова розрізняються за територією їх поширення. Деякі з них характерні лише для місцевої говірки (діалекту).

Є також слова, завжди «одягнені», як людина з краваткою, в офіційний одяг. Вони необхідні в офіційних умовах спілкування. Це офіційно-ділова лексика.

ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ РОЗДІЛУ

Неологізми
есемеска, DVD-плеєр

Власне українська лексика

супиці, віхола

Запозичені слова

бутерброд, дисципліна

Просторічні слова

звиняйте, лабораторія

Жаргонізми

велик, комп

Архаїзми

рало, глас

Історизми

бунчук, писар

Загальноживані слова

стілець, яскравий

Діалектні слова

когут, бульба

Професійні слова і терміни

курсив, синус

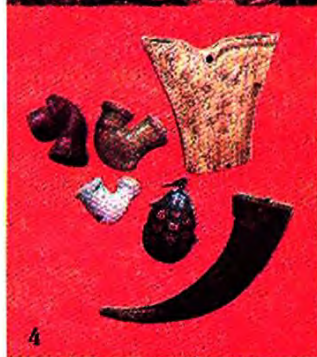
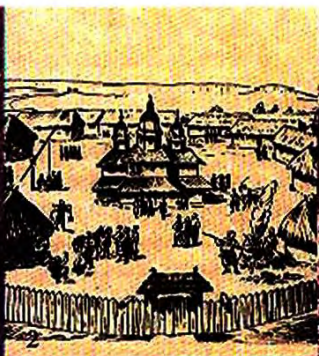
Офіційно-ділова лексика

ухвала, регламент

1. Богдан Хмельницький.
2. Чортомлицька Січ.
- 3, 7. «Бій Максима Кривоноса з Яремою Вишневецьким». Художник М. Самокиш.
4. Козацькі люльки, порохівниці.
5. Пилип Орлик. Художник О. Штапко.
6. Іван Мазепа.
8. Петро Дорошенко.
9. Козацькі шаблі.

ЛЕКСИКОЛОГІЯ

Зрозуміти, яка різноманітна лексика за походженням, уживаністю, поширенням різних лексичних груп, допоможе вам матеріал цього розділу. Зміст вправ і завдань перенесе вас у часи, коли утверджувалась ідея неподільної України, лунали голоси Б. Хмельницького, П. Сагайдачного, І. Мазепи. Відтоді засяяли слова, значення яких залишається в мові незмінним, — воля, сила, честь.

§ 6. Групи слів за походженням

54. 1. Прочитайте текст.

Здавна для українців були рідними, звичними слова *мати, батько, земля, вода, сонце, новий, орати, я, ти, два, три* тощо. Історія споконвічних українських слів простежується від дуже давніх часів, коли люди на землі розмовляли зовсім іншими мовами. Сьогодні помічаємо, що слова, схожі за звучанням, будовою, є і в білоруській, російській, литовській, польській, болгарській, німецькій, французькій, англійській та в багатьох інших мовах. Наукою доведено, що ці мови мають спільне коріння, спільне походження.

За тривалій час існування людства мови змінювалися, поповнювалися новими словами.

2. Розкажіть про походження давньої лексики української мови, спираючись на прочитане.

Словник української мови складався впродовж багатьох віків. Більшу частину його становить давня, споконвічна лексика. Її ще називають **незапозиченою лексикою**.

До **незапозиченої лексики** належать слова, спільні для багатьох споріднених мов, а також власне українська лексика.

Власне українська лексика — це слова, що вживаються тільки в українській мові.

До **запозиченої лексики** належать слова, що ввійшли в українську мову з інших мов (слова іншомовного походження).

Лексика української мови за походженням

Незапозичена лексика		Запозичена лексика
Слова, спільні для багатьох споріднених мов: <i>земля, вода, голова, день, дуб, рука, кінь, коса, білий, пам'ятати, варити</i>	Власне українські слова: <i>багаття, баритися, лелека, гарний, хитрощі, мрія, загальний</i>	Слова іншомовного походження: <i>олімпіада, ера, юрист, автомобіль, екскурсія, козак, отара, гарбуз, журі, менеджер</i>

55. 1. Прочитайте слова. Зверніть увагу, що всі вони належать до давньої незапозиченої української лексики.

Небо, батько, мати, віл, борошно, урожай, жито, гострий, пшениця, дещ, вівця, берег, новий, орати, думати, дерево, сорока, олень, орел, оса, вовк, сонце, земля, зерно, вечір, береза, весна, сніг, спати, вогонь, ворона, муха, дим, солома, жолудь, дядько, сорок, жінка, брат, два, три, п'ять, слухати.

2. Згрупуйте й запишіть наведені слова за темами: а) родинні зв'язки; б) тварини; в) рослини; г) явища й об'єкти природи; г) дії, процеси; д) числа; е) ознаки; є) час.

56. 1. Спийшіть слова власне української лексики. Зазначте, до якої частини мови вони належать. Поставте наголос.

Багаття, батьківщина, володар, промовець, лелека, садиба, паляниця, смуга, загальний, узагалі, згодом, линути, соняшник, діяти, очоловати, мріяги, мрія, мереживо, гаяти, безумовно.

2. Напишіть міні-твір на тему «Через Україну, через нашу хату вже качки летять». Використовуйте деякі з наведених слів.

57. Розгляньте таблицю. Доберіть власні приклади до наведених у таблиці слів.

Власне українська лексика

Групи слів за значенням	Характерна будова слова	Приклади
Назви осіб чоловічої статі за типовою рисою характеру або поведінки	Іменники із суфіксом <i>-ий</i>	<i>плаксий, крутий</i>
Назви процесів, ознак	Іменники у формі множини на <i>-ощі</i>	<i>веселоощі, пустоощі</i>
Назви малят	Іменники середнього роду на <i>-ен(я)</i>	<i>лисеня, мишеня</i>
Іменники – назви постійної дії	Іменники жіночого роду на <i>-ши(а)</i>	<i>біганина, плутанина</i>
Прізвища, утворені від назв осіб за їхньою діяльністю, вдачею	Іменники із суфіксами <i>-енк(а), -ук(-юк)</i>	<i>Бондаренко, Бондарчук</i>
Прізвища, що характеризують людину	Складне слово, у якому перша частина – форма наказового способу дієслова	<i>Непийводи, Тягирядю</i>

В історичних піснях про Запорізьку Січ згадується козак Калниш — *кошовий*. Це досвідчений отаман Петро Калнишевський, останній гетьман України. Зруйнувавши Запорізьку Січ і заборонивши навіть уживання слів «запорізький козак», цариця Катерина II заслала Калнишевського до Соловецького монастиря. Гетьман провів у монастирській келії двадцять сім років, але лишився нескореним козаком.

Слово *кошовий* походить від тюркської назви *кіш*, що означала «табір, стан». Козацький кіш на Січі — це об'єднання козаків, на чолі якого стояв *кошовий*.

Слово *гетьман* походить з давньої німецької мови, де означає «командир, командувач». У німецькій мові це складне слово: перша частина його означає «голова», а друга — «чоловік, людина».

В українській мові є чимало слів, запозичених із тюркських мов — турецької, кримськотатарської, казахської.

Отаман — ватажок козацького війська. Це слово запозичене з кримськотатарської мови, у якій означає «великий батько, найстарший».

Козак — у тюркських мовах означає «вільна, незалежна людина, шукач пригод». В Україні XV–XVIII ст. козак — це людина з кріпаків або міської бідноти, яка втекла на південні землі України й брала участь у національно-визвольній боротьбі українського народу.

58.

1. Прочитайте уривок з історичної пісні «Світ великий, край далекий, та ніде прожити».

А запорозькі **отамани**, як орли, літали
Та свого батька кошового вірненько благали:
«Та позволь, батьку, позволь, батьку, із шаблями стати,
Не одному генералу з пліч голову зняти!
Не дозволиш із шаблями — позволь з кулаками,
Ой щоб слава не пропала поміж **козаками!**»

2. Випишіть виділені слова. Поясніть, чому в історичних піснях уживається багато слів тюркського походження.

59.

Розгляньте таблицю. Запишіть власні приклади запозичень з різних мов.

Запозичена лексика

Мови — джерела запозичень	Ознаки запозиченого слова	Приклади
Грецька	Слова-терміни па <i>-ика(-іка)</i> , <i>-ія</i>	<i>граматика, фізика, графіка, біологія</i>
Латинська	Префікси <i>екс-</i> , <i>ре-</i> , <i>де-</i> , суфікси <i>-аці(я)</i> , <i>-ус</i> , <i>-ат</i> , <i>-тор</i>	<i>екскурсія, реконструкція, демонтаж, комбінація, радіус, концентрат, декламатор</i>
Німецька	Звукосполучення <i>шл</i> , <i>шт</i> , <i>шт</i> на початку слова та <i>ей</i> , <i>ай</i> після приголосного	<i>шланг, штаб, штраф, шнек, крейда, майстер</i>
Французька	Звукосполучення <i>уа</i> , пом'якшення губних та <i>к</i> перед <i>у</i> (буква <i>ю</i>), кінцевий наголошений голосний у незмінюваних іменниках, звукосполучення <i>-льйон</i>	<i>вуаль, тротуар, бюро, тюре, кювет, філе, муліне, таксі, бульйон</i>
Англійська	Звук <i>дж</i> , звукосполучення <i>-инг(-інг)</i>	<i>джинси, джемпер, мітинг, боулінг</i>

60. Прочитайте. Випишіть слова, запозичені з німецької мови. Поясніть значення вписаних слів.

Абонемент, гресмейстер, авантюра, шлак, оратор, шніцель, персонаж, цейтнот, шайба, радіо, шлейф, пароль, парус, конія, лексика, лекція, шлягер.

61. 1. Прочитайте. Які групи слів за походженням використано в тексті?

із Бабусяної Схрині

Дати відкоша — дати прочухана, відбити; відмовити сватам, дати гарбуза.

У розмові старших Дмитрик почув вислів: «То такий спритний, що всім дасть відкоша». Замислився, чому спритність людини пов'язують із кошиком?

Бабуся пояснила внукові, що запорізький *кіш* — це зовсім не кошик, а табір козаків. Вони гуртувалися в коші, щоб бути сильнішими, протистояти ворогам, відбивати напади від коша.

— У суперечці ти теж можеш дати кому-небудь відкоша, якщо влучно, вправно йому відповіси, тобто відіб'єш його напад, звинувачення.

Дають відкоша і дівчата хлопцям, коли відмовляються виходити за них заміж, не приймають сватання, залицяння, тобто дають гарбуза.

2. Прокоментуйте малюнок, використовуючи знання українських звичаїв.

62. 1. Прочитайте текст.

Першим запорозьким кошовим отаманом був Дмитро Вишневецький, відомий також як Байда. Він походив з роду давніх українських князів з Волині, з міста Вишнівця. Імовірно, саме під його проводом у 1556 році на острові Малій Хортиці козаки збудували свою головну **фортецю** — Запорізьку Січ.

Дмитро Вишневецький не хотів підкорятися ні польському королеві, ні турецькому султанові, ні московському цареві, ні кримському ханові. Йому доводилося бути **дипломатом**, щоб відстоювати **інтереси** України. **Документи** турецьких **архівів** свідчать про походи українських козаків на турецьку фортецю Азов у XVI ст. на чолі з Вишневецьким. Його називали найбільшим ворогом Османської імперії. 1563 року, коли Вишневецький із чотирьохтисячною **армією** козаків був у поході, його захопили в полон і відправили в Стамбул на страту.

У народній «Пісні про Байду» оспівано вірність Україні та стійкість легендарного козацького ватажка Дмитра Вишневецького.

2. Випишіть виділені слова. Користуючись таблицєю «Запозичена лексика» та словником іношомовних слів, з'ясуйте, з якої мови їх запозичила українська мова.

§ 7. Тлумачний словник української мови. Словник іншомовних слів

Слова називають предмети, дії, ознаки, тобто мають лексичне значення. Так, вимовляючи слово *булава*, уявляємо палицю з кулястим кінцем. Вона була знаком гетьманської влади, влади кошового отамана Запорізького війська. Це і є лексичне значення слова *булава*. Коли пояснюємо, що означає слово, розкриваємо його лексичне значення.

Лексичне значення слова *навчатися* — «набувати яких-небудь знань, опановувати щось».

Слово *розумний* означає «такий, що має ясний розум, тямущий, кмітливий».

63. 1. Прочитайте висловлювання про словник. Спішіть.

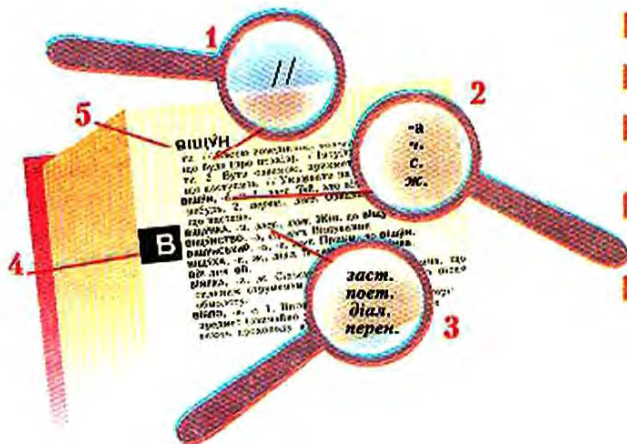
Слово — образ, а словник — це всесвіт в алфавітному порядку (*Вольтер*). Не бійтесь заглядати у словник: це пишший яр, а не сумне провалля (*М. Рильський*).

2. З якими словниками доводилося вам працювати?

Тлумачний словник і словник іншомовних слів мають спільні й відмінні ознаки.

Спільне для тлумачного словника та словника іншомовних слів	
<ol style="list-style-type: none"> Слова, або словникові одиниці, розміщуються за алфавітом. Слова подаються за правописом. У словах поставлено знак наголосу. Словникова одиниця супроводжується тлумаченням, тобто поясненням лексичного значення. В однозначних словах указується одне лексичне значення, у багатозначних — кілька. 	
Відмінне	
тлумачний словник	словник іншомовних слів
<ol style="list-style-type: none"> Описує лексику сучасної літературної мови (незапозичені й запозичені слова), а також пояснює значення фразеологізмів. Може містити інформацію про граматичні ознаки (належність слова до частини мови, відмінкові та особові закінчення). Указує на стилістичне забарвлення слів (урочисте, розмовне, іронічне тощо). Значення слів і фразеологізмів ілюструється цитатами з текстів. Служить довідником для встановлення правильного вживання слів у сучасній літературній мові. 	<ol style="list-style-type: none"> Описує лише запозичену лексику. Називає мову, з якої походить слово. Служить довідником для встановлення походження іншомовного слова та його правильного вживання в сучасній літературній мові.

- 1 Умова позначка іншого варіанта тлумачення
- 2 Умовні позначки граматичного значення
- 3 Умовні позначки стилістичного забарвлення і лексичного значення
- 4 Літера-позначка, яка допомагає знайти слово на відповідну букву алфавіту?
- 5 Колонтитул — запис у верхньому лівому чи правому кутку сторінки, що вказує на слово, з якого починається тлумачення на цій сторінці

3 ЗАПАМ'ЯТАЙМО

У **тлумачному словнику** знаком // позначається відтінок лексичного значення слова. Умовні позначки граматичного, лексичного значення, а також стилістичного забарвлення слова в сучасній мові:

-а, -и — закінчення родового відмінка однини; ч. — чоловічий рід; ж. — жіночий рід; с. — середній рід; *перен.* — переносне значення; *заст.* — застаріле слово; *діал.* — діалектне слово; *поет.* — поетичне слово.

Багатозначність слова позначається числами 1...; 2...; ...

64. 1. Розгляньте приклади словникових статей тлумачного словника української мови.

Лагодити, -джу, -диш. 1. Усуваючи пошкодження, робити придатним для користування; ладнати. *В зру колись гайдамаки Табором стаяли, Лагодили самопали, Ратища стругали* (Шевч.). 2. *перен.* Усувати, ліквідувати непорозуміння, припиняти сварки тощо. // Улашувати, виправляти. 3. Робити щось готовим, придатним для вжитку, користування. — *Лагодь, сину, сани, відвезеш ялишку* (Коцюб.).

Вітраж, -а, ч. Малюнок на склі або візерунок із кольорового скла (у вікнах, дверях і т. ін.). *У своїх полотнах — або краще втражах, бо це малювання по склу, він [мороз] вилядає багатий декоративний смак* (Коцюб.).

2. Доберіть синоніми до дієслова *лагодити*, скориставшись наведеним тлумаченням. Запишіть їх.

65. Порівняйте приклад пояснення запозиченого слова *вітраж* у тлумачному словнику (впр. 64) і в словнику іншомовних слів.

Вітраж (від франц. vitrage — вставляння шиб) — кольорове скло у вікнах, дверях, ширмах.

66. Випишіть із тлумачного словника по два приклади однозначних і багатозначних слів.

67.

Випишіть із тлумачного словника п'ять слів зі стилістичними позначками. Поясніть значення цих позначок.

68.

1. Встановіть відповідність наведених словникових тлумачень і перелічених слів.

Ясир	• бойовий човен запорізьких козаків з вітрилами та веслами, обшитий зовні дошками або очеретом для кранціої плавучості й захисту від ворога.
Долина	• сукупність збройних сил держави; армія.
Коміас	• який не зазнає гноблення, поцеволення; незалежний, самостійний.
Чайка	• прилад для визначення північного напрямку.
Вільний	• розмова двох осіб.
Діалог	• рівна місцевість між пагорбами чи горами.
Військо	• бранці, полонені, яких захоплювали турки й татари під час розбійницьких нападів на українські, російські та польські землі в XV–XVIII ст.

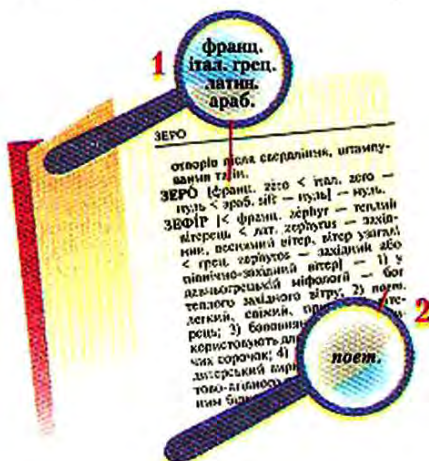
2. Які з наведених слів, на вашу думку, є іншомовними? Чому ви так вважаєте?
3. Складіть і запишіть два речення з будь-якими з цих слів.

У словнику іншомовних слів слова-терміни супроводжуються позначками, що вказують на сферу вживання слова, наприклад: *архіт.* — архітектура, *геогр.* — географія, *мор.* — морська справа, *фін.* — фінансовий термін, *юр.* — юридичний термін.

Словник подає скорочення назв мов, які використовуються в поясненні: *англ.* — англійська, *араб.* — арабська, *грец.* — грецька, *італ.* — італійська, *кит.* — китайська, *латин.* — латинська, *франц.* — французька.

Стилістичні позначки: *поет.* — поетичне, *розм.* — розмовне, *ірон.* — іронічне.

1 Умовні позначки назв мов

2 Умовна позначка стилістичного забарвлення

У квадратних дужках подається назва мови, слово з неї та його переклад.

Знаком < позначається, з якої мови запозичено слово.

Багатозначність слова в словнику позначається числами 1...; 2...; ...

69. 1. Встановіть відповідність наведених словникових тлумачень і перелічених запозичених слів.

Фірма	• приміщення або комплекс споруд, розташовані на станціях шляхів сполучення, призначені для обслуговування пасажирів, управління рухом транспорту тощо.
Тест	• спортивна снасть для ловлення риби.
Вокзал	• рухомі сходи для переміщення людей; застосовують у метрополітенах, на вокзалах, у торговельних спорудах.
Спішінг	• сукупність побутових вигод; упорядкованість і затишок у квартирах, громадських закладах, у транспортних засобах.
Комфорт	• торговельне, господарське або промислове підприємство.
Кемпінг	• табір, база для автотуристів.
Ескалатор	• список формалізованих завдань, за результатами виконання яких перевіряють рівень знання, умінь, навичок екзаменованого.

2. Складіть міні-твір (можливо, жартівливий), використовуючи якомога більше запозичених слів.

70. Прочитайте усмішку. Випишіть іншомовні слова. Поясніть їхнє значення.

Бультер'єр з бульдозером

Бультер'єр з бульдозером
Гуляли понад озером:
Купили торт з морозивом,
І шоколадку колір беж,
І дивну квітку бульдонеж.

Г. Фалькович

71. Доберіть синоніми до поданих слів іншомовного походження, скориставшись довідкою.

Інтелект, гіпотеза, автономія, генеза, імунітет, акцентувати, оптимальний.

Довідка: незалежність, несприйнятливість, розум, прищиплення, наголошувати, походження, найкращий, найпридатніший.

72. Спишіть текст. Значення виділених слів з'ясуйте за словниками.

Українські **хроніки**, **літописи**, **мемуари** іноземців зберегли відомості про козацьку державу — Запорізьку Січ. Запорізька Січ зародилася на острові Хортиця, що на Дніпрі. Там у 1554–1555 роках **гетьман** Дмитро Вишневецький

збудував фортецю — військово укріплення для захисту українців і всієї Європи XVI ст. від нападів турків і татар. На Січ тікали вільнолюбні люди. Вони жили за законами християнської демократичної республіки, самі обираючи козацьких ватажків — кошового отамана, гетьмана, писаря, суддю.

73.

1. Прочитайте. Поясніть значення слова *щедрівочка*.

із Бабусиної Схрині

Окошитися на когось — негативно позначитися на когось; скінчитися, припинитися.

Онуки співають щедрівочку:

— Вийди, вийди, господарю,
Подивися на кошару,
Там овечки покотились,
А ягнички народились...

Яся. Бабусю, чому коли ягнички народжуються, то овечки кудись котяться?

Бабуся. Вони нікуди не котяться, а народжують маленьких ягнят. Покотились — так кажуть про овець, кіз, кішок, коли вони народили малят. Є ще такі вислови: «Сьогодні окотилась вівця», «Учора окотилась коза». Це означає, що вівця і коза народили малят.

Дмитрик. Дивне слово: начебто мають так називати народження кошенят, а несправді так кажуть і про ягнят, і про козенят...

Яся. Бабусю, а ти часом кажеш: «Аби на цьому все й окошилось». Що таке окошитися?

Бабуся. Ну, це вже не має ніякого зв'язку ні з кішками, ні з вівцями, ні з козами, ні з народженням малят.

Дмитрик. А з копошитися?

Бабуся. Ні, копошитися — так кажуть про того, хто ворухиться, метушиться.

Яся. То що ж таке **окошитися**?

Бабуся. Ви вже читали про запорізьких козаків. Були в них коші та кошові отамани. Кошами називали військові табори, обози. **Окошитися** — означало зробити зупинку, стати табором, отаборитися.

Однак коли кажуть: «На ньому все й окошилось», звичайно думають не про козацький табір, а про неприємність. Хтось нашкодив, а **окошилось** усе на інших, відповідати доводиться іншим.

2. До слова *щедрівочка* доберіть спільнокореневі слова. Запишіть їх і поясніть лексичне значення.
3. Відтворіть ситуацію, про яку можна було б сказати: «На ньому все й окошилось».

§ 8. Активна і пасивна лексика. Застарілі слова (архаїзми, історизми), неологізми

74. 1. Прочитайте. Випишіть виділені слова.

Богдан Хмельницький брав участь у польсько-турецькій війні 1620–1621 років. У цій війні вбито його батька, українського **сотника** Михайла Хмельницького. Богдан потрапив у полон, де вивчив турецьку і татарську мови. Після двох років неволі Хмельницький повернувся до батьківського **мастку** в Суботіві й записався до **реєстрових** козаків. Зібравши десять тисяч відважних козаків, Хмельницький 1621 року потопив на Чорному морі дванадцять турецьких **галер**, а решту козацькі **чайки** переслідували аж до самісінького Царгорода.

2. З'ясуйте значення виділених слів за словниками.

У словнику української мови відбуваються постійні зміни. З'являються нові слова для називання нових предметів, понять. Водночас виходять з ужитку певні предмети, а з ними — і їхні назви. Таких слів значно менше, ніж нових.

Загальноживані слова, які використовуюємо найчастіше, становлять **активну лексику** української мови.

У кожної людини залежно від освіти, кола інтересів, професійних занять є свій запас активної лексики. В одних він становить 1000 слів, в інших — 5000 слів. Тлумачний словник української мови містить понад 200 000 слів.

75. 1. Прочитайте поетичні рядки М. Рильського. Назвіть слова, що належать до активної лексики української мови.

Є на землі такі слова,
Що не старіють: буря й вітер,
Вода і сонце, і трава...
Лиш там, де вже душа німа,
Словам тим одгуку нема.

2. Наведіть приклади активної лексики сучасної української мови — іменників, прикметників, дієслів, займенників, числівників.

До **активної лексики** належать:

- а) загальноживані слова, зрозумілі всім мовцям: *хліб, вода, повітря, білий, зелений, жити, ходити, писати, мій, ви, два, п'ять*;
б) широко вживані в сучасній мові терміни з різних галузей науки, техніки, мистецтва: *квадрат, радіус, автомобіліст, диспетчер, інтер'єр, пейзаж*.

1. Прочитайте текст. З'ясуйте за словниками значення виділених слів.

Богдан Хмельницький у 1648–1654 роках очолив Визвольну війну українського народу проти польського поневолення. Козацький **ватажок** був стриманою, чемною, навіть занадто спокійною людиною. Коли ж ішлося про справедливість, людську гідність, він міг бути пристрасним, енергійним. Із жменькою **прихильників** у січні 1648 року Богдан утік на Запорізьку Січ, вигнав звідти польські загони й добився гетьманства.

Перемога Хмельницького під Жовтими Водами надихнула козаків на створення власної армії. Вицробувані козацькі полки очолили **полководці** Филон Джалалій, Максим Нестеренко, Іван Гиря, Данило Нечай, Іван Богун та інші. Загоном легкої **кішноти** командував улюбленець повстанців Максим Кривоніс.

2. Випишіть прикметники, що належать до активної лексики. Поясніть їхнє значення.

Слова, що вийшли з ужитку, а також ті, які щойно з'явилися в мові, становлять **пасивну лексику**.

Пасивна лексика складається з історизмів, архаїзмів, неологізмів.

Історизми — це назви предметів і понять, пов'язані з історичним минулим народу. У сучасному житті їх не вживають, але звертаються до них у підручниках з історії, у художніх творах. Наприклад: *князь, мечник, лучник, волхв, кошовий отаман, кіш, бунчук*.

Архаїзми — це давні назви предметів і понять, яким у сучасній мові відповідають загальноновживані слова. Наприклад: *велій — великий, ректи — говорити, вольний — вільний, перст — палець, фортеція — фортеця, ланіти — щоки*.

Неологізми — це нові слова, які щойно з'явилися в мові. Одні з них увійшли в мову з новими предметами, поняттями, а інші — результат словотворчості письменників. Наприклад: *серфінг, менеджер, диск, імідж, піар; листолет* (М. Вінграновський), *сонцебризний* (В. Сосюра, П. Тичина, І. Драч), *хмарина-овечка* (П. Воронько), *яблуновоцвітно, ясновесний, брунькоцвіт, злотозор, прометейно* (П. Тичина).

Назва **архаїзм** утворена від грецького слова, що означає «стародавній». Давнину називають ще **архаїкою**.

У назві **неологізм** частинка **нео** походить від грецького слова, що означає «новий», а частинка **логізм** пов'язана з поняттям «слово». Отже, **неологізм** — нове слово.

Прочитайте. Дайте назву тексту. Підготуйте усний переказ цього тексту.

Разом з нашим життям змінюється й мова. Ще недавно були неологізмами слова *космонавт, комп'ютер, лазер, аерозоль, бульдозер, біатлон, слалом, поролон, джинси, шорти* та багато інших. Порівняно з тисячолітньою історією нашої мови ці назви справді нові, бо деяким лише п'ятдесят, а то й менше років. У неологізмів, як правило, вік короткий. Одні з часом поповнюють групу активної лексики, а більшість, яскраво спалахнувши, переходять до пасивної лексики.

78. Напишіть твір на тему «З'являються нові слова у мові, незвичні в музиці акорди чуť» (П. Тичина). Скористайтеся поданим планом.

1. Чому змінюється наша мова?
2. Рух між активною і пасивною лексиноюю.
3. Звідки з'являються нові слова?
4. Незвичні (незрозумілі) для мене слова.
5. Словник допомагає.

79. Прочитайте. Випишіть застарілі слова (архаїзми). Діберіть до них загальнозживані синоніми з довідки.

1. Аж ось учувся йому знайомий глас (*М. Старицький*). 2. Я йому для того музею дерев'яне рало віддав. Ще від покійного діда зосталося (*В. Кучер*). 3. Пішла Мотря до сусіди, старої баби-пупорізки, що жила недалеко від їх дворища (*За Панасом Мирним*). 4. Пійти в одах вихваляли війну й царицю (*Т. Шевченко*). 5. Він, шаблюку вхопивши по-татарському, лівицею, хоч і не був шульгою, рубався люто (*О. Львченко*).

Довідка: *плуг, повитуха, голос, поети, війна, ліва рука, лівиша.*

80. 1. Прочитайте. Чи всі наведені слова «однакові за віком»?

Земля, чернь, ходити, дивитися, осавул, департамент, добрий, сьогодні, десятина, оскільки, але, понеже, слюсар, циркульник, урядовець, школяр, гімназія, ліцеїст, автобан, шосе, уздріти, побачити, черевики, сап'янці.

2. Випишіть загальнозживані слова.

81. 1. Прочитайте текст.

Петро Дорошенко — видатний гетьман Козацької держави. Коли Росія й Польща поділили Україну по Дніпру надвое, Дорошенко все робив для об'єднання Лівобережжя і Правобережжя. Він навіть просив допомоги в Порту — так називали тоді Туреччину. Султан передав Дорошенкові булаву, бунчук, стяг як символи влади. На відміну від інших гетьманів, які билися за булаву, Петро Дорошенко мав мужність поступитися владою заради єдності Батьківщини.

2. Випишіть історизми: а) назви знаків влади; б) назви осіб, що очолюють державу; в) назви держав. Обгрунтуйте свій вибір.

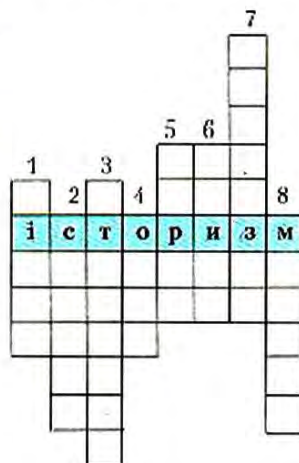
82. 1. Прочитайте текст. Визначте, до якого стилю він належить.

Юрба гостей зібралась уже чималенька, і все були міщани. Знані були міщани раз уже з того, що не носили шабель, — тільки піж коло пояса: одні панни та козаки ходили при шаблях. А вдруге, знані були з того, що підперізувались по жупану, а кунтуші носили наопашки. Інше з того були вони знані, що не важились ходити в кармазинах: ходили тоді в кармазинах тільки люди значні та шабельсвані, а міщани одягались синьо, зелено або в горохвятий цвіт; убогії носили личакову одіжку. Через те козаки дражнять було міщан личаками, а міщани дражнили козаків кармазинами (*За П. Кулішем*).

2. Випишіть застарілі слова. З'ясуйте їхнє значення за словниками.

83. Розгадайте кросворд «Історизм», використовуючи слова з довідки.

1. Старовинний верхній одяг із грубого сукна.
2. В Україні XVI–XVIII ст. — особа, яку обирали козаки і яка очолювала сотню.
3. Верхівка козацтва в Україні XVI–XVIII ст.
4. Об'єднання кочових племен під владою хана в тюркських і монгольських народів.
5. Найпростіший вулик — видовбана колода, яку навішують на дерево.
6. Старовинний довгополий одяг із грубого сірого сукна, який носили бідні люди, селяни.
7. Дорогий одяг зі старовинного темно-червоного сукна, який носили багаті люди.
8. Старовинна гнотова рупниця великого калібру, що була зброєю запорізьких козаків.

Довідка: *сіряк, старшина, борт, орда, свита, мушкет, кармазин, сотник.*

84. Спишіть. У кожному рядку підкресліть зайве слово. Обґрунтуйте свій вибір.

1. Глас, звук, голос, шум, шепіт.
2. Область, місто, район, селище, повіт.
3. Кліпмейкер, продюсер, бізнес-леді, дизайнер, кравчиня.

85. 1. До слів-архаїзмів, поданих у колонці ліворуч, доберіть відповідні слова і словосполучення сучасної української мови, подані в правій колонці.

Вої	права рука
Перст	зозуля \
Свічадо	битва \
Зигзиця	військо
Рать	палець \
Брань	дзеркало
Десниця	воїни \

2. Пригадайте, у яких творах української літератури вам траплялися наведені слова-архаїзми.

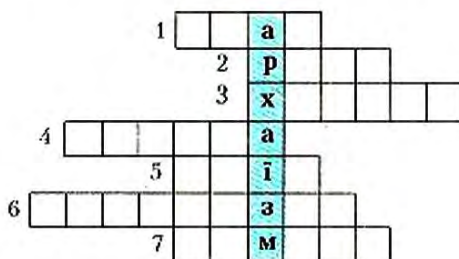
86. 1. Спишіть. Підкресліть застарілі слова. З'ясуйте їхнє значення за словниками.

Різниця між градом і **європейським** містом (яке часто виростало з надійно укріплених замків — бургів) справді існувала. На заході місто мало два центри — князівський замок і міський ринок із ратушею. Слов'янські гради мали один центр — кремль, або дитинець, до якого тягнулись усі інші забудови. Град не так **щільно** забудований, як «бург», бо на сході не було такої економії землі: у містах Русі були великі площі під городами і садами, були також **великі** незабудовані простори (За М. Поповичем).

2. Поясніть правопис виділених слів. Підкресліть у них орфограми.

1. Голос.
2. Знаряддя для оранки землі.
3. Гарбуз.
4. Ліва рука; лівша.
5. Поет.
6. Баба-повитуха.
7. Плече.

Довідка: *разо, глас, шугьга, ханька, пійт, рамено, тупорізка.*

1. Прочитайте. Виділені слова (авторські неологізми) вишишіть.

1. Садками ходить **брунькоцвіт**, а в небі — **алатозор** (*П. Тичина*). 2. Ще не сідлані, ще ж і не коні — **вітрогриві** оті лошаки (*П. Воронько*). 3. І котинься грім вдалині, такий **довгождано-раптовий!** (*М. Рильський*). 4. Всі бджолята **забджолили**, й сонечко між ними, одним крильцем світ затьмили, другим — роз'яснили (*І. Драч*). 5. Будяки **малиновоголово** про сніги подумали й собі (*М. Вінграновський*). 6. І жайворони плещуть у небі у щebetі полю і житю, і сам я на рідній Україні паповнений **сонця-блакиту** (*А. Малишко*).

2. Доберіть до авторських неологізмів відповідні поєднання слів (де можливо).

Зразок. *Брунькоцвіт — бруньковий цвіт.*

1. Прочитайте вірш.

Писар і цар

Писар був хоч не каліка,
Та писав такі супліки
Підлою десницею,
Що його чергова жертва
Скиглила зигзицею.
Цар приїхав на коні,
Ті супліки прочитав
І від люті їх порвав.
Писаруку, як псяюку,
З царства геть кудись прогнав.
Сів спокійно на престол,
В бік його вказав перстом
І вдоволено прорік:
— Хай живе собі деінде
Цей нікчемний чоловік!

Г. Чубач

2. Вишишіть із вірша застарілі слова. Доберіть до них сучасні відповідники.

§ 9. Групи слів за вживанням. Загальноновживані і стилістично забарвлені слова

Спілкуючись, ми обираємо певний мовний стиль.

Вибір мовного стилю залежить від ситуації спілкування, мети, адресата спілкування.

Невимушена розмова з товаришем, написання твору, відповідь на уроці, виступ на урочистих шкільних зборах, написання заяви про відвідування спортивної секції — це все різні ситуації спілкування. Вони потребують уживання певної лексики.

90. 1. Прочитайте тексти. Визначте, до яких стилів вони належать.

Іван Мазепа — один з найвидатніших і найбільш суперечливих політичних діячів України. Він був гетьманом упродовж двадцяти одного року (1687–1708).

Маючи двадцять тисяч маєтків, Мазепа належав до найбагатших людей у тодішній Європі. Значну частину своїх прибутків він передав на будівництво церков, розвиток освіти. Мазепа заснував багато шкіл і друкарень (З підручника).

* * *

І коли уночі пізно прийшов до Мазепи перший лист від польського короля Станіслава, ставленика шведського, — се вже властиво було рішення. Сумними, але яскравими фарбами описує сей момент Орлик, бо він перший читав сей лист.

— Спали передо мною той лист, — сказав гетьман і довго сидів мовчки. Потім почав говорити.

— Борюся з розумом — чи давати о тім знати царю, чи ні? Порадьмося, друже, ще ранком, а тепер іди до себе і молись Богу. Може, твоя молитва скоріше діїде, як моя. Але Господь бачить — не для себе я це роблю, а для вас усіх. Для дітей ваших (За Г. Хоткевичем).

* * *

Російські історики зробили з гетьмана негативну постать. Хіба Мазепі потрібна була слава й почесні? Він їх мав. Хіба він прагнув багатства? Він володів таким багатством, що ні цар, ні король не змогли б його більшим нагородити.

Вчинками Мазепи керувало тільки одне почуття — бажання добра рідному краю (З журналу).

2. Що нового ви дізналися про гетьмана Мазепу, прочитавши подані тексти?

Лексика, що використовується в усіх стилях, є **загальноновжivanoю**. Загальноновжivano лексика поділяється на групи.

Загальноновжivano лексика

Групи лексики	Приклади
Назви явищ та об'єктів природи	<i>вода, повітря, дощ, мороз, сніг</i>
Назви рослин і тварин	<i>бук, верба, ячмінь, жито, кінь, корова</i>
Назви осіб за спорідненістю	<i>батько, мати, дочка, син, брат, сестра, дід, баба</i>
Назви осіб за професією	<i>лікар, учитель, інженер, артист</i>
Назви побутових предметів	<i>стіл, стілець, ніж, сорочка, будинок, хліб, стеля, телефон</i>
Назви ознак	<i>білий, зелений, далекий, близький, гідний</i>
Назви дій, процесів і станів	<i>ходити, сидіти, дивитися, розмовляти, читати, мріяти</i>
Назви на позначення кількості	<i>один, п'ять, мало, багато, десяток</i>
Службові слова	<i>і, а, але, щоб, зате</i>

91.

Прочитайте. Випишіть загальноновжivanoі слова за групами, названими в таблиці.

Автор першої української конституції — Пилип Орлик. У 1710 році прихильники Мазепи, які змушені були покинути Україну, обрали генерального писаря Пилипа Орлика гетьманом. Він склав проєкт конституції, яка обмежувала владу гетьмана. В Україні мав існувати своєрідний козацький парламент — розширена старшинська рада.

Конституція Пилипа Орлика передбачала повну незалежність України від Польщі та Росії.

92.

1. Прочитайте текст, правильно наголошуючи слова.

Жовтень... Ще недавно куш горобіни **зеленів** різьбленим листям, із-поміж якого зоріли кетяги **червоних** ягід. За якийсь день-другий спалене пічними й ранковими заморозками листя облетіло. І на безмежному гіллі неправдоподібно яскраво спалахнуло безліч кетягів. Горобіна, прикрашена цими природними гірляндами, прибрала святкового вигляду. Вона, як **жива** істота, усміхалася й тоді, коли хмари затягали небо й додолу починав сіятися дощик (За Є. Гуцалом).

2. Спишіть. Підкресліть слова — назви явищ природи і назви ознак.

3. У виділених словах поясніть орфограму «Ненаголошені *е, и* в коренях слів».

Лексика, що використовується тільки в певних стилях, є **стилістично забарвленою**. Залежно від лексичного значення, стилістично забарвлені слова об'єднуються в групи.

Стилістично забарвлена лексика

Групи лексики	Пояснення та приклади
Професійні слова і терміни	Слова, які використовують у своїй роботі люди певної професії. У мові журналістів: <i>підвал</i> (нижня частина газетної сторінки), <i>колонка</i> (стовпчик у газеті)
Діалектні слова	Слова, які вживають жителі певної місцевості: <i>когут</i> (півень), <i>вуйко</i> (дядько)
Просторіччя	Перекручені, спотворені слова літературної мови, а також груба лексика: <i>спінджак</i> (піджак), <i>булгахтер</i> (бухгалтер), <i>продльонка</i> (група подовженого дня)
Жаргонізми	Слова, характерні для певної групи людей: <i>шпора</i> (шпаргалка), <i>на шару</i> (задарма), <i>імейлити</i> (надсилати електронного листа)
Офіційно-ділова	Слова, що вживаються в ділових паперах, угодах, кодексах: <i>наказ</i> , <i>протокол</i> , <i>довідка</i> , <i>посвідчення</i> , <i>заява</i>

93.

1. Прочитайте.

Маріванівна сиділа в кріслі і розмірковувала.

— Деяким дуже розумним і здібним дітям чомусь подобається бути поганими. Їм здається, що бути хорошим — дурниця.

— Скажіть, будь ласка, — попросила Марійка, — чи не пам'ятаєте ви, хто із ваших дитсадківців робив найбільше капостей?

— Звичайно, Кость Зайцев. Капоснішим за нього був лише його брат Вітько, на рік молодший. Якось вони написали в **оголошенні**, що новорічної ялишки не буде, а замість цього всім робитимуть **щеплення**. Діти з підготовки повірили їм і страшенно засмутилися. А коли я почала соромити братів за поганий жарт, вони сказали, що це не жарт, а **експеримент**. І що буцімто він доводить, як шкідливо вчитися. І що діти, які повірили оголошенню, винні самі: нащо їм було так рано вчитися читати? (*За Маритою і Сергієм Дяченками*).

2. Користуючись таблицею «Стилістично забарвлена лексика», визначте, до яких груп лексики належать виділені слова.

3. Назвіть орфограму в словах *оголошення*, *щеплення*. Доберіть власні приклади з цією орфограмою. Занишіть їх.

Розмовляють двоє друзів:

— Ти чого подряпаний?

— Кота купав.

— Та я теж купав.

— Так, але ж ти не викручував!

§ 10. Діалектні слова

94. 1. Прочитайте текст. Винишіть власні назви.

Якщо рушите в подорож по Україні, — чи то від Бугу на заході до Сіверського Дінця на сході, чи то від Прип'яті на півночі до Чорного й Азовського морів на півдні, — обов'язково помітите, як відрізняється місцева українська мова від загальноновживаної, літературної.

Кажемо звичайно *приїхав автобусом*, але на Закарпатті скажуть *приїшов автобусом*. На Полтавщині, Черкащині чуюмо назву відомого птаха *чорногуз*, або *лелека*, а на Вінниччині, Хмельниччині — *чорногуз*, або *ббцон*, на Рівненщині, Волині — *бўсел*, *бўсень*, на Чернігівщині — *гўйстер*, у Чернівецькій області — *бўзьок*, *бўзько*.

2. Підготуйте усний переказ тексту.
3. Як у вашій місцевості називають лелеку? Яку ще різницю в мові ви помічали, буваючи в інших куточках України?

95. Розгляньте карту України. Знайдіть на ній згадані в попередній вправі території.

Мова, характерна для певної місцевості, називається **діалектом**, або **говором**.

В українській мові розрізняють три діалекти: північний, або поліський, і два південних — південно-східний і південно-західний.

Межа між північним і південним діалектами проходить по лінії Володимир-Волинський — Луцьк — Рівне — Новоград-Волинський — Житомир — Фастів — Переяслав-Хмельницький — Пирятин — Конотоп.

Межа між південно-західним і південно-східним діалектами проходить по лінії Фастів — Ставище — Тальне — Первомайськ — Роздільна.

1. Розгляньте зазначені на карті межі між діалектами.
2. На якому діалекті розмовляють у вашій місцевості?

Слова, що характерні для місцевих діалектів, називаються **діалектними**.

Наприклад, поряд із загальноновживаним словом *картопля* існують діалектні назви: у південно-східному діалекті — *картоха, картошка*, у південно-західному — *бараболя, барабуля, мандибурка, крумплі*, у північному — *бульба, ріпа*.

1. Прочитайте той самий уривок казки в різних варіантах. За потреби використовуйте довідку.

* * *

Збралися в лісі біля **вогнища** на раду всі дванадцять місяців. І запросив наймолодший брат Березень найстаршого прийти до нього в гості. Почав питати Грудень у Травня, на чому краще до Березня їхати. Травень подумав і сказав так: «Краще взяти і сани, і віз, бо може трапитися всяке». Грудень так і зробив. Побачив Березень, що Грудень їде возом, і напустив на нього таку **заметіль**, що їхати стало неможливо...

* * *

Зійшлися в лісі біля **ватри** всі місяці докупі — дванадцять їх там — і там сой радили. І запросив Марець Грудня на гостину, жеби до нього прийти. Але Грудень ся порадив Мая, як до Марця на гостину прийти. Май го порадив так: «Бери сани і в'з, бо іначе би-с до нього не доїхав». І він взяв і їде до Марця на гостину. Як ввидів Марець, же їде Грудень до нього возом, то так го пустив **завірюху**, што мусив стати...

Довідка: сой — собі; жеби — щоб; го — його; ввидіти — побачити; же — що.

2. Зробіть висновок, чому уривки, обидва написані українською мовою, так різняться.
3. Випишіть з обох уривків виділені слова, доберіть до них синоніми.

1. Прочитайте текст. Спийшіть, підкресліть синоніми.

Хліб — це найдорожче, що є в людини. Хлібом-сіллям ми вітаємо друзів. Ні робота, ні весілля — нічого на світі не обходиться без хліба. Він сильніший за все, смачніший за все, він дорожчий за золото. Хліб шанували, шанують і шануватимуть завжди. То великий гріх — викидати хліб, виказувати йому неповагу. З давніх-давен існує повір'я, що до тієї домівки, де не цінують і не поважають хліб, приходять біда.

2. Прочитайте уривок з вірша А. Малишка. Знайдіть в уривку слова-антоніми.

ХЛІБ

Я навіть чую, як він дихає,
Зеленим зводиться лицем,
Щоб серце радувати не крихою,
Не перецвілим сухарцем.

Щасливим, радісним і змученим
Він є основою основ,
І короваем на заручини
Благословляє сам любов.

3. Прочитайте різні назви тієї самої частини хлібини. Випишіть назви, характерні для вашого діалекту.

Кусок, кусень, шмат, шматок, окраєць, цілушка, скиба, скибка, кавалок, дараба, кусман, окрай, челюстка, горбушка, шкуринка, крумка.

4. Як у вашій родині ставляться до хліба? Запишіть про це трьома-чотирма реченнями.

99.

1. Прочитайте текст.

Серед творів Степана Руданського, вихідця з Поділля, є небилиці, ліричні пісні, гуморески. Усі свої **поетичні** твори письменник називав співомовками. Саме під такою назвою 1880 року родина Косачів (Олена Пчілка, П. Косач, Леся Українка) видала маленьку книжечку **ліричних і гумористичних** творів невідомого поета С. Руданського.

Співомовки С. Руданського — це художньо опрацьовані усні народні анекдоти, розповіді про побутові комічні ситуації. У співомовках чуємо живу, народну розмову з її діалектними словами, просторічними висловами.

2. До якої лексики належать виділені слова? Поясніть їхнє значення.
3. Прочитайте уривок зі співомовки С. Руданського. Випишіть діалектні слова. До якого діалекту, на вашу думку, вони належать?

«Що би ти робив, Іване, —
Став його питати, —
Якби тобі довелось
Таке поле мати?...»

«А що ж, пане, я орав би,
Хлібом засівав би
Та ходив би до Адезу,
Сіль і гроші мав би...»

«А що я — не так робив би, —
Пап почав казати: —

Я казав би на сім полі
Місто збудувати...»

Там би в мене стояв палац,
Там підряд крамниці,
Там перекупки з булками,
А тут дві різниці...»

Отоді приходь, Іване,
В мене балювати!..»

«Ет, спасибі, — Іван каже, —
Лучче будем спати!..»

4. Доберіть до виписаних діалектних слів загальноновживані відповідники. Складіть і запишіть із цими відповідниками по одному реченню.

100. Спишіть текст. Підкресліть діалектні слова.

Дідо пас худобу на полонинах. А коли фронт тут стояв, німці з мадярами забирали маржину, а він не давав, бо то була не його худоба, а людська. Дід весь день пробув у холодній воді, аж увечері знайшла його вуйна Марія (За С. Пушиком).

101. Доберіть до загальноновживаних слів (перший рядок) відповідні діалектні (другий рядок). Зарпишіть їх парами.

1. Хазяїн, картопля, квітка, хлібина, розмова.
2. Чічка, газда, бараболя, гомоні, буханка.

Прислухайтесь, як у різних місцевостях України називають звичайнісінькі огірки: *огірок* — *гоїрок* — *вогірок* — *гурок*.

І навіть про розмову кажуть неоднаково: *говорять*, *говорат*, *говореть*, *гварат*, *говорут*, *гомонять*, *гомонеть*, *бають*, *бесіднують*.

§ 11. Професійні слова і терміни. Просторічні слова. Жаргонізми

102. 1. Прочитайте текст.

Наприкінці XVII — на початку XVIII ст. монах Климентій Зіновійв створив збірку віршів, або приповістей. Його вірші присвячені темі праці, трудящому людові. Лексика творів Климентія Зіновієва охоплює назви тогочасних професій, знарядь праці, предметів виробництва. Поет називає 72 професії ремісників. Це мельники, шаповали, слюсарі, вінники, стільяри, друкарі, писарі, кожум'яки, скрінщики, смолярі, дьогтярі, тютюнники, бондарі, ткачі, кравці, теслі, шевці, золотарі, колісники, рибалки, пивовари, калачники, ковалі та багато інших.

2. Із якою діяльністю людей пов'язані назви перелічених професій? Допоможе з'ясувати це тлумачний словник і малюнки. Чи існують сьогодні ці професії?

кравець

шаповал

калачник

колісник

золотар

бондар

чоботар

коваль

столляр

писар

103. 1. Спишіть речення.

1. У кімнаті на спеціально обладнаному робочому столі знаходимо пожиці, наперсток, голки, праску. 2. У дідовій майстерні понід стіною були виставлені діжки, бодні, дерев'яні відра, обручі; на лавках лежали рубанок, пилка, свердло, обценьки, напилок. 3. На екскурсії в порту діти побачили справжній трал, різноманітні сітки, локатор, рибонідіймальний механізм. 4. Майстер установлював домкрат, щоб замінити колесо; поряд лежав набір торцевих і пакидних ключів.

2. Поясніть, яких професій стосуються названі в реченнях предмети. Запишіть назви цих професій. Які з них є на малюнках (с. 48–49)?

Професійні слова і терміни (слова-професіоналізми) — це слова, які використовують спеціалісти певної галузі. Це назви занять праці, трудових процесів, сировини, з якою працюють спеціалісти.

Наприклад, біологи у своїй професійній мові використовують терміни *клітина, білок, ген, мутація, генетика, спадковість*.

104. Доповніть речення назвами відповідних професій та запишіть.

1. Глину використовують у своїй роботі... .
2. Зручну пилку, рубанок, долото, свердло придбав у магазині... .
3. Модем, принтер, диск — слова, які вживають у своєму професійному спілкуванні... .

105. 1. Прочитайте гумореску П. Глазового «Найважча роль».

Вихваля свого синочка мати на всі боки:
— У студії при театрі вчиться вже два роки.
Дуже довго муштрували хлопця режисери,
Аж тепер він дочекався першої прем'єри.
Роль найважчу доручили любому синочку:
Він на сцену в третій дії викочує бочку!

2. Виписіть слова-професіоналізми.
3. Доповніть виписані слова термінами з тієї самої професійної галузі.

106. 1. Прочитайте. У чому виявляється вміння, майстерність, професіоналізм дідуся?

Дідусь Порфирів, ще коли працював виноградарем, зайшов у сутичку з якоюсь комісією при сортуванні лози. Виноградар із зав'язаними очима, самим тільки доторком пальців визначив сорок сортів і жодного разу не помилився. Для незнайки виноград увесь однаковий, а вмилень по самій корі пальцями чує, який сорт, бо кора ж різна: то нитчаста, то гладенька, то ребриста, то на ній луска, мов на рибі (За О. Гончаром).

2. Вишипіть речення, у якому вжито професійні назви.

107. Спишіть. Підкресліть терміни. З якою професією пов'язані ці терміни?

У Шацькому лісопарку зібрані унікальні флора і фауна. Це передовсім комахоїдні росичка і товстянка, водяна папороть сальвінія, плаваюча лілея лісова, зозулин черевичок. У лісі трапляються рідкісна срібляста ялина, самшит, туя, понад сто видів лікарських рослин, є багато грибів та ягід (З *посібника*).

В українській мові використовували колись такі слова-терміни:

писовня — орфографія,

речівник — іменник,

мовниця — граматики,

злучник — сполучник,

складня — синтаксис,

звучня — фонетика,

голосівки — голосні звуки,

первень — корінь,

шелестівки — приголосні звуки,

мірило — масштаб.

108. Складіть міні-твір на одну з тем: «Моя майбутня професія», «Мій тато — програміст (менеджер, юрист, автослюсар...)», «Моя мама — продавець (редактор, модельєр, кондитер...)». Використовуйте слова-професіоналізми.

109. Прочитайте текст. Пригадайте слова, які вживаються в усній розмовній мові.

Вам доводилося чути в усній мові такі слова: *канцвета, діжурний, сурйозний, тілівізор*? Чи звертали ви увагу, що в підручниках, газетах і журналах, у передачах радіо й телебачення звучать інші назви: *цукерка, черговий, серйбзний, телевізор*? **Саме вони характерні для мови освічених людей.**

Слова, що вживаються в мові недостатньо освічених людей, називаються **просторічними**, наприклад: *слесарь, канешно, бумага, менини, окруженіє*.

Серед просторічних слів є перекручені, неправильно засвоєні слова з інших мов, наприклад: *транвай* (треба *трамвай*), *калідор* (треба *коридор*), *мебля* (треба *меблі*), *упослі* (треба *потім*), *інтелегент* (треба *інтелігент*).

Просторічні слова часом вставляють у свою мову освічені люди, щоб надати висловлюванню гумористичного забарвлення.

110. Прочитайте уривки з твору В. Нестайка. Назвіть просторічні слова. З якою метою вживає їх автор?

...Батько на скрипці грає. А дід охотник завзятий. Городські мисливці, що із Києва приїжджають, тільки охають. «Ви, дедушка, абсолютний чемпіон», — кажуть...

...Якось влітку Ява сказав:

— Давай влаштуємо бій биків. Це ж видовище. На стадіоні. Вроді футболу.

111. 1. Відредагуйте текст. Визначте, кому він може належати.

— Поцімаєш, були ми вчора на дискотеке. Музика, конешно, класна. Цілих два часа стрибали. Вроді й недовго, а ніг сьогодні не чувствую.

2. Відредагований текст записіть.

112. 1. Прочитайте. До виділених слів доберіть загальноповживану лексику. Як змінився текст?

«Веселий дідок попався», — роздумував Дорош, уминаючи смачні бабині пироги.

— Смачні пироги, — прихвалив уголос.

— Їж на здоров'я. **Нащот** пирогів — моя баба перша на хуторі. А ви ж, хлопці, далеченько розігналися? Чи, може, воно вже й **хватить**? Якби на моє мненіє, то так, що вже й хватить.

Моя стара кожного дня два чавузи борщу варить і дві макітри пирогів пече. **Щитай** — польова кухня (За Г. Тютюнником).

2. Відредаговані речення запишіть.

Люди, які мають однакову професію, вік, спільні інтереси, використовують у мові характерні слова — **жаргонізм**.

Жаргонізм помічаємо в молодіжному середовищі, у мові журналістів, політиків тощо. **Наприклад**: *шпора* — шпаргалка, *тусівка* — місце збирання, спілкування, *розкручений* — добре розрекламований, *прикид* — одяг, манера одягатись.

До жаргонізмів як до засобу створення гумору звертаються письменники.

113. 1. Прочитайте уривок з оповідання «Імпічмент». Виберіть слова з жаргону політиків. Спішіть. Підкресліть слова-терміни й жаргоніزمи.

Шостий «Б» готувався до президентських виборів. Кандидатів було дев'ять. Але семеро з них були нещасні самовисуванці, які жодних шансів не мали. Реальних претендентів було двоє — Вовочка Тарагута і Боря Бородавко. Боря прекрасно розумів, що самою лише ерудитцією завоювати симпатії електорату, тобто виборців класу, які навіть слова «електорат» не знають, йому навряд чи вдасться. І Боря почав активну передвиборчу кампанію (За В. Нестайком).

2. З якою метою вживає жаргонізм В. Нестайко?

114.

У мові яких груп людей використовуються жаргонізми *фанера, мінусіва, грузити, фані*?

115.

Пригадайте жаргонізми, що використовують між собою учні. Які загальновживані слова відповідають цим жаргонізмам?

Діалог на екзамені

Учитель. Під якими загальновживаними образними назвами ввійшли в українську культуру Тарас Шевченко, Іван Франко?

Учень замислився.

Учитель. Як ще називають Шевченка?

Учень. Шева...

§ 12. Офіційно-ділова лексика

Слова, що використовуються в діловому спілкуванні, у написаних документах, належать до **офіційно-ділової лексики**.

Ділове спілкування — це спілкування з державними установами, організаціями.

Офіційно-ділова лексика

Слова-терміни	Характерні іменники на позначення дії та дієслова	Мовні звороти
<i>протокол, наказ, заява, звіт, план, резолюція</i>	<ul style="list-style-type: none"> • виконання, засідання, звернення; • заслухати, обговорити, підготувати, виконати, прибути 	<i>на основі, згідно з, у зв'язку з...</i>

116.

Слухайте текст. Підкресліть слова, що належать до офіційно-ділової лексики.

Оформлення бібліотечної картки

1. Бібліотечку картку читач заповнює власноручно.
2. На першій сторінці читач записує:
 - а) прізвище, ім'я, по батькові;
 - б) рік народження;
 - в) клас;
 - г) адресу.
3. Власноручним підписом читач підтверджує своє ознайомлення з правилами користування бібліотекою.

117.

Спишіть словосполучення, ставлячи слова в дужках у потрібну форму.

(Надійти) повідомлення, розглянути (заява), два (аркуш), дві (хвилина), двох (присутні), п'ять (книжка), важливих (висновок), зазначених (пункт), в отриманому (лист).

Запам'ятайте правильне вживання слів і словосполучень.

Культура слововживання в офіційно-діловій мові

неправильно

моя автобіографія
написати об'яву
переписка з товаришем
учбовий процес
відносини між учнями
стосунки між державами
виражати думки
отримати освіту
освоїти правила
приймати участь
я рахую
оцінки по предметах
здавати екзамен
у першу чергу

згідно

правильно

автобіографія
написати оголошення
листування з товаришем
навчальний процес
стосунки між учнями
відносини між державами
висловлювати думки
здобути освіту
засвоїти правила
брати участь
я вважаю
оцінки з предметів
складати іспит, екзамен
насамперед (передусім,
щонайперше)

згідно з

119.

Прочитайте текст. Випишіть іменники, що належать до офіційно-ділової лексики.

Шановні панове!

Цим листом повідомляємо, що за розпорядженням районної держадміністрації відзначення Дня знань відбудеться 1 вересня 2006 року в усіх навчальних закладах району.

Управління освіти Шевченківської райдержадміністрації м. Запоріжжя

120.

1. Які з поданих слів належать до офіційно-ділової лексики?

Вегетаріанець, наказ, вельмишановний, довідка, ухвала, оповідачка, відповідальність, знаменитий, власний, приїдений, графік, повнфваження, відповідно до, розгляд, заява.

2. Складіть із поданими словами словосполучення, характерні для офіційно-ділового стилю.

121.

Складіть речення з поданими висловами.

На вашу адресу; надрукувати оголошення; згідно з правилами поведінки в громадських місцях; через стан здоров'я.

- Покажи мені щоденник, — каже батько до сина.
- Я не маю.
- А де він?
- Залишив у школі.
- Навіщо?
- Мені мама сказала, щоб я більше двійок додому не приносив.

Гра «Хто швидше розселить слова офіційно-ділового вжитку в готелях»

На наукову конференцію з лексикології прибули іменники, що закінчуються на **-ція** і на **-ення**. Ці слова характерні переважно для офіційно-ділового стилю. Для них приготували два готелі. Потрібно правильно і швидко розселити іменники в готелях. Виграє той, хто швидше і без помилок це зробить.

Підказка: у будинку, де мешкають іменники на **-ція**, 15 кімнат, а в будинку для іменників на **-ення** – 19 кімнат.

резолу... обстеж... конститу... ліквіда... періодиза... пересел...
 посвідч... драматиза... емігра... націоналіза... госпіталіза... мобіліза...
 комплекта... запровадж... узгодж... іммігра... комбіна... правопоруш...
 консульта... узакон... встановл... відновл... продовж... спостереж...
 повноваж... виправл... приверн... обговор... відзнач... забезпеч...
 рекоменда... оголош... заохоч... паспортиза...

123. Прочитайте. Випишіть слова, що належать до офіційно-ділової лексики.

Візитна картка – це документ, який використовується під час ділових знайомств, відвідин, візитів.

Візитні картки спрощують налагоджування партнерських стосунків між представниками різних установ.

Є спеціальні правила, етикет користування візитними картками. Візитними картками не лише обмінюються при знайомстві, а й надсилають їх як супровід до подарунків, квітів тощо. За неофіційних обставин на них можуть зробити напис «З найкращими побажаннями...», «Вітаємо зі святами!» та інші.

124. Спийшіть. Підкресліть мовні звороти, характерні для офіційно-ділового стилю.

Вельмишановний пане! Дорогі наші друзі! Шановні пані та панове! Шановні добродії! Високошановна пані, прийміть найщиріші вітання з нагоди... Рідненький мій братику! Люба сестричко! З повагою... Цілуємо, мама, тато.

Узагальнення до розділу «Лексикологія»

У словнику української мови розрізняють групи лексики за походженням, за вживанням.

Лексика української мови за походженням

Незапозичена лексика		Запозичена лексика
Успадковані зі спільної мови слова: <i>земля, вода, голова, день, дуб, рука, кінь, коса, білий, пам'ятати, варити</i>	Власне українські слова: <i>багаття, баритися, лелека, гарний, хитроці, мрія, загальний</i>	Слова іншомовного походження: <i>олімпіада, ера, юрист, автомобіль, екскурсія, козак, отара, гарбуз, жури, менеджер</i>

Загальноновживана лексика

Групи лексики	Приклади
Назви явищ та об'єктів природи	<i>вода, повітря, дощ, мороз, сніг</i>
Назви рослин і тварин	<i>бук, верба, ячмінь, жито, кінь, корова</i>
Назви осіб за спорідненістю	<i>батько, мати, дочка, син, брат, сестра, дід, баба</i>
Назви осіб за професією	<i>лікар, учитель, інженер, артист</i>
Назви побутових речей	<i>стіл, стілець, ніж, сорочка, будинок, хліб, стеля, телефон</i>
Назви ознак	<i>білий, зелений, далекий, близький, гідний</i>
Назви дій, процесів і станів	<i>ходити, сидіти, дивитися, розмовляти, читати, мріяти</i>
Назви на позначення кількості	<i>один, п'ять, мало, багато, десяток</i>
Службові слова	<i>і, а, але, щоб, зате</i>

Стилістично забарвлена лексика

Групи лексики	Пояснення та приклади
Професійні слова і терміни	Слова, які використовують у своїй роботі люди певної професії. У мові журналістів уживають: <i>підвал</i> (нижня частина газетної сторінки), <i>колошка</i> (стовпчик у газеті)
Діалектні слова	Слова, які вживають жителі певної місцевості: <i>когут</i> (півень), <i>вуйко</i> (дядько)
Просторіччя	Перекручені, спотворені слова літературної мови, а також груба лексика: <i>колідор</i> (коридор), <i>траивай</i> (трамвай), <i>лаболаторія</i> (лабораторія)
Жаргонізми	Слова, характерні для певної групи людей: <i>шпора</i> (шпаргалка), <i>на шару</i> (задарма), <i>імейлити</i> (надсилати електронного листа)
Офіційно-ділова	Слова, що вживаються в ділових паперах, угодах, кодексах: <i>наказ</i> , <i>протокол</i> , <i>довідка</i> , <i>посвідчення</i> , <i>заява</i>

Офіційно-ділова лексика

Слова-терміни	Характерні для ділового спілкування іменники на позначення дії та дієслова	Мовні звороти
<i>протокол, наказ, заява, звіт, план, резолюція</i>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>виконання, засідання, звернення;</i> • <i>заслухати, обговорити, підготувати, виконати, прийти</i> 	<i>на основі, згідно з, у зв'язку з...</i>

125. Виконайте тестові завдання.

- Словник української мови складається з таких груп лексики за походженням:
 - історизми та архаїзми;
 - незапозичена лексика і слова іншомовного походження;
 - діалектизми і запозичена лексика.
- До незапозиченої лексики належать:
 - успадковані зі спільної мови і діалектні слова;
 - власне українська лексика і архаїзми;
 - успадковані зі спільної мови і власне українські слова.
- За вживанням лексика української мови поділяється на:
 - іншомовні слова і активну лексику;
 - активну і пасивну лексику;
 - пасивну лексику і неологізми.
- До активної лексики належать:
 - загальноновживані слова й історизми;
 - застарілі слова та неологізми;
 - загальноновживана лексика.
- До пасивної лексики належать:
 - історизми та загальноновживані слова;
 - загальноновживані слова та неологізми;
 - застарілі слова та неологізми.
- У якому рядку всі слова — архаїзми:
 - вражий, бурлака, варяги, бурса;
 - зело, піт, срібло, мовити;
 - вої, десниця, рать, перси?
- У якому рядку всі слова — історизми:
 - голос, віче, кіш, булава;
 - мушкет, бунчук, кіммерійці, древляни;
 - осавул, брань, місто, карязин?
- У якому рядку всі слова — загальноновживані:
 - отаман, оренда, берег, вечір; вода, земля, сонце, вітер;
 - день, конференція, гетьман, вибір?
- У якому рядку всі слова — діалектні:
 - стілець, кімната, писати, дивитися;
 - газда, ватра, маржина, бульба;
 - регіон, чайка, шаланда, плавати?
- Професійні слова і терміни належать до:
 - загальноновживаних слів; стилістично забарвлених слів;
 - діалектних слів.
- У якому рядку всі слова — просторічні:
 - понімаєш, історичка, маршрутка, файно.
 - нащот, день, ніч, учора;
 - конешно, вроді, собствений, остановка?
- Значення слів пояснюється в словнику:
 - синонімічному; фразеологічному; тлумачному.

Цей розділ запрошує вас у майстерню. Але майстерню незвичайну, бо ви не побачите в ній ніякого приладдя. Тут панують особливі інструменти, що використовуються для творення слів. Це суфікси, префікси, поєднання основ, перехід однієї частини мови в іншу.

Один з інструментів словотворення – префікс, а спосіб – **префіксальний**. Скажімо, префікс *не-*. Лише два звуки, а як вони можуть змінити значення слова, та й ваш настрій: *веселий* – *невеселий*!

Інструмент словотворення – суфікс, а спосіб – **суфіксальний**. Цим способом утворено багато слів, наприклад, назви властивостей (*дубовий*), осіб (*комп'ютерний*). Суфікси можуть робити слово «страшним» або «лагідним», наприклад: *чоботище*, *дівчинька*.

Коли в словотворенні беруть участь суфікс і префікс, маємо справу з **префіксально-суфіксальним** способом словотворення, наприклад: *безпідставний*.

Є дуже рішучий спосіб словотворення – **безафіксний**: він відсікає у слові зайві, на його думку, значущі частини, як у випадку: *блакитний* – *блакить*.

Деяким словам чи основам слів так хочеться бути разом, що вони поєднуються в такі слова, як *хлібороб*, *диван-ліжка*, *прес-центр* тощо. Ці слова утворені способом **складання основ (або слів)**.

Є спосіб словотворення, який, на перший погляд, не змінює форму слова. Інструменти словотворення при цьому не використовуються. А значення слова все одно змінюється; **слово переходить з однієї частини мови в іншу**, наприклад *набережна* (прикметник) *вулиця* – *набережна* (іменник) *людна*.

Якщо ви опануєте матеріал про способи словотворення, то зможете правильно писати слова і доречно використовувати багаті й різноманітні засоби української мови, як це властиво майстрам слова – письменникам.

ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ РОЗДІЛУ

Префіксальний

зайшов

Суфіксальний

листяний

Префіксально-суфіксальний

написаний

Безафіксний

зелень

Складання основ (або слів)

шестикласник

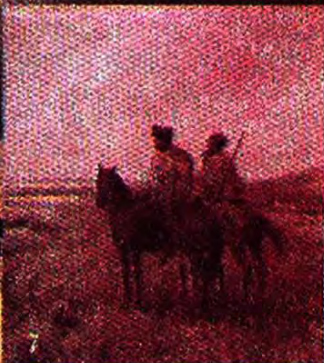
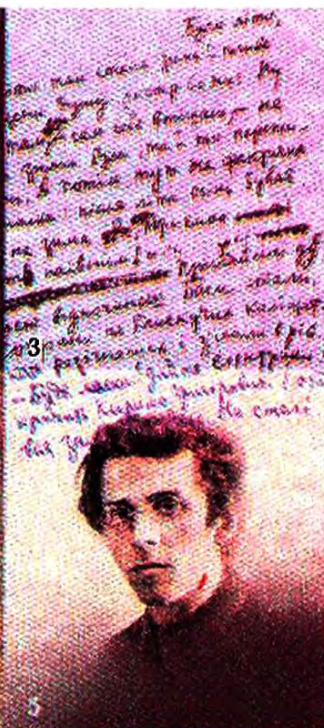
Перехід з однієї частини мови в іншу

черговий по класу

1. Леся Українка.
2. Олександр Довженко.
3. Фрагмент рукопису П. Тичини.
4. «Ловлять снігура». Фрагмент. С. Васильківський.
5. Павло Тичина.
6. Григорій Сковорода.
7. «Козаки в стелу». С. Васильківський.

СЛОВОТВІР

Виконуючи справи та завдання, ви ще раз пригадаєте імена славетних українців – Григорія Сковороди, Лесі Українки, Олександра Довженка, Павла Тичини. Письменники особливо чутливі до слова. Вони майстерно володіють інструментами словотворення, про які йдеться в розділі «Словотвір».

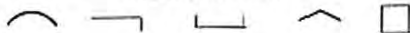

§ 13. Основні способи словотворення в українській мові

1. Яка частина слова називається основою?
2. Яку роль виконує закінчення?
3. Які частини слова є значущими?
4. Розгляньте позначення. Перемалюйте їх у зошит і біля кожного напишіть, яку частину слова воно позначає.

Позначення:

126.

1. Запишіть подані слова у дві колодки: а) форми одного слова; б) спільнокореневі слова.

Білий, біліти, білому, білити, біляк, білого, біленький, білими, **побілена**, **білесенький**, білісінький, побілілий.

2. Виділені слова запишіть і розберіть за будовою, поясніть їх утворення.

Словниковий склад мови збагачується за рахунок утворення нових слів від спільнокореневих за допомогою афіксів, а також шляхом переходу слів з однієї частини мови в іншу.

Афікси — це значущі частини слова — префікс і суфікс.

Основні способи словотворення

Спосіб творення слів	Приклади
Префіксальний → додаванням префіксів	<i>писати</i> → <i>розписати</i>
Суфіксальний → додаванням суфіксів	<i>школа</i> → <i>шкільний</i>
Префіксально-суфіксальний → додаванням префіксів і суфіксів	<i>стіл</i> → <i>настільний</i>
Безафіксний → відкиданням значущих частин	<i>безладний</i> → <i>безлад</i>
Складання слів, основ, початкових букв → поєднанням двох і більше основ або слів	<i>кіно, зал</i> → <i>кінозал</i> ; <i>вищий навчальний заклад</i> → <i>ВІЗ</i>
Перехід слів з однієї частини мови в іншу → шляхом переходу слів з однієї частини мови в іншу	<i>хворий</i> (прикметник) <i>учень</i> і <i>хворий</i> (іменник) <i>заснув</i>

127. Прочитайте текст. Виділіть виділені слова, визначте спосіб творення.

Лариса Петрівна Косач — таке справжнє ім'я видатної письменниці Лесі Українки. Літературне ім'я дочці **вибрала** мати. Лєся росла хворобливою, тому вчилася удома. Багато читала, вільно володіла кількома європейськими мовами. Перший вірш «Надія» дівчинка написала в **дев'ятилітньому** віці. А коли Лєсі Українці було тринадцять, її поезії вже були **надруковані** у **львівському** журналі «Зоря».

128. Прочитайте вірш Лєсі Українки. Виділіть у дві колонки слова, утворені: а) суфіксальним способом; б) префіксальним способом.

На зеленому горбочку,
У вишневому садочку,
Притулилася хатинка,
Мов маленькая дитинка
Стиха вийшла виглядати,
Чи до білої хатинки,
Немов мати до дитинки,
Вийшло сонце, засвітило
І хатинку звеселило.

129. Прочитайте. До виділених слів доберіть спільнокореневі, утворені без-афіксним способом. Запишіть їх.

Стояла я і **слухала** весну,
Весна мені багато **говорила**,
співала пісню давінку, голосну
То знов таємно-тихо **шепотіла**.

Вона мені співала про любов,
Про молодощі, радіщі, надії,
Вона мені **переспівала** знов
Те, що давно мені співали мрії.

Лєся Українка

130. Запишіть сполучення слів, які використовувала Лєся Українка у своїх поезіях. Визначте спосіб творення виділених слів.

Блакитно-перлиста дорога, **красне-ясне** проміння, **стокрила** весна, **полудневий** час, **богоданий** край, **легкокрилий** рій спів, **чужоземці** запалили.

131. 1. Прочитайте вірш. Виділіть слова, які утворилися шляхом переосяснення лексичного значення слова.

— А якісь слова обов'язково
тільки змінює життя живе.
То й буває, що відоме слово,
але значення його — нове.

В нашій побуті така новинка
для старих людей звучить невлад:

каблуки — шпильки, вид меблів — стінка,
а портфель квадратний — дипломат.

І якби моя бабуся встали,
здивувались теж би, що двірник —
не людина, як вони вважали,
а на склі машини очисник!

Д. Білоус

2. Чому поет поєднав дієслово у формі множини з іменником *бабуся*, що має форму однини?

132. 1. Складіть і запишіть речення з поданими словами, які б в одних реченнях були іменниками, а в інших — прикметниками.

Зразок. *З колісковою (прикметник) піснею до дитини промовляє любов, ласка, турбота, ніжність. Без коліскової (іменник) маленька Тетянка не могла заснути.*

Маленька, хворий, учительська, майбутнє.

2. У складених реченнях підкресліть головні й другорядні члени речення.

133. 1. Утворіть і запишіть від поданих пар слів нові слова способом складання основ.

Чорне море, робити хліб, зорі падають, вода грає, карі очі, сім струн, три поверхи, трусити землю, чорні брови, варити сталь.

2. Складіть текст про Україну, використовуючи утворені слова.

134. Запишіть слова, зашифровані в схемі. Вкажіть способи їх творення.

В українській мові є дуже довгі слова, що складаються з декількох основ, слів. Назвемо деякі з них:

*експериментально-конструкторський,
тепловозскладання,
температурочутливість,
стовісімдесятип'ятиріччя,
світловолодікування,
автомотогурток.*

135.

Прочитайте уривок з поезії Л. Костенко. Назвіть способи творення виділених слів.

Шматок землі,
ти зветься **Україною**.
Ти був до нас.
Ти будеш після нас.
Мій **предковичний**,
мій **умитий** росами,
космічний,
вічний,
зоряний, барвінковий...
Коли ти навіть звався — **Малоросія**,
твоя поетеса була **Україркою!**

136.

Використовуючи букви поданого слова, складіть і запишіть якомога більше нових слів. Визначте їхній спосіб творення.

Стосімдесятип'ятиріччя.

§ 14. Зміни приголосних при творенні іменників із суфіксом **-ин(а)** від прикметників на **-ський, -цький**. Зміни приголосних при творенні прикметників, що мають буквосполучення **-чи-, -ши-**

Випадки чергування приголосних

г ↔ ж ↔ з — нога, ніжка, на нозі;
Прага, пражани, празький;

к ↔ ч ↔ ц — козак, козаче, козацький;
співак, співочий, співацький;

х ↔ ш ↔ с — рух, рушати, у русі;
дух, душа, у дусі.

При творенні іменників із суфіксом **-ин(а)** від прикметників із суфіксами **-цьк-, -ськ-** маємо такі зміни:

-цьк- + -ин(а) = чч	-ськ- + ин(а) = щ
донецький → <i>Донеччина</i>	київський → <i>Київщина</i>
турецький → <i>Туреччина</i>	одеський → <i>Одещина</i>
козацький → <i>козаччина</i>	черкаський → <i>Черкащина</i>
Виняток: <i>галицький</i> → <i>Галичина</i>	

137.

Від поданих прикметників (назв областей України) утворіть іменники із суфіксом **-ин(а)**.

Зразок. Житомирська — *Житомирщина*.

Вінницька, Полтавська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Сумська, Чернівецька, Кіровоградська, Хмельницька.

138.

Занішіть речення. У дужках занішіть прикметники, від яких утворилися виділені іменники.

1. Є на Україні, серед милої **Полтавщини** (...), багатої на гарні куточки, чудовий краєвид! (*Олена Пчілка*). 2. Вже в бубни Черемош гуде, цвіте **Гуцульщина** (...) квітами (*Олександр Олесь*). 3. **Донеччино** моя (...), моя ти **батьківщина** (...)! (*В. Сосюра*).

139.

Спишіть слова, вставляючи потрібні букви. У кожному рядку підкресліть зайве слово.

1. Віши..ина, Оде..ина, Хмельни..ина, Туре..ина.
2. Полтав..ина, Черка..ина, Доне..ина, Київ..ина.
3. Коза..ина, кріна..ина, пан..ина, Німе..ина.

140.

Занішіть прикметники, утворені від поданих слів за допомогою суфікса *-и-*. Підкресліть орфограми.

Вулиця, оптика, пшениця, лексика, фонетика, математика, місяць, торік.

141.

Спишіть. Поясніть правове виділення слів.

1. В городі **соняшники** жовті на тин посихлялися (*А. Головка*). 2. Кожний ніжний рух **сердечний** в пісню срібну переллю (*Олександр Олесь*). 3. Ягняті пікуди тікати, стоїть **сердешне** та дрижить (*Л. Глібов*). 4. Легко-легко на столі диха буханець **пшеничний** (*І. Жиленко*).

142.

1. Занішіть текст, розкриваючи дужки.

Соня(ч, ш)ний зайчик
Спати лягає,
(З, С)краю поду(ж, ш)ки
Світло др(е, і)має.
Сам прокидається,
(З, С)кочить із хати,
Сон(е, и)чку-мамі
Сон (роз, рос)казати.

Л. Стрельник

2. Не забудьте усміхнутись. Складіть власний віршик про себе чи молодшого братика або сестричку, подібний до наведеного.

143.

Спишіть, вставляючи пропущені *ч* або *ш*.

1. Стени стояли в соня..них шапках, чекали живи..пшени..ні й житні ниви (*Д. Луценко*). 2. Мати сіяла сон під моїм вікном, а вродив соня..ник. І тепер: хоч буран, хоч бур'ян чи туман, мені — соня..но (*Б. Олійник*). 3. В серце..нім співі та розмові щирій як непомітно відливає час! (*О. Ющенко*). 4. Ходить ніч по саду міся..ними кроками (*П. Тичина*). 3-поміж усіх наїдків, якими ряснів стіл, найгарнішим був чорни..ний пиріг (*М. Бішин*). Корн..не дерево — це тропі..на рослина, кору якого використовують як пряноці (*Зі словника*).

із Бабусиної Схрині

Волам хвости крутити — про примітивну, нікому не потрібну працю.

Таке сонечко надворі, а треба ще розв'язати три задачі, вивчити напам'ять вірш, написати твір...

Дмитрик до Ясі:

— От коли б ти за мене написала твір...

Почула це бабуся:

— А знаєш, як колись ледачих дітей, які не хотіли вчитися, лякали батьки?

— А як?

— Казали: «Не вчитимешся, то будеш волам хвости крутити».

Дмитрик. До чого ж тут воли?

Бабуся. Це означає — виконувати **невдячну**, брудну **роботу**, за яку нічого не платять. Доглядати волів, узагалі худобу — це робота важка, виснажлива.

Яся. Чому ж кажуть про вола, а не про коня, корову?

Бабуся. Мабуть, тому, що віл уперта, повільна тварина. Але він виконує важку роботу. Ви ж чули таке: «**Працює** як віл».

Дмитрик. Це ж гарно про людину кажуть, коли вона працює.

Бабуся. Віл, справді, працює, а до того, хто тільки й може хвости волам крутити і не вміє робити нічого іншого, ставляться зневажливо. Коли не вчитимешся, то й будеш виконувати тільки примітивну, невдячну, неprestижну роботу.

2. До виділених слів доберіть і запишіть спільнокореневі слова.

1. Запишіть подані імена за алфавітом.

Євген, Богдан, Ігор, Степан, Борис, Павло, Микола, Оксана, Тарас, Костянтин, Василь, Віктор, Ліна, Іван, Олена, Григорій, Леонід, Антон, Олександр, Станіслав, Ірина, Емма, Всеволод.

2. Які українські письменники мають такі імена?

У музеї двоє хлопчиків оглядають мумію з табличкою: «2500 р. до н. е.».

— Що б це могло означати? — міркує вголос один.

Другий подумав і каже:

— Мабуть, номер автомобіля, який її переїхав.

§ 15. Зміни приголосних при творенні прикметників на *-зьк(ий)*, *-цьк(ий)*, *-ськ(ий)* та іменників на *-зтв(о)*, *-цтв(о)*, *-ств(о)*

146.

Прочитайте текст. До виділених слів доберіть спільнокореневі або замініть їх форму таким чином, щоб відбулося чергування приголосних.

Ніхто не погне твердої слави від будь-якого мистецтва, коли працюватиме без насолоди й натхнення. Багато хто вибирає для себе ремесло наймодніше і найприбутковіше, але цим вони лише ошукують себе. Прибуток не є **утіха**, але **мусить слугувати** для задоволення тілесних потреб, а коли це й утіха, то не для **серця**; утіху для серця матимете у спорідненій праці (*Г. Сковорода*).

Довідка: *споріднена праця* — праця до душі.

В українській мові при творенні слів можуть змінюватися приголосні (кінцеві звуки основи).

Зміни відбуваються у таких групах приголосних:

г, ж, з + ськ, ств → зьк, зтв	<i>Прага</i> — <i>празький</i> <i>Запоріжжя</i> — <i>запорізький</i> <i>боягуз</i> — <i>боягузтво</i>
к, ч, ц + ськ, ств → цьк, цтв	<i>козак</i> — <i>козацтво</i> <i>ткач</i> — <i>ткацтво</i> <i>німець</i> — <i>німецький</i>
х, ш, с + ськ, ств → ськ, ств	<i>птах</i> — <i>птаство</i> <i>товариш</i> — <i>товариський</i> <i>Одеса</i> — <i>одеський</i>

Винятки: *казахський, тюркський, Цюріхський, герцогство*.

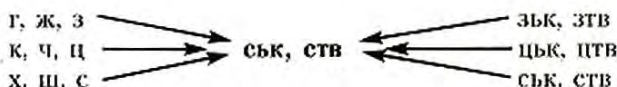

Зверніть увагу: суфікс починається саме з тієї букви, яка є останньою в цих «трийках».

Отже, треба запам'ятати тільки три букви, а суфікс починається з останньої букви ряду: **г, ж, з → зьк, зтв** і так далі.

147.

Розгляньте схему зміни приголосних. Наведіть власні приклади.

148.

Спишіть текст. Від виділених слів утворіть прикметники. Запишіть їх. Поясніть правопис слів, у яких відбулися зміни кінцевих приголосних основ.

У просторій свитині, з торбою за плечима і сопілкою в руці понад тридцять років мандрував селами і містами України Григорій Савич Сковорода. Мандрівним філософом, збирачем народної мудрості, просвітником називали його.

У 1738 році, коли юнакові виповнилося 16 років, пішов він разом зі старим кобзарем до Києва. Позаду залишилося рідне полтавське село Чорнухи, глиняна батьківська хата, школа (З підручника).

149.

Що відповіли б ви на запитання Г. Сковороди: «Чи є плодом тонка наука, коли недобре серце?! Яка користь з ангольської мови, коли в ній немає доброї думки?»

У відповіді використовуйте слова, утворені від поданих за допомогою суфікса *-ств(о)*.

Убогий, багач, дивак, люд, боягуз.

150.

Спишіть речення, розкриваючи дужки.

1. А на давнім пожарищі іскра (брат-ства) тліла (Т. Шевченко). 2. Я думав про (люд+ське) братерство нове (І. Франко). 3. Сяйнула (люд+ству) ера золота (Л. Дмитерко). 4. (Кавказ+ські) гори, в млу повіті, чолом підводяться до хмар (А. Малишко). 5. Ті очі (юнак+ські) я бачу й сьогодні, і потиски (брат+ські) горять у долоні (П. Воронько). 6. (Товариш+ство) не для користі вибираю, а для душі (П. Дорошко).

151.

1. Г. Сковорода вважав ідеальним суспільство, у якому кожна людина знайшла б собі працю до душі. Утворіть назви тих ремесел, які могли зробити людину щасливою за часів мандрівного філософа.

Зразок. Хлібороб — хліборобство.

Столяр, килимар, ткач, коваль, мисливець, рибалка, бджоляр, гончар.

2. Про яку професію ви мрієте? Розкажіть про цю сферу людської діяльності.

152.

Утворіть і запишіть прикметники із суфіксами *-ськ-*, *-цьк-*, *-зьк-* від географічних назв, пов'язаних із життям Г. Сковороди.

Полтава, Угорщина, Словаччина, Польща, Братислава, Відень, Переяслав, Орел, Харків, Петербург, Воронеж, Таганрог, Австрія.

153.

1. Прочитайте афоризми. Який з них сподобався вам найбільше?

- Коли не зможу нічим любій Україні прислужитись, в усякому разі з усієї сили намагатимуся ніколи ні в чому не шкодити.
- Вода без риби, повітря без птахів, час без людей бути не можуть.
- Краще бідняк, та правдивий, ніж багач, та беззаконний.
- Не вчи яблуню родити яблука: загороди її лише від свиней, зріж будяки, почисть гусінь (За тв. Г. Сковороди).

2. Виберіть слова, від яких можна утворити прикметники на *-цьк(ий)*, *-ськ(ий)* чи іменники на *-त्व(о)*, *-ств(о)*. Запишіть їх парами за зразком.

Зразок. Україна — український, українство.

§ 16. Сполучні о, е, є в складних словах

154. Запишіть слова. Визначте в них корені.

Ліворуч, праворуч, міськрада, юннат, шістдесят, сантиметр, дециметр, кілометр, сонцезахисний, марсохід, машинобудівний, працевлаштування, лісо-смага, коренеплід, птахоферма.

Складні слова утворюються з двох (рідше — трьох) частин: *лі-состеп, південноукраїнський, чорно-червоний, стодвадцятип'яти-річчя*. Складні слова пишуться разом або через дефіс.

Часто основи складного слова поєднуються сполучними голосними **о, е, є**. Такі слова пишуться разом.

Сполучний голосний **о** вживається після твердого приголосного, на який закінчується основа: *теплохід, чорнозем*.

Сполучний **е** вживається після м'якого приголосного, на який закінчується основа: *землемір, працевдатний*.

Сполучний **є** вживається, якщо перша основа закінчується на приголосний [й] або подовжений приголосний: *боевдатність, життєрадісний*.

При розборі слова за будовою сполучні голосні позначаються так: *різн**о**барв**н**а*.

155. Запишіть слова, виділіть основи. Укажіть, яким (твердим чи м'яким) приголосним закінчується основа кожного зі слів.

Травень, рослина, яр, кування, природа, зілля, соловей, земля, нива, пісня.

156. Запишіть словосполучення. Поясніть правопис сполучних голосних у складних словах.

Різнобарвна завітчана земля, животворне тепло сонця, життєрадісний спів птахів, весняний сонцеворот, стародавні міфи, староукраїнська назва, великодні свята, багатозначний погляд, дзвінкоблакитне небо.

157. Спишіть, вставляючи пропущені букви.

Павло Тичина народився 21 січня 1891 року в багатодітній сім'ї. Змалечку він бачив нелегке хліборобське життя. Дитинство хлопчика минало серед широкіх полів ланів. Там його душа панувувалася життєдайними звуками й кольорами. Тонке відчуття природи згодом визначило самобутність поетичного стилю молодого митця.

158. 1. Із пар слів утворіть і запишіть складні слова. Ці слова є означеннями, які властиві творам П. Тичини.

Життя, ~~дав~~іти. Багато, ~~гран~~ь. Багато, ~~голос~~и. Дзвічки, ~~голос~~. Мило, ~~звук~~. Багато, ~~барви~~. Життя, ~~любн~~и.

2. Придумайте власні означення — складні прикметники для опису улюбленої пори року.

159.

Спишіть речення. Складні слова розберіть за будовою.

1. Ми тривожим стратосферу, атомне ядро і сферу... 2. Сміється сонце з небозводу, кудись хмарки на конях мчать. 3. Лиш на вокзалі паровози бадьоро, весело кричать. 4. О Батьківщино, син я твій! Не тонкостанна ти мадонна, а матір дужая моя! (З *тв. П. Тичини*).

160.

Спишіть уривок з вірша П. Тичини. Підкресліть складне слово. Поясніть його утворення.

Блакить мою душу обвіяла,
душа моя сонця намріяла,
душа причастилася кротості трав.
— Добридень! — я світу сказав.

161.

Прочитайте. Роздумайте виділені слова і словосполучення.

Чи знаєте ви, що в перекладі з **давньогрецької мови** слово «школа» означає «дозвілля»? Дивно, чи не так? От що-що, а відпочити у школі навряд чи пощастить. Річ у тому, що греки мали на увазі бесіди про різноманітні науки, які вели філософи-мудреці зі своїми учнями у години **дозвілля**. Від греків це слово перейшло до давніх римлян. Там також були школи: і медичні, і **архітектурні**, і навіть школи **гладіаторів**, де з рабів готували бійців для кривавих боїв.

Коли ж виникли перші підручники? Можливо, ними були наскельні рисунки-піктограми в печерах первісних людей. Такий собі **своєрідний** графічний посібник з навчання **одноплемінників** правилам полювання, приготування їжі, виготовлення одягу зі шкур **упольованих** звірів. Чому б і ні?

162.

1. Прочитайте уривок з вірша П. Тичини. Випишіть складні слова зі сполучним *о* (ці слова придумав сам автор).

Арфами, арфами —
золотими, голосними обізвалися гаї
Самодзвонними:
Йде весна
запахна,
Квітами-перлами
Закосичена.

Думами, думами —
Наче море кораблями, переповнилась блакить
Ніжнотонними:
Бій буде
Вогневий!
Сміх буде, плач буде
Перламутровий.

2. Спробуйте утворити власні складні слова зі сполучними *о*, *е*, *є*.

Павло Григорович Тичина створив чимало поетичних неологізмів. Ось деякі з них: *яблуновоцвітно, сонцебризно, вогнесилий, доцдоросло, акордитись, павутинитися.*

§ 17. Написання слів з *пів-* разом, через дефіс, з апострофом

163. Прочитайте.

«Пів на другу», — кажемо ми, коли нас запитують, котра година. *Пів* у даному випадку означає момент часу, який дорівнює половині від цілого. *Пів* — це одна з двох рівних частин чого-небудь (яблука, будинку, місяця, життя). Проте слова на зразок *любов, ходіння, світіння, читання, веселоці пікоці* не вживаються з *пів*.

Слова з *пів-*, *напів-*, *полу-* пишуться разом: *півкроку, півкілометра, піваркуша, напівморок, напівмавпа, напівнатяк, полумисок, полуденок, полустанок.*

Якщо частина слова, яка стоїть після *пів-*, починається буквами *я, ю, є, ї*, то після *пів-* слід ставити апостроф: *пів'ящика, пів'юрти, пів'євро, пів'їдальні.*

Із власними назвами *пів-* пишеться через дефіс: *пів-Ялти, пів-Львова, пів-Євпаторії, пів-Вінниці.*

164. 1. Запишіть слова, зашифровані в схемах.

	книги		Ялти
міста		города	Умані - - Чернігоза
вулиці	пів	будинку	Юрмалі - пів' острів
огірка	/	яхти	Києва - фінал
	яблуні		куля

2. Поясніть орфограму «Написання слів з *пів-*».

Пів може писатися зі словами окремо:

а) коли **пів** від іменника відокремлюється прикметником: *пів чайної ложки*;

б) коли йдеться про час: *пів на дванадцятую, о пів на десяту.*

165. Складіть і запишіть п'ять словосполучень, у яких слова з *пів-* пишуться окремо.

166. Запишіть подані слова з *пів-*. Поясніть орфограму.

Крим, Україна, олівець, відро, зима, день, ніч, тиждень, вагон, урок, Європа, Америка, яблуко, Ява.

167.

1. Накресліть таблицю. Від поданих слів утворіть слова з **пів-** і запишіть їх у відповідні колонки.

Білорусь, вареник, Ірпінь, орнамент, Луганськ, рядок, Африка, область, намет, аркуш.

Пишуться з пів- через дефіс	Пишуться з пів- разом

2. Якщо ви правильно виконали завдання, то з четвертих букв слів у колошках складеться вислів. Запишіть його.

Усім відомо, що ворона чорна. Чому? Учені стверджують, що організм птаха зиділяє особливу речовину, від якої й залежить чорне забарвлення пір'я. Якщо ж відбуваються якісь порушення, то птах стає білим.

Білими, незабарвленими бувають різні птахи і тварини. Їх називають альбіносами.

Білою вороною називають і людину, яка різко вирізняється серед інших своєю поведінкою чи зовнішнім виглядом.

А втім, треба вчитися сприймати всіх такими, якими вони є. Не варто ображати когось лише тому, що він не схожий на інших.

168.

Слишіть, розкриваючи дужки.

1. (Напів)темрява і тина панували у морі (*М. Трублаїні*). 2. На дощці ще лишився (напів)стертий дитячий малюнок крейдю (*О. Донченко*). 3. Прибій за якоїсь (пів)години перескакував уже через каміння (*За М. Коцюбинським*). 4. Було ще рано, (пів)до сьомої (*М. Коцюбинський*). 5. А хто від правди ступив на (пів)метра, душа у того сіра й (напів)мертва (*Л. Костенко*).

169.

Відгадайте загадку.

Хвіст у неї, наче бублик.

У калюжі спати любить.

На товстенькім пузику —

В два рядочки гудзики.

Г. Чубач

§ 18. Нависання складних слів разом і через дефіс

1. Чим відрізняється складне слово від простого?
2. Зі скількох основ може складатися складне слово?
3. Як пишуться складні слова зі сполучними звуками?
4. Як пишуться слова з **пів-**? Наведіть приклади.

Разом пишуться:

1) складні слова, утворені від словосполучень, у яких є головне і залежне слово: *великодушний* — *велика душа*, *шестиденка* — *шість днів*;

2) слова з першою частиною на зразок: *авіа-, авто-, аеро-, аудіо-, біо-, гідро-, гіпер-, кіно-, макро-, мікро-, мега-, супер-, теле-, тепло-, термо-, фото-*: *аеродром, біосфера, кінотеатр*;

3) складні слова, які починаються з дієслова, що звучить як наказ: *горицвіт, зірвіголова, перекотиполе*.

Через дефіс пишуться:

1) складні слова, між частинами яких можна поставити сполучник *і*: *фізико-математичний* (фізичний і математичний), *народно-визвольний* (народний і визвольний);

2) слова на зразок: *свшан-зілля, щастя-доля, жито-пшениця, жар-птиця, хліб-сіль, батько-мати, брати-місяці*.

Ці слова означають одне поняття: *щастя-доля* — це талан; *свшан-зілля* — народнопоетичне означення степового запашного полину; *батько-мати* — те саме, що батьки; *хліб-сіль* — це ознака гостинності; *жар-птиця, брати-місяці* — народнопоетичні назви казкових персонажів тощо.

3) складні слова, утворені повторенням синонімів, антонімів, тих самих слів: *тишком-нишком, більш-менш, тихо-тихо*;

4) складні прикметники, що означають відтінки кольору або смаку, проміжні сторони світу: *світло-синій, жовто-зелений, кисло-солодкий, північно-західний*.

Винятки: *жовтогарячий, червоногарячий*.

5) слова, що означають професії, спеціальності, вказують на один предмет: *учитель-фізик, лікар-стоматолог, шафа-купе, диван-ліжка, ложка-виделка*.

6) слова з першою частиною *віце-, екс-, максі-, міні-, міді-*: *віце-прем'єр, екс-чемпіон, максі-мода, міні-футбол, міді-спідниця*.

170.

1. Утворіть складні слова, користуючись міні-словником, поданим нижче. Поясніть правопис утворених слів.

біблію — книга

біо — життя

гео — земля

грама — запис

граф — писання

графія — опис

кіло — тисяча

логія — наука

скоп — розгляд

тека — зібрання

теле — далеко

фон — звук

2. Складіть 3–5 речень з утвореними словами.

171.

Спишіть, записуючи складні слова або разом, або через дефіс.

Олександр Довженко — гордість українського народу. Письменник/новатор, художник/режисер, все/бічно освічена людина.

Митець убачав роль мистецтва в тому, щоб утверджувати безсмертя народу, прославляти людину/творця (*За О. Бабишкішим*).

172.

Прочитайте, вишийте складні слова. Поясніть правопис.

1. Це історія українського народу, народу-трудівника, народу-воїна, що цілі віки бився, як лев, за свою свободу. 2. Трава була висока і густа-прегуста. 3. Він мовчки взяв повід і повів чотириногого товариша. 4. Довго-довго, це один десяток років буде проводити мене мати, дивлячись крізь сльози на дорогу... 5. Сінокіє у нас був гуртовий. 6. Не тільки орли-соколи злетіли до нас. 7. Біг Вернигора Стенап... (З тв. О. Довженка).

173.

1. Накресліть у зошитах таблицю й запишіть подані слова у відповідні колонки.

Зовнішньо/політичний, Десна/ріка, аеро/порт, чорно/вусий, екс/чемпіон, авто/салон, російсько/мовний, срібло/золото, овоче/сховище, водо/лаз, народ/трудівник, авто/ритетний, абрикосово/полуничний, нафто/переробний, авто/перегони.

Пишуться разом	Пишуться через дефіс

2. Якщо ви правильно виконали завдання, то з перших букв слів отримаєте назву твору О. Довженка.

174.

Від поданих сполучень слів утворіть складні прикметники. Запишіть їх.

Фрукти і овочі, легкі крила, білий сніг, сині очі, культура і освіта, різні кольори, кислий і солодкий, середні віки, червоний і жовтий, жовтий і гарячий.

175.

1. Прочитайте.

Розмова двох подруг, колишніх однокласниць.

— Ти чула, що Микола Перекотиполе став футбольним суддею?

— Нічого дивного. Він у школі весь час свистів на уроках фізкультури...

2. Знайдіть складні слова і поясніть їх правопис.

176.

Спийшіть уривок із вірша П. Тичини «Де тополя росте...». Визначте синтаксичну роль складних слів.

Гей, простори які,
Любо-мило землі:
Де не глянь — колоски
Та всі в золоті-сріблі.

Де не глянь — колоски
Проти сонця блись-блись...
Лиш ген з краю ліски,
Ніби дим, простяглись.

§ 19. Творення і правове складноскорочених слів

177.

1. Прочитайте.

Складноскорочені слова утворилися для зручного, економного позначення часто вживаних назв організацій, установ, марок автомобілів, приладів тощо. Цим способом утворюються тільки іменники.

У шкільному житті ви теж використовуєте складноскорочені слова: **ОБЖ** (основи безпеки життєдіяльності), **ОЗВ** (основи захисту Вітчизни), **ГПД** (група подовженого дня), **МСП** (медико-санітарна підготовка), **завгосп**.

2. Складіть і записіть речення з виділеними словами.

Складноскорочені слова можуть утворюватися з:

- початкових букв або звуків;
- основ слів.

1. Складноскорочені слова, утворені з початкових букв або звуків, пишуться (незалежно від написання словосполучення) великими буквами: **ООН** (Організація Об'єднаних Націй), **НТР** (науково-технічна революція), **МЗС** (Міністерство закордонних справ), **ВАТ** (відкрите акціонерне товариство), **НБУ** (Національний банк України). Слово *загс* (*запис актів громадянського стану*) пишеться малими буквами.

Якщо такі слова відмінюються, то відмінкове закінчення дописується малими буквами: **АН** (від перших двох букв прізвища авіаконструктора О. К. Антонова) — *АНОм*; **ЗАЗ** (Запорізький автомобільний завод) — *на ЗАЗі*.

2. У складноскорочених словах, утворених з основ слів, усі частини пишуться з маленької букви, якщо це загальні назви: *облдержадміністрація* (обласна державна адміністрація), *держлісгосп* (державне лісове господарство).

Власні складноскорочені назви пишуться з великої букви: *Укрінформ*, *Донбас*.

178.

Утворіть із поданих словосполучень складноскорочені слова. Поясніть правове.

Театр юного глядача, командир дивізії, запис актів громадянського стану, професійно-технічне училище, станція технічного обслуговування, тепла електрична станція, Державна автомобільна інспекція, юний натураліст.

179.

1. Прочитайте. Поясніть правове виділених слів.

Квітень 1986 року...

Велике горе спіткало Україну — «мирний атом» вибухнув на Чорнобильській АЕС, розніс смертоносну радіоактивну хмару на півсвіту. А за хмарою слідом — туга, печаль, сльози, біль. Іван Драч у поемі «Чорнобильська мадонна» писав:

Всі криниці в целофанових кашчуках,
Всі колодязі затушковані

Питали тоді одне-однісіньке:
Де знайти кілометри целофану
На **рукотворне** Київське море
Чи бодай на Деспу зачаровану,
З якої Київ воду п'є?!

2. Розкажіть, що ви знаєте про трагедію на ЧАЕС.

180. Спійшіть. Визначте, якими членами речення є складноскорочені слова.

1. Наша ЗОШ визнана найкращою в районі. 2. Шлюбна пара переступила, нарешті, поріг загсу (*Ю. Яновський*). 3. До АТС їхати півгодини. 4. З 1998 року почав діяти Монетний двір НБУ.

181. 1. Запишіть подані словосполучення та відповідні складноскорочені слова, добираючи їх із довідки.

Зразок. *Запорізький автомобільний завод* – ЗАЗ.

Автоматизована система управління, Львівський автомобільний завод, електронно-обчислювальна машина, будівельно-монтажне управління, Кременчуцька гідроелектростанція, Донецький басейн, універсальний магазин.

Довідка: *Донбас, універсам, ЛАЗ, КГЕС, БМУ, ЕОМ, АСУ.*

2. Із трьома складноскороченими словами складіть речення.

182. Провідміняйте подані складноскорочені слова.

ЗАЗ (Запорізький автомобільний завод), ЦУМ (центральный універсальний магазин).

183. Виберіть з усмішки складні слова. Поясніть правонис.

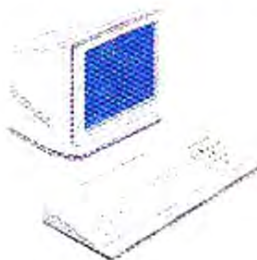
Сашко робить уроки, якраз вчить історію стародавнього світу, параграф про первісні часи. Молодший братик Івасик заважає йому.

— Івасику, відчепись, я саме про людиномавп читаю!

Івасик помовчав трохи, а тоді каже:

— А я, коли був з мамою в зоопарку, бачив мавп... Вони що — перетворюються на людей? І їх випустять із кліток?! А де ж вони жити будуть?

184. Що зображено на малюнках? Які складноскорочені слова можна скласти, дивлячись на них?

Основні відомості зі словотвору й орфографії

Основні способи словотворення

1. Префіксальний	<i>превеликий</i>
2. Суфіксальний	<i>вблiчезний</i>
3. Префіксально-суфіксальний	<i>звеличувати</i>
4. Безафіксний	<i>велич</i>
5. Складання основ або слів	<i>великий-превеликий</i>
6. Перехід слів з однієї частини мови в іншу	<i>учений кіт, учений доповів</i>

Разом пишуться:	Через дефіс пишуться:
1. Слова, утворені за допомогою сполучних о, е, є : <i>лісостеп, землетрус, краввид</i>	1. Слова з нів- , що утворені від власних назв: <i>нів-Азії, нів-Києва</i>
2. Слова з пів-, напів-, полу- , що утворені від загальних назв: <i>піваркуша, пів'ящика, напівсон, полукіпок</i>	2. Слова, утворені від сполучень слів, між якими можна поставити сполучник і : <i>фізико-математичний (фізичний і математичний)</i>
3. Слова, утворені від словосполучень: <i>сільське господарство → сільськогосподарський</i>	3. Прикметники, що означають відтінки та поєднання кольорів або смаків, проміжні сторони світу: <i>яскраво-зелений, блакитно-жовтий, північно-західний</i> . Винятки: <i>жовтогарячий, червоногарячий</i>
4. Слова з першою частиною аеро-, аудіо-, біо-, відео-, гідро-, гіпер-, кіно-, супер-, тепло-, теле-, фото- : <i>аеробіка, аудіозапис, відеокасети, кінофільм, теплотраса, фотоплівка</i>	4. Слова, утворені повторенням синонімів, антонімів, однакових слів: <i>стук-грюк, більш-менш, тихо-тихо</i>
5. Слова, які починаються з дієслова, що звучить як наказ: <i>пройдисвіт, Вершигора, перекотиполе</i>	5. Слова, що означають одне поняття: <i>купівля-продаж, батько-мати, шафа-купе</i>
	6. Слова з першою частиною екс-, віце-, макси-, міні-, міді- : <i>міні-спідниця, віце-президент, екс-чемпіон</i>

185. Виберіть правильну відповідь.

1. Способом творення слів, при якому відкидаються значущі частини слова, є:

а) префіксальний; б) суфіксальний; в) безафіксний.

2. Префіксальним способом утворене слово:

а) розквітнути; б) квітник; в) квітень.

3. Способом складання утворене слово:

а) екс-чемпіон; б) прикордонний; в) килимарство.

4. Через дефіс із *пів-* пишеться слово:

а) пів/отари; б) пів/яблука; в) пів/Європи.

5. Усі складні слова пишуться через дефіс у рядку:

а) пройди/світ, прем'єр/міністр;
б) народно/визвольний, науково/технічний;
в) право/бережний, м'ясо/молочний.

6. Через дефіс пишуться складні слова, у яких перша частина:

а) авто; б) теле; в) міні.

7. Після *пів-* ставиться апостроф у слові:

а) пів/Ялти; б) пів/ящика; в) пів/острів.

8. Неправильно написане складноскорочене слово:

а) оон; б) НЛО; в) ПТУ.

9. Не відбувається подвоєння в слові:

а) Туре(ч)ина; б) Доне(ч)ина; в) Гали(ч)ина.

10. Сполучний *є* вживається в складному слові:

а) чорн.зем; б) земл.трус; в) житт..люб.

11. Слово *народознавство* утворене:

а) за допомогою переходу однієї частини мови в іншу;
б) префіксально-суфіксальним способом;
в) способом складання.

12. Слово *перехід* утворене способом:

а) префіксально-суфіксальним;
б) безафіксним;
в) префіксальним.

У цьому розділі ви будете пізнавати граматичну природу слова. Погляд на слово як частину мови змусить вас заглибитися в основні поняття морфології. Ця наука вивчає всі десять частин мови. Насамперед ви познайомитесь з іменником.

Коли дитина пізнає світ, вона дає всім навколишнім речам, предметам імена. З деяких таких назв дорослі кепкують. Однак саме так пізнавало й пізнає світ усе людство. Людям зручно з іменами. Звичайно, зошитові байдуже, що він зошит, а людині, яка всі предмети називає іменами (іменниками), легше орієнтуватися у світі, відкривати світ для себе.

Іменники — найчисленніша група слів. У ній об'єднано такі різні назви — *земля, Олена, мужність, молоко, боротьба, веселоці*. Це все іменники, і живуть вони за законами української мови. Серед них розрізняють назви істот і неістот, загальні й власні назви. Закони мови вимагають, щоб одні іменники були чоловічого роду, інші — жіночого, ще інші — середнього, а деякі — спільного роду. По-різному поводять себе іменники в однині і множині, а є такі, що вживаються тільки у формі одного числа.

На перший погляд, важко впоратися з усім розмаїттям відмінкових закінчень іменника. Але все багатство іменникових форм чітко розподіляється між чотирма відмінками. Поділ на відмінки — це особливість іменника.

Різні синтаксичні ролі виконує іменник у реченні.

Працюючи над вправами й завданнями, ви дізнаєтеся про внесок українських учених: фізиків, інженерів, математиків, лікарів — у світову науку, про видатних педагогів, мовознавців і, звичайно, про письменників.

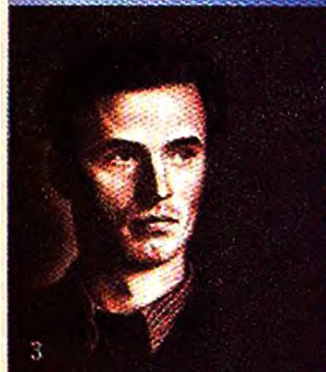
ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ РОЗДІЛУ

Істота <i>заєць</i>	Рід <i>чоловічий, жіночий, середній, спільний</i>
Неістота <i>камінь</i>	Відмінок <i>називний, родовий, давальний, знахідний, орудний, місцевий, кличний</i>
Загальна назва <i>парта</i>	Відміна <i>I, II, III, IV</i>
Власна назва <i>Земля</i>	
Число <i>однина, множина</i>	

1. Іван Пулюй.
2. Ігор Сікорський на створеному ним гелікоптері S-47.
3. Василь Симоненко.
4. Юрій Кондратюк.
5. Агатангел Кримський.
6. Тарас Шевченко.

МОРФОЛОГІЯ • ІМЕННИК

Саме імена Т. Шевченка, І. Пулюя, М. Остроградського, М. Пирогова, А. Кримського, І. Сікорського та інших нагадують вам, що знати мову — це знати все про Україну, її народ, про людей, які своєю працею, талантом прославили українську землю.

§ 20. Загальна характеристика частин мови

Морфологія — це розділ науки про мову, що вивчає слово як частину мови.

Слова поділяються на частини мови за такими ознаками:

1. Що слово означає (*предмет, дію, ...*);
2. На яке питання відповідає (*хто?, який?, ...*);
3. Які граматичні ознаки має (*рід, число, ...*);
4. Яким членом речення є (*присудок, обставина, ...*).

186.

Спийшіть текст. Підкресліть головні та другорядні члени речення. Визначте, до якої частини мови належать члени речень.

Канівські гори... Зачаровано вдивлявся в них Тарас Шевченко, коли плыв улітку 1859 року вниз по Дніпру. Його погляд зупинився на Чернечій горі. Саме це місце, де спочив навкі поет, стало святом для українців.

187.

Прочитайте текст. Вишишіть службові частини мови.

«Тарасовою світлицею» назвав народ перший скромний музей Кобзаря, що з'явився на Чернечій горі через 20 років після смерті поета. З непоказної дерев'яної хатини під солом'яною стріхою розпочиналося увічнення імені поета.

Музей-заповідник Тараса Григоровича Шевченка у Каневі — пам'ять про геніального українця, чисте джерело нашої національної гідності, врятоване від намулу безпам'ятства (з журналу).

188.

Прочитайте. Від виділених іменників утворіть прикметники та прислівники.

Слово «музей» походить із грецької мови й означає «храм муз». Музи були покровительками мистецтв (театру, малярства, архітектури, літератури тощо). Перший музей виник у Єгипті у III столітті до н. е. Метою музею, наскільки це відомо, був збір інформації, яка була б цікава учням. Експонатами першого музею були предмети мистецтва, хірургічні інструменти, ікла слонів, шкури рідкісних тварин.

189.

Прочитайте уривок із поеми Т. Шевченка «Тарасова ніч». Вишишіть дієслова, визначте час, число.

На розпутті кобзар сидить
Та на кобзі грає;
Кругом хлопці та дівчата —
Як мак процвітає.
Грає кобзар, виспівує,
Вимовля словами,

Як москалі, орда, ляхи
Бились з козаками;
Як збиралась громадонька
В неділеньку вранці;
Як ховали козаченька
В зеленім байраці.

190.

1. Прочитайте текст. Відредагуйте його, замінивши виділене слово словами з довідки.

У ранньому дитинстві в Тараса виявився хист до малювання. Крейдою чи вуглинкою Тарас розмалював стіни, лави, стіл, навіть долівку. Мріючи стати художником, Тарас навчався в трьох церковних малярів, але вони не виявили в Тараса здібностей. Вечорами й ночами, виконавши всю загалдану роботу, Тарас потай брав книжки з панської бібліотеки і читав, читав... Уява переносила Тараса в невідомі світи, і Тарас забував про своє гірке життя. Незабаром Тарас і сам почав складати вірші.

Довідка: ¹хлопець, ²він, ³малий, ⁴його.

2. До яких частин мови належать слова в довідці?

3. Запишіть відредагований текст. Підкресліть однорідні члени речення.

Спишіть. Підкресліть у кожному рядку зайве слово.

1. Поет, художник, прозаїк, талановитий.
2. Мужній, вільно, стійкий, наполегливий.
3. Він, мій, своя, про.
4. Двійка, п'ятий, шість, двадцять.

§ 21. Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль

І
ІМЕННИК

1. Іменник належить до самостійних чи службових частин мови?
2. Що означає іменник?
3. На які питання відповідає іменник?
4. Чи є іменник змінюваною частиною мови?

З
ЗМІНЮВАНО

Іменник — це самостійна частина мови, що означає назву предмета і відповідає на питання *хто? що?*

У граматиці предмет — це не тільки звичайні речі, до яких можна доторкнутися чи побачити (*стіл, річка, явір, дитина*). Це і назви стану людини, її почуттів (*радість, хвилювання, любов, сум*), назви явищ природи (*зима, день, світло, буря*), назви дій (*ходіння, читання, переказування, сімба*).

**ЗМІНЮЄТЬСЯ
ЗА ВІДМІНКАМИ
(7 ВІДМІНКІВ)**

**У РЕЧЕННІ
ВИСТУПАЄ
БУДЬ-ЯКИМ
ЧЛЕНОМ**

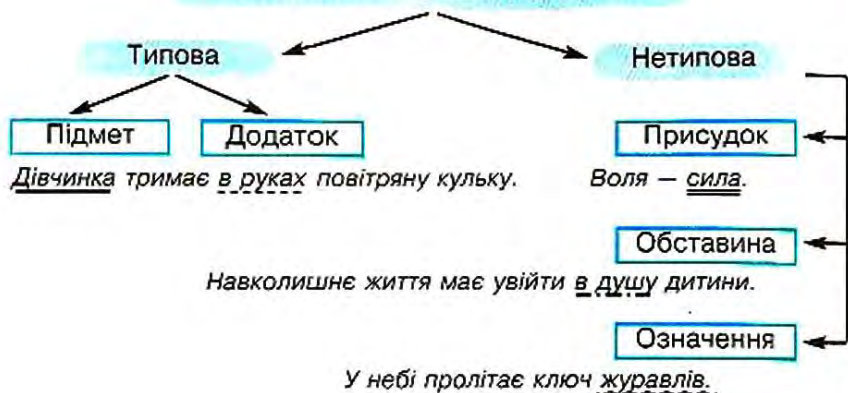
**ВІДПОВІДАЄ
НА ПИТАННЯ
ХТО? ЩО?**

**МАЄ РІД
(ЧОЛОВІЧИЙ,
ЖІНОЧИЙ,
СЕРЕДНІЙ,
СПІЛЬНИЙ)**

**ОЗНАЧАЄ НАЗВУ ПРЕДМЕТА
НАЗВИ ІСТОТ І НЕІСТОТ
ЗАГАЛЬНІ І ВЛАСНІ НАЗВИ**

**ЗМІНЮЄТЬСЯ ЗА ЧИСЛАМИ
(ОДНИНА І МНОЖИНА)**

Синтаксична роль іменників

192

Прочитайте. Випишіть із тексту іменники.

Василь Сухомлиньський – автор понад 1500 художніх мініатюр: казок, оповідань, легенд, притч, новел. Усе життя вчителював, працював директором школи. Тридцять два роки вів педагогічний щоденник, у якому записував свої спостереження за дітьми. А потім його роздуми виливалися на папір і ставали книжками (За О. Сухомлиньською).

193

Спишіть текст. Визначте синтаксичну роль іменників.

Герої творів Василя Сухомлиньського – мурашка на землі, журавлиний ключ у небі, білокора береза, горобці, калюжка... Це навколишнє життя має увійти в душу дитини, залишитися в ній назавжди, щоб потім прорости чуйністю, добротою, дбайливістю, людяністю й відповідальністю (За О. Сухомлиньською).

194

Прочитайте. Визначте рід, число, відмінок виділених іменників.

Ми часто кажемо один одному: «Бажаю тобі всього доброго, бажаю тобі добра і щастя». Це не тільки ознака ввічливості. У цих словах ми виявляємо свою людську сутність і ставлення до найбільшої цінності – людини. Слова мають чудодійну властивість. Вони пробуджують почуття взаємної довіри, зближують людей, відкривають їм душі (За В. Сухомлиньським).

195

Спишіть. Підкресліть у кожному рядку зайве слово. Обґрунтуйте свій вибір.

1. Щастя, щасливчик, пощастило.
2. Здоровий, здоров'я, оздоровниця.
3. Спів, співати, співаки.

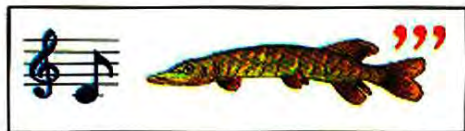
196

Прочитайте. Виділені слова запишіть у формі множини.

В історії відомий **випадок**, коли за допомогою лише двох розділових знаків люди чудово порозумілися. Коли вийшла у світ нова **книжка** Віктора Гюго, **автор**, бажаючи дізнатись, чи є на неї попит, надіслав **видавцеві** листівку, на якій тільки й було: «?». Видавець відповів теж дуже стисло: «!».

Розгадайте ребуси. Складіть по два поширених речення, у яких слова-відгадки є підметом або додатком.

Прочитайте казку. Випишіть іменники у дві колонки, поділивши їх на назви істот і неістот.

Густим лісом ішли двос подорожніх — Дідусь і Онук. Була спека, подорожнім хотілося пити. Нарешті вони підійшли до струмка. Тихо дзюрчала холодна вода. Подорожні напились. Дідусь сказав:

— Спасибі тобі, струмок.

Онук посміхнувся.

— Чому ти посміхаєшся? — спитав Дідусь.

— Навіщо ви, Дідусю, сказали струмкові спасибі? Адже він не жива істота: не почує ваших слів, не знатиме про вашу подяку.

Помовчавши, Дідусь сказав:

— Це так... Струмок нічого не почує. Якби води напився вовк, він міг би не подякувати, а ми не вовки, а люди — не забувай цього, Внучку. А знаєш, для чого людина каже спасибі? Ми говоримо спасибі для того, щоб не стати ні вовком, ні ослом... (За В. Сухомлинським).

1. Прочитайте діалог за особами.

із Бабусиної Схрині

І ріски (рісочки) в роті не було — хто-небудь дуже голодний, нічого не їв, не пив.

Поки внуки спали, бабуся поспішала прополоти моркву. Сонце піднімалося дедалі вище, припікало. На стежці з'явилася Яся.

— Бабусю, можна, я тобі допомагатиму?

— Мабуть, пізніше, бо в мене **в роті ще й рісочки не було**.

Озивається Дмитрик:

— Бабусю, хіба різочки їдять?

Бабуся. Та не різочки, а рісочки, ріски в роті не було. Яся. Це ти так кажеш про рис, про рисове зернятко?

Бабуся. Ні, не про рисову кашу мова. Коли хтось хоче їсти, пити, то йому хоча б маленьку **ріску, росинку, краплинку, крихітку** чогось покласти в рот.

Дмитрик. Росинку ми добре знаємо, бо є й така смачна зода. І маленька роса, крапелька — це росинка.

Бабуся. Ви ж кажете: **коза — кізка, нога — ніжка**. Так само утворилося слово **ріска** — від **роса**.

Яся. Але ж про крапельку роси ми кажемо **росинка**.

Бабуся. Так-так, а в приказці прижилася **ріска**, або **рісочка**. Часом і не пізнають, як ви оце тепер, що **ріска**, **рісочка** — від слова **роса**. Отож, коли зголоднієте, будете чекати сніданку, можете сказати: «У мене сьогодні в роті ще й **рісочки** не було».

2. До слова *роса* доберіть спільнокореневі слова. Запишіть їх. Визначте, до якої частини мови вони належать.

§ 22. Іменники — назви істот і неістот

Іменники, що означають назви **істот**, відповідають на питання **хто?**
Іменники, що означають назви **неістот**, відповідають на питання **що?**

Однак поділ іменників на істоти і неістоти не цілком збігається з уявленням про живе в природі.

Істоти	Неістоти
Назви людей: жінка, Олена, футболіст	Назви неживих предметів: трактор, соцілка
Назви тварин: олень, кінь, мураха	Назви сукупності людей чи тварин: спілка, гурт, рій, табун
Міфологічні істоти: домовик, русалка, мавка	Назви рослин: конвалія, дуб, спориш
Карти, шахові фігури: валет, ферзь	Мікроорганізми: бактерія, вірус, грибок
Померлі: небіжчик, покійник	

200

Прочитайте. Випишіть іменники — назви неістот.

Павло Губенко, який підписувався псевдонімом Остап Вишня, народився 13 листопада 1889 року на хуторі Чечва біля того ж містечка Грунь, що на Полтавщині.

Маленький Павло дуже рано навчився читати і відтоді не розлучався з книгою. Його сестра пізніше згадувала: «З книгою його можна було побачити на гапку, на підданках, з книгою під пахвою я часто бачила його серед хлопчаків — товаришів, з якими він і в ліс ходить, і на річку, і в поле...»

201

Спишіть. Позначте іменники — істоти та неістоти.

До Остапа Вишні такого жанру, як усмішка, у літературі не існувало. Сам великий гуморист пояснював, що цей вид сміху «найнашійший», тобто український. А на запитання, чому він назвав свої твори саме усмішками, відповідав щиро: «Мені нове життя усміхається! І я йому усміхаюся! Через те й усмішка!»

Від інших жанрів, зокрема гуморески, усмішка відрізняється особливою ліричністю, широкими побутовими замальовками, описами, доброзичливим і лагідним сміхом (*Із підручника*).

202. 1. Прочитайте. Якими засобами автор викликає усмішку читача?

Дельфін – це ніби наш річковий рак, тільки в сто разів більший. Відрізняється він від рака тим, що рак має шийку і клешні, а дельфін ці шийки, ні клешнів не має. У рака очі ззаду, а в дельфіна спереду. У рака тіло вкрите твердою шкаралущею, а в дельфіна шкірою. Рак живе в норах, а дельфін під поверхнею в морі. Рак їсть падло, а дельфін живу рибу. Рак так і зветься завжди «рак», а дельфіна за його жвавість і веселий характер прозивають «морською ластівкою». Але є одна спільна в них риса, що надає їм подібності одне до одного: і рак, і дельфін плавають... (За Остапом Вишнюю).

2. Випишіть іменники – назви істот. Поясніть орфограму у виділених словах за допомогою вислову кафе «Птах».

203.

Розгадайте ребуси. Використовуючи слова-відгадки, що означають назви істот, складіть і запишіть невеликий твір (5-6 речень) на тему «Зустріч дівчинки з чарівним птахом».

204.

Спишіть. Визначте синтаксичну роль іменників – неістот.

На читачьких конференціях Остапа Вишню завжди просили:

- Розкажіть, як ви пишете.
- Отак і пишу. Сідаю до столу, розгладжую руками папір, щоб гладенький був. Ставлю під певним градусом ручку-самописку, а вона вже сама... та таке виробляє, що я від реготу аж за боки беруся.

205.

Спишіть, підкреслюючи в кожному рядку зайве слово.

1. Зграя, камбала, горобець, Соня.
2. Нептун, Сатурн, Земля, Місяць.
3. Троянда, бактерія, кактус, краб.
4. Максим, Дмитро, Ігор, Уран.

206.

1. Запишіть слова у дві колонки: а) назви істот; б) назви неістот.

Курка, рак, настрій, адмірал, інжир, пука, егоїст, жакет, сорока, музикант, поезія, імператор, лимон, авіаполк, чай, хірург.

2. Якщо ви правильно виконали завдання, з перших букв слів складеться прислів'я. Поясніть його зміст.

із Бабусиною Ступи

Товкти воду в ступі — гаяти час, займатися чимось непотрібним.

Онуки розпитують бабусю, що їй доводилося робити в дитинстві.

— Пасти корову, збирати яблука в садку, мити посуд, товкти в ступі просо на гарбузову кашу.

— А навіщо для гарбузової каші просо? — дивуються дітлахи.

— Бо із проса роблять пшоно, яке потім і додають до каші, — пояснює бабуся.

Діти люблять гарбузову кашу, але не знають, як це — товкти в ступі просо. Бо ж мама купує на кашу пшоно в магазині. А ступу вони бачили в музеї народного побуту.

Бабуся. Ступа була дуже потрібна в господарстві.

Дмитрик. Я чув, коли люди сперечаються між собою і хтось весь час повторює те саме, то кажуть: «Не товчи воду в ступі».

Яся. А як це «товкти воду в ступі»?

Бабуся. Води в ступі не товчуть, бо це ж не зерно. Товчи хоч цілий день, а вода залишиться водою.

2. Які ви знаєте фразеолоізми із словом *вода*? Поясніть їхнє значення.

§ 23. Іменники — загальні та власні назви. Велика буква і лапки у власних назвах

1. Які слова пишуться з великої букви?
2. Чого не вистачає на цій карті: а) назв міст, річок, гір, морів; б) дорожніх знаків; в) рекламних щитів?

- Запишіть відомі вам назви міст, річок, гір, морів, позначених на карті.

Якщо ми хочемо виділити предмет з-поміж таких самих, ми даємо йому власну назву.

До власних назв належать:

- прізвища, імена, по батькові, псевдоніми, прізвиська, клички тварин;
- географічні назви — назви частин світу, країн, міст, морів, річок тощо;
- астрономічні назви — назви планет, сузір'їв, комет, зірок тощо;
- назви установ, готелів, друкованих видань (газет, журналів, книжок тощо);
- назви товарів — продуктів харчування, техніки, меблів тощо;
- назви визначних історичних подій та свят.

Інші іменники — це загальні назви. Загальних назв більше, ніж власних.

Власні назви пишуться	
з великої букви	з великої букви і в лапках
1. Прізвища, імена, по батькові, псевдоніми, прізвиська, клички тварин: <i>Іван Петрович Котляревський, Леся Українка, Пан Коцький, Бровко</i>	1. Назви друкованих видань: газета «Голос України», журнал «Пізнайко», книга «Гаррі Поттер і філософський камінь»
2. Географічні назви: <i>Європа, Індія, Рим, Азовське море, Ворскла</i>	2. Назви товарів: шоколад «Оленка», пральна машина «Либідь», меблевий гарнітур «Сяйво»
3. Астрономічні назви: <i>Венера, Оріон, комета Галлея</i>	3. Назви готелів, пароплавів, магазинів: готель «Дніпро», пароплав «Сагайдачний», магазин «Домашня кухня»
4. Назви установ: а) з великої букви пишеться тільки перше слово (<i>Інститут електрозварювання НАН України</i>); б) з великої букви пишуться всі слова в назвах найвищих державних установ України та міжнародних організацій (<i>Кабінет Міністрів, Верховна Рада, Організація Об'єднаних Націй</i>)	
5. Назви визначних історичних подій та свят: <i>Друга світова війна, свято Івана Купала, Великдень</i>	

Спійшіть. Поясніть правопис власних назв.

Всеволод Нестайко народився 30 січня 1930 року в місті Бердичеві, на батьківщині веселих анекдотів.

«Саме тому, що дитинство моє перервала війна і довелося зазнати чимало гірких недитячих переживань, рано подорослішавши, я захотів писати для дітей — повернутися в дитинство й догратися, досміятися, пофантазувати разом з юними читачами», — згадував письменник. І в 1956 році у видавництві «Молодь» вийшла його перша книжка — збірка оповідань для дітей «Шурка і Шурко».

210. 1. Спишіть, розкриваючи дужки і вживаючи, де потрібно, велику букву.

Ви, звичайно, знаєте, що є такий острів – (Я, я)ва. В (І, і)ндійському океані. Ото, що (Я, я)ва, (С, с)уматра, (Б, б)орнео, (Ц, ц)елебес, – (В, в)еликі (З, з)ондські острови.

Ну, так (Я, я)ва – це не острів.

(Я, я)ва – це мій найкращий другачка і напарник.

Мабуть, вам дивно, що то за ім'я таке? То він сам себе так назвав, коли йому лише років півтора було. Але причепилося ім'я до нього, як реп'ях до собачого хвоста (*За В. Нестайком*).

2. Поясніть, яке значення мають виділені слова.

211. Прочитайте. Випішіть власні назви. Поясніть правове.

На першому засіданні театрального гуртка вибирали п'єсу для постановки. Десятки п'єс перебрали. Від трагедії Шекспіра «Отелло» (яку відхилили через її непедагогічність – занадто вже про любов) до комедії Котляревського «Наталка Полтавка» (теж про любов!).

Нарешті Галина Сидорівна сказала:

– Поставимо «Ревізор» Гоголя. Це не про любов (*За В. Нестайком*).

212. Розгадайте ребус. Чому розшифровані слова пишуться з великої букви? Із словами, зашифрованими в ребусах, складіть речення.

— Дивися, внучку, бі-бі їде.

— Не бі-бі, бабусю, а «Мерседес-600».

213. Спишіть, запам'ятовуючи написання.

Державний Прапор України, Державний Герб України, Чумацький Шлях, Велика Ведмедниця, Юпітер, Києво-Печерська лавра, Світязь, Поділля, Прикарпаття, Київщина, Донеччина, Кабінет Міністрів України, Верховна Рада України, Міністерство освіти і науки України, страхова компанія «Оранга», Міжнародні авіалінії України, Автономна Республіка Крим, Західний Буг.

Прочитайте. Випишіть назви свят. Розкажіть, що ви знаєте про ці свята.

1. Тріщи не тріщи, а вже минули Водохрещі. 2. Шити-білити – завтра Велюкдень. 3. До Благовіщення зими не лай, а сани не ховай. 4. Спасівка – ластівка, а Петрівка – голодівка. 5. Покрова накриває траву листом, землю – снігом, воду – льодом, а дівчат – шлюбним вінцем (*Народна творчість*).

Випишіть назви газет. Поясніть уживання лапок.

За першою у світі газетою ми маємо вирушити в Стародавній Китай. Саме там близько 1300 років тому вийшла газета «Новини столиці», у якій уряд інформував громадян про найважливіші події.

В Україні газети з'явилися у XVIII столітті: «Львівський кур'єр» — у 1749 році; «Харківський щотижневик» — у 1812, «Харківські вісті» — у 1817.

Поясніть правочис власних назв.

- Тату, а де ти народився?
- В Одесі.
- А мама де?
- А мама в Луганську.
- А я де?
- А ти в Хмельницькому.
- Дивний випадок, що ми всі зустрілися!

§ 24. Рід іменників. Іменники спільного роду

Більшість іменників належать до певного роду: **чоловічого, жіночого, середнього**. Не мають роду іменники, що вживаються тільки у множині. Рід іменника можна визначити за його закінченнями в називному відмінку однини.

Чоловічий рід	Жіночий рід	Середній рід
1. Нульове закінчення: <i>онук</i> □, <i>дощ</i> □, <i>Іван</i> □	1. <i>-а: краса, родина, Галина</i>	1. <i>-о: суспільство, озеро, дно</i>
2. <i>-о: батько, Дніпро</i>	2. <i>-я: пісня, доля, Юлія</i>	2. <i>-е: море, місце, видовище</i>
3. <i>-е: вовчище, котище</i>	3. Нульове закінчення: <i>честь</i> □, <i>мужність</i> □, <i>любов</i> □	3. <i>-я: зілля, сузір'я, немовля</i>
4. <i>-а: Микола, друзяка</i>	4. Іменник мати	4. <i>-а: ведмежа, курча, коліща</i>
5. <i>-я: ілля</i>		

Деякі іменники мають **подвійний (спільний) рід**. Це стосується назв людей за їхніми рисами характеру, поведінкою, професією (*невдаха, причепа, соня, ябеда, роззява, суддя, листоноша, водій, голова*). Визначається рід таких іменників за зв'язком слів у реченні.

соня

(спільний рід)

Сергійко — відомий соня (чол.).

Маринка — відома соня (жін.).

217. Прочитайте речення. Визначте рід виділених іменників. Складіть речення, у яких ці іменники мали б інший рід.

1. І чого цей **базіка** все язиком меле? (*Зі словника Б. Грінченка*). 2. Не думайте, будь ласка, що Ніна **плакса**. Ні... Вона ніколи даремно не рюмсає (*О. Копиленко*). 3. Чисто на сміх та на глум зробила доля його наймитом, **бідолахою**, без поля і ріллі, без хати і роду (*І. Франко*). 4. Невтомний **трудяга** вітер допомагав вітрильникові (*М. Бішин*).

218. 1. Прочитайте уривок із вірша В. Симоценка «Стільки в тебе очей...». Випишіть іменники, визначте рід.

Не шукаю до тебе
ці стежки, ці броду —
ти у грудях моїх,
у чолі і в руках.

Упаду я зорею,
мій вічний народе,
на трагічний і довгий
Чумацький твій шлях.

2. Складіть і запишіть твір-мініатюру «Я — українець», використовуючи виписані слова.

219. 1. Спишіть.

Що я можу сказати про себе?

Ще так мало прожито і так мало зроблено. Хочеться бути людиною, хочеться робити гарне і добре, хочеться писати такі вірші, які б мали право називатися поезією. І якщо це мені вдається рідко, то це не тому, що я не хочу, а тому, що мало вмю і мало знаю.

Найбільше люблю землю, людей, поезію і... село Біївці на Полтавщині, де мама подарувала мені життя. Ненавиджу смерть.

Найдужче боюся нещирих друзів... (*Уривок з інтерв'ю В. Симоценка кореспондентові радіо після виходу дебютної збірки «Тиша і грім» у 1962 р.*)

2. Випишіть іменники жіночого роду, поставивши їх у називному відмінку однини. Визначте закінчення.

220. Складіть і запишіть речення зі словосполученнями *веселий базіка, невтомна базіка, маленька плакса, невгамовний плакса*.

221.

Відгадайте загадку.

Водій тролейбуса має три сестри, а вони не мають брата. Як це може бути?

222.

1. Утворіть від поданих слів (де це можливо) іменники — назви жінок за професією. Запишіть утворені пари слів, позначаючи в них суфікси.

Фрезерувальник, менеджер, учитель, провайдер, рахівник, адвокат, токар, секретар, контролер, бухгалтер, касир, редактор, продавець, ткач, економіст, юрист.

2. Розкажіть, що вам відомо про ці професії.

223.

Прочитайте. Дайте розгорнуту відповідь на запитання.

Терміни «чоловічий рід», «жіночий рід», «середній рід» прийшли до нас із грецької граматики. У V столітті до н. е. філософ Протагор запропонував поділяти всі іменники на три роди. Але не всі мови мають категорію роду. Наприклад, у турецькій та узбецькій мовах немає родів.

Чому ж турецьке слово «плов» ми відносимо до іменників чоловічого роду, а узбецьке слово «піала» — до жіночого?

224.

1. Прочитайте уривок із вірша В. Симоненка «Кирпатий барометр».

Ти лежиш іще впоперек ліжка
Ну до чого мале й чудне!
А до тебе незримі віжки
Прив'язали цупко мене.

Кажуть, носа ти вкрав у баби,
Губи й ноги забрав мої,
Взяв у матері **сино** звабу
І в очах своїх затаїв.

Спи, грабіжнику мій кирпатий,
Сумнів диханням розігрій,
Я тобі стану в голови слатій
Найніжніші подушки мрій.

2. До виділених слів доберіть спільнокореневі іменники. Запишіть їх, вказавши рід.

Іменники, що не змінюються за відмінками, належать до **незмінюваних** іменників. Це слова іншомовного походження, аббревіатури, жіночі прізвища на приголосний та -о, **наприклад**: *леді, фрау, кенгуру, поні, інтерв'ю, кафе, Перу, ГЕС, АТП, Ольга Бондар, Марія Бойко.*

Рід незмінюваних іменників

Правило	Приклади
1. Назви осіб мають рід відповідно до статі	<i>поважна фрау, молода леді</i>
2. Назви тварин мають чоловічий рід. (Можливе розрізнення за статтю)	<i>швидкий поні, рожевий фламінго, весела шимпанзе (про самицю)</i>
3. Назви неістот належать до іменників середнього роду	<i>справедливе журі, тепле кашне</i>
4. Рід власних назв визначається за загальною назвою (місто, озеро, ріка, острів)	<i>вечірнє Тбілісі (місто), мальовниче Тахо (озеро), гірська Тахо (ріка), цей Кюсю (острів)</i>
5. У складноскорочених іменниках рід визначається за родом головного слова	<i>нова АТС (станція), замаскований КП (пункт), престижний ВНЗ (заклад)</i>

225

Спишіть речення, розкриваючи дужки.

1. Йому подобається (просторий) купе. 2. Нам запропоували (ресторанний) меню. 3. Дітям подобається (цирковий) поні. 4. (Маленький) колібрі зави-
сас над квіткою, п'ючи нектар. 5. У газеті надруковано (офіційний) комюніке.

226

Визначте рід складноскорочених іменників. Складіть і запишіть з ними речення.

ГЕС, ООН, ВНЗ, УТ.

227

Спишіть. Підкресліть у кожному рядку зайве слово. Поясніть свій вибір.

1. Говерла, Голландія, Гродно.
2. Муфта, мусон, мулат.
3. Парі, попури, царя.
4. Суми, Сумщина, Карпати.
5. Няня, щеня, оленя.

228

Розгадайте загадки. Визначте рід слів-відгадок.

1. Горбатий мішок на чотирьох стовпах стоїть.
2. У воді купалася, а сухою осталася.
3. Удень мовчить, а вночі кричить.
4. Ходить по городу кожух та свитина.

— Одного разу товариші запросили мене на полювання, — розповідав Максим Рильський (ви, безперечно, знаєте цього славетного українського письменника з уроків у початковій школі). — Поїхали десь, здається, під Переяслав. Я не пішов на луг, залишився в машині. Так мені захотілося... — поет приємно усміхнувся. — Невдовзі мисливці прийшли до машини і почали скаржитись, що не вдалося нічого вполювати. «А в мене є! — кажу я і показую зошит. — За цей час я написав вірш».

1. Прочитайте вірш.

Овочеве їм рагу,
Запиваю часм.
Пригостив би кенгуру,
Та його — немає.
Потім з'їм іще желе.
А після обіду
Сядем з другом у метро
І в кіно поїдем.

Г. Чубач

2. Випишіть незміювані іменники визначте рід.

1. Прочитайте текст. Визначте, іменників якого роду в ньому немає.

із Бабусяної Схрині

Хапун ухопив — хто-небудь швидко зник і не з'являється.

Бабуся. Ніби хапун ухопив нашого Дмитрика: тільки-но був тут, і вже немає. Мабуть, уже на озері.

Яся. А хто такий **хапун**?

Бабуся. Це той, що хапає. Ти ж знаєш такі слова: **бігун, мовчун**. Усі розуміють: той, хто бігає, — бігун, той, хто мовчить, — мовчун.

Яся. Але хапун — це наче якась зла сила...

Бабуся. Зла чи не зла, а невідома. Бо коли було б відомо, чого й куди побіг Дмитрик, то ми б не згадували хапуна.

Яся. А ти ще й по-іншому кажеш, коли ми з Дмитриком десь пропадаємо.

Бабуся. Кажу: **як корова язиком злизала, або як вітром здуло**. Бо ви ж умієте так швиденько зникнути, що не встигнеш і зогледітися.

2. Складіть речення із фразеологізмами, які є в тексті.

Ви, певно, думаєте, що кросворд винайшов якийсь учений? Це зовсім не так, бо перший кросворд склав... в'язень. Південноафриканця Віктора Орвілла ув'язнили на три роки як винуватця ДТП. Орвілл, щоб не нудьгувати, знайшов собі розвагу: став заповнювати буквами квадратики, намальовані на папері. Згодом він зрозумів, що виходить дещо цікаве, і надіслав свою «працю» до редакції газети. Після публікації гри «Сюди-туди по квадрату» газета стала розходитися величезним накладом. На адресу Орвілла почали надходити замовлення, і, коли він вийшов на волю, у банку на його рахунку вже була кругленька сума...

§ 25. Число іменників

В українській мові розрізняють дві форми числа: однину і множину.

Однина	Множина
Служить для позначення одного предмета, а також сукупності, збірності. Наприклад: <i>пісня, ріка, тиждень, срібло, дівчора, Одеса.</i>	Служить для позначення будь-якої кількості предметів (більше одного) та парності. Наприклад: <i>казки, озера, куці, сани, ворота, штани.</i>

Більшість іменників мають форми однини і множини. Це назви предметів, які можна полічити. **Наприклад:** сад — сади, вікно — вікна, гора — гори.

231

Спишіть. Визначте число іменників.

Андрія Малишка з дитинства чарувала народна пісня. Не випадково багато віршів поет написав у традиційній формі пісень, які легко і природно лягали на музику. Про явори, тополі, ругу, про зорі — світанкові й вечорові, про стежки-доріженьки написано й виспівано чимало, але поет зумів знайти свою ноту, розкрити у вірші глибоке поняття Батьківщини. Пісні, написані на слова Андрія Самійловича, стали справді народними. Це найкраще визнання для автора.

Деякі іменники мають лише одну форму числа.

Іменники, що вживаються лише	
в однині	у множині
1. Збірні: <i>юнацтво, насіння, рідня, волосся</i>	1. Назви сукупностей людей, предметів: <i>діти, гроші, надра</i>
2. Назви абстрактних понять: <i>совість, добро, мир</i>	2. Назви предметів парної будови: <i>окуляри, ножиці, сани</i>
3. Власні назви: <i>Десна, Говерла, Крим</i>	3. Власні назви: <i>Карпати, Афіни, Суми</i>
4. Назви речовин: <i>чай, бензин, борошно, чорнило, сіль</i> . Але форму множини вживають для позначення різновидів речовини: <i>чаї, бензини, солі</i>	4. Назви речовин (товарів): <i>вершки, дріжджі, парфуми</i>
	5. Назви часових понять, ігор, обрядів: <i>канікули, шахи, заручини</i>

Інокли форма множини може утворюватись від іменників, що вживаються тільки в однині: *жито — жита, овес — вівса, ячмінь — ячмені*. Форми множини використовуються в поезії, щоб передати захоплення красою природи, неосяжними, безмежними полями.

1. Прочитайте уривок із поезії А. Малишка «Урожай». Випишіть іменники, які звичайно вживаються у формі однини.

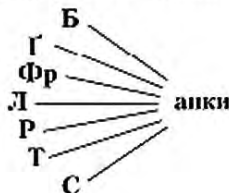
У теплий вечір міддю блисне просо,
Медова гречка в тиші і цвіту,
Жита рясні, пшениця стоголоса
Під небо гонить хвилю золоту.

2. Яке слово, що має форму лише однини, поет ужив у множині?
3. Утворіть форми множини від іменників *роса, гречка, трава, мед, хліб, вода*. У яких текстах трапляються такі форми?

Трирічна Мар'янка спостерігає, як тато ремонтує машину.
— Доню, подай мені, будь ласка, обценьки, — просить тато.
За хвилину підбігає Мар'яна:
— Татку, я принесла тільки один обценьок — більше там не було.

- Зашифровані слова запишіть в однині (якщо можливо).

1. Випишіть і поясніть значення фразеологічних зворотів, у яких іменники мають тільки одну з форм числа.

Витрішки продавати, сміятися на кутні, як горохом об стіну, пекти раків, знімати вершки, сісти в калюжу, язик до Києва доведе, ведмідь на вухо наступив, пі в тин пі в ворота, виносити сміття з хати, обливатися слізьми.

2. Знайдіть серед наведених висловів фразеологізми-синоніми. З одним із них складіть речення.

- Спишіть уривок із поезії А. Малишка «Пісня про рушник». Підкресліть іменники, що мають дві форми числа.

Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
В тихім шелесті трав, в щebetанні дібров.
І на тім рушникові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, і вірна любов.

- Розгадайте ребуси. Слова-відгадки мають тільки форму множини чи тільки форму однини. Визначте число слів-відгадок.

237.

Спишіть. Підкресліть у кожному рядку зайве слово. Чоджіть свій вибір.

1. Гай, зошит, море, заздросці.
2. Волосся, роковини, каникули, Чернівці.
3. Гіпс, жнива, картон, цукор.

238.

Накресліть у зошиті таблицю. Доповніть її власними прикладами.

Число іменників		
однина і множина	тільки однина	тільки множина
<i>День – дні, дерево – дерева, ...</i>	<i>Завзяття, кава, ...</i>	<i>Суми, Гімалаї, ...</i>

239.

1. Прочитайте. Випишіть із тексту слова, що мають тільки форму множини.

Як з'явилися жіночі штани

У новітній історії цій моді поклали початок американки, які в 40-х роках XX століття запропонували перші моделі брюк, спочатку вельми незручних і кумедних, — це були шаровари, прикриті зверху трохи вкороченою широкою спідницею. Однак і цей варіант у Європі викликав скандал, і тільки найвідчайдушніші модниці одягали подібні спідниці-штани для верхової або велосипедної їзди. У XX ст. спорт ставав дедалі популярнішим у жінок, і в моду ввійшли досить короткі штани — шорти.

2. Зробіть власні висновки щодо форми числа деяких предметів одягу.

240.

Прочитайте афоризми С. Павленка. Випишіть іменники, що мають тільки форму однини.

* * *

- Ах, як багато чого я ще не знаю! — сумно зітхнула Молодість.
- Ах, як багато чого я вже забула! — сумно зітхнула Старість.

* * *

Сподіватися тільки на майбутнє — все одно, що в ожеледицю нести на руках немовля, тримаючись тільки за нього.

§ 26. Відмінки іменників

Що таке форма слова? Це те саме слово, яке змінило своє закінчення, щоб поєднатися з іншими словами й утворити речення. Утворення нової форми іменника, тобто зміна його закінчень, називається **відмінюванням** або **змінюванням за відмінками**.

В українській мові сім відмінків. Іменники відмінюються в однині і множині.

243

1. Розгадайте загадки.

Малеча Києвом гуляла,
усе навколо розглядала. «Що те? Хто це?» – питала.
Дніпро, Майдан, каштани, магазин.
Вони користувались відмінком ...

(нпипесин)

Зимі не треба дощику,
а літу – вітру шквального.
Кому? Чому? Що треба,
спитаєм у ...

(оговчєтєвєр)

2. Про які відмінки не згадувалось у загадках? Накресліть у зошиті таблицю і заповніть її відомостями про відмінки.

Назви відмінків	Питання	Приклади	
		однина	множина

Називний відмінок однини — це початкова форма іменника.
Називний і кличний відмінки — прямі. Решта відмінків непрямі.
Непрямі відмінки можуть уживатися з прийменниками.

Форми відмінків, які вживаються з прийменниками

Відмінки	Прийменники	Приклади
Родовий	без, біля, від, до, для, з-за, між, після, проти	стежка до школи, їжа для немовлят
Давальний	всупереч, навздогін, назустріч, наперекір, напереріз	приїхав усупереч негоді
Знахідний	крізь, в (у), за, на, над, по, про, через, понад, поза	стукає у вікно, іти через ліс
Орудний	між, поміж, з, за, перед, під, проміж	розмова з друзями, видніється за гаєм
Місцевий (не вживається без прийменника)	в (у), на, по, об, при	сидить при дорозі, ваза на столі

Утворіть і запишіть 7-8 словосполучень із прийменниками, щоб залежне слово стояло в родовому відмінку.

Зразок. *Берега біля воріт.*

Спишіть. Над кожним іменником надпишіть форму відмінка.

Іван Пулюй. Це ім'я повертається до нас із забуття, як і багато інших постатей, яскравих і непересічних, які не з власної волі змушені були працювати поза межами України. Наш видатний співвітчизник займався фізикою, математикою, астрономією. Володів п'ятнадцятьма мовами. Був відомим педагогом, політиком, громадським діячем. Праці І. Пулюя, талановитого фізика, відкривача ікс-проміння, вдумливого філософа, щирого українського патріота, є актуальними і сьогодні, коли Українська держава утверджує свою незалежність (За В. Шендеровським).

Не відмінюються:

- Жіночі прізвища на приголосний та -о: з *Вікторією Петренко*, без *Ірини Багай*.
- Більшість аббревіатур: на *АТС*, у *ВМС* (але *ЖЕКУ*).
- Іншомовні слова з кінцевим голосним: *меню*, *кіно* (але *пальта*, *пальтом*).

Відмінок цих іменників визначається за допомогою питання, на яке вони відповідають у реченні.

Заповніть кросворд і прочитайте «заховане» слово.

1. Назва пори року, що настає після зими (*К. в. одн.*).

2. Приміщення, де зібрано книги, журнали, газети (*Н. в. мн.*).

3. Будинок у передмісті, де сім'я відпочиває влітку (*Зн. в. одн.*).

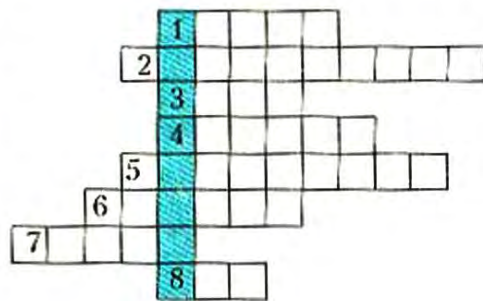
4. Грошова одиниця, яка зроблена з металу (*Д. в. одн.*).

5. Пристрій, за допомогою якого можна розглядати предмети, що не розрізняються неозброєним оком (*Н. в. одн.*).

6. Установа, у якій зберігаються великі суми грошей (*Р. в. мн.*).

7. Швидкісний вид транспорту, що рухається під землею (*не відмінюється*).

8. Розділовий знак, що ставиться між однорідними членами речення або частинами складного (*Р. в. мн.*).

Спишіть. Підкресліть у кожному рядку зайве слово. Поясніть свій вибір.

1. Морозиво, небо, молоко, кіно.
2. Мрією, країною, планети, морем.
3. На вікні, у кабінеті, пісні, при клубі.

246.

Прочитайте. Спійшіть і провідміняйте в однині та множині виділені слова.

Зараз важко уявити медицину без використання невидимих променів, або, як ми звикли називати їх, рентгенівських. Ці промені можуть проходити крізь предмети, залишаючи їхні знімки. Це допомагає лікарям встановлювати діагноз. Історія рентгенівських променів почалася понад сто років тому. У 1901 році Вільгельм Конрад Рентген отримав Нобелівську премію за відкриття променів, які тепер носять його ім'я. Проте сьогодні всім відомо, що саме Іван Пулюй заклав підґрунтя цього відкриття. Український фізик ще в 1896 році просвітив новонароджену дитину таким способом, що можна було бачити хребет і грудну клітку.

247.

Складіть доміно, щоб вийшло прислів'я. Запишіть і поясніть його. Визначте відмінки іменників.

Щоб не помилятися при визначенні відмінка іменника, потрібно ставити обидва питання: для істот і неістот.

Наприклад: Блискавка (хто? що?) (Н. в.) освітила весь дім (кого? що?) (Зн. в.).

248.

Спійшіть, ставлячи слова в дужках у потрібному відмінку.

Часто природа обдаровує (людина) багатьма (таланти). Іван Пулюй був прекрасним (учений), знав п'ятнадцять (мови), займався перекладацькою (діяльність). А в 1869 (рік) доля звела до купи двох геніальних (люди) — Івана Пулюя та Пантелеймона Куліша. Вони мріяли дати українському (народ) Біблію. Палкі патріоти твердо вірили, що народ, який має (Біблія) власною (мова), буде вічним і незнищеним. Цей переклад уперше вийшов друком у (Відень) 1903 року і перевидавався пізніше багато разів у (Берлін, Нью-Йорк, Лондон). А у 2000 році був перевиданий і в (Україна).

249.

Спійшіть. Визначте відмінки слів, які мають тільки форму множини.

НАШ КІТ

На подвір'ї дві ворони
з миски їли макарони.
На ворота кіт наш сів
і на сонці спинку грів.

Раптом двері заскрипіли —
дві ворони полетіли.
Ну, а кіт наш втік до хати
і почав вершки лизати.

Г. Чубач

1. Прочитайте. Випишіть фразеологічні звороти — синоніми.

із Бабусяної Схрині

Носити воду решетом — даремно робити що-небудь, марно витрачати час.

Дмитрик. Я прочитав у книжці такий вислів: **носити воду решетом**. Як ти думаєш, Ясю, що це означає?

Яся. Хіба решетом можна носити воду? Я бачила, як у решето набирають вугілля й несуть до грубки.

Дмитрик. А ти спробуй у решето набрати води.

Яся. І пробувати не буду.

Бабуся. І добре зробиш, бо **носити решетом воду** — це марно витрачати час. А ще кажуть про даремну роботу: «Ловити решетом зірки у воді». Схоже, що цей вислів придумали рибалки. Рибу, коли її багато, можна піймати у воді навіть решетом. Буває ж таке: рибалки вдосвіта, коли ще на небі видно зірки, ловлять рибу. А риба не ловиться. Отож вони марно витрачають час, або **ловлять решетом зірки у воді**.

2. Прочитайте ще раз пояснення бабусі. Випишіть із речень цього уривку словосполучення, у яких іменник має форму знахідного відмінка.

1. Поставте подані іменники в кличному відмінку.

Сестра, Іван, Вікторія, бабуся, батько, Галина Андріївна, подруга, онучок, друг, побратим, пан Президент.

2. Складіть і запишіть із записаними словами 4 речення. Поясніть розділові знаки.

У шкільному драмгуртку ставили п'єсу за твором Гоголя «Тарас Бульба», який, до речі, ви вивчатимете в сьомому класі. Отже, настав день спектаклю. Людей в актовому залі зібралось повно.

І ось виходить Тарас Бульба і промовляє до сина Андрія:

— Я тебе породив, я тебе і вб'ю!

Виймає пістоля і націлюється на Андрія. У цей час за сценою повинні були зробити холостий постріл. Але чомусь забарились. Тарас не розгубився. Він засунув пістоля за пояс і сказав:

— Я в тебе, Андрію, стріляти не буду, я зарубаю тебе шаблею.

Тільки-но замірився він на Андрія шаблею, як за сценою почувся постріл. Андрій постояв трохи і впав.

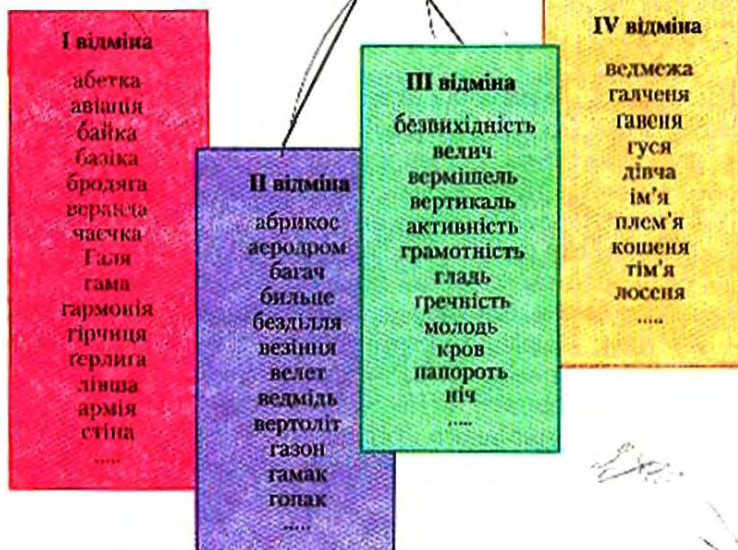
Тарас підійшов до нього і мовив:

— Бідолашний Андрій!.. З переляку вмер.

Іменники можна об'єднати за відмінковими закінченнями у великі групи. Такі групи називаються **відмінами**. В українській мові чотири відміни.

Поділ іменників на відміни

Розгляньте малюнок на с. 102. Доповніть перелік іменників, об'єднаних у групи за відмінами. Скористайтеся орфографічним словником. Дібрані слова запишіть за зразком.

Зразок. I відміна: *держава*, ...

II відміна: *Дніпро*, ...

III відміна: *далечинь*, ...

IV відміна: *дитя*, ...

234

Прочитайте. Випишіть іменники першої відміни, поставивши їх у початковій формі. Виділіть закінчення, визначте рід.

Усесвітньо відомий авіаконструктор, творець перших у світі вертольотів Ігор Сікорський народився 25 травня 1889 року в Києві. Ігор був п'ятою дитиною в родині, у якій приділяли багато уваги вихованню і розвитку дітей. Батько виховував Ігоря за власною методикою, наголошуючи на гартувальні сили волі, умінні бачити перед собою мету. Іван Олексійович не хотів бачити сина вузком, хитрюгою, неробою. Прищеплював хлопчині високі чесноти й водночас твердість, порядність, витримку, працьовитість.

1. Прочитайте прислів'я (читати потрібно за годинниковою стрілкою, пропускаючи дві клітинки).

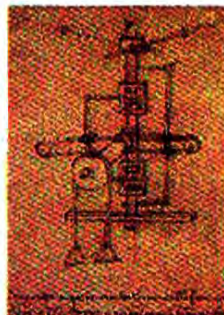

2. Запишіть прислів'я-відгадку. Визначте, до якої відміни належать іменники, ужиті в ньому. Обґрунтуйте відповідь.

1. Прочитайте. Випишіть іменники жіночого роду, поставивши їх у початковій формі. Визначте, до якої відміни вони належать.

Мати Ігоря Сікорського вводила його в чудовий світ мистецтва. Вона знайомила сина з творчістю видатних музикантів, письменників, художників. Найбільше вразило хлопчика малярство Леонардо да Вінчі, геніального італійського художника і не менш геніального вченого. Ігор придивлявся: ось крила на різних стадіях злету, ось птах долає вітер. Сам художник висловлював

певність, що люди літатимуть, як птахи. Цій переконаності передувало безліч спостережень. На малюнках Леонардо є те, що ми назвали б тепер дельтапланом, літаком, вертольотом, парашутом.

2. Розгляньте малюнки Леонардо да Вінчі. Які сучасні відповідники зображеного на них вам відомі?

256. Спишіть. Визначте відмінок, рід і відміну іменників.

Людина мріяла літати з давніх часів. Одна з легенд розповідає про Дедала та його сина Ікара. Дедал зробив крила з пташиних пер, зліпивши їх воском. Стали батько із сином на високу скелю і полетіли. Ікар необережно наблизився до сонця, яке розтопило віск. Пера одне за одним осипались. Наче вражений блискавкою, юнак каменем упав із висоти й розбився. Але в пам'яті людській Ікар — це символ прагнення людства до нових злетів.

257. Спишіть. Підкресліть у кожному рядку зайве слово. Поясніть свій вибір.

1. Бажання, морозиво, поле, кошеля.
2. Лоша, курча, скло, лисеня.
3. Ім'я, тім'я, хлоп'я, сім'я.

258. 1. Прочитайте текст. Випишіть іменники, поставивши їх у початковій формі. Визначте відміну.

Ігор Сікорський побудував першу модель вертольота у двадцятирічному віці. І все подальше життя присвятив авіаконструюванню. Кожне з його досягнень було таким значним, що вже й саме могло принести світову славу його імені. Від початку виробництва гелікоптерів Сікорського ця галузь почала розвиватися в багатьох країнах світу.

2. Користуючись схемою, доповніть текст короткою розповіддю (5–7 речень) про сучасний вертоліт.

Покресліть у зошиті таблицю й запишіть подані іменники в чотири колонки за відмінами.

Бібліотекар, дошка, гвинт, ягня, дім, вишня, любов, Ярина, ювілей, Десна, мураха, немовля, плющ, ніс, слово, курча, мати, честь, огірок, тривога, собака, тюль, невдаха, соня, добро, злість, яма.

I відміна	II відміна	III відміна	IV відміна

1. Запишіть слова, зашифровані в схемі, визначте відміну.

2. Визначте, які з утворених слів стосуються техніки. Складіть і запишіть із ними речення.

§ 28. Відмінювання іменників I відміни

- Скільки відмінків в українській мові? Назвіть їх.
- У які відміни об'єднуються іменники за відмінковими закінченнями?
- Які іменники належать до I відміни?

Залежно від кінцевого приголосного основи іменники I відміни поділяються на групи.

Група	Приголосний, на який закінчується основа слова в початковій формі	Приклади
Тверда	Твердий нешиплячий ([б], [д], [г], [к], [х] тощо)	комета, Сава, нероба, легенда
М'яка	М'який ([д'], [т'], [л'], [н'], [з'])	пісня, Ілля, суддя, мрія
Мішана	Твердий шиплячий ([ж], [ч], [ш])	свіча, тиша, листоноша, стужа, товща

1. Запишіть подані іменники в три колонки: перша колонка — іменники твердої групи, друга колонка — іменники м'якої групи, третя — мішаної.

Недотепа, екзотика, каша, м'ята, будівля, азбука, східна, ерудиція, одежа, думка, епоха, раджа, заготівля, ракета, естрада, іржа, ваза, невдача, поша, ангіна, Яша.

2. Якщо ви правильно виконали завдання, то з перших букв кожного слова в колонках має вийти прислів'я. Запишіть і поясніть його.

Зразки відмінювання іменників твердої групи

Від- мінок	Число			
	однина		множина	
Н. в.	книга	Микола	книги	Миколи
Р. в.	книги	Миколи	книг □	Микол □
Д. в.	книзі	Миколі	книгам	Миколам
Зн. в.	книгу	Миколу	книги	Микол □
Ор. в.	книгою	Миколою	книгами	Миколами
М. в.	на (у) книзі	на Миколі	на (у) книгах	на Миколах
Кл. в.	книго	Миколо	книги	Миколи

У давальному та місцевому відмінках однини перед закінченням *-і* в коренях слів відбувається чергування *г — з, к — ц, х — с*: *волога — волозі, сорока — сороці, завірюха — у завірюсі*.

262

Прочитайте. Випишіть іменники I відміни твердої групи. Два з цих іменників провідмінійте в однині та множині.

Софія Русова, шведка за походженням, присвятила своє життя українській педагогії й освіті. У 1873 році вона із сестрою Марією організувала перший у Києві дитячий садок, пізніше в Чернігові заслужила громадську бібліотеку. Написала підручники з географії, французької мови, праці з педагогіки, української літератури. У простих і мудрих роздумах виховательки, талановитої українки висловлено незаперечну істину: над коліскою немовляти має звучати рідна пісня й рідне слово.

263

Спишіть. Підкресліть у кожному рядку зайве слово. Поясніть свій вибір.

- Діжка, скеля, парта, пригода.
- Рукою, хмарою, лелекою, кручею.
- Оленко, Ірино, Машо, Галино.

Зразки відмінювання іменників и'якої групи

Від-мінюк	Число			
	однина		множина	
Н. в.	гривня	серія	гривні	серії
Р. в.	гривні	серії	гривень□	серій
Д. в.	гривні	серії	гривням	серіям
Зн. в.	гривню	серію	гривні	серії
Ор. в.	гривнею	серією	гривнями	серіями
М. в.	на (у) гривні	на (у) серії	на (у) гривнях	на (у) серіях
Кл. в.	гривне	серіє	гривні	серії

264

Розгадайте ребуси. Слова-відгадки провідмініжайте в однині. Позначте закінчення.

Зразки відмінювання іменників мішаної групи

Відмінюк	Число			
	однина		множина	
Н. в.	хаща	каша	хащі	каші
Р. в.	хащі	каші	хащ□	каш□
Д. в.	хащі	каші	хащам	кашам
Зн. в.	хащу	кашу	хащі	каші
Ор. в.	хащею	кашею	хащами	кашами
М. в.	на (у) хащі	на (у) каші	на (у) хащах	на (у) кашах
Кл. в.	хаще	каше	хащі	каші

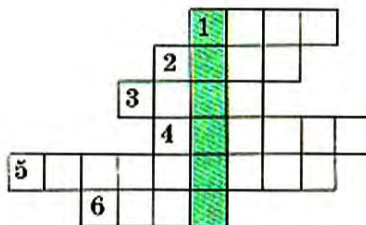
Запозичені імена на зразок *Маша, Саша, Наташа* хоча й належать до мішаної групи, але в кличному відмінку мають закінчення **-о**: *Ма́шо! Са́шо! Ната́шо!*

Прочитайте слова, за допомогою яких можна розповісти про Софію Русову. Випишіть іменники I відміни м'якої групи. Два з них уривді-мняйте в множині. Позначте закінчення.

просвітителька
традиція Україна
цікаво гімназія
наставниця **СОФІЯ РУСОВА** виховувати
учитель навчання
підручник дитячий
школа мова

Розгадайте кросворд і дізнаєтесь, до якої групи належать усі зашифровані іменники.

1. Том — це кіт, а Джері — це...
2. Посудина, у якій замішували тісто.
3. Мертва ... під час контрольної роботи.
4. Коли людина осоромилась, про неї кажуть, що вона сіла в...
5. Пошту нам приносить ...
6. Місце, куди на вихідні виїжджають городяни.

1. Запишіть подані іменники у знахідному відмінку множини. Позначте закінчення.

Неістоти: булка, платівка, реклама, історія, група.

Істоти: комаха, нєня, Жеця, школярка, забіяка.

2. Поясніть на прикладах іменників із вправи такі рівняння:

Зн. в. мн. = Р. в. мн. → для істот;

Зн. в. мн. = Н. в. мн. → для неістот.

1. Прочитайте. Випишіть іменники I відміни.

Софія Русова жила й навчалася в Києві. У 14 років закінчила гімназію із золотою медаллю. Дівчина мріяла про вступ до консерваторії, але, виявивши велику силу духу та відвагу дорослої людини, заявила: «...Чи маю я право так егоїстично будувати своє життя? А люди? Чи не треба спочатку для них послужити?». Удача завжди усміхається тим, хто твердо йде до мети. Усе життя славна українка присвятила дітям, справі освіти, рідному народові, Батьківщині.

2. Утворіть від виписаних іменників кличний відмінок однини. Позначте закінчення. Поясніть, чому в кличному відмінку однини іменники I відміни мають різні закінчення.

Мама каже сину:

— Не брудни скатертину, Володику. Бабуся прала її, прасувала. Треба поважати чужу працю.

— Але ж бабуся нам не чужа! — відповів син.

§ 29. Відмінювання іменників II відміни

1. Чи належать іменники жіночого роду до II відміни?
2. Чи належать іменники чоловічого роду до II відміни?
3. Які закінчення в початковій формі мають іменники чоловічого роду, що належать до II відміни?
4. Які закінчення в початковій формі мають іменники середнього роду, що належать до II відміни?

Залежно від кінцевого приголосного основи іменники II відміни діляться на групи.

Група	Приголосний, на який закінчується основа слова в початковій формі	Приклади
Тверда	Твердий нешиплячий	<i>барвінок, світ, дядько, озеро</i>
М'яка	М'який або нешиплячий твердий в іменників середнього роду із закінченнями -е	<i>учитель, Андрій, почуття, підніжжя, море</i>
Мішана	Твердий шиплячий	<i>селище, аркуш, куш, вуж, плече</i>

269

Запишіть подані іменники II відміни, розподіливши їх на групи (тверду, м'яку, мішану).

Стрибок, зілля, князь, морозиво, ліцей, збіжжя, берег, узгір'я, сценарій, побачення, обличчя, стиль, автограф, банк, око, гурт, віск, Париж, льон, вантаж, мед, колесо, ключ, вугілля, фонд, хист, Дніпро, салют, щастя, квадрат, коло.

270

Прочитайте. Випишіть іменники II відміни твердої групи.

Слово «арифметика» походить із грецької мови і означає «мистецтво лічби». Спочатку люди рахували за допомогою зарубок на паличках, а наступним кроком було винайдення системи числення, коли кожне число записувалося за допомогою знаків або символів.

Тепер людство використовує для обчислень арабські та латинські числа. Перший підручник з арифметики був написаний невідомим італійським ученим у 1202 році.

271

1. Прочитайте вірш Г. Чубач. Випишіть іменник II відміни, визначте групу.

Поле, поле охололе,
Поле, поле золоте!
Я не думала ніколи,
Що це поле відвіте.

2. Випишіть із гумачного словника значення слова *поле*. Складіть і запишіть по одному реченню з кожним значенням.

Зразки відмінювання іменників твердої групи

Від- мінок	Число					
	однина			множина		
Н. в.	хвіст ☐	дядько	озеро	хвост и	дядь ки	озер а
Р. в.	хвост а	дядь ка	озер а	хвост ів	дядь ків	озер ☐
Д. в.	хвост у (-ові)	дядьк ові (-у)	озер у	хвост ам	дядьк ам	озер ам
Зн. в.	хвіст ☐	дядь ка	озеро	хвост и	дядь ків	озер а
Ор. в.	хвост ом	дядьк ом	озер ом	хвост а- ми	дядьк а- ми	озер ами
М. в.	на (у) хвост і	на (у) дядьк ові (-у)	на (в) озер і	на (у) хвост ах	на (у) дядьк ах	на (в) озер ах
Кл. в.	хвост е	дядьк у	озеро	хвост и	дядь ки	озер а

Слишніть, поставивши слова в дужках у потрібному відмінку. Позначте в цих словах закінчення.

Народився Михайло Остроградський у 1801 (рік) на Полтавщині. До восьми (роки) ріс серед селянських дітей. Потім було навчання в гімназії. Пізніше (Михайло) віддали до Харківського (університет). Це вирішило долю майбутнього вченого. Талановиті викладачі пробудили в (Михайло) любов до математики. Остроградський сам став визначним (математик), палким (пропагандист) знань, прекрасним (лектор). Він мав дивовижний (талант) викладати складні положення науки просто і ясно.

Зразки відмінювання іменників м'якої групи

Від- мінок	Число					
	однина			множина		
Н. в.	гай ☐	гість ☐	знання	га ї	гост і	знання
Р. в.	га ю	гост я	знання	га їв	гост ей	знань ☐
Д. в.	га ю	гост еві (-ю)	знан ню	га ям	гост ям	знан ням
Зн. в.	гай ☐	гост я	знання	га ї	гост ей	знання
Ор. в.	га єм	гост ем	знан ням	га ями	гост ями (гист ьми)	знан нями
М. в.	на (у) га ю (-ї)	на (у) гост еві (-ю)	на (у) знан ні	на (у) га ях	на (у) гост ях	на (у) знан нях
Кл. в.	га ю	гост ю	знання	га ї	гост і	знання

1. Закінчіть математичні твердження. запишіть їх.

Ділення перевіряється...

Додавання перевіряється...

При множенні на нуль отримуємо...

2. Визначте відміну, групу та відмінок іменників.

274

Прочитайте. Виписіть іменники II відміни м'якої групи. Один із цих іменників провідмініайте в однині та множині.

Останні місяці свого життя Михайло Васильович Остроградський жив у Полтаві. Тут він зустрів і своє шістдесятиріччя. З ювілеєм великого вченого вітав увесь світ. «Історія завжди буде вдячна Вам за молоду зміну вітчизняної науки», — зазначали друзі-науковці.

Зразки відмінювання іменників мішаної групи

Відмінок	Число			
	однина		множина	
Н. в.	дощ□	селище	дощі	селища
Р. в.	дощу	селища	дощів	селищ□
Д. в.	дощу (-еві)	селищу	дощам	селищам
Зн. в.	дощ □	селище	дощі	селища
Ор. в.	дощем	селищем	дощами	селищами
М. в.	на (у) дощі (-у)	на (у) селищі (-еві)	на (у) дощах	на (у) селищах
Кл. в.	дощу	селище	дощі	селища

275

Розгадайте ребуси. Слова-відгадки провідмініайте.

Іменники II відміни, як правило, у давальному та місцевому відмінках однини мають паралельні форми (два варіанти) закінчень. Паралельні закінчення урізноманітнюють мову.

Наприклад: пану Романові або на панові Романі.

1. Спишіть, поставивши слова у давальному відмінку однини. Використуйте паралельні форми закінчень для урізноманітнення мови.

Син Дмитро, брат Андрій, кум Івац, племінник Федір, добродій Петро, друг Сашко.

2. Із двома словосполученнями складіть і запишіть речення.

- Спишіть. В іменниках II відміни визначте відмінок, групу, число.

Їхєднала любов до рідної землі, її мови, пісні та думки про визволення українського народу. Геніальний математик Михайло Васильович Остроградський і геніальний митець (письменник, художник) Тарас Григорович Шевченко багато років товаришували. У Петербурзі Тарас відвідував лекції лицаря чисел Остроградського з астрономії, математики, фізики. А коли поет хворів, Михайло Васильович годинами просиджував біля нього.

1. Прочитайте діалог за ролями. Із скількох реплік він складається?

із Бабусиної Схрині

Сім мішків гречаної вовни — наговорити багато зайвого, безглузкого, наговорити нісенітниць.

Яся. Бабусю, я прошу Дмитрика пояснити задачу, а він не хоче.

Дмитрик. Бо вона мені не може повторити умову задачі. Наговорила **сім мішків гречаної вовни**, а я повинен її розуміти!

Бабуся. Ти хоч знаєш, що таке «сім мішків гречаної вовни»?

Дмитрик. Це якась нісенітниця. Гречаної вовни не буває.

Бабуся. Отож-бо й воно! Наговорити **сім мішків гречаної вовни** — це казати багато, але все не до ладу.

Яся. А чому саме сім мішків і саме гречка?

Бабуся. Сім — аби підкреслити, що багато. А гречка згадується тому, що до неї завжди з пошаною ставилися в народі.

2. Пригадайте фразеологізми, у яких уживаються слова *гречка*, *гречаний*.

Онук звертається до дідуся:

- Дідусю, дай грошей на шоколад. Я з пенсії віддам.
- Якої пенсії? Ти ж іще маленький.
- З якої, з якої... З бабусиної.

- Що в тебе за пляма на руці?
- Бабуся поставила, щоб я не забув купити хліба.
- І ти купив?
- Ні, бабуся забула дати гроші.

§ 20. Особливості відмінювання іменників чоловічого роду II відміни в родовому відмінку

1. Які іменники належать до II відміни?
2. Дайте визначення понять: істота, неістота, власна назва, загальна назва, термін.

Іменники чоловічого роду II відміни в родовому відмінку однини залежно від значення мають закінчення **-а, -я** або **-у, -ю**.

-а, -я		-у, -ю	
Іменники означають	Приклади	Іменники означають	Приклади
назви осіб, істот	<i>брата, директора, ведмедя, лікаря, Мороза, Вітра</i>	речовини, матеріал, масу	<i>піску, сиру, цукру, гороху, кисню, меду, очерету</i>
назви предметів, чітко окреслених понять	<i>автобуса, клена, олівця, дуба, рядка, явора, графіка, предмета, документа, портфеля, серпня, портрета</i>	назви явищ природи, назви збірних понять, установ та організацій	<i>морозу, вітру, тайфуну, колективу, ярмарку, університету, заводу</i>
назви населених пунктів	<i>Києва, Нью-Йорка, Рима (місто). Винятки: Кривого Рогу, Кам'яного Броду, Холодного Яру</i>	назви країн, регіонів, гір, річок	<i>Алжиру, Риму (державу), Далекого Сходу, Донбасу, Іраку, Бугу</i>
назви річок під наголосом	<i>Дніпра́, Остра́, Дністра́</i>	назви почуттів	<i>болю, страху, гніву, жаху</i>
назви термінів	<i>косинуса, відмінка, перпендикуляра, терміна, предмета</i>	назви танців, спортивних ігор, літературно-розмовних термінів	<i>вальсу, баскетболу, абзацу, пейзажу, роману, діалогу, монологу</i>
назви нечітко окреслених предметів, часто із суфіксом -к-	<i>садка, вишняка, вечора, тягаря</i>	дії та процеси	<i>приїзду, ремонту, стукоту</i>

Деякі іменники мають закінчення **-а, -я** або **-у, -ю** залежно від наголосу: *столá* – *сто́лу*, *дворá* – *дво́ру*, *мостá* – *мо́сту*.

Доберіть власні приклади до кожної групи іменників, наведених у таблиці. Обґрунтуйте свій вибір.

280. Спийшіть речення, розкриваючи дужки.

1. Із навчального (предмет) Петро найкраще знав розділ про клімат.
2. Не порушуючи (графік), машиніст (поїзд) подолав гірський маршрут.
3. До (Буг) залишилося кілька кілометрів.
4. Виконувати вправу потрібно з нового (рядок).
5. Після (ремонт) приємно пахло свіжою фарбою.

281. Прочитайте. Випишіть іменники чоловічого роду II відміни. Запишіть до них форми родового відмінка однини, якщо іменник у тексті вжито в іншому відмінку.

Наче лагідна молитва,
Журно пісня та лунає.
Ось її акорд останній
В п'ятьмі ночі потопає...
Але спів сей ніжний, любий,
Ані перший – сильний, дужий,
Не вразив юнацьке серце, –
Він сидить німий, байдужий.
І схилилася стареча
Голова гудця на груди;

Там, де пустка замість серця,
Порятунку вже не буде!..
Але ні! Ще є надія
Тут, на грудях, в словиточку!
І тремтячими руками
Розриває він сорочку,
І з грудей своїх знімає
Він евшан, чарівне зілля,
І понохнуть юнакові
Подає оте бадилля.

М. Вороний

282. 1. Запишіть по три іменники чоловічого роду II відміни – назви міст, країн, гір, річок, озер (усього п'ятнадцять назв).

2. Утворіть від цих іменників форму родового відмінка однини. Запишіть.

283. Складіть п'ять речень з іменниками *хліб, цукор, мед, сир, рис* у формі родового відмінка однини.

284. Доберіть з орфографічного словника по десять іменників чоловічого роду II відміни, які в родовому відмінку мають закінчення *-а, -я* або *-у, -ю*. Запишіть їх. Обґрунтуйте правопис закінчень.

285. 1. Утворіть від поданих іменників форму родового відмінка. Запишіть подані слова й утворені форми. Обґрунтуйте вибір закінчення.

Зразок. *Пісок – піску.*

Рядок, жир, **портрет, футбол**, абзац, пейзаж, струмок, стіл, Іран, документ, атестат, **університет**.

2. Складіть і запишіть речення з виділеними іменниками в родовому відмінку однини.

Іменники II відміни чоловічого роду з кінцевим **-яр** належать до твердої або м'якої групи.

Іменники II відміни чоловічого роду з кінцевим **-яр** належать або до мішаної, або до твердої групи.

Щоб правильно написати закінчення цих іменників у родовому відмінку, слід визначити, до якої групи вони належать.

<p>Тверда група</p>	<p>Іменники на -ар, -ир, -яр, -ур, у яких при відмінюванні наголос не змінюється: <i>саніта́р — саніта́ра — саніта́ром, саніта́ри;</i> <i>бригади́р — бригади́ра — бригади́ром, бригади́ри;</i> <i>муля́р — муля́ра — муля́ром, муля́ри;</i> <i>трубаду́р — трубаду́ра — трубаду́ром, трубаду́ри.</i></p> <p>Примітка. Як іменники твердої групи відмінюються слова <i>зві́р, кома́р, хабар, снігу́р, пічку́р</i>, але в називному відмінку множини вони мають закінчення -і: <i>зві́р — зві́ра — зві́ром, зві́рі;</i> <i>кома́р — кома́ра — кома́ром, кома́рі;</i> <i>снігу́р — снігу́ра — снігу́ром, снігу́рі</i></p>
<p>М'яка група</p>	<p>Іменники на -ар, -ир, у яких наголос при зміні слова переходить на закінчення: <i>кобза́р — кобза́ря — кобза́рем, кобза́рі;</i> <i>піса́р — піса́ря — піса́рем, піса́рі;</i> <i>пусти́р — пусти́ря — пусти́рем, пусти́рі</i></p>
<p>Мішана група</p>	<p>Іменники з наголошеним суфіксом -яр, у яких при зміні слова наголос переходить на закінчення: <i>каме́няр — каме́няра — каме́нярем, каме́нярі;</i> <i>пісня́р — пісня́ра — пісня́рем, пісня́рі;</i> <i>школя́р — школя́ра — школя́рем, школя́рі</i></p>

Розгляньте малюнки до § 11. Визначте, до якої відміни та групи належать іменники — назви професій.

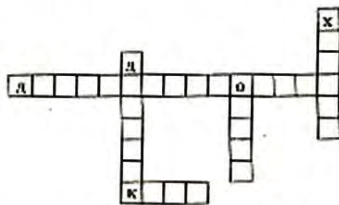
Згрупуйте подані іменники в три колонки: а) тверда група; б) м'яка група; в) мішана група. Обгрупуйте поділ на групи. Запишіть форми родового, орудного відмінка однини та називного відмінка множини поданих іменників.

Виноградар, скипидар, кашовар, писанкар, кулінар, нектар, димар, квіткар, інжир, буксир, пустир, дѣбоншир, капіляр, пазур, ковзаняр, муляр, школяр, процесор, столяр, пекар.

1. Провідмінійте іменники *зві́р, кома́р, ца́р, да́р* в однині та множині (усно).
2. Складіть і запишіть речення, у яких іменник *школя́р* уживається в родовому, давальному відмінку однини та називному відмінку множини.

- Діду, а ви були колись малі?
- Був, дитино, був.
- От, мабуть, сміялися тоді з вашої лисини та бороди.

1. Розгадайте кросворд «Міста-мільйонники України». Запишіть слова-відгадки.

2. Які зі слів-відгадок належать до іменників II відміни? Від цих іменників утворіть і запишіть форми родового відмінка однини.

1. Прочитайте текст. З'ясуйте за словником власних імен значення імені *Пилип*. Провідмініайте одну з нестливих форм цього імені. Утворіть ім'я по батькові.

із Бабусиної Схрині

Як Пилип з конопель — вискочити як Пилип з конопель — недоречно, невчасно сказати що-небудь.

Дмитрик із класом ходив на виставку моделей старовинних кораблів. Повернувшись, він захоплено розповідав про побачене там.

— Краще б ви пішли на виставку ляльок, — раптом ні з того ні з сього перебила його Яся.

— Ясю, так не гарно робити, — зауважила їй бабуся. — Ти вискочила як Пилип з конопель.

Яся. А хто ж такий Пилип?

Бабуся. Справа не в Пилипі! Це може бути не тільки Пилип, а й будь-хто — Філіп, Кузьма, Марко Кіндрат. Так люди кажуть про того, хто недоречно, незпапад щось каже, виступає з якоюсь порадою.

Яся. А до чого ж тут коноплі?

Бабуся. Колись давно, за часів турецько-татарських набігів на українські землі, люди ховалися по лісах і яругах. А коли не встигали заховатися далеко, то їх рятували високі коноплі біля хати. Вискочити зі своєї схованки в час небезпеки міг тільки хтось недоумкуватий, тому й сміються з цього простака.

Дмитрик. Пилип... Філіп... А я, здається, чув якось у радіопередачі, що в деяких місцевостях філіпом називають зайця! Переляканий заєць, і справді, вискакує несподівано з-під будь-якого куща.

Бабуся. Може, тому зайця і називають «філіп». Бачите, який він — **Пилип з конопель**: недоречно, невчасно робить щось.

2. Пригадайте приказки, прислів'я, загадки про зайця.

§ 31. Відмінювання іменників III та IV відміни

1. Іменники якого роду належать до III відміни?
2. Яке закінчення мають іменники III відміни у початковій формі?
3. До якої відміни належить іменник *мати*?

Іменники III та IV відміни на групи не поділяються.

Зразки відмінювання іменників III відміни

Від- мінок	Однина			
	<i>Н. в.</i>	тінь □	мати	піч □
<i>Р. в.</i>	тіні	матері	печі	щедрості
<i>Д. в.</i>	тіні	матері	печі	щедрості
<i>Зн. в.</i>	тінь □	матір □	піч □	щедрість □
<i>Ор. в.</i>	тінною	матір'ю	піччю	щедрістю
<i>М. в.</i>	на (у) тіні	на (у) матері	на (у) печі	на (у) щедрості
<i>Кл. в.</i>	тіне	мати	пече	щедросте

Від- мінок	Множина			
	<i>Н. в.</i>	тіні	матері	печі
<i>Р. в.</i>	тіней	матерів	печей	щедростей
<i>Д. в.</i>	тіням	матерям	печам	щедростям
<i>Зн. в.</i>	тіні	матерів	печі	щедрості
<i>Ор. в.</i>	тінями	матер'ями	печами	щедростями
<i>М. в.</i>	на (у) тінях	на (у) матерях	на (у) печах	на (у) щедростях
<i>Кл. в.</i>	тіні	матері	печі	щедрості

Особливості правопису іменників III відміни в орудному відмінку однини

Подовження приголосних між голосними: <i>сіллю, міддю, височінню, віссю, подорожжю</i>	Подовження не відбувається між приголосним і голосним: <i>честю, повістю, радістю, смертю, якістю</i>	Після <i>б, п, в, м, ф, р</i> з'являється апостроф: <i>любов'ю, кров'ю, верф'ю</i>
---	--	---

291

1. Запишіть подані слова в орудному відмінку однини.

Мужність, любов, печаль, **актуальність**, багатобарвність, ніч, Січ, честь, байдужість, вродливість, вермішель, кров, гордість, **кіновар**, лють, лютість, паморозь, вертикаль, галузь.

2. Користуючись тлумачним словником, поясніть лексичне значення виділених слів.

292

1. Встановіть відповідність між фразеологічними зворотами та їхніми тлумаченнями.

Хоч гать гати
Кров ударила в голову
День і ніч
Відважити солі
Розкидати сіті
Тиха заводь
Збиватися з путі

про місце зі спокійним, закостенілим життям.
підступно намагатися підкорити когось.
починати робити помилки, погані вчинки.
постійно, цілодобово.
відповісти уїдливо.
стан сильного хвилювання.
дуже багато чогось.

2. Спіншіть фразеологічні звороти. Визначте відмінок іменників III відміни.

3. Із двома фразеологізмами складіть і запишіть речення.

293

Спіншіть, поставивши слова в дужках у потрібному відмінку.

Ім'я видатного лікаря і мислителя Миколи Пирогова нерозривно пов'язане з хірургією. Він брав участь у російсько-турецькій війні 1854–1856 років у Криму. Із (честь і гідність) зносив усі труднощі й небезпеки воєнного часу. Не боячись (кров і смерть), зробив велику (кількість) найскладніших операцій за (відсутність) багатьох необхідних препаратів. Микола Іванович уперше в польових умовах наклав гіпсову пов'язку.

294

Прочитайте. Іменники в дужках поставте в потрібному відмінку.

Ще на зорі цивілізації людина почала займатися практичною медициною. І хоч наші предки вірили, що хвороби викликані злими духами, однак не відмовлялися від (мазі), які виготовляли цілителі. А одного давнього лікаря із Греції ми згадуємо із (вдячність) і сьогодні. (Порядність) і (безкорисливість) Гіппократа можна пояснити те, що він відокремив медицину від чаклунства. До лікування Гіппократ підходив з погляду (науковість). А його (заповідь) — «Не нашкодь!» — керуються сучасні лікарі.

1. Іменники якого роду належать до IV відміни?
2. Які закінчення притаманні іменникам IV відміни в початковій формі?
3. Які закінчення мають іменники IV відміни в непрямих відмінках?

1. Прочитайте. Випишіть іменники III і IV відмін. Провідмінійте їх.

Ой ви гуси-гусенята,
Візьміть мене на крилата —
Ви навчіть мене літати
І з хмарками розмовляти!

Шенче річечка Іртінь —
Берег наслухас:
Що у ній хмаринка тінь
Кожен день купає.

Г. Чубач

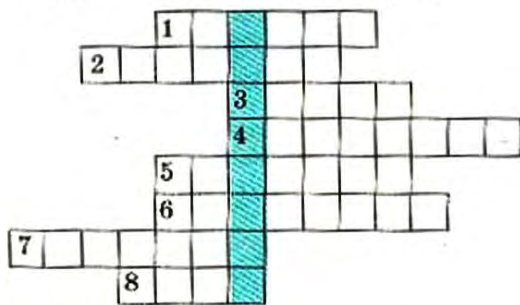
3
СЛОВАРНИК

Зразки відмінювання іменників IV відміни

Від-мінюк	Число					
	однина			множина		
Н. в.	ім'я	оленя	дівча	імена	оленят	дівчат
Р. в.	імені (ім'я)	оленяти	дівчати	імен	оленят	дівчат
Д. в.	імені	оленяті	дівчаті	іменам	оленятам	дівчатам
Зн. в.	ім'я	оленя	дівча	імена	оленят (оленят а)	дівчат
Ор. в.	іменем (ім'ям)	оленям	дівчам	іменами	оленя- тами	дівча- тами
М. в.	по (на, в) імені	на (в) оленяті	на (у) дівчаті	на (в) іменах	на (в) оленят ах	на (у) дівчат ах
Кл. в.	ім'я	оленя	дівча	імена	оленят	дівчат

Розгадайте кросворд — і ви дізнаєтесь, до якої відміни належать слова-відгадки (підказка: слова-відгадки — це назви малят тварин).

1. За качкою пливе її...
2. Зайчиха годує своє...
3. Корова опікується малим...
4. Ведмедиця грається на галявині з кумедним...
5. Олень підходить до свого...
6. Курка несе черв'яків жовтеньким...
7. Собака оберігає своїх...
8. За лошицею біжить жваве...

Прочитайте. Випишіть іменники IV відміни, поставивши їх у родовому відмінку однини і множини.

Чверть, лист, малю гуска, вовчице, хлопчик, наркоз, оберіг, хлоп'я, обручка, порося, члеме я, розвага, солідарність, фазан, хімія, фазаненя.

Спишіть. Підкресліть у кожному рядку зайве слово. Поясніть свій вибір.

1. Коліцаті, коліцат, пташенята.
2. Ім'ям, тім'ям, сім'ям.
3. Кошеняті, кошенятам, ягняті.

§ 32. Відмінювання іменників, що вживаються тільки в множині

299.

Спишіть, доповнивши власними прикладами.

Іменники, що мають форму тільки множини

1. Назви сукупностей людей, предметів	маневри, ...
2. Власні назви	Чернівці, ...
3. Назви предметів парної будови	литаври, ...
4. Назви речовин	парфуми, ...
5. Назви часових понять, ігор	вечорниці, ...

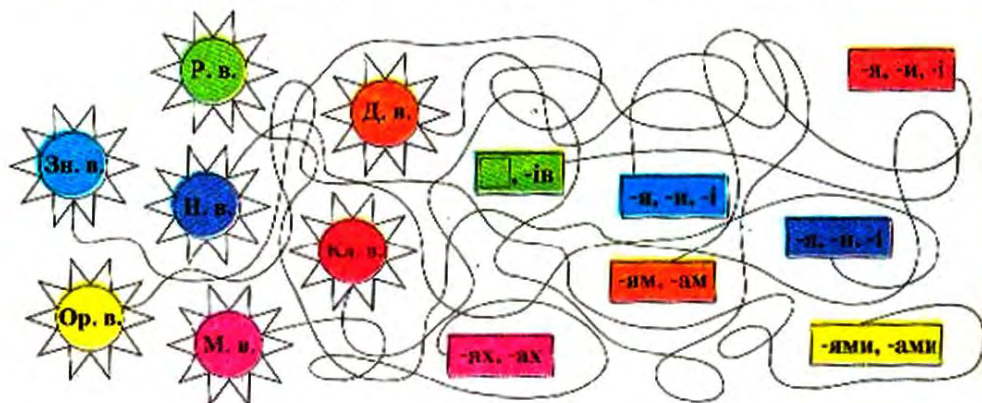
Іменники, що мають форму лише множини, відмінюються так само, як іменники I та IV відмін у множині, хоча до жодної з відмін ці іменники не належать.

Зразки відмінювання іменників, що вживаються тільки в множині

Відмінок	Приклади		
Н. в.	вінц я	канікул и	гордоц і
Р. в.	вінець □	канікул □	гордоц ів
Д. в.	вінц ям	канікул ам	гордоц ам
Зн. в.	вінц я	канікул и	гордоц і
Ор. в.	вінц ями	канікул ами	гордоц ами
М. в.	на (у) вінц ях	на (у) канікул ах	на (у) гордоц ах
Кл. в.	вінц я	канікул и	гордоц і

300.

Розпутайте головоломку. Запишіть, якому відмінку належать відповідні закінчення. Які відмінки мають однакові закінчення?

301. 1. Спишіть. Підкресліть іменники, що вживаються лише в множині. Визначте відмінки.

Є люди, які завжди ясної літньої ночі люблять дивитись на мільярди загадкових далеких світів. Їхня найзаповітніша мрія – сягнути через терни до зірок. Таких окрилених не лякають життєві негаразди, тимчасові труднощі, відсутність коштів. До таких людей належав і наш земляк Юрій Кондратюк. На космодромі на мисі Канаверал (США) йому встановлено пам'ятник, бо саме за його схемою відбувся політ американських астронавтів на Місяць. Завдяки геніальним відкриттям славетного українця земляни підкорили таємничий Космос.

2. Випишіть іменники, що мають форму тільки однини.

302. 1. Знайдіть на малюнку сузір'я, власні назви яких мають форму тільки множини. Випишіть їх.

2. Підготуйте розповідь «Фантастична подорож», використовуючи виписані назви сузір'їв.

303. Запишіть подані іменники в родовому й орудному відмінках.

Кошти, надра, іменниці, грошенята, гуслі, дебати, вибори, дріжджі, жалюці, задвірки, збори, кайдани, копалини, куранти.

304. Скориставшись фразеологічним словником, поясніть значення фразеологізмів. Визначте відмінок іменників, що входять до складу фразеологізмів.

Дрижаки хапати, наламати дров, завидки беруть, зашпори заходять, злидні обсіли.

305. Пригадайте назви розділових знаків. Які з назв мають форму тільки множини? Розкажіть, коли потрібно ставити ці розділові знаки.

Юрій Кондратюк довів, що тільки багатоступенева ракета може подолати земне тяжіння. Його ідеї використані також при будівництві Кримської вітроелектростанції, зведенні Останкінської телевізійної вежі. У Сибіру за його проектом побудували величезне дерев'яне зерносховище з елеваторами. У всіх цих технічних досягненнях втілено задуми геніального винахідника з Полтави.

Учень:

- Ось гляньте, Петре Івановичу!
- Що це? — не зрозумів учитель.
- Фотографія.
- Що за фотографія?
- Але ж ви самі казали, що хотіли бачити моїх батьків.

§ 33. Не з іменниками

З іменником частка **не** може писатися разом і окремо.

306

1. Прочитайте подані слова. Поясніть написання **не**.

Недолік, нежить, нездара, неук, **неміч**, **нероба**, немовля, **неслух**, негода, **небиліця**, невагомість, негайність, негідник, **незабудка**.

2. Складіть і запишіть речення з виділеними словами.

307

1. Розшифруйте рядки з віршів Агатаангела Кримського. Ключ до шифру: кожне число відповідає порядковому номеру букви за алфавітом.

18 7 17 1 8 24 22 3 12 23 12

4 12 21 29 7 18 1 6 18 7 3 19 16 32

2. Поясніть орфограму «**Не з іменниками**».

Доберіть до поданих слів антоніми з *не*. Запишіть слова парами.

Бажання, вдячність, визнання, везіння, воля, дбайливість, довіра, доля, можливість, зацікавленість, звичність.

Запишіть, розкриваючи дужки.

У постаті Агатангела Кримського вражає (не) звичність, (не) ординарність захоплень. Він володів шістдесятма мовами, був чудовим перекладачем із перської, таджицької, турецької, азербайджанської та інших мов. Кримський — один із засновників Академії наук в Україні. Він відчував (не) обхідність вивчення історії української мови, брав активну участь у створенні словників, упорядкуванні правопису, був редактором численних видань словників, збірників із сходознавства. (Не) осяжність обдарування видатного українського орієталіста виявилася також у його письменницькій творчості.

Орієталіст, або сходознавець, — це вчений, що вивчає історію, економіку, літературу, етнографію, мистецтво, філософію народів Азії.

1. З'єднайте частини прислів'їв. Запишіть їх.

Не копиту кобила,
Не товар, що лежить,
Не дім господаря красить,
Не друг, хто медом маже,
Не приказка,
Не подарунок дорогий,
Не голова,

а господар дім.
а друг, хто правду каже.
а копито кобилі.
але правда.
а товар, що біжить.
а два вуха і шапка зверху.
а увага.

2. Поясніть орфограму «*Не* з іменниками».

Прочитайте вірш. Знайдіть слова, які, на вашу думку, вигадав сам автор. Поясніть свій вибір.

Частка «не»

Фрося, Борчина сестра,
Не пішла до некрамниці,
Не купить неполуниці
І непляшку неситра,
І невафель некіло —
Не тому, що не було.
Річ у тім, що наша Фрося
Колупає пальцем в носі
Й дуже любить частку «не»,
Щоб робить нічого *не*.

Г. Фалькович

1. Прочитайте текст. Випишіть іменники. Визначте їхні відміну і відмінок.

із Бабусиної Схрині

За виграшки — дуже легко, без будь-якого зусилля щось робити.

Рання весна в саду. Проти сонця вся полунична грядка зацвіла... кульбабами. З жовтих квітів Ярослава сплела гарний вінок. А бабусі клопіт: треба полоти грядку, бо кульбаба засіє весь город.

Бабуся просить Дмитрика і Ясю:

— Повиривайте кульбабу. Вам це за виграшки, а врятуєте полуницю, зробите добру справу.

Дмитрик. Бабуся, а що таке — за виграшки?

Бабуся. Виграшки — те саме, що іграшки. Коли хочуть сказати, що можна щось зробити легко, не надриваючись, навіть із задоволенням, то кажуть: «Вам це буде за виграшки». Ось і ви, граючись, вирвете кульбабу й отримаєте приз — пиріжки.

Яся. Або коржі з маком.

2. Пофантазуйте, чому квітка кульбаба має таку назву.

- Розгадайте ребуси. Зі словами-розгадками складіть і запишіть речення.

§ 34. Букви *е, и, і* в суфіксах *-ечок-, -ечк-, -ичок-, -ичк-, -инн(я), -енин(я), -н(я), -инн(я), -ив(о), -ев(о)*

1. Яка значуща частина слова називається суфіксом?
2. Якого значення надають словам *вершечок, донечка* суфікси *-ечок, -ечк*?
3. Якого значення надає словам *картогlinня, гарбузиння* суфікс *-инн(я)*?

- Спишіть, вставляючи пропущені букви.

Павути.я зависло на похилених травах, упокоєно застигла в озерах, покритих лата.ям, осі.я вода, на далекім узлі.і і в променях сонця горять-палахкотять дуби яскравим багрянцем (*О. Гончар*).

іменникові суфікси	правопис	приклади
• -ечок (-єчок), -ечк (у зменшено-пестливих назвах)	е	мішечок, піржечок, стежечка
• -ичок, -ичк (у зменшено-пестливих назвах, утворених від слів із суфіксами -ик, -иц(я))	и	котичок (котик), часничок (часник), паличка (палиця), розумничка (розумниця)
• -инн(я) (у збірних назвах) • -інн(я), -енн(я) (у словах, утворених від дієслів)	-нн-	лушпиння, павутиння, сидіння, змужніння, зауваження, схвалення
• -ен(я), -єн(я) (у назвах малят)	н	кошеня, цуценя, змієня
• -ив(о) (у збірних назвах)	и	вариво, печиво, паливо. Винятки: марєво, маєво

315. Користуючись таблицею, доберіть власні приклади до кожного типу орфограм.

316. Складіть речення з іменниками *дослідження, ластовиння, везіння, гудіння, пташеня, чаєня*. Поясніть правопис цих іменників.

317. Утворіть спільнокореневі іменники від поданих слів, використовуючи суфікси з таблиці.

Обміліти, управляти, спростити, соняшник, морква, запросити, обчислити, уточнити.

318. 1. Прочитайте.

Павутина в 100 разів міцніша за сталеву нитку такої ж товщини, як павутина.

Павутина така тонка, що якщо нею оповити земну кулю по екватору, то вага павутиння дорівнюватиме вазі апельсина.

2. Поясніть написання іменників *павутина* і *павутиння*.

319. 1. Спишіть. Поясніть правопис виділених слів.

Син **мужицький**. Золоте **коріння**.
Одчайдушна блискавка **брови**.
Спалах – і холуйське **павутиння**.
Запалив **пожаром** голови.

І. Драч

2. Знайдіть у підручнику «Українська література» десять іменників з орфограмами «Букви *е, и, і* в суфіксах *-инн(и), -енн(я), -и(я), -инн(я), -ив(о), -єв(о)*». Запишіть їх.

Запишіть слова, зашифровані в схемах.

береж	-ечок	паян	горц	-ечок	кроле	верш	-ечок	стеж
	-ечка			-ечка			-ечка	
гудз	-ичок	дон	яз	-ичок	свіч	пул	-ичок	лис
	-ичка			-ичка			-ичка	
сумлі	-ння	каче	кос	-ння	ході	натхне	-ння	горобе
	-ня			-ня			-ня	
зморш	-ечок	гапл	гач	-ечок	бал	суч	-ечок	ярл
	-ечка			-ечка			-ечка	
річ	-ичок	слопе	іме	-ичок	лял	бур	-ичок	діж
	-ичка			-ичка			-ичка	
сестр	-ння	доруче	гуцуле	-ння	вод	зайче	-ння	сун
	-ня			-ня			-ня	

Спишіть, вставляючи пропущені букви. Позначте суфікси у виділених словах.

1. Любо було глянути на її дрібненькі, запечені на сонці руч..лята. 2. Колосся лоскоче спігніле лич..нько. 3. Повітря тремтить від спеки, і в срібнім мар..ві танцюють далекі тополі. 4. Дружно бігли мишасті кон..лята. 5. Усі такі веселі, гомонять, радіють свят..чку. 6. Уранці виплило ясне сон..чко на погідне небо. 7. Високі крилаті верби зеленою банею нависли над вул..чкою (За М. Коцюбинським).

1. Прочитайте текст. До яких слів у цьому можна дібрати спільнокореневі слова із суфіксами *-ечок*, *-ичок*?

із Бабусяної Схрині

На вербі груші — наговорити нісенітниць, дурниць, того, чого не буває.

Дітей зацікавила стара груша, на яку прищепили плоди різних сортів. І колір, і розмір, і форма (а що вже й казати про смак!) грушок дуже відрізняються.

Яся. А на будь-яке дерево можна прищепити грушу? Навіть на вербу?

Бабуся. Верба ж не садове дерево, на нього садівники ніколи не щеплять груші. Але груші іноді таки на вербі ростуть.

Дмитрик. Бабусю, це, мабуть, жарти. Так буває тільки в мові!

Бабуся. Авжеж. Буває, людина наговорить, набалакає щось неправдоподібне, у яке ніхто із слухачів не вірить. Тоді й кажуть: «Наговорив на вербі груші». Ніхто не може уявити на вербі груші.

2. До якої ситуації з вашого шкільного життя можна застосувати вислів *на вербі груші*?

§ 35. Написання та відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові

Утворення імен по батькові

323.

Прочитайте. Запам'ятайте правопис.

Андрій
Андрійович — Андріївна

Богдан
Богданович — Богданівна

Анатолій — Анатолійович — Анатоліївна
Віталій — Віталійович — Віталіївна
Валерій — Валерійович — Валеріївна
Геннадій — Геннадійович — Геннадіївна
Микола — Миколайович — Миколаївна
Олексій — Олексійович — Олексіївна
Тадей — Тадейович — Тадейівна

Василь — Васильович — Василівна
Дмитро — Дмитрович — Дмитрівна
Лев — Львович — Львівна
Павло — Павлович — Павлівна
Петро — Петрович — Петрівна
Тарас — Тарасович — Тарасівна
Ярослав — Ярославович — Ярославівна

Деякі чоловічі імена по батькові мають паралельні форми: *Лука — Лукич, Лукович; Сава — Савич, Савович.*

324.

1. Запишіть власне ім'я по батькові. Утворіть і запишіть форми імен по батькові від імен найближчих родичів.
2. Складіть і запишіть твір (5-7 речень) про цікавий випадок зі шкільного життя, використовуючи в ньому імена по батькові ваших учителів.

325.

Утворіть і запишіть жіночі та чоловічі імена по батькові від поданих імен.

Антон, Борис, Віталій, В'ячеслав, Гнат, Данило, Євген, Іван, Костянтин, Любомир, Михайло, Назар, Олександр, Петро, Святослав, Яків.

1. Розгляньте малюнок. Придумайте імена та по батькові всіх зображених на ньому людей.

2. Складіть родовідне дерево для цієї сім'ї. Намалюйте його в зошиті, підпишіть імена та по батькові.

3
ЗАПАМ'ЯТАЙМО

Імена по батькові відмінюються як іменники I або II відмін (залежно від закінчень).

Від-мінок	Приклади		
Н. в.	Натал я Петрівна	Яків□ Іванович□	Любов□ Василівна
Р. в.	Натал і Петрівни	Яков а Івановича	Любов і Василівни
Д. в.	Натал і Петрівні	Яков у Івановичу	Любов і Василівні
Зн. в.	Натал ю Петрівну	Яков а Івановича	Любов□ Василівну.
Ор. в.	Натал єю Петрівною	Яков ом Івановичем	Любов' ю Василівною
М. в.	на Натал і Петрівні	на Яков і Івановичу	на Любов і Василівні
Кл. в.	Натал ю Петрівно	Яков е Івановичу	Любов е Василівно

У давальному й місцевому відмінках можуть бути паралельні форми: (на) Василю (Василеві).

327. 1. Скориставшись таблицею, у якій подано етимологію (походження) імен, доберіть із довідки відповідні жіночі та чоловічі імена.

Жіноче ім'я	Чоловіче ім'я
1. Ім'я, що походить із грецької мови й означає «воскресіння»	1. Ім'я, що в латинській мові означає «переможець»
2. Ім'я, яке в грецькій мові означає «спокій, тиша, штиль на морі»	2. Ім'я грецького походження і означає «бунтівник, здатний до непокори»

Довідка: *Зоя, Анастасія, Ілля, Віктор, Марія, Галина, Юрій, Тарас.*

2. Утворіть від дібраних чоловічих імен усі можливі форми по батькові.

328. 1. Спишіть, утворивши з двох імен у дужках одне ім'я по батькові.

Вернадський (Володимир, Іван) походить із давнього освіченого українського роду. Прадід – (Іван, Никифор) – навчався в Києво-Могилянській академії. Дід (Василь, Іван) служив лікарем в армії. Батько після закінчення Київського університету Святого Володимира працював викладачем у Петербурзі, Харкові, Москві. Мати – (Ганна, Петро) походить із козацького роду.

2. Складіть розповідь про власні імена, використовуючи малюнок.

Накресліть у зошитах таблицю. Скориставшись словником власних імен, доповніть її власними прикладами.

Кличний відмінок власних імен людей

Закінчення	Приклади
-о	Миколо! ...
-е	Петре! ...
-у	Левку! ...
-ю	Сергію! ...

330. Спшіть. Іменники в дужках поставте в потрібному відмінку.

14 листопада 1918 року гетьман Павло Скоропадський підписав Закон про заснування Української Академії наук. Першим президентом одностайно обрали (Володимир Іванович Вернадський). Посаду віце-президента запропонували (Дмитро Іванович Багалій), а в ролі секретаря колеги побачили (Агатагел Юхимович Кримський).

§ 36. Особливості творення іменників

1. Яким способом утворені слова *Приморське, прадід*?
2. Як називається спосіб творення слів, при якому до слова додаються суфікси?
3. Яким способом утворені слова *синь, зелень*?
4. Як називається спосіб творення слів, яким утворено слово *підберезник*?
5. Яким способом утворено слова *вертоліт, ООН*?
6. Які способи творення слів, крім названих у попередніх відповідях, ви знаєте?

Іменникам властиві всі способи словотворення:

- префіксальний;
- суфіксальний;
- префіксально-суфіксальний;
- безафіксний;
- складання слів, основ, початкових букв;
- перехід слів з однієї частини мови в іншу.

Запишіть іменники, зашифровані в схемах. Якими способами вони утворені?

клеювання
пис (3А) пит
купівля кладка
йчик коність
хід лісся
конотворість

оочищення
охреща (ВОД) опій
озлив огін
евіль оспад
ень ій
опровід

Спишіть, визначте спосіб творення виділених слів.

Євген Оскарович Патон, видатний учений у галузі **мостобудування**, засновник відомого у світі Інституту **електрозварювання НАН України**, писав: «Мені подобаються точні науки не самі собою, а **можливістю їх застосування** на практиці. Абстрактні числа і формули — не для мене. Інша річ — побачити ці формули й ряди цифр утіленими в будівельних конструкціях. А мости — один із найцікавіших видів таких конструкцій».

Прочитайте вірш Г. Фальковича. Випишіть іменники зі «страшними» суфіксами, позначте ці суфікси.

Страшні суфікси

Щойно втрапили у ліс
Я і мій собака —
Там нас ледве не загриз
Тарган — Тарганяка.

Ми від нього навтьоки
Крізь кущі, яруги,
А за нами — хижакі,
Хробацори — Хробакі,
Комар — Комарюги...

Дременули ми нараз:
Тільки вітер свище,
А зі схованки на нас —
Павук — Павучище.

Всі голодні та страшні!
Клацають зубами!..
Добре, що лише ввісні
Це було із нами.

Спишіть. Позначте суфікси, за допомогою яких утворюються назви професій, роду занять.

Авіатор, бригадир, банкір, вантажник, водій, учений, учитель, газетяр, дизайнер, диригент, скрипаль, черговий.

Запишіть вірш. Поясніть, якого значення надають суфікси виділеним іменникам. Поясніть, як утворилося слово «хоробчик».

Нестрашні суфікси

Що мені степи і хащі,
Ікла, пазурі і пащі? —
Не боюсь я навіть зблизька
Ні пантерки, ні тигриська!

І не лев, а **левчик**,
І не вовк, а **вовчик**,
Я — хоробрий **хлопчик**:
Хлопчик, плюс **хоробчик**.

Що мені змія? — **Зміючка**!
Не гадюка, а **гадючка**,
Не пітон — **пітончик**,
Не бізон — **бізончик**!

Дочитай ремарку:
Він був у зоопарку.

Г. Фалькович

Прочитайте. Випишіть виділені іменники, розберіть їх за будовою.

Мости — невтомні **трудяги**, у яких немає ні свят, ні вихідних. Вони працюють цілодобово, за будь-якої погоди і пори року. Багато їх залишив у спадок нащадкам Євген Оскарович Патон. Та є в Києві один — Парковий. А в народі його називають мостом закоханих. Він — це **надійність, романтичність, легкість, вишуканість, тендітність**. Хочеться навіть назвати його щонайлагідніше — **місток**. Чудовий **краєвид** відкривається з нього. Ми бачимо Дніпро, по якому

велично пливають білі кораблі та снують прогулянкові річні трамвайчики. Цей міст — один із незабутніх подарунків Майстра дітям, онукам, правнукам, Україні.

337.

Прочитайте уривок із вірша. Вишийте виділені слова. Утворіть від них іменники. Визначте спосіб творення.

Одні залюблені в старі листи.
Ті — в музику. А ті — в руді томища.
Таке життя...

А він **любив** мости.

О, не любив — кохав.
А може, й вище!

Він їх не слав, не **креслив**, не мостив.
Він їх **ліпив** і дарував їм душі.
Під серцем тихо, як дітей, **носив**
І клав на сон грядущий під подушку.

Він міг, як маг, **єднати** береги,
Над урвищем зависнути орлино.
І перед ним **ставали** на коліна
Жахких проваль повержені боги. [...]

Тоді мости, котрі не долюбив,
Він об'єднав у лебедину пісню,
Яка ажурно мала перевиснуть
Понад Дніпровим плесом голубим.

Б. Олійник

338.

1. Прочитайте. Пригадайте ситуацію, у якій ви могли б ужити фразеологізм і слід захолюнув.

із Бабусиної Схрині

І слід захолюнув — хтось безслідно зник.

Бабуся загадала Дмитрикові і Ясі нарвати вишень на вареники. Брат і сестричка змагалися, хто перший наповнить торбинку. Несподівано під парканом з'явився сусідський хлопець із велосипедом. Дмитрика з вишні як вітром здуло. Хлопці на велосипедах гайнули до річки. З ганку почувся голос бабусі: «А Дмитрика вже й слід захолюнув!».

Яся здивувалася. Напевно, захолюнуть вареники, не дочекавшись Дмитрика, але як може захолюнути його слід?

— Так кажуть про того, хто втік, — пояснила бабуся, — зник безслідно, кого не можна наздогнати.

2. Зі словом *слід* є ще фразеологізм — *по гарячих слідах*. З'ясуйте його значення.

Узагальнення до розділу «Морфологія. Іменник»

Іменник — це самостійна частина мови, що означає назву предмета і відповідає на питання *хто?* або *що?*

Схема розбору іменника як частини мови

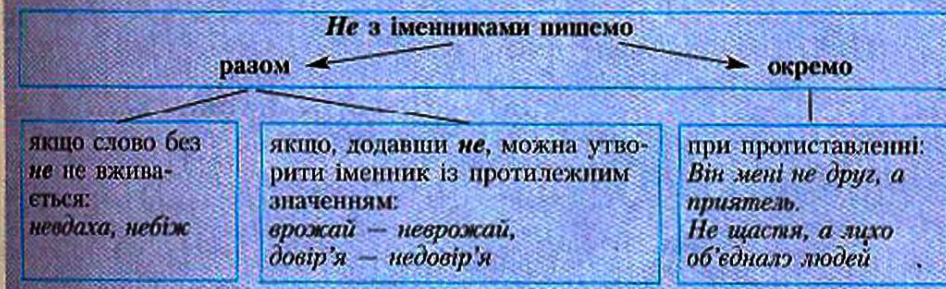
1. Слово для розбору.
2. Частина мови (іменник).
3. Початкова форма (називний відмінок однини або називний відмінок множини, якщо слово вживається тільки в множині).
4. Істота (*хто?*) чи неістота (*що?*).
5. Загальна назва (з малої букви) чи власна (з великої букви).
6. Рід (чоловічий, жіночий, середній, спільний).
7. Число (однина, множина; тільки однина; тільки множина).
8. Відмінок (сім відмінків: називний, родовий, давальний, знахідний, орудний, місцевий, кличний).
9. Відміна (I, II, III, IV).
10. Група (для іменників I і II відміни: тверда, м'яка, мішана).
11. Синтаксична роль (підмет, присудок, додаток, означення, обставина).

Зразок розбору іменників, використаних у реченні:

Українські письменники та вчені збагатили скарбницю світової культури й науки.

Письменники — імен., почат. ф. — *письменник*, *хто?*, іст., заг. наз., чол., мн., II відм., тв. гр., підм.

Скарбницю — імен., почат. ф. — *скарбниця*, *що?*, неіст., заг. наз., жін., одн., Зн. в., I відм., м. гр., додат.

Поділ іменників на відміни

	I відміна	II відміна	III відміна	IV відміна
Чоловічий рід	+	+	--	-
Закінчення в початковій формі	☐ -а, ☐ -я	☐ , ☐ -о	-	-
Жіночий рід	+	-	+	-
Закінчення в початковій формі	☐ -а, ☐ -я	-	☐ та іменник <i>мати</i>	-
Середній рід	-	+	-	+
Закінчення в початковій формі	-	☐ -о, ☐ -е, ☐ -я	-	☐ -а, ☐ -я (-ат, -ят, -ен у непрямих відмінках)
Спільний рід	+	-	-	-
Закінчення в початковій формі	☐ -а, ☐ -я	-	-	-

Утворення чоловічих і жіночих імен по батькові

чоловічі імена по батькові	-ович -йович	Антонович, Вікторович Сергійович, Корнійович
жіночі імена по батькові	-івна -івна	Орестівна, Любомирівна Георгіївна, Юліївна

Виберіть правильну відповідь.

- Іменник — це самостійна частина мови, що означає:
 - ознаку предмета;
 - дію предмета;
 - предмет.
- Іменник відповідає на питання:
 - хто? що?
 - який? чий?
 - скільки? котрий?
- Іменник у реченні може бути:
 - обставиною і означенням;
 - підметом і присудком;
 - будь-яким членом речення.
- У якому рядку всі слова — іменники:
 - науковий, научити;
 - наука, науковець;
 - по-науковому, научени?
- У якому рядку всі іменники належать до власних назв:
 - кобзар, сокіл, Прип'ять;
 - «Кобзар», «Сокіл», Ірпінь;
 - земля, Земля, місяць?
- У якому рядку всі іменники належать до спільного роду:
 - листоноша, лівша, забіяка;
 - мряка, каша, нероба;
 - зілля, дівча, хлоп'я?
- Виберіть іменник, що має форму тільки множини:
 - морозиво;
 - граблі;
 - лопати.
- Який відмінок не вживається без прийменника:
 - називний;
 - родовий;
 - місцевий?
- Серед поданих слів знайдіть незмінюваний іменник:
 - олівець;
 - олів'є;
 - омар.
- У якому рядку всі іменники належать до IV відміни:
 - оселя, теля, стеля;
 - оленя, коліща, хлоп'я;
 - мрія, історія, ім'я?
- Іменники яких відмін поділяються на м'яку, тверду і мішану групи:
 - першої і третьої;
 - першої і четвертої;
 - першої і другої?

12. Яким способом утворено іменник *велич*:

- а) префіксальним;
- б) суфіксальним;
- в) безафіксним?

Завдання для самоперевірки № 2

340. Виберіть правильну відповідь.

1. У якому рядку всі іменники написані правильно:
 - а) планета «Сатурн», Чорне море, місто Яготин;
 - б) Верховна рада, Тарас Шевченко, чипси «Люкс»;
 - в) журнал «Юний технік України», Атлантичний океан, магазин «Мобілочка»?
2. У якому рядку форми іменників чоловічого роду однини в родовому відмінку II відміни подані неправильно:
 - а) тролейбуса, явора, сантиметра;
 - б) Донбаса, Близького Схода, Ірана;
 - в) переїзду, твору, циркуля?
3. Знайдіть іменник III відміни, у якому в орудному відмінку однини відбувається подовження:
 - а) січ; б) юність; в) мати.
4. У якому рядку в усіх іменникових суфіксах пишеться *-е-*:
 - а) зверн.ння, ход.ння, вікон.чко;
 - б) гус.ня, записн.ння, дж.чка;
 - в) мерехт.ння, кол.во, мар.во?
5. За якими буквосполученнями пізнаємо чоловічі імена по батькові:
 - а) -ович, -свич;
 - б) -івна, -ївна;
 - в) -йович, -ович, -ич?
6. У якому словосполученні *не* з іменником пишеться окремо:
 - а) зимова (не)года;
 - б) (не)правда, а брехня;
 - в) прикре (не)порозуміння?

341. 1. Прочитайте вірш. Випишіть іменники II відміни в три колонки за групами – тверда, м'яка, мішана.

ІМЕННИК

Тиша. Сон. Будильник. Ранок.
Мама. Тато. Джек. Сніданок.
Сумка. Термос. Ковбаса.
Ліфт. Автобус. Шлях. Краса.

Стежка. Ліс. Дуби. Яліці.
Вуж. Гриби. Пташки. Суніці.
Бідка. Небо. Синь. Роса.
Тиша. Термос. Ковбаса.

Комарі. Вогонь. Димок.
Шлях. Автобус. Ліфт. Замок.
Ванна. Мило. Ліжко. Сон.
Джек зітхає, наче слон.

Г. Фалькович

2. Випишіть і провідніайте іменник III відміни.
3. Випишіть іменник, утворений способом переходу слова з однієї частини мови в іншу.
4. Складіть і запишіть міні-твір, використовуючи іменники з вірша Г. Фальковича «Іменник». Визначте відмінки іменників, використаних у творі.

342. 1. Прочитайте вірш. Іменників яких відмін немає у вірші?

Оленя одне блукало,
Оленя когось шукало.
Оля Олю запитала:
— А кого воно шукало?
Оля Олі говорила:
— А матусю свою милу!

Г. Чубач

2. Випишіть видлене слово. Доберіть до нього омонім (іменник, що позначає мийний засіб).

343. 1. Складіть із пазлів вислів митрополита Іларіона.

2. Із складеного вислову виберіть будь-який іменник і зробіть його письмовий розбір як частини мови.

Чим прикметний цей розділ? У ньому ви дізнаєтеся про прикметник як частину мови. А ще ви натрапите на цікаву рубрику «І пензлем, і словом».

Що ж треба знати про прикметник як частину мови?

Насамперед він є назвою ознаки. Залежно від того, яку ознаку прикметник називає, розрізняють якісні, відносні та присвійні прикметники.

Хоч прикметник має рід, число і відмінок, проте вони не самостійні, а залежать від роду, числа і відмінка іменника, з яким пов'язаний прикметник.

Якісна ознака прикметника виявляється більшою чи меншою мірою. У цьому ви переконаєтесь, утворюючи форми вищих і найвищих ступенів порівняння прикметників.

Прикметники змінюються за відмінками. Відмінкові закінчення залежать від того, до якої групи — твердої чи м'якої — належить конкретний прикметник. Мають прикметники повну й коротку форми, а в реченні найчастіше виконують роль означення та іменної частини складеного присудка.

Ви навчитесь утворювати прикметники від інших частин мови з допомогою вже відомих вам способів словотворення. Знання характерних ознак прикметника як частини мови допоможе вам писати твори з описами природи, приміщення. Ви навчитесь урізноманітнювати свої висловлювання, широко вводячи в них прикметники.

ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ РОЗДІЛУ

Присвійні

бабусин, батьків

Відносні

*дерев'яний,
сільський*

Якісні

білий, теплий

М'яка група

давній, учорашній

Тверда група

державний, сестрин

Вищий ступінь

порівняння

*глибший, більш (менш)
серйозний*

Найвищий ступінь

порівняння

*найближчий, найбільш
(найменш) вибагливий*

Повна форма

господарський, червоний

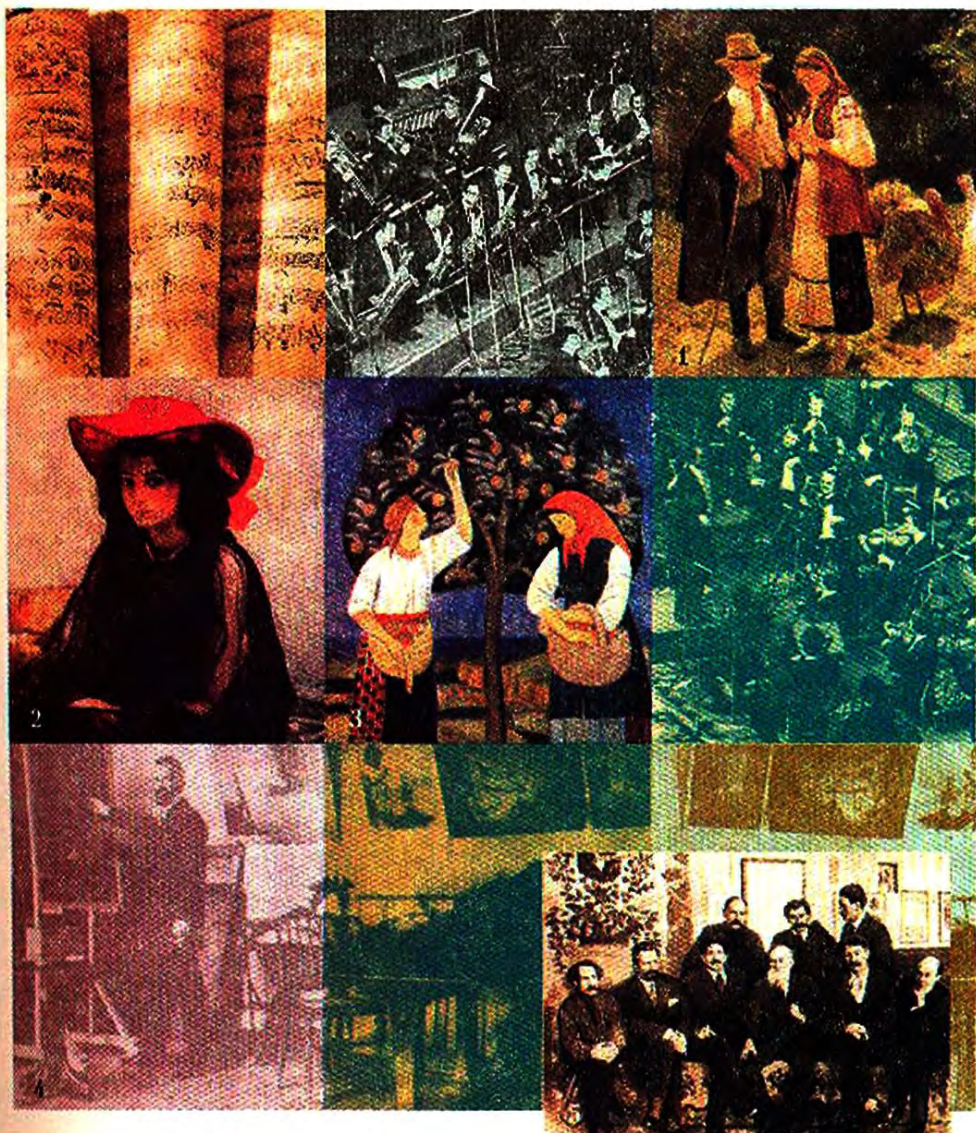
Коротка форма

повен, зелен

1. «Ідилія». Художник М. Пимоненко.
2. «Портрет дівчини в червоному капелюсі». Художник О. Мурашко.
3. «Біла яблуня». Фрагмент. Художник Т. Бойчук.
4. Олександр Мурашко в майстерні.
5. Засновники Української академії мистецтв.

МОРФОЛОГІЯ·ПРИКМЕТНИК

*Ви отримаєте естетичну насолоду,
порівнюючи барви та настрої творів живопису
і мистецтва слова. Ви дізнаєтеся про
видатних українських художників,
композиторів та співаків.*

§ 37. Прикметник: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль

344.

1. Прочитайте початок вірша Г. Фальковича. Вишніть із цього прикметники.

Дитяча мова

Щира, кльова, щедрослова,
Хай живе дитяча мова!
А дорослу, перерослу,
Не люблю я, бо вона —
Перелякана й нудна.

2. Знайдіть у тексті жаргонізм. Для чого автор ужив це слово?

ВІДПОВІДАЄ
НА ПИТАННЯ
ЯКИЙ? ЧИЙ?

ОЗНАЧАЄ ОЗНАКУ ПРЕДМЕТА АБО НАЛЕЖНІСТЬ

ЯКІСНІ ПРИКМЕТНИКИ
МАЮТЬ СТУПЕНІ
ПОРІВНЯННЯ:
ВИЩИЙ І
НАЙВИЩИЙ

ЯКІСНІ

ВІДНОСНІ

ПРИСВІЙНІ

ГРУПИ
ПРИКМЕТНИКІВ
ЗА ЗНАЧЕННЯМ

ЧОЛОВІЧИЙ

ЖІНОЧИЙ

СЕРЕДНІЙ

ЗМІНЮЄТЬСЯ
ЗА РОДАМИ

ОДНИНА

МНОЖИНА

ЗМІНЮЄТЬСЯ
ЗА ЧИСЛАМИ

У РЕЧЕННІ
НАЙЧАСТІШЕ ВИСТУПАЮТЬ
ОЗНАЧЕННЯМ, ПРИСУДКОМ

ЗМІНЮЄТЬСЯ
ЗА ВІДМІНКАМИ
(УСІ ВІДМІНКИ,
КРІМ КЛІЧНОГО)

прикметник — це самостійна частина мови, що виражає ознаку (прикмету) предмета.

Ознака предмета — це або його якість, або матеріал, з якого він зроблений, або належність предмета комусь, або відношення до іншого предмета, наприклад: *кольоровий папір, скляний посуд, мамина хустка, міський транспорт*.

Прикметник відповідає на питання *який? чий?*

Початкова форма прикметника — називний відмінок однини чоловічого роду.

345

1. Прочитайте закінчення вірша Г. Фальковича «Дитяча мова».

Ти — дитяча, неледача,
Хоч, буває, і заплаче —
Суперкласна, пречудова,
Дзвінко-різно-кольорова.

Зрозуміла квітам, звіру,
Кораблю і журавлю,
Я цій мові просто вірю,
Просто я її люблю.

Всім **дорослим** терміново
Треба вчить дитячу мову.

2. Доберіть синоніми до виділених прикметників.
3. Складіть два речення з дібраними синонімами.

346

Спишіть. Визначте рід, число та відмінок прикметників.

У місті Феодосії, що притулилося до самого Чорного моря, 1817 року в маленькому будинку народився хлопчик. Із вікон відкривався прекрасний краєвид — небо, море і кораблі. Можливо, саме це визначило майбутнє життя знаменитого художника Івана Айвазовського. Головним «натурником» для нього стало море — йому присвятив художник свої найкращі картини. І хоч талановитого майстра із захопленням приймали сивий Рим, славний Неаполь, весела Венеція, романтичний Париж, урівноважений Лондон, різноликий Амстердам, в одному з листів він писав: «Моя адреса завжди — місто Феодосія».

1. Прочитайте вірш Г. Фальковича. Якими членами речення є прикметники в ньому?

У комп'ютера проблеми —
Він боїться Олі й Емми,
Бо вони хоч невеличкі,
Та гидкі в дівчаток звички:
Відбирати в нього мишку
І гукать сусідську кішку,
Потім ждати, що вона
Уполює гризуна.
Добре, що пухнастий гість
Зранку техніку не їсть.

2. У якому значенні вжито у вірші слово *мишка*?

1. Спишіть, підкресліть у кожному рядку зайве слово. Поясніть свій вибір.

Юнга, юнак, юність, юнацький.
Веселий, веселінати, веселковий, весільний.
Сині, жовті, червоні, білий.

2. Спишіть, ставлячи прикметники в дужках у потрібній формі.

Свої твори, що вражали (життєвий, природний) красою, Іван Айвазовський писав не з натури, на лоні природи, а в майстерні. Художник вважав, що митець має вміти фантазувати. Можна бути (чудовий) копіювальником, але не досягти справжньої майстерності. Важко змалювати порив вітру, сплеск хвилі. Потрібно бути (уважний), спостерігаючи за ледь (помітний) порухами стихій, щоб пензель почав (світлий і темний) мазками творити диво на (маленький) клаптику паперу чи (великий) полотні.

1. Прочитайте текст. Які кольори названо в ньому? Якими частинами мови вони позначаються?

Є сім основних кольорів, які утворюють усе розмаїття барв.
Жовтий колір — це символ сонця, зелений — трави, блакитний і синій — неба, моря.
Назва кольору червоний походить від назви комахи червець. Із забарвленої речовини, що міститься в лялечці цієї комахи, у давнину виробляли червону фарбу.
Жовтогарячий, помаранчевий, або оранжевий, колір — це колір апельсина, фіолетовий — квітки фіалки.

2. Запишіть назви кольорів спектра. Допоможе це зробити в правильній послідовності фраза: Чарівниця осінь жар-птаха зазиває бабин сад фарбувати.

1. Прочитайте. У якому значенні (прямому чи переносному) вжито виділені прикметники? Якому стилю це властиво?

1. Мені фіалки в'юються **синім**, в моїй душі конвалії цвітуть. 2. І **сивий** день вклонився житю (З *тв. А. Малишка*).

2. Пригадайте назви художніх засобів, які ви вивчали на уроках української літератури, де прикметники відіграють головну роль.

і пензлем, і словом

1. Розгляньте репродукцію картини І. Айвазовського. Прочитайте вірш. Який художній засіб використав поет, змальовуючи море?

В морі-я хотів печаль свою втопить —
Я до моря вийшов рано — море спить.
І мені його будити стало жаль —
Залишилася мені моя печаль.

Ополудні йду до моря і здаля
Бачу, що воно сміється, як маля.
І мені його смутити стало жаль —
Залишилася мені моя печаль.

Уночі до моря знову я прибіг,
А воно ридало біля ніг моїх.
І мені його самого стало жаль —
Залишилася мені його печаль.

Д. Павличко

2. Якими прикметниками можна описати стани моря, що зобразив поет? Запишіть їх.

3. Спийшіть текст, вставляючи потрібні слова з довідки.

Малювати, виявляється, можна не лише ... , а й У вірші Дмитра Павличка немає жодного ... , але море описано надзвичайно поетично. Читаючи вірш, ми власне ... не бачимо, однак постає воно в уяві, як живе.

На картині ж ми споглядаємо море в усій його красі. Художник намалював його так майстерно, що виразно чується сонне дихання ... , ... доторк'враніших сонячних променів.

Довідка: пензлем, словами, прикметника, моря, хвиля, загідний.

4. Доберіть якомога більше прикметників, якими можна описати стан моря, зображений на картині І. Айвазовського.

Прочитайте усмішку. Назвіть слова іншомовного походження. Утворіть від них прикметники.

— Сину, як твої справи в школі?

— Супер, тату. Контракт із шостим класом продовжили ще на рік.

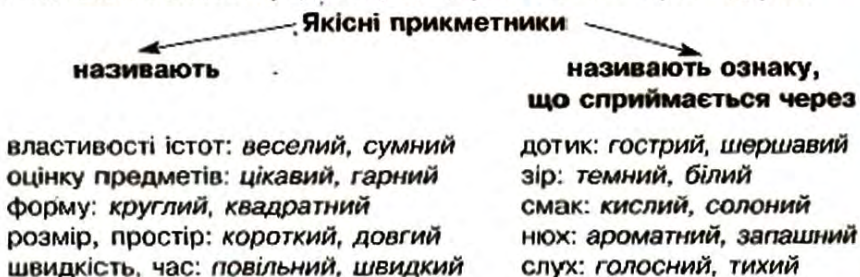

§ 38. Групи прикметників за значенням

Прикметники за значенням поділяються на групи: **якісні, відносні і присвійні**.

Якісні прикметники відповідають на питання *який? яка? яке? які?* і називають ознаки предметів, що сприймаються через відчуття.

Відносні прикметники відповідають на питання *який? яка? яке? які?* і називають ознаку через відношення до предмета.

Відносні прикметники називають ознаку за відношенням

часу	матеріалу, з якого зроблено предмет	призначення	явища природи	місця	належності
учорашній, щорічний	дерев'яний, глиняний	шкільний, столовий	осінній, дощовий	тутешній, міський	угорський, мовний

Присвійні прикметники відповідають на питання *чий? чия? чий? чиї?* і називають ознаку за належністю предмета кому-небудь.

Присвійні прикметники називають ознаку за належністю

істоті (загальні назви) <i>братові рукавиці</i> <i>материна хустка</i>	істоті (власні назви) <i>Олексієва книга</i> <i>Наталчин МПЗ-плеєр</i>	тварині <i>вовчий хвіст</i> <i>заячий слід</i>
--	--	--

- 353 1. Запишіть прикметники в три колонки: а) якісні; б) відносні; в) присвійні.

Давній, дощовий, риб'ячий, одноманітний, український, Улянин, багатий, європейський, Йосипів, розумний, залізний, пенячий, огидний, липовий, удавів, білий, осінній, енотів, успішний.

2. Якщо ви правильно виконали завдання, з букв, якими починаються слова в кожній колонці, складеться прислів'я. Поясніть його значення.

- 354 1. Спійшіть. Над кожним прикметником надпишіть його групу за значенням.

Видатний український художник **Сергій** Васильківський народився в мальовничому куточку **України** над тихою **річкою** Сіверський Донець. Містечко мало солодку назву Ізюм. Змалку любив Сергій слухати дідові **розповіді** про хоробрих козаків, а також про целегкі чумацькі **шляхи**. Частими гостями в родині були кобзарі, від яких хлопчик навчився **гри** на бандурі. Народні перекази, материна пісня, **природа** — усе це пробудило в романтичній натурі Сергія майбутній **талант** художника.

2. Від виділених іменників утворіть прикметники. Запишіть їх.
3. З утвореним присвійним прикметником складіть словосполучення, використовуючи іменники *олівець, рука, оповідання*.

- 355 1. Розгляньте малюнки. Запишіть прикметники, що виражають відношення предметів до матеріалу, з якого вони зроблені.

2. До якої групи належать ці прикметники? Складіть речення з двома-трьома (на вибір) прикметниками.

3. Випишіть з орфографічного словника по п'ять якісних, відносних і присвійних прикметників.

1. Що таке лексичне значення слова?
2. Які слова називаються багатозначними?
3. Що означає вислів: «слово вжите в переносному значенні»?

Утворіть словосполучення з прикметниками *золотий, свіжий*, які б уживалися в прямому й переносному значенні. Складіть із ними речення.

Прикметники часто вживаються в переносному значенні, тому вони мають властивість переходити з однієї групи за значенням в іншу.

Основна група	Перехідна група
Якісні прикметники	Якісно-відносні прикметники
Кисле яблуко	Кислий ґрунт
	
Відносні прикметники	Відносно-якісні прикметники
Шоколадний торт	Шоколадна засмага
	
Присвійні прикметники	Присвійно-якісні прикметники
Заячий слід	Заячий характер
	

1. Із поданих іменників і прикметників утворіть словосполучення, у яких прикметники належали б до різних за значенням груп. Залишіть їх.

Зразок. *Залізні нерви* — *залізний замок*.

Ведмежий, солодкий, сталевий, цукор, труба, барліг, життя, воля, послуга.

2. Складіть речення з утвореними словосполученнями.

Прочитайте. Випишіть виділені сполучення слів, визначте в них групу прикметників за значенням.

С. Васильківський любив малювати небо. Він робив це так майстерно, що сучасники називали його *небесним, сонячним художником*. Вражає *рідкісне, вміння* митця передавати бездонну глибину повітряної блакиті. У *ясний літній день* його *хмаринки легкі, кучеряві, грайливі*. Коли сонце заходить, вони *стають олов'яними, застиглими*. Якщо ж художник малює осіннє небо, то на його картинах бачимо *похмурі, обважнілі хмари*.

359

1. Розгляньте репродукцію картини. Прочитайте текст.

Із золотої рами дивиться на нас сонячний широкий степ. Ніби чутно дзвінку пісню жайворонка. Легко, вільно дихається степовим повітрям: воно потужними потоками струмує на нас із картини незрівняного Васильківського.

Художник жив нероздільним життям із природою, її звуками та барвами, і це відбилося в його полотнах. Сергій Іванович був великим пейзажистом — його картини розкривають споконвічні таємниці життя, примушують вслухатися в розкішну пісню солов'я та журне туркотіння горлиці...

2. Випишіть прикметники, визначте групи. Придумайте і запишіть словосполучення, у яких прикметники змінюють своє значення й переходять до іншої групи.
3. Складіть за картиною С. Васильківського «Козаки в степу» невеличкий твір (6-7 речень) із прикметниками, що належать за значенням до трьох основних груп.

360

- Спишіть прислів'я. Визначте групи прикметників за значенням.

1. Багачева правда гірша за брехню. 2. На панську мудрість — мужицька хитрість. 3. Білі руки, а сумління чорне. 4. Правда гостра, як коса. 5. Молодий місяць не всю ніч світить. 6. Лице рум'яне, а серце кам'яне. 7. Від теплого слова і лід розмерзається. 8. І від солодких слів буває гірко.

361

1. Розшифруйте ребус. Запишіть розшифроване словосполучення. Визначте групу прикметника за значенням.

2. Доберіть і запишіть словосполучення, у якому прикметник змінює своє значення й переходить в іншу групу.

На вулиці стоїть маленький хлопчик і голосно плаче. До нього підходить міліціонер:

- Чого ти плачеш, хлопчику?
- Я загуби-и-ився...
- А ти хоч адресу свою знаєш?
- Та-а-ак... asf.cg.apple.net.
- О Боже — а це ж де?.. Як твоє ім'я?
- Administra-a-tor.

із Бабусиної Схрині

Викапана (мама, бабуся), викапаний (тато, брат) — дуже подібний до когось.

Зібралися сусіди, родичі. Роздивляються фотографії.

Бабуся. Ну вже й Дмитро — викапана мама!

А Ясі почулося — «вкупана мама».

Яся. До чого ж тут *вкупана*?!

Бабуся. Ясюню, я сказала *викапана*, тобто Дмитрик дуже подібний до мами.

Яся. Якесь чудне слово — *викапана*. А про мене теж можуть сказати, що я — *викапаний тато*?

Дмитрик. Дивно... От коли кажуть *схожий як дві краплі води*, то це зрозуміло.

Бабуся. Справді, важко розрізнити дві краплі води: такі вони однакові, подібні, схожі між собою. Ми схожі на своїх найближчих родичів — маму, тата, сестру, брата, бабуся, діда, дядька, тітку. А коли дуже схожі, як *дві краплі води*, тоді кажуть **викапана мама, викапаний тато**.

Дмитрик. А, я зрозумів! Це так ніби намалювали портрет. Пам'ятаєш, Ясю, колись ми спостерігали, як працював художник? Мазок за мазком, крапля за краплею наносив він фарбу, аж поки не вималювалося обличчя. Краплинки, що лягали поряд, майже не відрізнялися одна від одної...

Яся. Із таких «кап-кап» і народився портрет. І слово тепер зрозуміле. Отож, Дмитрику, ти — **викапана мама**, а я — **викапаний тато**, бо я більше схожа на нього.

2. Поміркуйте, на кого з рідних, родичів схожі ви. Розкажіть про вашу подібність до когось, використовуючи прикметники.

§ 39. Ступені порівняння якісних прикметників

Якісні прикметники можуть виражати якість предмета більшою чи меншою мірою. Щоб визначити цю міру, потрібно порівняти кілька предметів з тією самою ознакою.

Кажемо: «Цей дуб вищий», коли зіставляємо його з іншим дубом. Для того, щоб сказати: «Цей дуб найвищий», слід порівнювати щонайменше три дерева, з яких одне просто високе, друге — вище, третє — найвище.

Отже, якісні прикметники мають ступені порівняння: **нульовий, вищий і найвищий**.

Відносні й присвійні прикметники не мають ступенів порівняння.

Ступені порівняння прикметників

Нульовий ступінь	Вищий ступінь	Найвищий ступінь
початкова форма якісного прикметника	означає, що якість якогось предмета більша чи менша, ніж якість іншого предмета	означає, що якість якогось предмета виявляється в найвищій мірі

Творення ступенів порівняння якісних прикметників

Вищий ступінь

Проста форма	Складена форма
<p>Корінь або основа нульового ступеня + -ш-, -іш-</p> <p><i>глибокий – глибший</i> <i>важливий – важливіший</i></p>	<p>більш менш + нульовий ступінь</p> <p><i>широкий – більш широкий</i> <i>вузький – менш вузький</i></p>

Найвищий ступінь

Проста форма	Складена форма
<p>най якнай щонай + вищий ступінь прикметника</p> <p><i>глибокий</i> <i>найглибший</i> <i>якнайглибший</i> <i>щонайглибший</i></p>	<p>найбільш найменш + нульовий ступінь</p> <p><i>успішний – найбільш успішний</i> <i>тихий – найменш тихий</i></p>

363

1. Утворіть і запишіть просту форму вищого і найвищого ступенів порівняння від поданих прикметників.

Надійший, страшний, солодкий, геніальний, молодий, стрункий, морозний, ніжний.

2. Прочитайте. З кожного рядка випишіть прикметник. Утворіть складену форму вищого і найвищого ступенів порівняння, запишіть утворені форми.

1. Голосний, голосно, голосище, голосок.
2. Пух, пухнастий, пухом, розпушувати.
3. Кислий, кисло, кислота, кисляк.

більш гол.
менш вузьк.

⇒ Випадання суфіксів

- к-: солодкий — солодший
- ок-: глибокий — глибокий
- ек-: далекий — дальший

⇒ Зміна приголосних

- г, ж, з → жч: дорогий — дорожчий
- тяжкий — тяжчий
- близький — ближчий
- ст → щ: товстий — товщий

⇒ Особливий випадок зміни приголосних: вищий (від високий)
кращий (від красивий)⇒ Утворення від основи іншого слова: поганий — гірший
гарний — кращий
добрий — ліпший
малий — менший

364. 1. Прочитайте прислів'я. Випишіть якісні прикметники.

1. Хоч гірший, аби інший. 2. Час — найкращий лікар. 3. Краще один раз побачити, ніж сто разів почути. 4. Чуже завжди смачніше. 5. Здоров'я — найдорожчий скарб. 6. Діти — найбільша радість у світі. 7. Своя сорочка ближча до тіла. 8. Найвища школа — саме життя. 9. Одне сьогодні краще, ніж два завтра. 10. Солодшого й гіркішого за людський язик нема нічого у світі.

2. Розкажіть про способи творення ступенів порівняння цих прикметників.

Якість предмета більшою чи меншою мірою можна виразити не лише через ступені порівняння прикметників, а й іншими способами.

Наприклад, за допомогою:

- суфіксів (*малюсінський, вузьенький, здоровенний*);
- префіксів (*премодний, ультрановий, надзвуківий*);
- повторення слів (*великий-великий, тонкий-претонкий*);
- уживання прикметників із прислівниками (*дуже сумний, зовсім дорослий, абсолютно мокрий*).

Прикметники, утворені такими способами, не мають ступенів порівняння.

365.

Доберіть по одному прикметнику із а) суфіксами *-еньк-, -енн-*; б) префіксами *ультра-, над-*; в) повторенням слів; г) прислівником *абсолютно*. Складіть із ними зв'язний текст (5–7 речень) на самостійно обрану тему.

1. Прочитайте вірш Г. Фальковича. Випишіть прикметники, що виражають якість предмета більшою чи меншою мірою.

ГОРІХОВЕ ЛИХО

Найлихіше з-поміж лих,
Влізло лихо на горіх,
Та й вмостилось на горісі,
Щонайвищому у лісі.

Ну, таке воно страшнюче,
Ну, таке гидке-гидюче,
Що зі страху, із журби
Затремтіли всі дуби.

А ще я чув, крім того,
Що за лихом, зла й німа,
Лазить погань мокронога —
Навіть назви їй нема...

Ой, не дурніший я за всіх —
Омину отой горіх,
Не піду у чорноліс,
Де горіх на лихо зріс.

Краще вдома у садочку
Вип'ю чаю в холодочку.

2. Підкресліть серед вписаних прикметників ті, які не мають ступенів порівняння.

і п~~е~~н~~з~~л~~е~~м, і сл~~о~~в~~о~~м

1. Прочитайте текст.

Автопортрет — це завжди дуже уважний погляд художника на самого себе.

Розгляньмо уважно картину «Автопортрет у білому кожусі». Це полотно одного з видатних українських художників ХХ ст. Федора Кричевського, чи не найкраща з його робіт.

Велична, мов монумент, постать. У погляді — почуття власної гідності, надзвичайна внутрішня сила, життєва енергія, рішучість. Найпривабливішу красу і найвеличнішу силу випромінює автопортрет Ф. Кричевського.

Ця картина — своєрідний творчий вияв надпотужного таланту художника.

2. Випишіть виділені слова і словосполучення. Підкресліть ті, що не є формами ступенів порівняння якісних прикметників.
3. З'ясуйте за глумачним словником значення слова *автопортрет*.
4. Пригадайте з уроків української літератури імена письменників, які були художниками і малювали автопортрети.

1. Прочитайте і відгадайте народні загадки.

1. Червона, солодка, пахуча, росте низько — до землі близько. 2. Золоте решето чорних хатинок повне. 3. Сам маленький, а шуба дерев'яна.

2. Випишіть якісні прикметники. Утворіть усі можливі форми ступенів порівняння від них.

Є прикметники, які виражають стан людини, тварини, описують предмет однозначно. Так, лише в казці можна бути одночасно і взутим, і босим (пригадайте казку «Мудра дівчина»). А насправді певні ознаки (їх називають *абсолютними*) змінюватися не можуть: якщо в людини на ногах немає ніякого взуття, то назвати її *менш босою* чи *більш босою* не можна.

Отже, не мають ступенів порівняння якісні прикметники, що вказують на абсолютну ознаку: *лисий, глухий, кульгавий, мертвий, босий, голоший, голомозий*.

369.

1. Відновіть за допомогою слів у правій колонці народні загадки. Відгадайте їх (підказка – у довідці).

... мішок на чотирьох стовпах стоїть.

... біс побіг у ліс.

Сам ..., дріб вибивас, голос густий, дітей збирає.

Чорні, криві, від роду ..., а стануть у ряд – враз заговорять.

Довідка: *букви, заєць, верблюд, барабан.*

мімі
пустий
косий
горбатий

2. Запишіть відновлені загадки.

3. Підкресліть якісні прикметники, що не мають ступенів порівняння.

— А тепер спробуйте розв'язати це завдання, — запропонувала вчителька, коли пояснила урок. — Ну, хто перший?

Не минуло й десяти секунд, як один з учнів підняв руку:

— Я вже!

— Що, розв'язав?!

— Та ні, спробував...

і пензлем, і словом

370.

1. Розгляньте репродукцію картини Ф. Кричевського «Свати». Прочитайте текст. З'ясуйте значення виділених слів за тлумачним словником.

Із гордовитою впевненістю сидять у святковому вбранні жених і **сват**. Коричнева сватова **свитка** і темний гуцульський **сердак молодого**, їхні білосніжні полотняні сорочки ніби пронизані найтоншими сонячними нитками. Щасливіших людей знайти важко.

А про старого свата можна сказати словами Олександра Довженка: «...І погляд очей, і величезні, мов коріння, руки такі ніжні, що, напевно, нікому й ніколи не заподіяли зла на землі, знали труд і мир, щедроти й добро».

2. Розгляньте схеми. Вони допоможуть вам описати характери героїв картини. Запишіть тільки ті слова і словосполучення, які є ступенями порівняння прикметників.

більш досвідчений

найщасливіший

старший **сват** мудріший

веселіший **молодій** молодший

дуже добрий

дуже привабливий

3. Яке враження на вас справили картини Ф. Кричевського? Запишіть 5–7 речень, використовуючи записані прикметники.

371

1. Прочитайте текст. Випишіть прикметник, ужитий у найвищому ступені порівняння. Яким способом він утворений?

із Бабусиної Схрині

Сім п'ятниць на тиждень — хто-небудь дуже часто й легко змінює свої плани, настрої тощо.

Бабуся. Ясю! Дмитрику! Ви обіцяли сьогодні прибрати у своїй кімнаті.

Яся. Бабусю, найкращий день для прибирання — дощовий. А сьогодні погода видалася така гарна! Не хочеться бути в хаті.

Дмитрик. Ми краще підемо збирати яблука.

Бабуся. Ви ж учора не хотіли.

Яся. А тепер захотіли.

Бабуся. Оце вже справді — у вас сім п'ятниць на тиждень.

Дмитрик. Бабусю, а чому так кажуть?

Бабуся. Бо колись дуже давно по п'ятницях не працювали. Не дозволялося навіть прясти.

Яся. А що ж робили цього дня?

Бабуся. Сходилися на торг. Домовлялися, що беруть у когось товар у борг, а розплатитись обіцяли наступної п'ятниці. Але траплялися такі горе-купці, які наступної п'ятниці борг так і не повертали, відкладаючи це з дня на день. Тому кожний день тижня нібито ставав обіцяною п'ятницею. Ось і з'явився вислів: «У нього сім п'ятниць на тиждень».

2. Від виділених іменників утворіть прикметники. Складіть і запишіть із ними речення.

Хвалько

- Ой, синочку роботящий,
Ти сьогодні в мене кращий!
Заперечив роботящий:
— Я у вас завжди найкращий!

Г. Чубач

§ 40. Прикметники твердої і м'якої групи. Відмінювання прикметників

За кінцевим приголосним основи прикметники поділяються на групи: **тверду** і **м'яку**. Прикметники твердої і м'якої груп мають різні зразки відмінювання.

Поділ прикметників на групи

- основа прикметника закінчується на твердий приголосний;
- закінчення у початковій формі *-ий*.

Більшість прикметників в українській мові належать до твердої групи:
абетковий, близький, великий, смачний

- основа прикметника закінчується на м'який приголосний;

- закінчення у початковій формі *-ій, -ій*.

Прикметників, які належать до м'якої групи, порівняно небагато:
літній, справжній, довгоший, учорашній

372.

Спишіть народні вислови. Надпишіть над прикметниками, до якої групи вони належать.

1. Порожня бочка гудить, а повна мовчить. 2. Осіння муха боляче кусає. 3. Весняний день рік годує. 4. Щедрий — за копійкою аж труситься. 5. Від домашнього злодія не вбережешся.

373.

Прочитайте. Випишіть прикметники м'якої групи. Провідмінійте один із них.

Видатний художник Олександр Мурашко народився в Києві. Раннє дитинство провів на Чернігівщині, де його вихованням займалася бабуся, проста селянка. Підлітком йому довелося працювати в іконописній майстерні вітчима. Але його більше вабила яскравість літнього сонця і кольори осінньої днини. Він тонко відчував врапшню прозорість повітря і нечіткі лінії вечірніх сутінків. Усі відтінки рідної природи ми бачимо на картинах художника.

374. Співіть. Підкресліть у кожному рядку зайве слово. Поясніть свій вибір.

1. Самотній, середній, сусідній, садовий.
2. Давній, довгий, дружний, дивний.

- Учитель — до учня:
- Яку форму має Земля?
 - Круглу.
 - А як ти доведеш це?
 - Нехай буде квадратна, я не наполягаю.

Зразок відмінювання прикметників твердої групи

Від- мінок	Число			
	однина			множина
	чоловічий рід	жіночий рід	середній рід	
Н. в.	милий	мила	миле	милі
Р. в.	милого	миліої	милого	милих
Д. в.	милому	милій	милому	милим
Зн. в.	милого (милий)	милу	миле	милі (милих)
Ор. в.	милим	милією	милим	милими
М. в.	на (у) миліоми (милім)	на (у) миліи (миліи)	на (у) миліоми (милім)	на (у) миліих (миліих)

375. 1. Прочитайте і відгадайте народні загадки.

1. Гарний він на вроду.
Їсть пальне, п'є воду.
Ходить з краю в край,
Ріже чорний коровай. | 2. Солона, а не сіль,
Біжить, а не ріка,
Блищить, а не золото,
Коли б відгадати та менше її знати! |
|--|---|

2. Випишіть із першої загадки один прикметник твердої групи та провідніть його в чоловічому і середньому родах. Поясніть правопис відмінкових закінчень.
3. Випишіть із другої загадки прикметник і провідніть його в жіночому роді однини.

- Мишко прийшов зі школи. Його зустрічає дідусь:
- Ну, що там заробив?
 - Дванадцять балів.
 - От молодець! Весь у мене. А з якого предмета?
 - Географія — три, математика — три, співи — три, фізкультура — три...

Зразок відмінювання прикметників м'якої групи

Від- мінок	Число			множина
	однина			
	чоловічий рід	жіночий рід	середній рід	
Н. в.	мужній	мужня	мужне	мужні
Р. в.	мужнього	мужньої	мужнього	мужніх
Д. в.	мужньому	мужній	мужньому	мужнім
Зн. в.	мужній (мужнього)	мужню	мужне	мужні (мужніх)
Ор. в.	мужнім	мужньою	мужнім	мужніми
М. в.	на (у) мужньому (мужнім)	на (у) мужній	на (у) мужньому (мужнім)	на (у) мужніх

376

Прочитайте текст. Вишийте і провідмініайте виділені словосполучення.

З дитинства Сашко мріяв: виросту і стану великим художником. Однак вітчим Олександра Мурашка не хотів цього. Тоді п'ятинадцятирічний хлопчина пішов на **крайній крок** – залишив дімівку. Йому було важко. Але досягти заповітної мрії допомогла дружня підтримка дядька, Миколи Мурашка. Згодом хлопець почав навчатися в Петербурзькій Академії мистецтв.

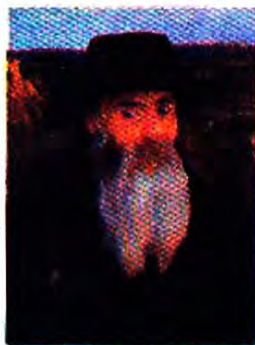
Зразок відмінювання прикметників на -лиций

Від- мінок	Число			множина
	однина			
	чоловічий рід	жіночий рід	середній рід	
Н. в.	білолиций	білолиця	білолице	білолиці
Р. в.	білолицього	білолицьої	білолицього	білолицих
Д. в.	білолицьому	білолицій	білолицьому	білолицим
Зн. в.	білолиций (білолицього)	білолицю	білолице	білолиці (білолицих)
Ор. в.	білолицим	білолицьою	білолицим	білолицими
М. в.	на (у) білолицьому (білолицім)	на (у) білолицій	на (у) білолицьому (білолицім)	на (у) білолицих

377. 1. Прочитайте.

На картині «Старий учитель» Олександр Мурашко зобразив відомого київського художника і педагога Микола Мурашка. Портрет виконаний як гра темного і світлого кольорів. Одяг у вчителя чорний, а сам він блідолиций. Про літа художника свідчить сива борода, але очі його молоді, жваві, повні почуттів. На тлі осіннього пейзажу ці уважні очі старого вчителя особливо привертають увагу.

2. Випишіть прикметник, утворений способом складання основ.
3. Від виділених прикметників утворіть прикметники на *-лиций*. Провідміняйте їх.

378. 1. Розгляньте репродукцію картини О. Мурашка «Зима». Прочитайте текст.

На передньому плані картини «Зима» — постаті парубка і дівчини. Які чисті, просвітлені в них обличчя! Які вони природні серед цих засніжених просторів, м'яких голубуватих сутінків, що оловили землю.

На другому плані художник зобразив скуту кригою річку, ніжний, прозорий підлісок. Природа, як власне і герої картини, застигла в очікуванні змін, чогось певного, ще незвіданого.

Нам подобаються ці спокійні, статечні, красиві молоді люди.

2. Випишіть і провідміняйте виділені словосполучення.
3. Опишіть зовнішній вигляд героїв картини. Використайте якомога більше прикметників — назв кольорів.

§ 41. Форми прикметників

Форми прикметників

повна
(усі прикметники)коротка
(лише деякі прикметники в називному і знахідному відмінках чоловічого роду)стягнена
(усі прикметники)нестягнена
(лише прикметники в називному відмінку множини і в називному й знахідному відмінках жіночого та середнього роду)

Повна форма прикметників: *зелений, зелена, зелене, зелені.*

Коротка форма прикметників: *зелен (клен).*

Стягнена форма прикметників: *річний, річна, річне, річні.*

Нестягнена форма прикметників: *чорнії (брови), темная (нічка), зеленее (жито).*

379.

1. Утворіть від поданих повних прикметників коротку форму. Запишіть за зразком.

Зразок. *Повний — повен.*

Певний, ладний, повинний, потрібний, зелений.

2. Складіть і запишіть з утвореними прикметниками речення. Визначте синтаксичну роль прикметників.

380.

1. Спійшіть вислови. Поясніть їх.

1. Як багатий, так: «Здоров був», а як бідний: «Бувай здоров!» 2. Не до коляди, як повен дім біди. 3. Мороз не велик, та стоять не велить. 4. Хто не посіяв на Богослова, той не варт доброго слова. 5. Квітень водою славен, квітами красен (*Народна творчість*).

2. Визначте рід, число і відмінок прикметників короткої форми.

381.

1. Спійшіть уривок із веснянки. Підкресліть прикметники нестягненої форми.

— Ой весна, весна — днем красна,

Що ж ти, весно, принесла?

— Принесла я вам літечко,

Ще й рожевую квіточку,

Хай вродиться житечко,

Ще й озимая пшениця,

І усякая пашниця.

2. Доберіть із підручника української літератури 5-6 словосполучень із прикметниками нестягненої форми.

3. Для яких жанрів усної народної творчості характерні прикметники нестягненої та короткої форми?

382.

1. Прочитайте текст. Випишіть прикметники разом з іменниками, від яких вони залежать.

«Художник має бачити, що життя — хороше. І це не обман. Ти ж бо сам широко радієш, бачиш — раптом відкрилося небо, минула гроза. Надзвичайна радість народжується від того, що така краса з'явилася перед тобою. Ти бачиш дерево, залите сонцем і дощем, відчуваєш пахощі свіжого листя. Щастя художника — у творчості, творенні краси».

З такими думками звертається до нас видатна українська художниця Тетяна Нилівна Яблонська — мужня жінка, великий життєлюб і філософ.

2. Які морфологічні ознаки мають прикметники? Визначте морфологічні ознаки виписаних прикметників.

- 389 1. Розгляньте репродукцію картини Т. Яблонської «Юність». Прочитайте текст. З'ясуйте за словниками значення виділених слів.

Гей, нові Колумби й Магеллани,
Напнемо вітрила наших мрій!
Кличуть нас у мандри океани,
Бухту спокою облизує прибій.

Хто сказав, що все уже відкрито?
Нашо ж ми народжені тоді?
Як нам помістити у корито
Наші сподівання молоді?

Кораблі! Шикуйтеся до походу
Мрійництво! Жаго моя! Живи!
В океані рідного народу
Відкривай духовні острови!

Геть із мулу якорі іржаві —
Нидіє на якорі душа!..
Б'ються груди об вітри тужаві,
Каравела в мандри вируша.

Жоден вітер сонця не остудить.
Півень землю всю не розгребє!
Україно! Доки жити буду,
Доти відкриватиму тебе.

Мріяти й шукати, доки жити,
Шкварити байдужість на вогні!..
А якщо відкрию вже відкрите, —
Друзі! Ви підкажете мені...

В. Симоненко

2. Випишіть прикметники. Доберіть до них синоніми й антоніми.
3. Складіть міні-вір «Хто сказав, що все уже відкрито?» за картиною Т. Яблонської та віршем В. Симоненка.

Відомо, що імена та прізвища людей, які стали загальними назвами, пишуться з малої букви: *робінзон* (самітник), *дизель* (двигун), *рентген* (апарат). Але поети у своїх творах можуть писати з великої букви ті назви, які звучать урочисто, піднесено. Так зробив і Василь Симоненко у вірші «Гей, нові Колумби й Магеллани...».

На уроці географії вчитель запитує учня:

— Сергійку, розкажи нам, будь ласка, хто відкрив Америку?
Сергійко мовчить.

Учитель:

— Тебе що — обтяжує питання?

— Ні, Петре Яковичу, питання мені зрозуміле. Мене відповідь обтяжує...

із Бабусиної Схрині

Набрати в рот води — мовчати, не проговоритись; узяти язика на галлик.

Дмитрик і Яся в мокрих футболках підбігають до бабусі й скаржаться.

Дмитрик. Бабусю, а Яся набрала повен рот води і пирскається!

Яся. Він перший почав!

Бабуся. Ось ви граєтесь. А хоч знаєте, що означає вислів **набрати в рот води**?

Яся. Ні...

Бабуся. Тут не все так просто. Ти ж, Дмитрику, мабуть, не раз спостерігав на уроці прикрую картину: викликали учня відповідати, а він ніби води в рот набрав, мовчить.

Дмитрик. Він мовчить, бо не знає, що відповідати.

Бабуся. І на уроці це погано. А в житті буває, що треба промовчати. Хтось знає, причому багато знає, але мовчить, бо його попросили: «Набери в рот води», і це означає: «Зберігай таємницю, не проговорись».

2. Поясніть значення фразеологізму *розжувати і в рот покласти*.

§ 42. Творення прикметників

Більшість прикметників в українській мові є **похідними**, тобто такими, що утворюються від інших частин мови, **наприклад**:

- іменників: *сила* → *сильний*, *виставка* → *виставковий*;
- дієслів: *діяти* → *діяльний*, *чинити* → *чинний*;
- прикметників: *білий* → *білявий*, *смачний* → *пресмачний*;
- прислівників: *сьогодні* → *сьогоднішній*, *учора* → *учорашній*.

Деякі прикметники не походять (не утворюються) від інших частин мови. Вони називаються **непохідними**: *мертвий*, *ясний*, *сухий*, *мокрый*, *легкий*.

Способи творення прикметників

Префіксальний	Суфіксальний	Префіксально-суфіксальний	Основоскладання
<i>милий</i> — <i>премилий</i> ,	<i>гнів</i> — <i>гнівний</i> ,	<i>безслідний</i> ,	<i>далекоглядний</i>
<i>земний</i> — <i>підземний</i>	<i>синій</i> — <i>синенький</i>	<i>надмірний</i>	<i>багатогранний</i>

Утворіть по два прикметника з префіксами *без-*, *не-*, *проти-*, *анти-* та запишіть їх. Якого значення надають прикметникам ці префікси?

Запишіть слова, зашифровані в схемі. Яким способом вони утворені?

явий
 енький **біл** уватий
 есенький ющий
 юсінький

Прочитайте фразеологізми. Доберіть до них пояснення. Запам'ятайте, що всі прикметники в цих фразеологізмах є непохідними.

Мертва тиша
 Вискочити на сухе
 Як грім з ясного неба
 Глуха ніч
 З легким серцем

несподівано, раптово
 абсолютна тиша
 пізня ніч
 без будь-якої тривоги
 уникнути заслуженого покарання

1. Прочитайте вірш. Випишіть прикметники.

ЗА ЧИ ПРОТИ

Вовчик — за, і я не проти:
 Хай пливуть маленькі шпроти —
 Не гуртом, а хто де як,
 І не в баночках, а так.

Зникніть, певоди й гачки,
 Оживіть, морські бички,
 Що лежали, сумнуваті,
 Консервовані в томаті.

І нехай оті помідори
 Знов рясніють біля хати
 У поштарки тьоті Флори,
 Як звичайні помідори:
 Набираються теплом,
 Пахнуть сонцем і селом.

Г. Фількович

2. Розберіть виписані прикметники за будовою.

Спишіть. Розберіть прикметники за будовою. Визначте спосіб творення.

Народна художниця Катерина Білокур починала малювати вуглиною на шматочках полотна, картоні та фанері. Батьки вважали це безглуздим заняттям. Їм здавалось, що жінка має бути доброю господинею. А вона мріяла про казкові, прекрасні квіти... Мистецтво не відпускало її. І Катерина остаточно вирішила: «Я буду художником».

Прочитайте. Випишіть виділені слова. Визначте, яким способом вони утворені.

Катерина Василівна Білокур аквареллю й олівцем працювала неохоче. Художницю найбільше приваблювали **олійні фарби**. Вони здавались їй яскравішими, і назви звучали казково: кіновар **світло-червона**, кобальт **темно-синій**, ультрамарин, краплак **темно-рожевий**.

Пензлі вона робила сама. Для кожної фарби – **окремий пензлик** (за Ю. Павленком).

і пензлем, і словом

1. Розгляньте репродукцію фрагмента картини К. Білокур «Хата в Богданівці». Прочитайте текст.

Богданівська хата у вінку

На **передньому** плані картини – **буяння кольорів**. Серед **ніжно-рожевих** дрібніших квітів три величезні червоні маки, **поодинокі блакитні** волошки, гілка казкових синіх квітів.

Виписане тоненьким пензликом листя разом із квітами **сплітається** у венок. За квітами і хати не видно. Хіба що дві стріхи. Одна – з рівно викладених снопиків. Недаремно кажуть про **солом'яну** покрівлю: хата **вшита** соломою. Кожний снопик – ніби стібок, майстерно прошитий голкою. Над рівним рядом стібків – димар.

Друга стріха, що виглядає з-за високих мальв, **потемніла** від часу. Солому **притримують** дві дерев'яні рейки.

На другому плані картини височать два дерева. Вони **виписані** характерною для художниці технікою: дрібне листя **оповите ніжно-зеленим туманцем**. Цей ніжний колір **гармонує** з блакитним небом, на якому **купчастяться білосніжні хмари**.

2. Випишіть виділені прикметники. Визначте спосіб їх творення.

Випишіть з орфографічного словника десять прикметників, утворених способом основоскладання. Запам'ятайте їх правопис.

Запишіть прикметники, зашифровані в чарівному колі. Яким способом вони утворені?

праце
світло житте
сонце **люб** воле
ий ний

Три картини Катерини Білокур («Цар-Колос», «Берізка» і «Кол-госпне поле») у 1954 році потрапили на міжнародну виставку в Париж. Там їх побачив видатний французький художник Пабло Пікасо. Він відгукнувся про українську майстриню пензля так: «Якби ми мали живописця такого рівня майстерності, то змусили б заговорити про неї цілий світ!»

1. Прочитайте текст за ролями.

із Бабусиної Схрині

Ловити носом окунів — сидючи або стоячи дрімати; раз у раз опускає й піднімати голову.

Бабуся читає на ніч онукам книжку. Її хилить на сон — вона дрімає. Діти час від часу будять бабуся, щоб вона далі читала.

Бабуся. Ясю, Дмитрику! Та я вже ловлю носом окунів. Ходімо спати.

Яся. Про яких окунів ти говориш?

Дмитрик. А я знаю: коли людина засинає, дрімає, у неї хилиться голова і вона **клює носом**.

Бабуся. Так-так. Вона **клює носом**, або **ловить носом окунів**. Уявіть собі: рибалка сидить на березі, посмикує вудочку. Вгору-вниз рухається поплавець. Люди помітили схожість між цими рухами поплавця і голови, коли людина засинає сидючи. Так і з'явився вислів **ловити носом окунів**.

Яся. Коли носом, то ніяких окунів не наловиш, а тільки випишся на березі річки чи ставка.

Бабуся. Це, мабуть, не про таких рибалок, як ви, мовиться — ви ж не будете дрімати, коли окунь смикатиме вудочку?!

Дмитрик. Аякже! Я б ловив окунів не носом, а на гачок вудочкою.

2. За поданим малюнком напишіть міні-твір «Що кому сниться?».

§ 43. Перехід прикметників в іменники

Прикметники іноді виконують роль іменників. Така їх властивість називається **переходом прикметників в іменники**.

Наприклад: *Набережна враз ожила дзвінкими дитячими головами.*

Ознаки прикметників, що перейшли в іменники

Ознака	Приклад
1. Відповідають на питання <i>хто?</i> <i>що?</i>	Черговий сьогодні добре виконав свої обов'язки.
2. Відмінюються як прикметники	Хто не знає минулого , той не вартий майбутнього .
3. Виконують синтаксичну роль іменника	Один мудрий сто неумудрих навчить.

Перехід прикметників в іменники може бути:

- **повний** — прикметники постійно вживаються в ролі іменника: *пальне, Морське* (назва села в Криму), *Коцюбинський*;

- **неповний** — прикметники можуть вживатися і як прикметники, і як іменники: *Розумний* (іменник) *мовчить, коли дурень кричить. Розумний* (прикметник) *батько спитати сина не соромиться.*

395.

Спишіть прислів'я. Підкресліть прикметники, що перейшли в іменники.

1. Ситий голодному це товариш. 2. Ледачий двічі робить, а скуний двічі платить. 3. Не перекладай із хворої голови на здорову. 4. Старого мішка не задатаєш. 5. Добрий доброго навчає, а злий на зле наставляє. 6. Краще своє старе, як чуже нове. 7. Віп і тут чужий, і там не свій. 8. Дай, Боже, старим очі, а молодим розум. 9. Не питай у хворого здоров'я. 10. Лихий чоловік у громаді що вовк в отарі. 11. Хто на чуже зазіхається, свого позбувається (*Народна творчість*).

396.

1. Складіть і запишіть речення з поданими словосполученнями.

Учительське свято, потрібно зайти в учительську, зернові культури, урожай зернових, належить до парнокопитих, майбутнє життя, думав про майбутнє, приїхав до міста Хмельницького, бурова станція, начальник бурової.

2. Визначте синтаксичну роль виділених слів.

397.

Запишіть 10 прізвищ відомих українців, використовуючи прикметники, що виконують роль іменника.

Зразок. І. П. Котляревський.

Запишіть 10 назв міст, сіл, селищ, що є прикметниками, які перейшли в іменники.

Спишіть. Визначте синтаксичну роль виділених слів.

Березень подарував Україні **великих** українців — Тараса Шевченка і Миколу Лисенка. Перший став володарем у царстві духа, велетнем у царстві людської культури, указав нові світи й **вільні** шляхи професорам і книжним ученим. А другий змінив **козацьку** шаблю на **диригентську** паличку і зброєю в боротьбі за незалежність України зробив народну пісню.

1. Прочитайте. Визначте синтаксичну роль виділених слів.

1. **Велике** бачиться здалеку. 2. Хто визволиться сам, той буде **вільний** (*Деся Українка*). 3. Щодня, щоночі кіт **учений** на ланцюгу кружляє тім (*О. Пушкін, переклад М. Терещенка*). 3. **Козацьке** завжди славилось своїми голосистими дівчатами та хлопцями. 4. У **диригентську** після концерту приносили величезні букети й листівки з привітаннями та словами подяки. 5. У творчості Лесі Українки є чимало творів для дітей: «Вишеньки», «Літо краснее минуло», «**Коліскова**», «Біда навчить», «**Метелик**» тощо (*О. Івасюк*). 6. «Таємниця трьох **невідомих**» — третя частина українського бестселера «Тореадори з Васюківки» Всеволода Нестайка, якою зачитуються мільйони дітей «від двох до ста двох» (*І. Малкович*).

2. Якими частинами мови є виділені слова у вправах 399 і 400.

401.

1. Прочитайте текст. Випишіть словосполучення з прикметниками.

Від 1862 року Микола Віталійович Лисенко щорічно організовував концерти пам'яті великого Кобзаря, що, до речі, започаткувало нову концертну форму — змішаний концерт. На таких зібраннях звучали вірші Т. Шевченка, інших поетів про нього, ставили фрагменти з вистав за його творами, виконували пісні на слова великого поета. Сам Лисенко виступав у цих концертах як піаніст і хоровий диригент. Нині така концертна форма для нас звична. Так ми відзначаємо шевченківські дні у школі і, мабуть, не знаємо, що пішов цей звичай від лисенківських концертів (За Р. Скорульським).

2. Підкресліть прикметники, утворені від власних назв.

3. Утворіть від тих самих власних назв присвійні прикметники. Поясніть правопис.

Зразок. Франкова муза.

402.

1. Накресліть у зошитах умовний план вашої майбутньої квартири і розкажіть про неї, використовуючи подані слова.

Перелюкій, вітальня, їдальня, ванна, дитяча, кабінет, спальня, балкон, лоджія, туалет, гардеробна, кухня.

2. На основі своєї розповіді запишіть міні-твір «Моя майбутня оселя».

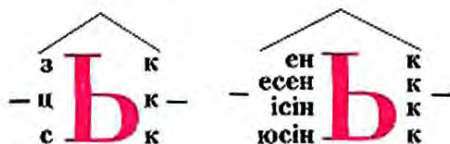
§ 44. Написання прикметникових суфіксів

У прикметникових суфіксах **-зьк-**, **-цьк-**, **-ськ-** після **з**, **ц**, **с** завжди пишеться м'який знак.

У суфіксах **-еньк-**, **-есеньк-**, **-ісінк-**, **-юсінк-** після **н** завжди пишеться м'який знак.

Наприклад: *слизький, співацький, пекарський, миленький, гарнесенький, жовтісінкий, тонюсінкий.*

Схематично це можна зобразити так:

403.

1. Утворіть і запишіть прикметники від поданих іменників.

Козак, господарство, Україна, француз, глядач, Запоріжжя, Львів.

2. Поясніть правопис суфіксів в утворених словах.

Написання прикметникових суфіксів -ев-, -єв-, -ов-

Написання букв **е, є, о** в прикметникових суфіксах **-ев-, -єв-, -ов-** залежить від:

- кінцевого приголосного основи слова, від якого утворився прикметник;
- місця наголосу в слові.

Суфікс	Пишеться	Наголошується	Приклади
-ев-	Після м'якого приголосного або ж, ч, ш , якими закінчується основа слова	Основа	<i>квітень</i> – квітне́вий, <i>рожа</i> – роже́вий, <i>парча</i> парче́вий, <i>груша</i> – груше́вий
-єв-	Після й або подовженого м'якого приголосного , яким закінчується основа слова	Основа	<i>водограй</i> – водогра́євий, <i>сміття</i> – сміттє́вий
-ов-	Після твердого приголосного , яким закінчується основа слова	Основа	<i>свято</i> – святко́вий
-ов-	Після ж, ч, ш , якими закінчується основа слова	Закінчення	<i>гроші</i> – грошови́й, <i>дощ</i> – дошови́й

404

Занишіть можливі форми прикметників, зашифровані в схемах. Поясніть правопис суфіксів.

єнький **марш** есенький
євий **біл** євий
юсінький **харч** ісінький
січн овий

єнький **меж** есенький
євий **смішн** євий
ісінький **весел** юсінький
житт овий

єнький **овоч** есенький
юсінький **книжк** ісінький
євий **митт** євий
тон

Айва, алича, абрикоса, слива, буряк, персик, вишня, черешня, манго, калина, смородина, обліпіха.

1. Спишіть текст, вибираючи потрібну букву з дужок.

Ім'я Соломії Крушельницької діамант(е, є, о)вим блиском сяє в сузір'ї найвидатніших співаків світу ХІХ–ХХ століть. Та це не тільки завдяки чудовому голосу, а й бой(е, є, о)вому характеру, винятковій працелюбності, житт(е, є, о)вій позиції сильної, мужньої жінки.

У шість років Соломія вперше сіла за фортепіано, у десять почала співати в місц(е, є, о)вому хорі, а у двадцять один рік стала дипломованою співачкою, закінчивши Львівську консерваторію із срібною медаллю. Її слава – це не митт(е, є, о)вий успіх, а щоденна, щотижн(е, є, о)ва праця над удосконаленням своєї майстерності.

2. Поясніть орфограми у виділених іменниках.

Написання суфіксів *-ичн-*, *-ічн-*, *-ін-*, *-ин-*

Суфікс	Пишеться	Приклади
<i>-ичн-</i>	У словах-прикметниках іншомовного походження після букв д, т, з, с, ц, ч, ш, ж, р (так званої дев'ятки)	<i>юридичний, етичний, класичний, історичний</i>
<i>-ічн-</i>	У словах-прикметниках іншомовного походження після букв, що не належать до дев'ятки	<i>міфічний, трагічний, публічний</i>
<i>-ин-</i>	У присвійних прикметниках, утворених від іменників з основою на будь-який звук, крім [й]	<i>Галин, сестрин, невістчин</i>
<i>-ін-</i>	У присвійних прикметниках, утворених від іменників з основою на [й]	<i>Надін [надійін], зміїний [зміїний]</i>

1. Прочитайте текст. Від виділених іменників утворіть прикметники, запишіть їх. Поясніть правопис суфіксів.

Соломія Крушельницька присвятила музиці все життя. Вона виконувала провідні партії в 64 операх на сценах найпрестижніших театрів світу. У сольних концертах співала старовинні й сучасні народні пісні італійською, французькою, німецькою, англійською, іспанською, польською та російською мовами. Закінчувались усі виступи завжди традиційно: виконанням українських народних пісень. Так велика українка вшановувала рідний народ.

2. Поясніть орфограми в словах *італійською, французькою, німецькою*.

1. Прочитайте пари слів. Запам'ятайте лексичне значення.

Ароматичний –

той, що надає пахощів, аромату.

Економічний –

той, що вигідний з господарського погляду.

Етичний –

той, що відповідає нормам поведінки.

Публіцистичний –

той, що стосується публіцистики як мовного стиліс.

Духовний –

1. Той, що пов'язаний з моральним, внутрішнім світом людини.

2. Стосовний до релігії, церкви.

Ароматний –

той, що має приємний запах.

Економій –

той, що опцадливо витрачає щось, економить.

Естетичний –

той, що відповідає науці про красу.

Публічний –

прилюдний, всенародний, гласний, відкритий.

Духовий –

який призводиться в дію вдюваннями струменя повітря (про музичні інструменти).

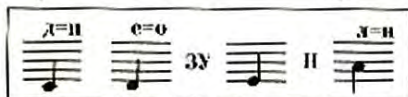
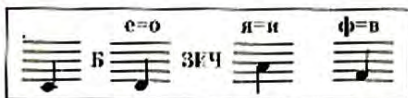
2. Складіть із двома парами прикметників (на вибір) речення. Прокоментуйте орфограму «Написання прикметникових суфіксів».

Виникнення нотної грамоти пов'язане з духовною музикою. У церквах під час служби співали з пам'яті. Щоб мелодію з часом не спотворити, над словами молитовника точали ставити крапки, риски та маленькі завитки. Ці позначки допомагали правильно співати, але були ще не дуже точними.

Нотний стан був винайдений ченцем Гвідо д'Ареццо. Цей спосіб запису мелодії зробив можливим визначати тривалість кожної ноти. Власне ноти спочатку мали дещо інший вигляд, і тільки в XVII столітті стали круглими, і музичний запис набув сучасного вигляду.

1. Прочитайте вислів, зашифрований за допомогою нот. Запишіть його.

2. До прикметника, що використаний у вислові, доберіть і запишіть спільнокореневі. Позначте в них суфікси.

1. Спишіть словосполучення, вставляючи замість крапок потрібні букви.

Любительс..кий сп..такль, овоч..вий салат, турец..кий орнам..нт, криво-
різ..кий комб..нат, край..вий музей, зеленен..кий барв..ночок, гуж..вий тран-
спорт, взутт..ва фабрика, червоносен..ке ябл..ко, фіз..чний стап, граф..чний ма-
люнок, Софі..на книга, мам..н каб..нет, со..вий гуляш.

2. Складіть і запишіть три речення із запропонованими вище словоспо-
лученнями (на вибір). Визначте синтаксичну роль прикметників.

§ 45. Написання *не* з прикметниками

1. Як пишеться **не** з іменниками?
2. Коли **не** з іменниками пишеться разом?
3. У яких випадках **не** з іменниками пишеться окремо?

Не може виступати як частка й писатися з прикметниками окремо.

Наприклад: *Не веселий настрій, а сумний.*

Не також може виконувати роль префікса й писатися з прикметниками разом.

Наприклад: *Невеселий настрій.*

Написання *не* з прикметниками

Пишеться разом	Пишеться окремо
1. Якщо без не слово не вживається: <i>немічний, негайний, неавтономний</i>	1. Якщо не протиставляє ознаки: <i>не талановитий, а бездарний; не голосний, а тихий</i>
2. Якщо додавання не утворює прикметник з протилежним значенням: <i>гомінкий — негомінкий, доброзичливий — недоброзичливий, гарний — негарний</i>	2. Якщо не вживається з прикметником, який виступає в реченні присудком, і між не та прикметником можна вставити дієслово є : <i>Ця річка не широка (не є широка).</i>

Запишіть прикметники, що без **не** не вживаються.

Неандертальський, неаполітанський, небіжчий, невимовний, невірливий, невістчий, невсипний, невторований, негайний, недоумкуватий, незабутній, незбагненний, нелюдимий, немічний, необхідний, неодмінний, неозорий, неослабний, неспритомний, несамопитий, нестямний, нечулий, нещодавній.

412. Спишіть прислів'я, розкриваючи дужки.

1. Виен, чи (не)винен, а терпіти повинен. 2. (Не)щаслива година, як лиха родина. 3. Доля карає і вельможного, і (не)заможного. 4. Хоч (не)величка річка, а греблі ламає. 5. (Не)велик кулик, а все-таки птиця. 6. (Не)веселий грудень і в свято, і в будень. 7. Живи своїм розумом, а (не)чужим. 8. У чужої домі будь привітливий, а (не)примітливий.

413. 1. Прочитайте текст, не звертаючи увагу на пропуски.

Українська музична культура досягла неабияких висот завдяки ... творчості Артемія Веделя. Він був ... людиною: писав духовну музику, керував церковним хором, грав на скрипці, співав. Головною темою його творів було протиставлення добра і зла, ... любові і ... ненависті. Коли він співав, щось ... , ... було в його очах. Усі слухачі плакали на його концертах — так він умів своєю творчістю торкнутися ... струн душі.

2. Запишіть текст, вставляючи відповідні слова з довідки. Як змінився при цьому текст?

Довідка: незвичайній, неординарній, немилосердної, небесне, невимовне, невидимих, неземної.

3. Прокоментуйте орфограму «Написання **не** з прикметниками» на прикладах із записаного тексту.

414. Складіть і запишіть речення із запропонованими прикметниками так, щоб вони виступали: а) означеннями; б) присудками.

Недоцновий, несонячний, некорисний.

415. 1. Прочитайте текст.

На жаль, не збереглося жодного портрета видатного музичного діяча Артемія Веделя. Та його сучасники згадували, що він був вродливим юнаком. Мав чудові променисті очі, задумливий погляд. Вирізнявся шляхетними манерами і надзвичайною скромністю. Мав незбагненний дар передбачати майбутнє. Один з його учнів зазначав, що основними рисами вдачі Артемія були «глибока і щира релігійність та надзвичайна ніжність і лагідність душі, завше пройнята дещо сумним і скорботним почуттям». Артемії Лук'янович захоплювався творами Григорія Сковороди. У них він бачив особливу життєву мудрість — любити людей, творити добро, керуватися в житті власним сумлінням. За такими законами, мабуть, жив і він.

2. Поясніть правопис **не** з прикметниками.

Бабуся запитує онука:

- Ким ти мрієш стати, коли виростеш, Ярославе?
- Будівельником.
- І що ж ти будуватимеш?
- Будинки без кутків: дуже вони мені набридли!..

Уважно перечитайте тексти вправ 354, 358, 359, 413, 415. Перемалюйте в зошит таблицю. Заповніть її за зразком, використовуючи подані словосполучення.

(Не)роздільне життя з природою; (не)зрівнянний пейзажист; (не)звичайні полотна; небесний, (не)похмурий, а сонячний майстер; (не)рухомі, а застигли хмари на полотнах; (не)земні звуки музики; щось (не)вимовне в очах; (не)швидкий, а задумливий погляд; (не)прості, а шляхетні манери; (не)ординарний маестро.

Із текстів про художника Сергія Васильківського	Із текстів про композитора Артемія Веделя
нешвидка річка Сіверський Донець	незбагненний дар провидця
.....

1. Прочитайте текст. Пригадайте, які слова пишуться з буквою г. Запишіть їх (8–10 на вибір), правильно вимовляючи вголос [г].

із Бабусиною Схрині

Ловити гав — марно витратити час, нічим не займатися; бути неуважним.

Бабуся попросила Ясю доглянути малих курчат. Але коли почали збирати їх, замість дев'яти нарахували тільки восьмеро. Десь одне курча зникло.

Бабуся. Як же ти не вгледіла, Ясю?

Дмитрик. А вона, мабуть, гав ловила. Он скільки на горісі сидить гав.

Яся (з плачем). Ніяких гав я не бачила. Вони тільки що прилетіли, їх раніше не було.

Бабуся. Ясю, гав може тут і не бути. А ось про неуважну людину кажуть, що вона **гав ловить**.

Яся. Але ж я не така! Я уважна! Погляньте, он під кущем півонії сидить дев'яте курчатко!

Бабуся. Ти справді уважна й спостережлива, і марно не витратила часу, не ловила гав! Молодець!

2. Знайдіть у тексті прикметник із **не**, поясніть його правопис.

Учитель докоряє черговому по класу:

— Знову дошка брудна, ганчірка суха, а на глобусі, — він тицьнув пальцем, — пилюка.

— Це не пилюка, — відповідає учень. — Там, де ви тримаєте палець, знаходиться Сахара.

§ 46. Написання -н- і -нн- у прикметниках

У прикметникових суфіксах може писатися одна і дві букви **н**.

Пишеться -нн-	Пишеться -н-
1. У прикметниках, утворених від іменників з основою на -н- за допомогою н : <i>стіна + н → стінний,</i> <i>день + н → денний</i>	1. У прикметниках, утворених від іменників з основою на будь-який приголосний (крім -н-) за допомогою н : <i>брат + н → братній,</i> <i>клас + н → класний</i>
2. У прикметниках з наголошеними -анн- , -енн- , -янн- , що вказують на збільшену ознаку або неможливість дії: <i>нездоланний, священний,</i> <i>незрівнянний, старанний,</i> <i>здоровенний</i>	2. У прикметниках, утворених додаванням -ан- , -ен- , -ин- , -їн- , -он- , -ян- до основи іменників: <i>гречаний, пташиний,</i> <i>солоний</i>
Увага: <i>даний, довгожданий</i>	Увага: <i>божественний</i>

418. Спишіть слова, розставляючи наголоси. Підкресліть орфограми і поясніть їх.

Забезпечений, незабутній, загосний, задоволений, диванний, немічний, законний, корисний, незамінний, камінний, незбагнений, залежний, пенастанний, незлічений, незліченний, неодмінний.

419. Спишіть текст, вибираючи правильний варіант написання.

У 1891 році до Києва з гастролями приїхав не/зрівня(н, нн)ий П. І. Чайковський. У глядацькому залі сидів студент київського музучилища Рейнгольд Глієр. Митець, що виконував власні твори на сцені, здавався йому не/досяж(н, нн)им. Музика лилась не/спи(н, нн)им казковим водоспадом. Концерт мав не/сказа(н, нн)ий успіх і не/сподіва(н, нн)і наслідки. Юний Глієр, що мріяв про кар'єру скрипаля, відтепер твердо вирішив стати професій(н, нн)им композитором.

420. 1. Утворіть і запишіть прикметники, скориставшись схемами.

циклон
лимон обмін
паркан **ний** мільйон
ген баклажан
вагон газон
магнітофон

голос
бенкет кабінет
вантаж **ний** маскарад
часопис музей
жир ніч
холод

2. Прокоментуйте в записаних словах орфограму «Написання -н- і -нн- у прикметниках».

1. Прочитайте текст. Видишіть слова з орфограмою «Написання -и- і -ни- у прикметниках».

Скрипку називають королевою інструментів. Великий оркестр може налічувати понад сто музикантів, і більш ніж десять із них — скрипалі. Королівський титул дістався скрипці завдяки красі тону й виразному звучанню. Її історія почалася в Індії, де були винайдені струнні смичкові інструменти.

А виготовляли найкращі інструменти в Італії. Неперевершеним майстром-творцем скрипок вважався Антоніо Страдіварі. Він давав своїм інструментам імена, як дітям. Імовірно, і зараз десь вражає слухачів дивовижним голосом одна зі скрипок Страдіварі — Віотті.

2. Знайдіть у тексті спільнокореневі слова. Запишіть їх. Позначте корінь.

Випишіть з орфографічного словника вісім прикметників з **-ни-**, що вказують на збільшену ознаку або неможливість дії.

Спишіть. Підкресліть у кожному рядку зайве слово. Поясніть свій вибір.

1. Розумний, бідний, жадібний, сторонній.
2. Істинний, банний, щогодинний, мирний.

1. Прочитайте текст.

Рейнгольд Гліер — людина мистецтва, тому він був переконаний, що потрібно лише дати суспільству необхідний запас знань і культури, прищепити почуття краси і добра, і воно стане кращим.

З 1914 до 1920 року вже відомий композитор, педагог і музикант був директором першої в Україні консерваторії. У часи війни, революцій, **незбагнених** змін суспільства Гліер засновує стипендію для підтримки кращих студентів консерваторії, пише музику до спектаклів за мотивами **незнищених** Шевченкових творів, організовує концерти, викладає в музичному училищі. Так **нездійсненні**, на перший погляд, завдання стають реальністю.

2. Випишіть виділені слова. Розберіть їх за будовою. Поясніть правопис цих слів.
3. Складіть і запишіть міні-твір на тему «Моя улюблена музика» (5–7 речень), використовуючи слова з орфограмою «Написання -и- і -ни- у прикметниках».

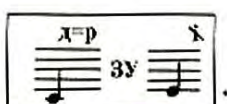
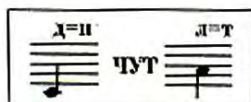

— Мені, будь ласка, той фотопапір, — показує хлопчик у фотомагазині на вітрину.

— Шість на дев'ять? — питає продавець.

— П'ятдесят чотири! — з готовністю відповідає школяр.

1. Прочитайте вислів Р. Глієра, зашифрований за допомогою нот. Запишіть його.

2. Доберіть і запишіть спільнокореневі прикметники до іменників, які є в цьому вислові. Позначте прикметникові суфікси.

1. Прочитайте текст.

із Бабусиної Схрині

Як кішка з собакою — жити без злагоди, постійно ворогуючи, сварячись.

Яся. Бабусю, чому про тих, хто весь час свариться, кажуть: живуть **як кішка з собакою**? Он у наших сусідів кішка й собака живуть мирно, товаришують.

Бабуся. Це виняток. Зазвичай кішка й собака не можуть ужитися, постійно ворогують. Але коли вони живуть разом змалечку, доглядають їх ті самі люди, то домашні улюбленці швидко звикають одне до одного, залюбки граються...

Дмитрик. Звичайно, у кішки інша природа. Вона ловить мишей, тому й нишпорить на горіщі, у хліву. А собака стереже двір — він дає знати, коли хтось заходить на подвір'я.

Бабуся. По-різному зустрічаються кішки із собаками, та найчастіше — вороже, неприязно.

Тому й про людей, які постійно сваряться, кажуть: живуть, **як кішка з собакою**.

2. Якими прикметниками можна охарактеризувати стосунки людей, які живуть *душа в душу*? Запишіть їх.
3. Складіть міні-твір (усно), використовуючи записані прикметники.

§ 47. Написання складних прикметників

1. Як пишуться складні іменники з першою частиною *авто-*, *біо-*, *мото-*, *фото-*, *аудіо-*? Наведіть приклади.

2. Як пишуться складні іменники, утворені за допомогою сполучних *о*, *е*, *є*? Наведіть приклади.

3. Чому складні іменники типу *п'ятиденка*, *сімдесятиріччя* пишуться разом?

4. Прокоментуйте написання слів *півкілограма*, *напівавтомат*.

Написання складних прикметників

Разом	Через дефіс
1. Якщо складні прикметники утворені зі словосполучень, у яких одне слово залежить від іншого: <i>деревобробний</i> (обробляти деревину), <i>давньоукраїнський</i> (давня Україна)	1. Якщо складні прикметники утворені від сполучень слів, між якими можна поставити сполучник <i>і</i> (ці слова рівноправні): <i>санаторно-курортний</i> (санаторний і курортний), <i>м'ясо-молочний</i> (м'ясний і молочний), <i>українсько-французький</i> (український і французький)
2. Якщо складні прикметники походять від складних іменників: <i>біологія</i> – <i>біологічний</i> , <i>землероб</i> – <i>землеробний</i> , <i>півметра</i> – <i>півметровий</i>	2. Якщо складні прикметники означають відтінки поєднання кольорів, смаків: <i>чорно-білий</i> , <i>світло-зелений</i> , <i>кисло-солодкий</i> . Винятки: <i>жовтогарячий</i> , <i>червоногарячий</i>
3. Якщо першою частиною складного прикметника є числівник: <i>п'ятирічний</i> , <i>двокамерний</i> , <i>шестизірковий</i>	3. Якщо перша частина складного прикметника закінчується на <i>-ико</i> , <i>-іко</i> : <i>фізико-математичний</i> , <i>історико-культурний</i> , <i>хіміко-технологічний</i>
4. Якщо першою частиною складного прикметника є прислівник: <i>давноминулий</i> , <i>малозабезпечений</i> , <i>вічнозелений</i>	4. Якщо складні прикметники означають проміжні сторони світу: <i>північно-західний</i> , <i>південно-східний</i>
	5. Якщо першою частиною складного прикметника є <i>воєнно-</i> , <i>військово-</i> : <i>воєнно-історичний</i> , <i>військово-морський</i>

Правопис складних прикметників запам'ятати простіше, якщо чітко уявляти, від яких слів вони утворені.

Якщо це словосполучення (є залежне і головне слово, від одного до другого можна поставити питання), то слово слід писати разом.

Якщо ж складний прикметник утворений від рівноправних слів (між ними можна поставити *і*), то складне слово потрібно писати через дефіс.

427. Утворіть і запишіть прикметники від поданих іменників. Поясніть правопис.

Автобіографія, бібліотека, радіотехніка, гідросфера, фотографія, теплохід, землемір, півріччя, пароплав, лісостеп, чорногуз, зорепад, життєпис.

428. 1. Прочитайте словосполучення. Поясніть правопис складних прикметників.

Одиокімнатна квартира, двомісний номер, триденне відрядження, чотиригодинна екскурсія, п'ятизірковий готель, шеститомне видання, двадцятип'ятирічний ювілей.

2. Складіть і запишіть речення з поданими словосполученнями.

429. Складіть і запишіть речення за зразком.

Зразок. Україна має жовто-блакитний прапор.

Бельгія

Катар

Бангладеш

В'єтнам

Данія

Греція

Польща

Швеція

Пакистан

1. Утворіть і запишіть прикметники, зашифровані в схемах. Поясніть правопис.

	фіолетовий	
бежевий	світло чи ніжно	рожевий
сірий		синій
бузовий		блакитний
	каштановий	

	коричневий	
зелений	темно чи яскраво	червоний
бурий		жовтий
оливковий		оранжевий

2. Яким із цих кольорів можна охарактеризувати зараз ваш настрій? Чому?

Прочитайте. Поясніть правопис виділених слів.

Коли заходить розмова про **вельмишанованих** людей, перелічують їхні титули, звання, відзнаки.

Народний артист України, лауреат премії ім. Т. Шевченка Іван Семенович Козловський цього не любив. Саме тому його називали просто: паш Іван Козловський. У 1920 році **двадцятирічний** юнак закінчив **Музично-драматичний** інститут у Києві. Вир громадянської війни підхопив його — і він уже захищає Україну зі зброєю в руках.

Далі — шліфування **вокально-акторської** майстерності в оперних театрах Полтави, Харкова, Москви. У роки Другої світової війни у складі **воєнофронтових** бригад він виступав перед пораненими.

Остатній виступ І. Козловського відбувся, коли йому було далеко за вісімдесят. Отже, усе його життя — це **багатогранна** творчість, у якій виявлявся незрівнянний, рідкісний талант співака. Його слухачів зачаровувало **високопрофесійне** виконання **волелюбних** українських пісень та найкращих оперних партій світової класики.

Запишіть, знявши риску.

Аграрно/промисловий, важко/атлетичний, бавовно/збиральний, багато/поверховий, бібліо/графічний, борошно/мельний, виробничо/фінансовий, високо/авторитетний, військово/повітряний, газо/подібний, далеко/східний, дво/змінний, електро/магнітний, єдино/вірний, механіко/технічний, миро/любний, одно/процентний, природо/захисний.

Зіставте написання складних прикметників, поданих у правій і лівій колонках. Прокоментуйте висновки.

- південно-західний
(між південним і західним)
- північно-східний
(між північним і східним)
- північно-західний
(між північним і західним)
- південно-східний
(між південним і східним)

- південнокримський
(південний Крим)
- північноатлантичний
(північна Атлантика)
- західноєвропейський
(Західна Європа)
- південноукраїнський
(південна Україна)

Прнзвнща в українській мовн належать до розряду нменннкнв, але за походженням, будовою та особлнвостями вдмннюваннн їх поднляють на двн групи:

- прнзвнща нменннкової форми: *Кучеренко, Степанчук, Горобець, Кушннр*;
- прнзвнща прнкетннкової форми: *Швндкнй, Садовський, Заньковецька, Задорожннй*.

434. 1. Спншнть нмена та прнзвнща вндатннх українцнв. Пндреслнть прнзвнща прнкетннкової форми.

Дмнтро Вншневецькнй, Петро Могнла, Богдан Хмельннцькнй, Грнгорнй Скворода, Пантелеймон Кулнщ, Иван Франко, Ольга Кобнлянська, Мнкола Хвнльовнй.

2. Пндготуйте розновндь про одного з цнх славетннх українцнв.

Прнзвнща прнкетннкової форми вдмннюються як прнкетннн твердої або м'якої групи.

Тверда група

Внд-мннок	одннна		множина
	чол.	жнн.	
<i>Н. в.</i>	Старнцькнй	Старнцька	Старнцькн
<i>Р. в.</i>	Старнцького	Старнцької	Старнцькнх
<i>Д. в.</i>	Старнцькому	Старнцькнй	Старнцькнм
<i>Зн. в.</i>	Старнцького	Старнцьку	Старнцькнх
<i>Ор. в.</i>	Старнцькнм	Старнцькою	Старнцькнми
<i>М. в.</i>	прн Старнцькому (Старнцькнм)	прн Старнцькнй	прн Старнцькнх

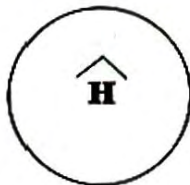
М'яка група

Внд-мннок	одннна		множина
	чол.	жнн.	
<i>Н. в.</i>	Горонднй	Горондя	Горондн
<i>Р. в.</i>	Горондного	Горондної	Горонднх
<i>Д. в.</i>	Горондньому	Горонднй	Горонднм
<i>Зн. в.</i>	Горондного	Горондю	Горонднх
<i>Ор. в.</i>	Горонднм	Горондною	Горонднми
<i>М. в.</i>	прн Горондньому (Горонднм)	прн Горонднй	прн Горонднх

Складіть прізвища зашифрованою формою, що відмінюються як прикметники твердої групи.

436.

Утворіть прізвища прикметникової форми, що відмінюються як прикметники м'якої групи.

437.

1. Розгляньте картини галерею.

К. Богаєвський. «Кораблі. Вечірнє сонце» (фрагмент)

В. Іванів. «Оксана»

Т. Яблонська. «Вечір»

М. Приймаченко. «Лежить ліг під яблуню»

Г. Польовий. «Соняшник з райдугою»

2. Запишіть прізвища художників у місцевому відмінку.

3. Поділіться враженнями від картини, яка вам найбільше сподобалася.

Прізвища, що мають форму присвійних прикметників, утворилися за допомогою суфіксів **-ів-** (**-їв-**), **-ов-**, **-ев-** (**-єв-**), **-ин-** (**-їн-**), **-ишин-**, (**-їшин-**) від імен чи прізвиськ батьків.

Наприклад: Грицьків, Гуреїв, Зеров, Тютчев, Бердяєв, Іванишин, Андрішин.

Жіночі прізвища, що мають форму присвійних прикметників, не відмінюються: *Тетяна Луків* — до *Тетяни Луків*; *Ольга Гаврилишин* — до *Ольги Гаврилишин*.

У прізвищах на **-ів** і чергується з:

- **о** після твердих приголосних: *Якимів* — *Якимова*;
- **е** після м'яких та шиплячих *Лукашів* — *Лукашева*.

Такі прізвища відмінюються за зразками:

Від-мінок	однина		множина	однина чол.	множина
	чол.	жін.			
<i>Н. в.</i>	Зеров	Зерова	Зерови	Луків	Лукови
<i>Р. в.</i>	Зерова	Зерової	Зерових	Лукова	Лукових
<i>Д. в.</i>	Зерову	Зеровій	Зеровим	Лукову	Луковим
<i>Зн. в.</i>	Зерова	Зерову	Зерових	Лукова	Лукових
<i>Ор. в.</i>	Зеровим	Зеровою	Зеровими	Луковим	Луковими
<i>М. в.</i>	при Зерову	при Зеровій	при Зерових	при Лукові	при Лукових

Від-мінок	однина	множина
	чол.	
<i>Н. в.</i>	Степанишин	Степанишини
<i>Р. в.</i>	Степанишина	Степанишиних
<i>Д. в.</i>	Степанишину	Степанишиним
<i>Зн. в.</i>	Степанишина	Степанишиних
<i>Ор. в.</i>	Степанишиним	Степанишиними
<i>М. в.</i>	при Степанишині (Степанишинові, Степанишину)	при Степанишиних

Восени 1649 року сотенні та полкові писарі Богдана Хмельницького безпосередньо з вуст козаків склали реєстри козаків шістнадцяти полків на великій території України.

На основі цих реєстрів генеральний писар Іван Виговський створив Реєстр усього Війська Запорізького, що нараховував сорок тисяч імен і прізвищ козаків. Це був перший диктант (перелік), написаний із народних уст. Козаки й писарі відобразили в реєстрі живу народну мову. Наведемо декілька прізвищ козацького походження: Козловський, Симоненко, Довженко, Костенко, Квітка, Березовський, Сагайдачний, Богун, Стельмах, Федькович, Литовченко, Гмиря, Нечай...

438

Запишіть подані імена та прізвища в давальному й місцевому відмінках, враховуючи всі варіанти.

Євген Тімчишин, Лариса Дмитришин.

439

- Прочитайте речення. Про кого в ньому йдеться? Запишіть прізвища цих людей у родовому й давальному відмінках.

Видатний художник намалював портрет знаменитого російського поета, щоб викупити з кріпацтва геніального українця.

- Перемалюйте в зошит таблицю. Заповніть її, використовуючи підручник з української літератури.

Українські письменники, які мають прізвища прикметникової форми

Ім'я та прізвище	Назва твору (1-2 на вибір)
<i>Павло Чубинський</i>	«Ще не вмерла Україна»
.....

- Складіть речення, поставивши прізвище письменника (на вибір) у давальному відмінку.

440

- Провідміняйте подані імена та прізвища.

Ольга Степанів, Дмитро Лукашів, Петро Богданів, Оксана Іванців.

- Поясніть різницю у відмінюванні жіночих і чоловічих прізвищ.

Якось один відомий актор прийшов до українського письменника Юрія Смолича додому, а той лежить на тахті, дивиться на стелю, а стеля — вся розписана.

— Юрку, що це?

— А знаєш, лінки мені за підручником кудись щоразу лізти, от я й попросив намалювати на стелі дві півкулі з усіма містами. Великим планом. Лежу й подумки мандрую.

Узагальнення до розділу «Морфологія. Прикметник»

Прикметник — це самостійна частина мови, що виражає ознаку (прикмету) предмета і відповідає на питання *який? яка? яке? які? чий? чия? чие? чії?*.

Схема розбору прикметника як частини мови

1. Слово для розбору.
2. Частина мови (прикметник).
3. Початкова форма (називний відмінок однини чоловічого роду).
4. Група за значенням (прикметник: а) якісний — *який?*, має ступені порівняння; б) відносний — *який?*, не має ступенів порівняння; в) присвійний — *чий?*, не має ступенів порівняння; г) перехідний з однієї групи в іншу — *вжитий* у переносному значенні).
5. Рід, число, відмінок (визначається за родом, числом і відмінком іменника, від якого залежить прикметник).
6. Ступінь порівняння (нульовий, вищий, найвищий; показує міру ознаки; визначається тільки в якісних прикметників).
7. Форма (повна — стягнена або нестягнена, коротка).
8. Група за кінцевим приголосним основи (тверда має закінчення *-ий* у початковій формі; м'яка має закінчення *-ій* у початковій формі).
9. Синтаксична роль (найчастіше буває означенням і присудком).

Зразок розбору прикметників, використаних у реченні:

Пісня — найкраща зброя, що гартує бойовий дух, і найкраща забавка, що веселить душу.

Найкраща — прикм., почат. ф. — *найкращий, яка?*, якісн., жін., одн., Н. в., найвищ., повн., стягн., тв. гр., означ.

Бойовий — прикм., почат. ф. — *бойовий, який?*, відносн., чол., одн., Зн. в., повн., стягн., тв. гр., означ.

Ступені порівняння прикметників

Нульовий ступінь	Вищий ступінь	Найвищий ступінь
<i>швидкий</i>	<i>швидший, більш швидкий;</i>	<i>найшвидший, найбільш швидкий;</i>
<i>мужній</i>	<i>мужтійший, більш мужній;</i>	<i>наймужтійший, найбільш мужній;</i>
<i>великий</i>	<i>більший</i>	<i>найбільший</i>

Виберіть правильну відповідь.

1. Прикметник — це самостійна частина мови, що:
 - а) відповідає на питання *хто? що?* і означає предмет;
 - б) означає дію предмета і відповідає на питання *що робити? що зроби́ти?*;
 - в) відповідає на питання *який? чий?* і означає ознаку предмета або належність якійсь істоті.
2. Початкова форма прикметника — це:
 - а) називний відмінок множини;
 - б) називний відмінок однини чоловічого роду;
 - в) називний відмінок однини жіночого роду.
3. Прикметники за значенням поділяються на такі групи:
 - а) якісні, відносні, власні;
 - б) відносні, присвійні, загальні;
 - в) якісні, відносні, присвійні.
4. Які прикметники не мають ступенів порівняння:
 - а) якісні та відносні; б) відносні й присвійні; в) якісні та присвійні?
5. У якому варіанті припустилися помилки при утворенні найвищого ступеня порівняння:
 - а) найцікавіший; б) найбільш цікавий; в) найбільш цікавіший?
6. У якому рядку всі прикметники — якісні:
 - а) смішний, цікавий, дідів;
 - б) веселий, дерев'яний, синій;
 - в) гучний, близький, наполегливий?
7. До якої перехідної групи належить прикметник, ужитий у словосполученні *весела зачіска*:
 - а) відносно-якісної; б) якісно-відносної; в) присвійно-якісної?
8. Коротку форму мають прикметники:
 - а) середнього роду в Н. в. і Зн. в. однини;
 - б) деякі якісні чоловічого роду в Н. в. і Зн. в. однини;
 - в) усі.
9. За кінцевим приголосним прикметники поділяються на такі групи:
 - а) тверду, м'яку, мішану;
 - б) тверду та м'яку;
 - в) тверду й мішану.
10. Прикметники мають такі граматичні ознаки:
 - а) рід, число; б) рід, час, відмінок; в) рід, число, відмінок.
11. У реченні прикметники найчастіше виступають:
 - а) підметом і означенням;
 - б) означенням і присудком;
 - в) означенням і додатком.
12. Яким способом утворено прикметник *трикутний*:
 - а) префіксально-суфіксальним;
 - б) префіксальним;
 - в) основоскладанням?

442. Виконайте тестові завдання.

- Прикметники можуть переходити:
 - у займенники; б) в іменники; в) у числівники.
- У якому реченні вжито прикметник, що перейшов в іншу частину мови?
 - До доброї криниці стежка утоптана.
 - Слово до слова — весела розмова.
 - Скупий платить двічі.
- У якому рядку всі прикметникові суфікси пишуться з м'яким знаком:
 - с.к-, -юсін.к-, -ич.л-;
 - ісін.к-, -есен.к-, -іч.н-;
 - з.к-, -ц.к-, -ен.к-?
- У якому рядку всі прикметники пишуться із суфіксом -ов-:
 - тип.ий, фіолет.ий, торг.ий;
 - слив.ий, плюш.ий, митт.ий;
 - біг.ий, взутт.ий, сорт.ий?
- У присвійних прикметниках, утворених від іменників з основою на -й-, пишемо:
 - ин-; б) -ичн-; в) -ін-.
- Суфікс -ичн- пишемо у слові:
 - катастроф.ий; б) клас.ий; в) фантаст.ий.
- Із суфіксом -ичн- пишемо слово:
 - стиліст.ий;
 - синонім.ий;
 - хірург.ий.
- Не з прикметниками пишеться разом, якщо:
 - не вживається для протиставлення ознак;
 - не вживається з прикметником, що виконує роль присудка;
 - слово без не не вживається.
- Дві букви н пишуться у слові:
 - зако(н, нн)ий;
 - віч(н, нн)ий;
 - жада(н, нн)ий.
- Прикметникові суфікси -анн-, -енн-, -яанн-, що вказують на збільшену ознаку або неможливість дії, мають:
 - наголошену позицію;
 - ненаголошену позицію.
- Разом пишуться такі складні прикметники:
 - тихо/хідний, земле/рийний, багато/слівний.
 - навчально/виховний, північно/західний, синьо/зелений.
 - фізико/технічний, українсько/німецький, червоно/чорний.
- У якому рядку всі складні прикметники пишуться через дефіс:
 - жовто/білий, жовто/гарячий;
 - південно/східний, південно/український;
 - лікувально/оздоровчий, природно/кліматичний?

Число і слово поєдналися в числівнику. Про важливість цієї частини мови в щоденному спілкуванні годі й говорити. Без числівника не можна назвати точної адреси, визначити час будь-якої події. Числівник допомагає нам економно витратити кошти, планувати день, тиждень і загалом упорядковує наше життя, вносить у нього розмірений ритм.

Є така сфера людської діяльності, де роль числа надзвичайно велика. Уявіть собі спортсмена, який бореться за встановлення світового рекорду. Часто в спортивному поєдинку долю спортсмена вирішують лічені секунди, хвилини, кілограми, метри чи сантиметри.

Запам'ятовуючи визначення числівника, — він позначає число, кількість предметів та порядок їх при лічбі, — ви неодмінно згадаєте про значення числа і в спортивних досягненнях, і в людській діяльності загалом. Ось чому так важливо вміти користуватися числівниками, знати, що є числівники кількісні (на означення цілих чисел, дробові, збірні) і порядкові, що за будовою вони поділяються на прості, складні і складені.

За відмінковими закінченнями числівники поділено на шість типів відмінювання.

Ви навчитеся розпізнавати числівники серед інших частин мови, які також мають у своєму значенні вказівку на число.

ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ РОЗДІЛУ

Кількісні

*три,
двоцять*

Складені

*сорок вісім,
двісті десять*

Порядкові

*п'ятий,
дев'яностий*

Цілі

*сім,
мільйон*

Прості

*один,
тисяча*

Дробові

*нуль цілих дві десятих,
п'ять сьомих*

Складні

*тридцять,
вісімсот*

Збірні

*обидва,
семеро*

1. Володимир Кличко.
2. Чоловіча збірна України зі спортивної гімнастики на Олімпіаді 1996 року в Атланті.
3. Сергій Бубка.
4. Яна Клочкова.
5. Ірина Мерлені.
6. Гандбол.
7. Олена Вітриченко.
8. Українська команда олімпійців 1996 року.
9. Інга Бабакова.

МОРФОЛОГІЯ·ЧИСЛІВНИК

На сторінках цього розділу вміщено відомості про числівник як частину мови, справи та завдання, що розповідають про видатних українців – майстрів спорту, які здобували золоті медалі й прославляли Україну. Вам буде цікаво дізнатися про Івана Піддубного, Леоніда Жаботинського, Сергія Бубку, Олега Блохіна, Ларису Латиніну, їхні рекорди.

§ 49. Числівник: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль

443.

Прочитайте, випишіть числівники. Зазначте, на які питання вони відповідають. Розв'яжіть задачу. До якої частини мови належить слово-відгадка?

На змаганнях із риболовецького спорту один з учасників на запитання суддів, скільки він зловив риби, перший раз відповів так: «Половину восьми, шість без голови і дев'ять без хвоста». Судді здивувалися — що за жартівник? Тоді хлопчик відповів, назвавши число. Яке саме?

Числівник — це самостійна частина мови, що позначає число, кількість предметів та порядок їх при лічбі.

ЧИСЛІВНИК
ЗАГАЛЬНЕ ЗНАЧЕННЯ, МОРФОЛОГІЧНІ ОЗНАКИ,
СИНТАКСИЧНА РОЛЬ

**ОЗНАЧАЄ КІЛЬКІСТЬ ПРЕДМЕТІВ
АБО ЇХ ПОРЯДОК ПРИ ЛІЧБІ**

ВІДПОВІДАЄ НА ПИТАННЯ **СКІЛЬКИ? **КОТРИЙ?****

ЗМІНЮЄТЬСЯ ЗА ВІДМІНКАМИ

**ПОДІЛЯЮТЬСЯ
ЗА ЗНАЧЕННЯМ НА:
КІЛЬКІСНІ (СКІЛЬКИ?) І ПОРЯДКОВІ (КОТРИЙ?)
ЗА БУДОВОЮ НА: **ПРОСТІ, СКЛАДНІ, СКЛАДЕНІ****

**ВИСТУПАЮТЬ БУДЬ-ЯКИМ ЧЛЕНОМ РЕЧЕННЯ —
ПІДМЕТОМ, ПРИСУДКОМ, ОЗНАЧЕННЯМ, ДОДАТКОМ,
ОБСТАВИНОЮ**

ДЕЯКІ МАЮТЬ РІД, ЧИСЛО

Синтаксична роль числівників

Числівники можуть виконувати будь-яку синтаксичну роль.

Наприклад:

1. П'ятнацять ділиться на три. додаток
2. Через те, що зіпсувався годинник, Оксанка запізнилась на перший урок. підмет підмет присудок
3. П'ять і сім — дванадцять. обставина
4. Василько дуже старався: працював за трьох.

444. 1. Прочитайте. Випишіть числівники.

У давні часи не існувало єдиної системи рахування. У деяких країнах за основу брали число два, в інших — п'ять, ще у якихось — вісім, дванадцять, двадцять, шістдесят. Сучасна система чисел винайдена в Індії понад тисячу років тому. Вона побудована на основі десятків.

Аж до шістнадцятого століття у Європі для запису чисел були поширені римські цифри. Сьогодні вони використовуються здебільшого для позначення порядкових чисел, особливо для позначення століть, тисячоліть, нумерації розділів у книгах.

2. Надпишіть над кожним числівником, на яке питання він відповідає.

445. Спишіть. Визначте відмінок числівників.

Чемпіон світу з класичної боротьби Іван Піддубний народився восьмого жовтня тисяча вісімсот сімдесят першого року на Полтавщині. Змалку звик до важкої праці селянина, що вимагала неабиякої фізичної сили.

Сімнадцятирічний Іван вирушив на заробітки і став працювати вантажником у севастопольському порту. А потім усе було як у казці...

Якось багачир потрапив до цирку. На другий день однак знову прийшов на виставу і зачудовано стежив за виступами борців у манежі. На третій день не випримає і сам випробував свої сили у двобої. Сталося диво — здалося, що сили Івана потроїлися, і він переміг знаменитих борців. Це був початок кар'єри видатного спортсмена, протягом якої він виграв не одну сотню боїв.

446. 1. Розгадайте ребуси. Занишіть слова-розгадки.

один

сто

три

чашка

черепаха

2. Складіть речення з числами, що використані в ребусах. Записуючи речення, пишіть числа словами.

Деякі слова мають певне значення числа, але вони не належать до числівників. Зорієнтуватися у визначенні частини мови допомагає поставлене питання.

Розгляньмо таблицю.

Двадцятирічний, п'ятиденний, дев'ятиповерховий	який?	прикметник
Чверть, сотня, сімка	що?	іменник
Подвоїти, потроїти, подесятерити	що зробити?	дієслово
Усемеро, тричі, по-друге	як?	прислівник

447.

1. Випишіть із вправи 445 слова, що мають певне значення числа, але не належать до числівників. Визначте, якими частинами мови вони є.
2. Чи відмінюються виписані слова? Відповідь обґрунтуйте.

448.

Спишіть. Визначте, якими частинами мови є записані слова.

Одностайність, по-перше, однозначний, однокласниця, подвоєння, одногосно, один, двоє, два, потрібний, по-десяте, три, по-третє.

Числівник *сорок* раніше означав конкретний предмет — мішок зв'язку із сорока соболиних (або білячих) шкурок.

Слово *один* — багатозначне, виконує різні синтаксичні ролі в реченні.

Наприклад:

- означає кількість предметів і виступає означенням: *У дворі росло одне дерево.*
- вказує на ознаку (одинокий, самотній) і виступає означенням: *Я сидів зовсім один.*
- виокремлює один предмет з-поміж інших і виступає підметом: *Один готує малюнки для стінгазети, а інший — пише вірші.*
- вказує на якийсь предмет і виконує роль означення; його можна замінити словом *якийсь*: *Одного прекрасного дня Артем прокинувся знаменитим.*

449.

Спишіть прислів'я. Визначте відмінок і синтаксичну роль числівників.

1. Сім погод надворі: сіє, віє, мутить, крутить, рве, зверху дле, знизу мете
2. Одне сьогодні краще, ніж два завтра.
3. Зігнувся в три погибелі.
4. Хто мовчить, той двох навчить.

Наголошуймо правильно!

одина́дцять

чотирна́дцять

§ 50. Кількісні й порядкові числівники

Числівники за значенням поділяються на **кількісні** та **порядкові**. **Кількісні** числівники означають кількість предметів при лічбі й відповідають на питання *скільки?*. **Наприклад:** шість, одна четверта, п'ятеро, кільканадцять.

Порядкові означають порядок предметів і відповідають на питання *котрий?*. **Наприклад:** третій, десятий, одинадцятий, двадцять третій, триста сорок п'ятий.

Кількісні числівники

власне кількісні, що означають кількість, виражену в цілих числах:
п'ять, дванадцять, тридцять вісім, сто сімдесят шість

дробові, що означають самі дробові величини або дробові у сполученні з цілими:
чотири сьомі, дві цілі і п'ять десятих

збірні, що означають кількість предметів у їх сукупності як одне ціле:
двоє, троє, семеро, десятеро

неозначено-кількісні, що означають загальну, точно не визначену кількість:
багато, небагато, чимало, кільканадцять, стонадцять

450.

Прочитайте. Впишіть кількісні числівники.

А чи знаєте ви, що ідеї проведення олімпійських ігор понад 2500 років?

За грецькою легендою, олімпійські ігри організував Геркулес, син Зевса. Вони відбулися вперше в 776 році до н. е. в Олімпії на березі річки Алфея.

Ігри були втіленням думки про те, що тіло так само, як розум і душа, повинно бути розвиненим. Проводились ігри один раз на чотири роки і тривали від п'яти до семи днів. Змагатися мали право всі вільні греки — молоді чоловіки, які проходили десятимісячну підготовку. Спочатку спортсмени виборювали нагороди з двох дисциплін: бігу й стрибків. Пізніше додалися ще п'ять: боротьба, кулачний бій, метання диска й списа, змагання колісниць.

451.

1. Прочитайте текст.

На свою першу Олімпіаду в Токіо український спортсмен Леонід Жаботинський їхав уже світовим рекордсменом. Однак його вважали другим номером серед штангістів-важкоатлетів. Лідером був чемпіон попередньої олімпіади в Римі росіянин Юрій Власов. На змаганнях між ними розгорнулася гостра

боротьба. Обидва спортсмени прагнули перемоги, докладали для цього чимало зусиль. Жаботинський був важчий від Власова на 18 кг, тому, щоб завоювати золоту медаль, йому потрібно було підняти на 2,5 кг більше за суперника. Щастило то одному спортсменові, то другому.

Перебіг змагання відображено в таблиці.

Прізвище	I вправа, маса, кг	II вправа, маса, кг	III вправа, маса, кг	Підсумкова маса, кг
Жаботинський	187,5	167,5	217,5	572,5
Власов	197,5	162,5	210	570

2. Запишіть числа словами.

3. Визначте розряд числівників за значенням.

452.

Напишіть 5–7 речень про власні досягнення на уроках фізкультури, використовуючи числівники.

453.

Випишіть із підручника історії по п'ять кількісних і порядкових числівників.

За будовою числівники поділяються на **прості, складні і складені**.

454.

Спишіть, записуючи числа словами. Визначте розряд числівників за будовою.

Валерій Борзов — дворазовий олімпійський чемпіон, чемпіон світу, Європи з легкої атлетики. Він багато разів перемагав у змаганнях з бігу на дистанціях 100 і 200 метрів.

Його спортивна кар'єра розпочалася в 1962 році, у віці 12 років, коли він зустрівся із тренером дитячої спортивної школи міста Нова Каховка Борисом Івановичем Войтасом. Досвідчений наставник розпізнав у хлопчині здібного бігуна й подарував йому фото з пророчим написом: «Майбутньому олімпійському чемпіонові Валерію Борзову». А потім навчив любити спорт, бути дисциплінованим, уникати травм, володіти собою – навчив перемагати.

455. Запишіть числівники у три колонки: а) прості; б) складні; в) складені.

Двісті сімдесят п'ять, сто, сто дев'ять, одинадцять, триста, кількасот, багато, п'ятнадцятий, двоє, двадцятєро, тридцять три, сорок, сорок один.

456. Спишіть. У кожному рядку підкресліть зайве слово. Обґрунтуйте свій вибір.

1. Дев'яносто, дев'ятсот, дев'ять.
2. Сто сорок, сто, сорок.
3. Тринадцять, двісті два, двісті двадцять.

457. 1. Поміркуйте і розв'яжіть математичну головоломку.

Поставте будь-які знаки: +, -, ×, :, () між цифрами, щоб приклади були правильними.

$$\begin{aligned} 3\ 3\ 3\ 3\ 3 &= 100 \\ 3\ 3\ 3\ 3\ 3 &= 100 \end{aligned}$$

2. Запишіть хід розв'язання словами. Визначте фрзряд записаних числівників за будовою.

Складні порядкові числівники, що закінчуються на **-сотий**, **-тисячний**, **-мільйонний** тощо, пишуться разом.

458. Запишіть слова, зашифровані в схемі. Поясніть правопис.

мільярдний

сотий	двох трьох п'яти	тисячний
-------	------------------------	----------

мільйонний

Число **чотири** живе в багатьох складних словах, зокрема математичних термінах **чотирикутник**, **чотиригранник**. А його латинський відповідник живе у **квартирі**, у сусідньому **кварталі**, грає у **квартеті**, п'є воду з **кварти** і не любить **квадратів**, бо футбольні м'ячі **квадратними** не бувають.

1. Прочитайте текст. Визначте, скільки в цьому числівників. До яких розрядів за значенням вони належать?

із Бабусиної сґрині

Одна нога тут, а друга там — прохання дуже швидко сходити, збігати куди-небудь.

Бабуся. Дмитрику, піди погукай діда на обід. Щось він там забарився на городі. І щоб **одна нога тут, а друга там**.

Яся. Оце буде смішно, як одна нога Дмитрикова буде в хаті, а друга — коло діда. Де ж буде сам Дмитрик?

Бабуся. А Дмитрик у цю хвилину буде з нами тут, а наступної — біля діда.

Яся. Це так кажуть, щоб хтось швидко пішов і повернувся?

Бабуся. Саме так. Ми ж так ходимо: одна нога попереду, а друга позаду, одна тут, а друга — там. Уяви собі, що Дмитрикові кроки дуже широкі, один крок — і він уже на городі.

Ось про такі великі кроки й склали приказку: кажуть про кроки, а насправді думають про час, щоб хтось швидко виконав наказ і повернувся.

2. Пригадайте і запишіть фразеологізми, у яких використовуються числівники.

Прочитайте усмішки. Знайдіть і запишіть слова, які мають певне значення числа, але не належать до числівників.

— Скільки коштує квиток? — питає хлопчик у касирки кінотеатру.

— Десять гривень.

— Ой, а в мене тільки п'ять... Пропустіть мене, будь ласка, я обіцяю дивитися фільм тільки одним оком.

* * *

Продавець хлопчиків:

— Ти впевнений, що мама сказала тобі купити два кілограми цукерок і вдсятеро менше картоплі?

* * *

— Михайлику, де твій щоденник? — запитує мама.

— А он, у кутку.

— А чому він там?

— А в ньому сьогодні четвірка...

1. Замініть у наведених словах букви на цифри відповідно до порядкового номера цих букв за алфавітом.

Вада, гава, вежа, жаба.

2. Складіть цифри кожного слова, суму запишіть словами. Визначте розряд утворених числівників.

§ 51. Відмінювання власне кількісних, збірних і неозначено-кількісних числівників

У сучасній українській мові кількісні числівники мають різні типи відмінювання.

Типи відмінювання кількісних числівників

I тип відмінювання

Числівник *один* має форму числа і змінюється за родами. Числівники *один, одна, одне (одне), одні* відмінюються як прикметники твердої групи.

Відмі- нок	Число			
	однина			множина
	чол.	серед.	жін.	
Н. в.	один	одне (одно)	одна	одні
Р. в.	одного	одного	одної (однієї)	одних
Д. в.	одному	одному	одній	одним
Зн. в.	один (одного)	одне (одно)	одну	одні (одних)
Ор. в.	одним	одним	одною (однією)	одними
М. в.	на (в) одному (однім)	на (в) одному (однім)	на (в) одній	на (в) одних

1. Спійшіть прислів'я. Визначте рід і число числівників.

1. Одна доля, одне лихо людей докупі зводить. 2. Погода: один день блисне, а сім днів кишене. 3. Одні плачуть, а інші скачуть.

2. Запишіть використані у прислів'ях числівники в родовому, орудному й місцевому відмінках.

II тип відмінювання

За цим типом відмінюються числівники *два, три, чотири* і відповідні їм збірні: *двоє, троє, четверо*.

Числівник *два* має форми чоловічого і жіночого родів.

Відмінок	Числівники		
<i>Н. в.</i>	два, дві, двоє	три, троє	чотири, четверо
<i>Р. в.</i>	двох	трьох	чотирьох
<i>Д. в.</i>	двом	трьом	чотирьом
<i>Зн. в.</i>	два, дві, двоє (двох)	три, троє (трьох)	чотири, четверо (чотирьох)
<i>Ор. в.</i>	двома	трьома	чотирма
<i>М. в.</i>	на (у) двох	на (у) трьох	на (у) чотирьох

463.

Спишіть прислів'я. Підкресліть числівники і визначте розряд за значенням. Один із числівників провідмініяйте.

- Дві баби – торг, три – ярмарок.
- Два рази в році літо не буває.
- Два дошки в маю – повно буде врожаю.
- До роботи сама, а до миски з двома.
- Сиділи три дні, та й висиділи злидні.

У давні часи, коли людина бажала показати, скількима тваринами вона володіє, використовували цікавий спосіб. У великий мішок склалися камінчики. Чим більше тварин, тим більше камінців. Слово «камін» латинською означає «калькулюс». Так від підрахування камінців у мішку виникло сучасне слово «калькулятор». Сьогодні за допомогою калькулятора ми проводимо складні обчислення.

III тип відмінювання

За цим типом відмінюються числівники *п'ять – двадцять, тридцять* і відповідні їм збірні числівники: *п'ятеро, ... тридцятьеро*.

Відмінок	Числівники		
<i>Н. в.</i>	вісім, восьмеро	тринадцять, тринадцятеро	двадцять, двадцятеро
<i>Р. в.</i>	вісьмох (восьми)	тринадцяти (тринадцятьох)	двадцяти (двадцятьох)
<i>Д. в.</i>	вісьмом (восьми)	тринадцяти (тринадцятьом)	двадцяти (двадцятьом)
<i>Зн. в.</i>	вісім (вісьмох)	тринадцять (тринадцятьох)	двадцять (двадцятьох)
<i>Ор. в.</i>	вісьма (вісьмома)	тринадцятьма (тринадцятьома)	двадцятьма (двадцятьома)
<i>М. в.</i>	на (у) восьми (вісьмох)	на (у) тринадцяти (тринадцятьох)	на (у) двадцяти (двадцятьох)

464. 1. Прочитайте прислів'я. Поясніть їх значення.

1. Нагсворив сім бочок арештантів. 2. У ведмеда десять пісень і все про мед. 3. Сім разів відмірай, один раз відріж. 4. П'ятеро греків — п'ятдесят порад.

2. Випишіть і провідмінійте виділені числівники. Що їх об'єднує?

IV тип відмінювання

За цим типом відмінюються числівники *п'ятдесят, шістдесят, сімдесят, вісімдесят*. Це складні числівники, у яких при відмінюванні змінюється лише друга частина (*десять*). Ці числівники мають паралельні форми в родовому, давальному, орудному і місцевому відмінках. Перед закінченнями *-ох, -ом, -ома, -ма* після [т'] пишеться м'який знак.

Від-мінок	Числівники			
Н. в.	п'ятдесят	шістдесят	сімдесят	вісімдесят
Р. в.	п'ятдесяти (п'ятдесятьох)	шістдесяти (шістдесятьох)	сімдесяти (сімдесятьох)	вісімдесяти (вісімдесятьох)
Д. в.	п'ятдесяти (п'ятдесятьом)	шістдесяти (шістдесятьом)	сімдесяти (сімдесятьом)	вісімдесяти (вісімдесятьом)
Зн. в.	п'ятдесят, п'ятдесятьох	шістдесят, шістдесятьох	сімдесят, сімдесятьох	вісімдесят, вісімдесятьох
Ор. в.	п'ятдесятьма (п'ятдесятьома)	шістдесятьма (шістдесятьома)	сімдесятьма (сімдесятьома)	вісімдесятьма (вісімдесятьома)
М. в.	на (у) п'ятдесяти (п'ятдесятьох)	на (у) шістдесяти (шістдесятьох)	на (у) сімдесяти (сімдесятьох)	на (у) вісімдесяти (вісімдесятьох)

465. 1. Відгадайте загадки.

1. Ішли юрбою: мати з дочкою, чоловік із дружиною, дочка із батьком, теща з зятем та бабуся з онукою. Скільки ж їх ішло?

2. У Наталі стільки ж сестер, скільки й братів, а у її брата сестер утричі більше, ніж братів. Скільки сестер має Наталя?

3. В одній родині два батька й два сини. Скільки чоловіків у родині?

2. Слова-відгадки запишіть у всіх відмінках, крім знахідного і місцевого.

V тип відмінювання

Числівники *сорок, дев'яносто, сто* в усіх відмінках, крім називного і знахідного, мають закінчення *-а*.

Відмінок	Числівники		
Н. в.	сорок	дев'яносто	сто
Р. в.	сорока	дев'яноста	ста
Д. в.	сорока	дев'яноста	ста
Зн. в.	сорок	дев'яносто	сто
Ор. в.	сорока	дев'яноста	ста
М. в.	на (у) сорока	на (у) дев'яноста	на (у) ста

466.

1. Запишіть і поясвіть прислів'я, зашифроване в ребусі.

2. Усно провідмініайте використаний у прислів'ї числівник. Складіть речення з усіма відмінковими формами цього числівника.

VI тип відмінювання

Числівники цього типу — складні (*двісті, триста, чотириста, п'ятсот, шістсот, сімсот, вісімсот, дев'ятсот*). При відмінюванні в них змінюються обидві частини.

Відмінок	Числівники		
Н. в.	чотириста	п'ятсот	дев'ятсот
Р. в.	чотирьохсот	п'ятисот	дев'ятисот
Д. в.	чотирьомстам	п'ятистам	дев'ятистам
Зн. в.	чотириста (чотирьохсот)	п'ятсот (п'ятисот)	дев'ятсот (дев'ятисот)
Ор. в.	чотирмастами	п'ятьмастами (п'ятьомастами)	дев'ятьмастами
М. в.	на (у) чотирьохстах	на (у) п'ятистах	на (у) дев'ятистах

467. Провідмініяйте числівники 60 і 600, 70 і 700. Зіставте їх форми.

468. Спишіть, записуючи числа словами.

До 279 додати 63; від 164 відняти 28; додати 333 і 595.

469. 1. Поставте чотири плюси між цифрами, щоб сума чисел склала сто.

$$1\ 2\ 3\ 4\ 5\ 6\ 7 = 100$$

2. Занішіть числа, які ви додавали, у місцевому відмінку.

470. 1. Допишіть паралельні форми.

Шести, п'ятьох, двадцяти, вісьмох, на десяти, п'ятдесятюма.

2. Розв'яжіть кросворд «П'ять котів». Утворіть від порядкових числівників кількісні. Занішіть і провідмініяйте їх.

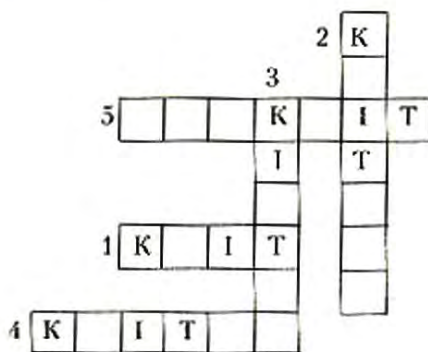
Перший кіт копає землю,
прокладає ходи підземні.

Другий — місяць весняний.
Здогадайтесь-но, який.

Третій кіт — делікатес,
якщо ви, звичайно, пес.

А четвертий кіт — для птаха дім,
хоч насправді тісно в нім.

Ну а п'ятий кіт — смачний,
бо пиріг це запашний.

Числівники *тисяча*, *мільйон*, *мільярд* відмінюються як іменники (*тисяча* — як іменник мішаної групи I відміни; *мільйон*, *мільярд* — як іменники твердої групи II відміни).

Неозначено-кількісні числівники (*багато*, *небагато*, *кілька* тощо) відмінюються як числівники III типу, тільки без паралельних форм.

471. Спишіть, записуючи числа словами. Провідмініяйте виділені числівники (*мільйон* в однині і в множині).

Перший діючий комп'ютер створив у 1944 році в Гарвардському університеті професор Говард Ейкен із групою інженерів корпорації «Інтернешнл Бізнес Машинз». Вони назвали свій пристрій «Гарвард АйБіЕм-1». Ця машина могла працювати з 23-розрядними числами — скласти два таких числа за 0,3 секунди й помножити їх за 4 секунди. Зараз комп'ютери можуть здійснювати **багато мільйонів** арифметичних операцій за секунду і зберігати безліч інформації.

§ 52. Відмінювання порядкових числівників

Порядкові числівники мають форми роду й змінюються як прикметники твердої групи, а числівник *третій* — як прикметник м'якої групи. Відмінкові закінчення порядкових числівників чоловічого й середнього роду збігаються, за винятком форм називного і знахідного відмінків.

Від- мінок	Число		
	однина		множина
	чол.	жін.	
<i>Н. в.</i>	третій	четверта	сорокові
<i>Р. в.</i>	третього	четвертої	сорокових
<i>Д. в.</i>	третьому	четвертій	сороковим
<i>Зн. в.</i>	третій (третього)	четверта (четвертої)	сорокові (сорокових)
<i>Ор. в.</i>	третім	четвертсю	сороковими
<i>М. в.</i>	на (у) третьому	на (у) четвертій	на (у) сорокових

У складених порядкових числівниках відмінюється лише останнє слово. Порівняйте відмінювання складених кількісних і порядкових числівників.

Від- мінок	Складений кількісний числівник	Складений порядковий числівник
<i>Н. в.</i>	сто сімдесят сім	сто сімдесят сьомий
<i>Р. в.</i>	ста сімдесяти семи	сто сімдесят сьомого
<i>Д. в.</i>	ста сімдесятьом сімом	сто сімдесят сьомому
<i>Зн. в.</i>	сто сімдесят сім (ста сімдесяти семи)	сто сімдесят сьомий (сто сімдесят сьомого)
<i>Ор. в.</i>	ста сімдесятьма сімома	сто сімдесят сьомим
<i>М. в.</i>	на (у) ста сімдесяти семи	на (у) сто сімдесят сьомому

472.

Прочитайте. Виписіть речення з порядковими числівниками, визначте відмінки.

Парашут нагадує велику парасолю, яка створює опір повітрю. За його допомогою людина може спускатися на землю досить повільно й уникнути ударів при падінні. Ідея парашута має давню історію. Його описав і зобразив відомий художник Леонардо да Вінчі ще в 1514 році. Першою людиною, що здійснила стрибок із парашутом, був француз Гарнері. У 1797 році він успішно стрибнув із висоти понад 600 метрів. Парашут Гарнері був зроблений із білого брезенту і сягав 7 метрів у діаметрі.

У числових системах XVII ст. натрапляємо на такі назви великих чисел:

- 10 000 — тьма,
- 100 000 — легіон,
- 1 000 000 — леодр.

Десять мільйонів позначали словом *ворон*. Річ у тому, що вірона вважали вічним птахом, а мільйон був для наших пращурів символом величі, нескінченності, незнищенності.

Сьогодні математики мають справу з числами-велетнями, тобто гігантами. Чи знаєте ви, як вони називаються?

- 1 000 000 000 — мільярд;
- 1 000 000 000 000 — трильйон;
- 1 000 000 000 000 000 — квадрильйон;
- 1 000 000 000 000 000 000 — квінтильйон;
- 1 000 000 000 000 000 000 000 — октильйон.

Американський математик Кастнер придумав число, назвавши його *гугол*. Це десять у сотому степені!

З одним із чисел-велетнів пов'язані такі цікаві залежності між величинами: мільярд хвилин — це понад дев'ятнадцять століть; мільярд секунд — це близько тридцяти двох років; відстань від Землі до Сонця становить понад сто п'ятдесят мільярдів метрів.

473.

Спишіть, записуючи числа словами.

Кожен спортивний рекорд — це, безперечно, подія. Однак є такі рекорди, що відкривають новий етап у розвитку спорту.

Рапок 13 липня 1985 року. Париж. Затишний стадіон імені Жака Буена. Український спортсмен Сергій Бубка подолав висоту 6 метрів, установивши світовий рекорд у стрибках з жердиною. Журналісти казали, що видатний атлет здійснив «стрибок у XXI століття», став «живим богом стадіонів». Цю перемогу називали спортивним подвигом. А взагалі Сергій Бубка встановлював світові рекорди 35 разів і підкорив висоту 6,15 метра.

У дробових числівниках відмінюються обидві частини.

- $\frac{1}{2}$ чисельник змінюється, як кількісний числівник
- $\frac{1}{2}$ знаменник змінюється, як порядковий числівник

Відмінок	Дробове число (звичайний дріб)
<i>Н. в.</i>	три п'яті
<i>Р. в.</i>	трьох п'ятих
<i>Д. в.</i>	трьом п'ятим
<i>Зн. в.</i>	три п'ятих (трьох п'ятих)
<i>Ор. в.</i>	трьома п'ятими
<i>М. в.</i>	на (у) трьох п'ятих

Російський зворот «сміятися над ним» українською перекладається як «сміятися з нього».

Повертаючись додому, Максим Тадейович Рильський і його друг літератор Петрушевський присіли відпочити просто на кам'яних східцях біля під'їзду.

На балконі третього поверху саме тоді голосно засміялись дівчата...

— Мені здається, Максиме, що ці дівчата *сміються з нас*, — спокійно каже Петрушевський.

— А я думаю, друже, що вони *сміються над нами*, — здійняв руки вгору Максим Тадейович.

474.

1. Запишіть числівники, вжиті в тексті, словами. Прочитайте дробові числівники у відповідних відмінках.

Арифметика! Арифметика у спорті... Ці 0,5 бала, 0,03 хвилини, 0,025 метра. За цими числами — незабутні моменти в житті кожного спортсмена, коли серце починає битися швидко, бо на твою честь виконують гімн рідної держави.

Таких моментів було дуже багато у долі видатної гімнастки Лариси Латипіної. Вона й досі залишається єдиною представницею спортивної гімнастики, якій вдалось завоювати золоті нагороди на трьох олімпіадах (у 1956, 1960 і 1964 роках). Вона єдина за всю історію олімпійських ігор є володаркою 18 олімпійських нагород, 9 із яких — золоті.

2. Провідмініайте один із дробових числівників.

475.

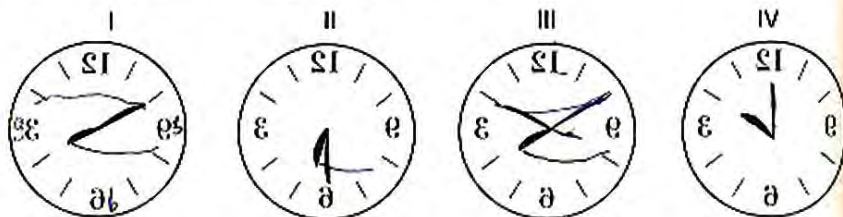
1. Прочитайте. Числівники, ужиті в тексті, запишіть у родовому, орудному та місцевому відмінках.

Олег Блохін з раннього дитинства закохався у футбол. І проміс це почуття через усе життя. Очевидно, любов ця була взаємною. Так, наприклад, за збірну СРСР він провів 112 матчів і забив 42 м'ячі. Зіграв у чемпіонатах СРСР 432 рази і влучив у ціль 211 разів. 15 разів входив до трійки найкращих форвардів сезону.

2. Утворіть від кількісних числівників, використаних у тексті, порядкові. Запишіть їх у родовому, орудному і місцевому відмінках.
3. Порівняйте відмінкові закінчення кількісних і порядкових числівників.

476.

1. Розгадайте головоломку «Котра година?».

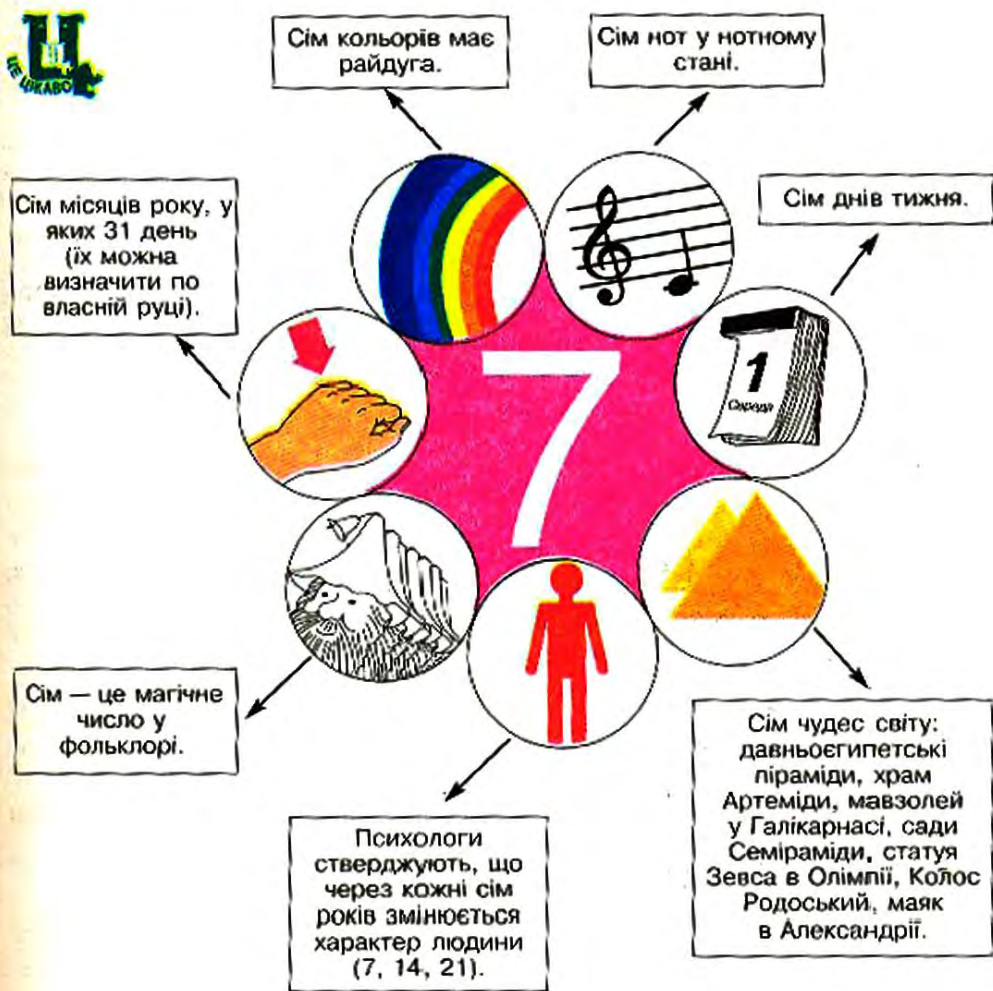

2. Встановіть відповідність між словосполученнями та часом, який показують годинники.

а) десять хвилин на дев'яту;	г) за десять хвилин восьма;
б) десята година;	д) шоста тридцять;
в) пів на сьому;	е) сьома п'ятдесят
г) десять хвилин по восьмій;	

477

1. Прочитайте пояснення до малюнка-цікавинки.

2. Наведіть приклади використання числа 7 у фольклорі. Запишіть два-три установлені вислови.

Узагальнення до розділу «Морфологія. Числівник»

Числівник — це самостійна частина мови, що позначає число, кількість предметів та порядок їх при лічбі і відповідає на питання *скільки? котрий?*.

Схема розбору числівника як частини мови

1. Слово для розбору.
2. Частина мови (числівник).
3. Початкова форма (для числівників: а) кількісних — називний відмінок; б) порядкових — називний відмінок однини чоловічого роду).
4. Розряд за значенням (кількісний чи порядковий; якщо кількісний, то який саме: власне кількісний, дробовий, неозначено-кількісний, збірний).
5. Рід, число (якщо вони є), відмінок.
6. Група за будовою (простий — один корінь; складний — два корені; складений — кілька слів).
7. Синтаксична роль (може виконувати роль підмета, присудка, означення, обставини, додатка).

Зразок розбору числівників, використаних у реченні:

Сімсот соколят на одній подушці сплять. Що це?

Сімсот — числ., почат. ф. — *сімсот, скільки?*, власн. кільк., Н. в., складн., підм.

(На) **одній** — числ., почат. ф. — *один, котрий?*, порядк., жін., одн., М. в., прост., означ.

Зразок відмінювання числівників

Н. в. тисяча триста п'ятдесят три

Р. в. тисячі трьохсот п'ятдесяти (п'ятдесятьох) трьох

Д. в. тисячі трьомстам п'ятдесяти (п'ятдесятьом) трьом

Зн. в. тисячу триста п'ятдесят (п'ятдесятьох) три (трьох)

Ор. в. тисячею трьомастами п'ятдесятьма (п'ятдесятьома) трьома

М. в. (на) тисячі трьохстах п'ятдесяти (п'ятдесятьох) трьох

478. Виконайте тестові завдання.

1. Числівник відповідає на питання:
 - а) який? чий? б) хто? що? в) котрий? скільки?
2. Числівники означають:
 - а) предмет; б) ознаку предмета;
 - в) кількість предметів або їхній порядок при лічбі.
3. Числівники за будовою поділяються на:
 - а) прості, складні, складені; б) односкладні, двоскладні;
 - в) прості, складні.
4. У якому рядку всі записані слова – числівники:
 - а) одні, першачок, по-перше; б) шостий, шестеро, шістка;
 - в) п'ять, п'ятий, п'ятеро?
5. Числівники за значеннями поділяються на:
 - а) якісні та кількісні; б) порядкові й присвійні;
 - в) кількісні та порядкові.
6. До власне кількісних належать числівники:
 - а) *багато, троє*; б) *чотириста, дванадцять*;
 - в) *триста тридцять один, сто другий*.
7. До неозначено-кількісних належать числівники:
 - а) *кільканадцять, стоадицять*; б) *п'ять сьомих, дві п'яті*;
 - в) *тисяча, мільярд*.
8. У числівниках *п'ятдесят, шістдесят, сімдесят, вісімдесят* відмінюються:
 - а) обидві частини; б) перша частина; в) друга частина.
9. Числівники *сорок, дев'яносто, сто* в усіх відмінках, крім називного і знахідного, мають закінчення:
 - а) **-о**; б) **-а**; в) **-ом**.
10. У якому рядку всі числівники написані правильно:
 - а) п'яти-сотий, багато тисячний;
 - б) сімсоттридцятитисячний, сто двадцять третій;
 - в) кілька мільйонний, одинадцятий.
11. У дробових числівниках відмінюються обидві частини (чисельник і знаменник):
 - а) як кількісний числівник; б) як порядковий числівник;
 - в) як кількісний числівник – чисельник і як порядковий числівник – знаменник.
12. Порядковий числівник *двісті сорок другий* у родовому відмінку має таку форму:
 - а) двісті сорок другим; б) двохсот сорока двоєх; в) двісті сорок другого.

479. 1. Прочитайте усмішку. Випишіть числівники.

Мати каже доньці:

— Я на десять хвилин піду до сусідки, а ти через кожні тридцять хвилин мішай борщ.

2. Розберіть виписані числівники як частину мови.

Хто такий я? Хто такий ти? Які ми? Скільки нас?

Ці запитання побудовано із самих займенників. Відповідаючи на такі прості й водночас непрості запитання, ви так само не уникнете важливих «вказівних» слів – займенників.

Вивченню цієї самостійної частини мови присвячено окремий розділ підручника.

Зрозуміти особливості займенників вам допоможуть правила, таблиці, вправи, малюнки. Вони висвітлять значення займенника як частини мови, що не називає предмети, їхні ознаки, кількість, а лише вказує на них.

Завдяки займенникам уникаємо повторів у тексті. Займенник, як міцний ланцюжок, тримає єдність, цілісність тексту.

Ви вивчите розряди займенників: особові, зворотний, присвійні, вказівні, питальні й відносні, заперечні, означальні й неозначені. Розрізняючи значення займенників, правильно відмінюючи займенники, ви зможете вдало використовувати їх у монологіях і діалогах, у розповідях, описах і роздумах.

В усіх типах висловлювання доречні займенники.

ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ РОЗДІЛУ

Особові

я, ти, ми, ви

Присвійні

мій, твій, ваш, їхній

Питальні

*який? чий? хто?
котрій?*

Відносні

хто, що, який, чий

Вказівні

*той, цей, такий,
стільки*

Заперечні

*ніхто, нічий, ніщо,
ніскільки*

Означальні

*кожний, інший,
усякий, сам*

Зворотний

себе

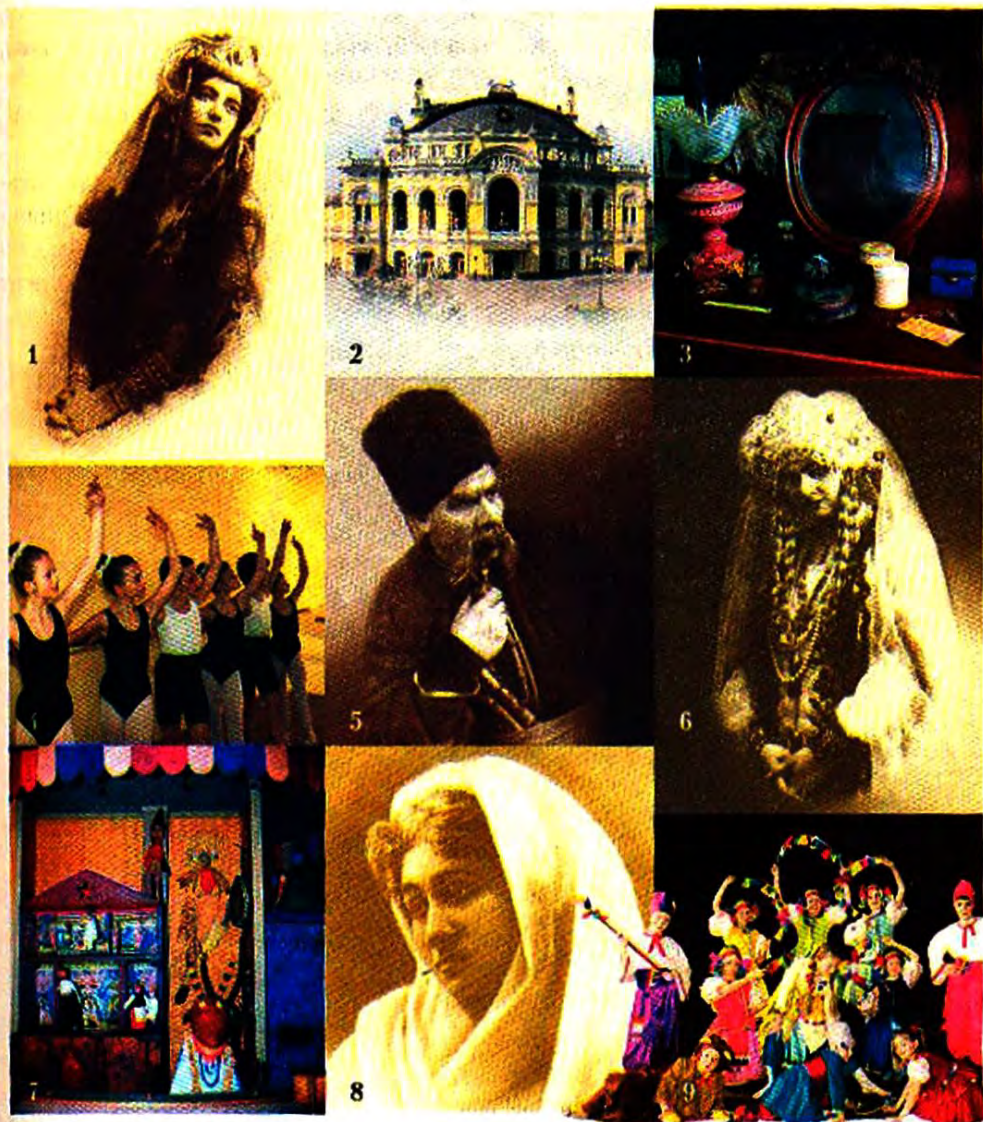
Неозначені

*хтось, абиякий,
дещо, який-небудь*

1. Соломія Крушельницька.
2. Національний академічний театр опери та балету України ім. Т. Шевченка.
3. Столик для гримування.
4. Юні танцівники.
5. Борис Гмиря.
6. Оксана Петрусенко.
7. Вертеп.
8. Марія Заньковецька.
9. Фінал дитячої вистави.

МОРФОЛОГІЯ-ЗАЙМЕННИК

Можливості займенника розкриються перед вами, коли будете виконувати завдання, вправи. Чимало текстів викличуть у вашій уяві образи зірок українського театру, неперевершених майстрів сцени – Марії Заньковецької, Марка Кропивницького, Леся Курбаса, Павла Вірського.

§ 53. Займенник: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль

480. 1. Прочитайте. Вишипіть займенники. Поставте до них запитання.

Мала та дівчинка ледь-ледь кирпатий носик, від чого обличчя її здавалося трохи здивоване, і назвали б її люди простою, коли б це її очі. Були вони величезні й зелені, і коли хто придивлявся до них, то здавалося, що то не очі, а зірки якісь особливі світяться. Щось там таке промінилося у них і тріпотіло, таке щось цікаве й славне світилося й жевріло, що годі було не всміхнутися до тої дівчинки й не захотіти погладити її ніжно по голові (В. Шевчук).

3
ЗАЙМЕННИК

Займенник — це самостійна частина мови, що вказує на предмети, їхні ознаки, кількість, але не називає їх.

Указує на предмет, ознаку, кількість, але не називає їх.

Співвідносний з іменником, прикметником, числівником.

Може виступати будь-яким членом речення.

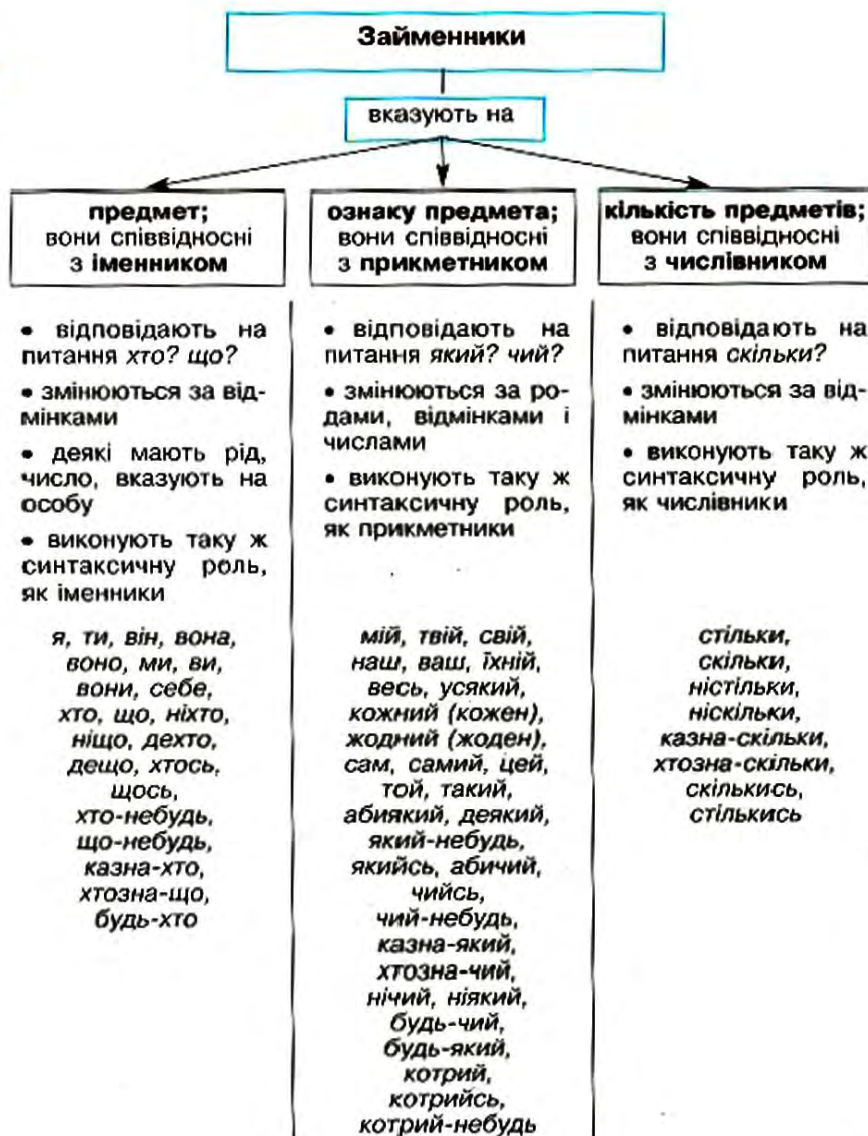
Відповідає на питання хто? що? який? чий? скільки?

Усі займенники змінюються за відмінками, деякі — за числами, родами, особами.

Кількість займенників у мові незначна, але вживаються вони дуже часто. За їхньою допомогою складають зв'язний текст, уникаючи повторів.

481. Спишіть. Визначте, на які питання відповідають виділені займенники. З якими частинами мови вони співвідносні?

Що таке балет? Це вид театральної вистави, який об'єднує декілька речей: танець, оформлення сцени та музику. Деякі балети мають сюжет, інші просто відображають настрій. Балет — це мистецтво рухів; йому близько 500 років. Воно виникло в Італії як вишукана розвага для гостей короля. У балеті танцюристи напружено й довго тренуються, щоб їхнє тіло приймало найелегантніші і найгармонійніші пози.

1. Прочитайте текст, відредагуйте його, замінивши видлені слова словами з довідки. Запишіть відредагований текст.

Павло Вірський – видатний український хореограф, засновник і багаторічний керівник Державного академічного ансамблю народного танцю України. **Павло Вірський** народився 25 лютого 1905 року в Одесі. Коли вразливий хлопчик якось потрапив у знаменитий Одеський театр опери та балету, **хлопчика** зачарував світ прекрасних дам і шляхетних рицарів. У цьому світі принц завжди перемагав злого чаклуна, а мистецтво робило **молодих** і **старих** добрими, мудрішими, кращими.

Довідка: він, його, всіх.

2. Поясніть роль займенників у тексті.

1. Прочитайте й усміхніться.

Три хлопчики

Я потримався за клена:
В нього гілочка зелена,
Молоденька і тремка —
То була його рука.

Він кивнув,
А за хвилинку
На кленову руку-гілку
Сів моторний горобець.
Літунець і цвіркунець.

Я завмер, неначе стовпчик,
Може, ми — одна сім'я:
Хлопчик-клен, горобчик-хлопчик
І звичайний хлопчик — я.

Треба в мами запитати,
Як мені їх називати.

Г. Фалькович

2. Спишіть третю строфу. Підкресліть займенники і визначте їхню синтаксичну роль.

1. Прочитайте прислів'я. Вишишіть займенники.

Цей світ — як маків цвіт. 2. Хто любить світ, той любить правду. 3. І в наше віконце загляне сонце. 4. Кожен вітер по-своєму дме. 5. Всякому овочу свій час. 6. Не рубай дерево, яке дає тобі затінок. 7. Народився я українцем, то прагну волі. 8. Дерево пізнають по тому, що воно родить, а людину по тому, що вона робить. 9. Рідний дім — це рідний дім, завжди захищено у нім. 10. Мій дім — моя фортеця. 11. Усяке село своє прислів'я має. 12. Зневажив сам себе, зневажить і світ тебе.

2. Підкресліть займенники, співвідносні з прикметниками.

485. Спіншіть. Підкресліть у кожному рядку зайве слово. Поясніть свій вибір.

1. Я, ти, ми, дітина.
2. Мій, твій, вона, навч.
3. Щось, чийсь, скількись, гарний.

486. 1. Прочитайте текст.

Павло Вірський приніс усесвітню славу українському народному танцю. Він збагатив його акробатичними прийомами, додавши при цьому грацію класичного балету. Глядач, що приходив на концерти ансамблю імені Павла Вірського, зачаровано стежить за стрімкими стрибками, майстерним фехтуванням у танці. Артисти виконують запаморочливі обертання, найрізноманітніші присядки. Синхронно злітають угору руки. Усміхнені обличчя танцюристів випромінюють якусь силу, завзяття. Вони дарують віру, надію. І гордість за власний народ пронизує серця всіх присутніх.

2. Випишіть із тексту: а) два іменники І відміни; б) два іменники з подовженим м'яким приголосним; в) один прикметник найвищого ступеня порівняння; г) два займенники, співвідносні з іменником; ґ) два займенники, співвідносні з прикметником.

487. Опишіть фото, використовуючи вислови: *я захоплююсь, він вражає, мені пощастило, стільки вражень, ніхто не помітив, кожен знає, деякий час, такий емоційний.*

§ 54. Розряди займенників за значенням

За значенням займенники поділяються на 9 розрядів.

№	Розряди займенників	Значення займенників	Приклади
1.	Особові	Указують на особу: 1 особа 2 особа 3 особа	<i>я, ми ти, ви він, вона, воно, вони</i>
2.	Присвійні	Указують на належність когось, чогось; відповідають на питання <i>чий?</i>	<i>мій, твій, свій, наш, ваш, їхній</i>
3.	Зворотний	Указує на особу чи предмет, але не має називного відмінка	<i>себе</i>
4.	Питальні	Уживаються в питальних реченнях	<i>хто? що? який? чий? котрий? скільки?</i>
5.	Відносні	Використовуються для зв'язку частин складного речення	<i>хто, що, який, чий, котрий, скільки</i>
6.	Неозначені	Неозначено вказують на предмет, ознаку чи кількість. Утворюються від питальних або відносних займенників додаванням часток <i>будь-, -небудь, казна-, хтозна-, де-, аби-, -сь</i>	<i>будь-хто, хто-небудь, казна-хто, хтозна-хто, дехто, абихто, хтось, будь-що, що-небудь, казна-що, хтозна-що, дещо, абищо, щось, будь-який, який-небудь, казна-який, хтозна-який, деякий, аби який, дечий, котрийсь, скількись</i>
7.	Заперечні	Указують на відсутність чогось або когось; утворюються від питальних або відносних займенників додаванням частки <i>ні- (ані-)</i>	<i>ніхто, ніщо, ніякий, нічий, ніскільки, аніхто, аніщо, аніякий, анічий</i>
8.	Вказівні	Указують на предмети та їхні ознаки	<i>цей, оцей, той, такий, стільки</i>
9.	Означальні	Мають узагальнене якісне значення	<i>весь, усякий, сам, самий, кожний (кожен), жодний (жоден), інший</i>

488

Прочитайте прислів'я. Випишіть ті з них, у яких ужиті означальні займенники.

- Сама надія ніколи не гріє.
- Не сам гвіздок лізе в стіну, його молотком забивають.
- Стільки правди, як у решеті води.
- Хто рано всгає, тому щастя є.
- На свої руки найду свої муки.
- Навчай інших – і сам навчишся.
- Всяк правду знає, та не всяк про неї дбає.

1. Прочитайте запитання. Визначте розряд займенників, ужитих у питальних реченнях.

1. Хто перший увів вас у світ театру? 2. Коли востанній раз ви відвідували театр? 3. Що вас найбільше вразило на виставі? 3. Який герой викликав у вас почуття жалюців, співчуття, який — поваги? 4. Чия акторська гра здалася вам найвдалішою?

2. Дайте письмові розгорнуті відповіді на запитання, використовуючи займенники. Визначте розряд займенників, ужитих у ваших відповідях.

Відомо, що письменниця Уляна Кравченко все своє життя палко кохала Івана Франка. Але бути разом їм не судилося.

— Хіба ви не мали ніколи нагоди, — спитали друзі письменницю, коли вона вже була в похилому віці, — сказати чітко Франкові, що ви його кохаєте?

— Мала, і не одну. Лише він не мав часу мене слухати.

— Чому ж ви йому не написали листа?

— Я боялася, що він почне виправляти в ньому мову та правопис.

Спишіть, вибираючи з дужок потрібний займенник.

Театр, як (ми, ви, вони) знаємо, пройшов довгий шлях розвитку. Першими акторами були скоморохи. (Вони, наш, весь) влаштували потішні видовища на майданах і ярмарках. Перша українська театральна вистава відбулася на ярмарку в м. Кам'янці-Бузькій на Львівщині 1619 року, де вчитель Гаватович поставив зі (мій, хтось, своїми) учнями дві п'єси. Перший український стаціонарний професійний театр заснував 1906 року в Полтаві Микола Садовський. Спочатку (той, якийсь, цей) театр був мандрівним, а згодом для (когось, нього, його) орендували приміщення в Києві. Перший театр для дітей виник на початку ХХ ст. як аматорський. (То, Всі, Це) були дитячі вистави в Євпаторії, а також вистави М. Кропивницького на Харківщині. У Києві аматорський гурток поставив опери М. Лисенка «Пан Коцький» та «Коза-дереза».

1. Спишіть, доповнивши кожний рядок власними прикладами.

1. Особові займенники: *ми, ти, він...*
2. Вказівні займенники: *цей, той, такий...*
3. Присвійні займенники: *мій, свій, наш...*
4. Заперечні займенники: *ніхто, аніщо, ніякий...*

2. Які розряди займенників не названі в першій частині вправи? Запишіть їх із прикладами.

1. Прочитайте.

Підвалини нового українського театру в ХІХ столітті заклав Марко Кропивницький, який зібрав прекрасну трупку акторів. Йому вдалося з талановитих особистостей створити колектив, де кожен доповнював своєю грою гру

інших. Він написав понад сорок драматичних творів, мав хист композитора – писав пісні. Не забув і про дітей, для яких створив п'єси «Івасик-Телесник», «По чучому велінню».

2. Випишіть займенники. До кожного з них доберіть і запишіть ще по одному займеннику відповідного розряду.

493

Прочитайте. Використайте займенники, замінивши ними часто повторювані слова.

Найдовше сценічне життя

П'єса Івана Петровича Котляревського «Наталка Полтавка» вперше була поставлена на сцені Полтавського театру в 1819 році. Директором Полтавського театру в той час був Іван Петрович Котляревський, який і написав «Наталку Полтавку» для полтавських акторів.

«Наталка Полтавка» — одна з найкращих, найколеритніших українських п'єс. Найвідоміші режисери вважали за честь поставити п'єсу «Наталка Полтавка». Ще й нині вічно жива п'єса не сходить зі сцени професійних та самодіяльних театрів, чарує глядачів своєю глибокою народністю, гумором, піснями.

494

Запишіть вірш. Визначте синтаксичну роль неозначених займенників. Підкресліть їх.

Скарб

Деся колись із кимось хтось
У чомусь поклали щось.
І кудись його сховали,
Бо про когось дещо взнали.
Та воно і досі є,
Знайдеш — буде все твоє.

Г. Фалькович

495

Прочитайте тексти. Спийшіть висловлювання М. Рильського, підкресліть у ньому займенники й визначте їхні розряди.

Марія Зацьковецька — одна з найталановитіших українських актрис кінця XIX — початку XX століття. Сучасники захоплювалися її талантом. Про це дізнаємося з висловлювань відомих митців.

«Талант винятковий, свій, національний. Я сказав би — істинно народний» (К. Станіславський).

«Вираз почуття Зацьковецької був настільки яскравий, що вплив його підкоряв не тільки глядача, а й партнерів» (Панас Мирний).

«Хто хоч раз чув її спів — то задушевно-смутий, то запально-веселий, хто бачив, як майже буквально літає вона в огненному танці, той ніколи цього не забуде» (М. Рильський).

§ 55. Правопис займенників

Займенники пишемо

разом	окремо	через дефіс
<p>із частками ні-, аби-, де-, -сь:</p> <p><i>ніхто, ніякий, щось, хтось, абищо, абискільки, дечий, декотрий</i></p>	<p>якщо між частками і займенником уживається прийменник:</p> <p><i>ні до кого, ні з чим, де у кого, будь з яким, аби в якому, будь за ким</i></p>	<p>із частками будь-, -небудь, казна-, хтозна-:</p> <p><i>будь-хто, будь-що, який-небудь, чий-небудь, казна-скільки, казна-що, хтозна-який, хтозна-чий</i></p>

496.

Запишіть слова, зашифровані в схемі. Поясніть правопис.

де **усі** ні
відносні ні
(питальні) ні
 аби **займенники** сь

497.

Запам'ятайте написання через дефіс часток *будь-, -небудь, казна-, хтозна-*, поклавши їх на ваш улюблений мотив.

498.

Придумайте і запишіть фантастичну казку, де героями були б веселий хлопчик Хтось і сумний лісовичок Дехто.

499.

Спишіть, розкриваючи дужки. Поясніть правопис.

На (який) *небудь*, хтозна (в) який, на (що) *небудь*, хтозна (що), ні (в) чий, (ні) чий, ні (на) якій, ні (до) кого, хто (сь), ні (до) чийого, аби (з) ким, аби (кого), від (аби) кого, до (де) кого, де (з) ким.

Запишіть займенники, зашифровані в схемі, у родовому та місцевому відмінках.

	котрий	
хто	будь- небудь	що
який	казна- хтозна-	чий
	скільки	

Спишіть, розкриваючи дужки. Підкресліть у кожному рядку зайве слово. Поясніть свій вибір.

1. (Ні) хто, (аби) що, який (сь), що (небудь).
2. Ні (за) що, будь (з) ким, у кого (сь), аби (до) кого.
3. (Казна) який, (будь) чий, хто (небудь), хтозна (за) що.

1. Прочитайте. Виписуйте займенники. Визначте їхні розряди за значенням.

із Бабусяної Схрині

Розводити руками — бути розгубленим, не могли в чомусь розібратися.

Проїшла сильна злива. Город на березі залило так, що не видно ні моркви, ні буряка, ні помідорів.

Бабуся. Що нам робити, внученьки? Наш дідусь тільки руками розводить. Як оцьому всьому раду дати?

Яся. А чому дідусь руками розводить? Це на уроках фізкультури дають таку команду: розведіть руки в сторони, стисніть кулаки...

Бабуся. Так це коли треба виконувати якісь фізичні вправи, робити зарядку. Начебто й невелика різниця: хтось розводить руки — виконує фізичні вправи. А хтось розгублений, розводить руками, не знає, що робити.

Дмитрик. Ось я вчора не знав, як розв'язати задачу.

Бабуся. Але ж ти не розводив руками, а розпитав, як її розв'язати! Ти не розгубився.

Яся. А я знаю, коли можна сказати **розводити руками**. Коли розбилася наша ваза для квітів, ми стояли над черепками й тільки руками розводили.

2. Поясніть значення фразеологізмів *не покладаючи рук*, *узяти себе в руки*.

§ 56. Відмінювання займенників

За особливостями відмінювання займенники можна об'єднати в три групи.

I група	II група	III група
особові займенники і зворотний себе	присвійні, вказівні, означальні	питальні, відносні, неозначені, заперечні
утворюють особливий тип відмінювання	відмінюються подібно до прикметників	мають однакові типи відмінювання

Відмінювання особових займенників

У непрямих відмінках особові займенники мають іншу основу, ніж у називному відмінку (*я – мене, мені, мною*).

У родовому і місцевому відмінках при вживанні займенників *він, вона, воно, вони* з прийменником з'являється початковий **н** (*його – на нього, вона – у ній*).

В орудному відмінку займенників *він, вона, воно, вони* початковий **н** уживається завжди.

З прийменниками *в(у), до, за, без* та іншими в родовому відмінку та з прийменниками *на, під, поперед* у знахідному відмінку займенники *мене, тебе* мають наголос на першому складі: *у мене, до тебе, на мене, поперед мене, на тебе* тощо.

Займенники *він, воно* в непрямих відмінках мають однакові форми.

Від- мінок	Однина					Множина		
	I особа	II особа	III особа			I особа	II особа	III особа
			чол.	жін.	серед.			
<i>Н. в.</i>	я	ти	він	вона	воно	ми	ви	вони
<i>Р. з.</i>	мене	тебе	його (до нього)	її (до неї)	його (до нього)	нас	вас	їх (до них)
<i>Д. в.</i>	мені	тобі	йому	їй	йому	нам	вам	їм
<i>Зн. в.</i>	мене	тебе	його (про нього)	її (про неї)	його (про нього)	нас	вас	їх (про них)
<i>Ор. в.</i>	мною	тобою	ним	нею	ним	нами	вами	ними
<i>М. в.</i>	на (у) мені	на (у) тобі	на (у) ньому (нім)	на (у) ній	на (у) ньому (нім)	на (у) нас	на (у) вас	на (у) них

відмінювання зворотного займенника себе

Н. в.	—
Р. в.	себе
Д. в.	собі
Зн. в.	себе
Ор. в.	собою
М. в.	на (у) собі

Вислів *не по собі* означає *почуватися незручно, ніяково*. Це може бути викликано хвилюванням, поганим настроєм, хворобою, незнайомим оточенням.

Прочитайте. Випішіть займенники. Визначте їхні розряди.

Український композитор Станіслав Людкевич мав виїхати до Коломиї на музичні урочистості. Сів у вагон, поїхав... і вже досить далеченько схаменувся, що потрапив не в той поїзд і їде у зовсім протилежний бік.

Коли композитор із великими труднощами додзвонився з якогось містечка до Коломиї, щоб вибачитися за вимушену затримку, його заспокоїли:

— Не хвилюйтеся, пане професоре, адже наші урочистості мають відбутися, як ми сповіщали, аж за два тижні. У вас ще купа часу!

1. Прочитайте уривок із вірша М. Чернявського.

О, приходь скоріше, весно!
Годі мряці панувать.
Вже давно весняні співи
У душі моїй дзвенять!

Тими співами новими
Я себе розколишу
І словами золотими
Думи серця запишу.

2. Випішіть речення зі зворотним займенником, визначте відмінки.

Розгадайте чайнворд (кожне наступне слово починається з останньої букви попереднього).

1. Особовий займенник III особи, чол., Н. в. 2. Особовий займенник III особи, мн., Р. в. 3. Відносний займенник. 4. Вказівний займенник. 5. Особовий займенник III особи, серед., Д. в. 6. Означальний займенник.

1. Спішіть. Провідмініяйте особовий займенник.

СВІЖЕНЬКА НОВИНА

— Ви чули новину? — розказував Петро. —
Сула й Десна впадають у Дніпро.

В. Симоенко

2. Які два займенники разом трапляються на дорозі?

Пе д

займенник
II особи однини
в називному
відмінку

М,

займенник
I особи однини
в називному
відмінку

к

єіє
займенник
II особи однини
в називному
відмінку

іє
займенник
II особи однини
в називному
відмінку

, не

забудь

т

Три особових
займенника,
що, записані разом,
утворюють дієслово

2. Запишіть займенники, зашифровані в реченні, у родовому, орудному й місцевому відмінках.

Відмінювання присвійних займенників

Відмі- нок	Однина			Множина
	чол.	серед.	жін.	
Н. в.	мій	моє	моя	мої
Р. в.	мого	мого	моєї	моїх
Д. в.	моєму	моєму	моїй	моїм
Зн. в.	мій (мого)	моє	мою	мої (моїх)
Ор. в.	моїм	моїм	моєю	моїми
М. в.	на (у) моєму	на (у) моїм	на (у) моїй	на (у) моїх

- Присвійні займенники *твій, свій, мій* відмінюються за однаковим зразком.
- Займенники *наш, ваш* відмінюються як прикметники твердої групи.
- Займенник *їхній* відмінюється як прикметник м'якої групи.

508.

1. Повторіть вивчений матеріал «Відмінювання прикметників твердої групи» (§ 40).
2. Провідмініайте за аналогією до відмінювання прикметників твердої групи займенник *наш* у чоловічому, середньому і жіночому родах.

509.

Провідмініайте займенник *ваш* у множині.

510.

1. Повторіть тему «Відмінювання прикметників м'якої групи» (§ 40).
2. Провідмініайте займенники *їхній, їхнє, їхня, їхні* за аналогією до відмінювання прикметників м'якої групи.

511. 1. Встановіть відповідність між фразеологізмом і його значенням.

Сам не свій.

Піти на свій хліб.

Своя сорочка ближча до тіла.

Не у своїй тарілці.

Кожен насамперед думає про себе.

Почуватися незручно, некомфортно.

Приголомшений.

Жити самотійним життям, забезпечувати себе матеріально.

2. Спишіть фразеологізми. Визначте відмінок присвійного займенника.

512. Спишіть, ставлячи слова в дужках у потрібній формі.

Славетні театральні діячі Микола Садовський і Марія Заньковецька, об'єднавши (своїм) долі й талант, підняли (нашого) український театр до всесвітнього визнання.

(Їхньої) співпраця розпочалася заснуванням акторської трупи, гастролями. А в 1906 році кожен із них зробив (свою) внесок в організацію в Києві першого українського професійного театру.

513. Прочитайте текст. Випишіть слова, що належать до театральних термінів.

Художник М. Нестеров згадував, яке враження справила на нього гра Марії Заньковецької у виставі Михайла Старицького «Чорноморці». Публіка була в захваті від того, як весело танцювала й співала М. Заньковецька — Цвіркунка. Під час антракту М. Нестеров побіг за лаштунки, хотів особисто подякувати артистці. Але побачив, що М. Заньковецька, яка щойно співала й танцювала, обв'язала обличчя теплою хусткою, ходила між лаштунками, стогнала, бо в неї страшенно болів зуб.

Антракт закінчився, завісу піднято. І що ж... Цвіркунка знову танцює! Про теплу хустку немає й згадки, на обличчі — усмішка радості.

514. Прочитайте. Визначте відмінки присвійних займенників.

Як ви розумієте значення фразеологічного звороту: «І нашим і вашим»? Так кажуть про людину, яка хоче бути в гарних стосунках з усіма, сподобатись усім. А тому своїх справжніх поглядів і думок не висловлює.

515. Який займенник у називному відмінку складається з однієї букви, але двох звуків? Запишіть цей займенник у непрямих відмінках.

— Вуха потрібні, щоб краще бачити, — каже Миколка.
— Не мели дурниць! — заперечує тато.
— Та які ж це дурниць! Якби в мене не було вух, шапка, яку купила мама, постійно сповзала б мені на очі...

Відмінювання вказівних заименників

Вказівні займенники *той, цей, отой, оцей* відмінюються за одним зразком.

Займенник *такий* відмінюється як прикметник твердої групи.

Займенник *стільки* відмінюється як числівник *два*.

Відмі- нок	Однина			Множина
	чол.	жін.	серед.	
<i>Н. в.</i>	той, цей	та, ця	те, це	ті, ці
<i>Р. в.</i>	того, цього	тієї (тої), цеї (цеї)	того, цього	тих, цих
<i>Д. в.</i>	тому, цьому	тій, цій	тому, цьому	тим, цим
<i>Зн. в.</i>	той, цей (того, цього)	ту, цю	те, це	ті, ці (тих, цих)
<i>Ор. в.</i>	тим, цим	тією (тою), цією (цею)	тим, цим	тими, цими
<i>М. в.</i>	на (у) тому (тім), на (у) цьому (цім)	на (у) тій, на (у) цій	на (у) тому (тім), на (у) цьому (цім)	на (у) тих, на (у) цих

516.

Який займенник складається зі стверджувальної відповіді на запитання і закінчення *-ий*? Провідмініайте його.

517.

Спишіть. Підкресліть вказівні займенники. Найкоротший провідмініайте.

ТЕАТРАЛЬНИЙ ДІЯЧ

Письменник і режисер Михайло Старицький відомий кожному українцю як автор слів пісні «Ніч яка, Господи, місячна, зоряна». Цей шедевр він створив разом із Миколою Лисенком. І стільки в ньому почуття, ніжності, такої мрійності, що давно та пісня стала народною.

518.

Розшифруйте ребус. Слово-розгадку провідмініайте.

Прочитайте. Виписуйте вказівні займенники. Визначте їх відмінок.

НА КАНІВСЬКІЙ ГОРІ

Тут клепів задума синя
І неба глибока вись.
Тут вічно земля весіння,
І ти тій землі вклонись.

За тишу її незвичну,
За щедре людське тепло,
За серце Тараса вічне,
Що в землю оцю вросло.
О. Довгий

Відмінювання означальних займенників

Означальні займенники *кожний (кожен), жодний, жоден, всякий, самий, інший, сам* відмінюються як прикметники твердої групи.

Відмінювання займенника *весь*

Відмі- нок	Однина			Множина
	чол.	жін.	серед.	
<i>Н. в.</i>	весь (увесь)	все (усе)	вся (уся)	всі (усі)
<i>Р. в.</i>	всього	всього	всієї	всіх
<i>Д. в.</i>	всьому	всьому	всій	всім
<i>Зн. в.</i>	весь (всього)	все	всю	всі (всіх)
<i>Ор. в.</i>	всім	всім	всією	всіма
<i>М. в.</i>	на (у) всьому	на (у) всім	на (у) всій	на (у) всіх

1. Розгадайте ребус.

2. Провідмінійте слово-розгадку.

Неозначені та заперечні займенники утворилися від питальних (відносних). Тому слід твердо засвоїти відмінювання питальних і відносних займенників. Неозначені та заперечні відмінюються за тими ж зразками.

**Відмінювання питальних (відносних) займенників
хто? (хто), що? (що)**

- Займенники *хто, що* не мають форми множини.
- У непрямих відмінках *хто, що* мають іншу основу, ніж у називному відмінку.

<i>Н. в.</i>	хто	що
<i>Р. в.</i>	кого	чого
<i>Д. в.</i>	кому	чому
<i>Зн. в.</i>	кого	що
<i>Ор. в.</i>	ким	чим
<i>М. в.</i>	на (у) кому (кім)	на (у) чому (чім)

521.

Уявіть, що ви – журналіст і вам потрібно взяти інтерв'ю у відомої особи (зірки естради, спорту, кіно тощо). Запишіть запитання, використовуючи питальні займенники в різних відмінках.

522.

Провідмініайте заперечні займенники *ніхто, ніщо*.

Відмінювання питального (відносного) займенника чий? (чий)

Відмін-нок	Однина			Множина
	чол.	жін.	серед.	
<i>Н. в.</i>	чий	чия	чие	чії
<i>Р. в.</i>	чийого	чиейі	чийого	чийіх
<i>Д. в.</i>	чийому (чиейу)	чийій	чийому (чиейу)	чийім
<i>Зн. в.</i>	чий (чийого)	чию	чие	чії (чийіх)
<i>Ор. в.</i>	чийім	чиейю	чийім	чийіми
<i>М. в.</i>	на (у) чийому (чиейу, чийім)	на (у) чийій	на (у) чийому (чиейу, чийім)	на (у) чийіх

523.

1. Розгадайте ребус, у якому зашифрований займенник.

2. Визначте розряд зашифрованого займенника. Слово-відгадку провідмініайте.

524. 1. Спишіть вірш. Підкресліть стилістично заокраєлені слова.

БАЛАКУЧИЙ ЛІХТАР

— Я сонце б заслїпив, — розхвастався Ліхтар, —
Якби мене хтось підійняв до хмар.
За що йому та слава? Аж обидно:
Воно ж сія, коли надворі видно!

В. Симоенко

2. Визначте відмінок питального займенника.

525. Спишіть. Підкресліть займенники. Визначте їхній розряд за значенням і відмінок.

Ім'я Леся Курбаса стоїть одним із перших серед найвідоміших театральних режисерів Європи. Одинадцять років він керував театром «Березиль» викладав у Музично-драматичному інституті в Києві. Мав неабиякий акторський талант. Нікого не дивувало, що половина спектаклів, які ставились у театрі, — це його власні композиції, переробки, переклади. Ніхто і ніщо не могло розлучити його з театром. За будь-яких обставин він займав своєю улюбленою справою — мистецтвом.

Видатний композитор Росії обїдав в однієї дами, яка була настїльки скупю, що він піднявся з-за столу зовсім голодний. Господина, люб'язно посміхаючись, сказала:

— Дуже хотїлося б, щоб ви коли-небудь ще раз пообїдали мене.

— Із задоволенням, — відповїв Росїї, — хоч зараз.

526. Прочитайте. Випишіть видїлені займенники. Визначте їхній розряд і відмінок.

ТИША

Вслїд менї зашумїло сполохано —
Кинула шишку сосна.
Щось зітхає, тривожиться, охає;
Чорно дивиться гушавина.

Хто? Нікого — то лїс... Наче воїни,
Насторожено граби звелїсь.
Я до лїсу, мов арфа, настроєний,
Я чутливий, мов ранїшний лїс.

Сосни... Папороть... Тїнь. Не ламає
День погожий галузки сухї.
Тиша!.. Ні! Її не буває.
Люди бувають глухі.

В. Лазарчук

Ігнотальний (відносний) займенник *скільки* відмінюється як числівник *два*.

<i>Н. в.</i>	скільки
<i>Р. в.</i>	скількиох
<i>Д. в.</i>	скількиом
<i>Зн. в.</i>	скільки (скількиох)
<i>Ор. в.</i>	скількиома
<i>М. в.</i>	на (у) скількиох

527

1. Прочитайте вірш.

ДУБИ НЕ ГНУТЬСЯ ДО ЗЕМЛІ

Скрізь вітер напумів,
Що дуб сякий-такій:
«Упертий дуже він
І зовсім не гнучкий.
До того вже, нахаба, загордився,
Що скільки я не дув,
Ні разу не вклонився!»

Неважко зрозуміти вітрові жалі:
Дуби ні перед ким
Не гнуться до землі!

В. Симоненко

- Випишіть займенники, визначте їхні розряди.
- Випишіть речення з відносним займенником. Запишіть цей займенник у тих непрямих відмінках, у яких він закінчується на приголосний.

Щось-ні-з-чим, ніщо-із-чимось

Гульки, ліньки та нестатки
Завели такі порядки:
До дітей, які ще в ліжках,
Капосні крадуться нишком.

Тож, як ладяться у гості,
Візьмуть скибку нічогості,
Із нічим шматок абища,
Повну миску нікудища,

Щось-ні-з-чим, ніщо-із-чимось,
Щоб під носом не крутилось,
Півкаструлі довгосплящі,
Ще й мензурку всепропачі —
Потім горнуть все у клунок
І несуть у подарунок.

Хочеш подарунок мати —
Гайда двері відчиняти.

Г. Фалькович

Зверніть увагу, що в цій усмішці є слова, яких ви не знайдете в жодному словнику: *щось-ні-з-чим, ніщо-із-чимось, абища, нічогості* та ін. Автор сам придумав слова і правила їх написання. А як насправді треба писати займенники, ви вже знаєте.

Узагальнення до розділу «Морфологія. Займенник»

Займенник — це самостійна частина мови, що вказує на предмети, їхні ознаки, кількість, але не називає їх і відповідає на питання *хто? що? який? чий? скільки?*.

Схема розбору займенника як частини мови

1. Слово для розбору.
2. Частина мови (займенник).
3. Початкова форма (для кожного розряду займенників — своя).
4. Співвідносність із частинами мови (іменником, прикметником, числівником).
5. Розряд за значенням (особовий, зворотний, присвійний, питальний, відносний, неозначений, заперечний, вказівний, означальний).
6. Відмінок; число (якщо є); рід (якщо є); особа (якщо є).
7. Синтаксична роль (може бути будь-яким членом речення).

Зразок розбору займенників, використаних у реченні:

Нехай мною журба журиється, а не я нею.

Мною — займ., почат. ф. — *я, хто?*, співвідн. з імен., особовий, Ор. в., одн., I особ., додат.

Я — займ., почат. ф. — *я, хто?*, співвідн. з імен., особовий, Н. в., одн., I особ., підм.

Нею — займ., почат. ф. — *вона, хто?*, співвідн. з імен., особовий, Ор. в., одн., жін., III особ., додат.

Займенники пишемо

разом	окремо	через дефіс
із частками ні-, аби-, де-, -сь: <i>ніхто, ніякий, щось, хтось, абищо, абискільки, дечий, декотрий</i>	якщо між частками і займенником ужива- ється прийменник: <i>ні до кого, ні з чим, де у кого, будь з яким, аби в якому, будь за ким</i>	із частками будь-, -небудь, казна-, хтозна-: <i>будь-хто, будь-що, який-небудь, чий-небудь, казна-скільки, казна-що, хтозна-який, хтозна-чий</i>

1. Займенник – це самостійна частина мови, що:
 - а) називає предмет і відповідає на питання *хто? що?*
 - б) вказує на предмети, їхні ознаки та кількість, але не називає їх;
 - в) означає кількість предметів або їхній порядок при лічбі.
2. На які питання відповідає займенник?
 - а) який? чий? котрий? скільки? що робити?
 - б) що? хто? який? чий? котрий? скільки?
 - в) що робити? що зробити? як? скільки?
3. Займенники можуть бути співвідносні з:
 - а) іменником, прикметником, прислівником;
 - б) прикметником, іменником, числівником;
 - в) іменником, прийменником, числівником.
4. Займенники за значенням поділяються на:
 - а) 8 розрядів; б) 10 розрядів; в) 9 розрядів.
5. Особові займенники змінюються за:
 - а) родами, числами, відмінками, мають категорію особи;
 - б) числами, часами, відмінками;
 - в) родами, відмінками.
6. Зворотний займенник *себе* не має:
 - а) форми називного відмінка;
 - б) форми орудного відмінка;
 - в) форми родового відмінка.
7. У якому рядку всі займенники належать до розряду присвійних:
 - а) твій, ваш, наш;
 - б) твій, їхній, цей;
 - в) свій, їхній, такий?
8. Які два розряди займенників відрізняються тільки метою використання:
 - а) неозначені і відносні; б) питальні і заперечні; в) питальні і відносні?
9. Які розряди займенників утворюються від питальних (відносних):
 - а) означальні, вказівні; б) особові, присвійні; в) неозначені, заперечні?
10. Які займенники в непрямих відмінках мають іншу основу, ніж у називному відмінку:
 - а) вказівні; б) особові; в) присвійні?
11. Які займенники відмінюються подібно до числівника *два*:
 - а) скільки; б) нічий, ніякий; в) жодний, інший?
12. У якому рядку всі займенники пишуться разом:
 - а) (ці) хто, (де) хто, хто (сь);
 - б) хто (небудь), (будь) хто, (аби) хто;
 - в) будь (до) кого, казна (хто), казна (з) ким?

- Чому займенник вивчається після іменника, прикметника, числівника.
- Займенники в художньому творі (за вашим вибором).

Знання матеріалу цього розділу вам потрібні для того, щоб ви могли спілкуватися, готувати усні й письмові твори.

Мистецтво спілкування – це мистецтво створення діалогів. Жодна творча робота не може обійтися без зв'язної мови.

Скласти розпорядок дня, підготувати план повідомлення на лінгвістичну тему, план готового тексту – це творча робота.

Творчість – це вміння переказати науковий чи художній текст, виділити в ньому тематичні речення.

Творчість – це розповідь про життєву ситуацію й особисті враження від неї.

Творчість – це усний і письмовий опис приміщення, опис природи.

Творчість – це твір-роздум про вчинки людей на основі власних спостережень і вражень у художньому стилі.

Тексти в цьому розділі – не випадкові. Вони змусять замислитися над життєвими ситуаціями, вчинками людей.

ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ РОЗДІЛУ

Ситуація спілкування

Діалог

Типи висловлювання (*розповідь, опис, роздум*)

Переказ (*усний і письмовий*)

Твір (*усний і письмовий*)

Текст

Мовні стилі

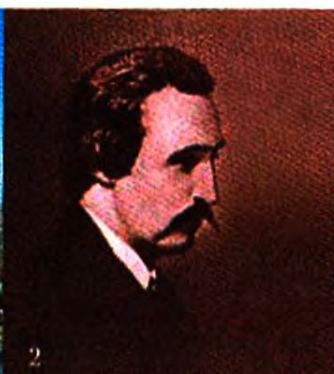
Мовні жанри (*оповідання, замітка в газету, план роботи, оголошення, повідомлення на лінгвістичну тему*)

Зв'язок речень у тексті (*послідовний і паралельний*)

1. Пам'ятник Григорію Сковороді на Контрактовій площі в Києві.
2. Паїтелеймон Куліш.
3. Софійські ворота «міста Володимира» (Київ). Реконструкція.
4. Іван Котляревський.
5. «Хата в селі Гнильця». Фрагмент. С. Васильківський.
6. Ігор Сікорський.
7. У музеї народної архітектури та побуту (Пирогово).
8. Дмитро Яворницький.

ЗВ'ЯЗПА МОВА (МУВЛІЕННЯ)

До цього розділу ви будете звертатися систематично – чи вивчаючи частини мови, чи поглиблюючи свої знання з лексикології або словотвору, чи створюючи будь-який текст.

§ 57. Мова і розмова. Загальне уявлення про ситуацію спілкування

1. Що означає спілкуватися з кимось?
2. Хто такі адресант і адресат?
3. Як впливає на характер розмови місце спілкування?
4. Як впливає на характер спілкування тема й мета розмови?
5. Які є форми спілкування?

530.

Побудуйте й запишіть діалог «У бібліотечці» (7-8 реплік). Використовуйте вислови: *за програмою, написати твір, знайти в каталозі, журнал за вересень цього року, допоміжна література.*

531.

1. Прочитайте текст. Використовуючи схему (с. 230), схарактеризуйте ситуацію спілкування, описану автором.

МАЛЕНЬКА МУРАХА

Якось Петрусь із Мишкою гуляли в садку й потрапили на муранник. Височенький такий, аж не віриться, що його збудували дрібненькі комашки.

– Ого, який великий, – сказав Петрусь.

– Та де там великий, – заперечив Мишко. Він завжди заперечував щось Петрусеві, аби показати, що більше знає.

– А дужі які, подивись.

– Та які воли дужі. Самих ледь видно, – вів своєї Мишко.

– Ні, ти тільки глянь. Травинку тягне в п'ять разів більшу за себе.

– Скільки там телят травинки, – не здавався мшишко, – Сама за вітром летить.

– А ця! Подивися, білу подушечку тягне, – дивувався Петрусь.

– Теж мені подушка – завбільшки з пишеним зернину.

– І бачить, куди треба тягти.

– Та в них і очей немає! – не вгавав Мшишко.

Саме тут якась із мурах залізла Мшикові під холону і так куснула, що він аж підскочив.

– Ого, як гризнула! – скрикнув Мшишко.

– Та де там, – усміхнувся Петрусь. – Мурахи такі маленькі, що в них і зубів немає (За В. Шкляром).

2. Які риси характеру хлонців відображено в діалозі?

332.

1. Прочитайте оповідання Ю. Ярмина. Які особливості свідкування ви помітили в цьому тексті?

ЇЖАЧКИ

Їжачок виріє на гірці над морем. Одного разу ніч була місячною, і він спустився на берег.

Хвиля то набігала на мокре біле каміння, то повергала в море...

І коли вона відкотилася назад, Їжачок помітив малого чорницького Їжачка, що сидів на камені й повільно ворухив голочками.

– Ти що робиш тут? – спитав Їжачок, що спустився до моря.

– Гріюся, – відповів Їжачок зі свого каменя. – Я гріюся на білому камені. Він ще теплий від сонця.

Хвиля набігла, й чорницький Їжачок зник під водою... А коли хвиля відринула в море, Їжачок, що жив на гірці, спитав здивовано:

– Виходить, ти живеш у морі?

– Еге ж, адже я Морський Їжачок! – відповів той. – Я живу в морі.

Хвиля плеснула на берег...

– А що ти над усе любиш? – спитав Морський Їжачок.

– Молоко. Воно біле й солодке!

– А я над усе люблю морську воду. Вона солена й прозора!

І знову хвиля поглинула їхню розмову...

Потім Їжачок, що жив на гірці, промовив замріяно:

– І ще мені подобається місяць. Коли він світить, все навкруги таке незвичайне...

– А я люблю сонечко. Коли воно світить, я теж гріюся на мокрому білому камені.

Тоді Їжачок, що жив на гірці, запросив Морського Їжачка:

– Приходь до мене в гості!

Морський Їжачок зітхнув:

– Не можу! Я без моря не можу. Ти приходь!

– А я у воді не можу.

Й вони обидва замовкли, посмутнілі.

– Але ми все одно будемо дружити! – сказав Їжачок, що жив на гірці. – Адже вренгі-ренг ми обидва – Їжачки!

І вони замовкли.

Тихо плескало в берег море. Місячна стежка підкотилася до самісінького берега. І можна було побігти нею разом далеко-далеко...

Їжачки сиділи.

Про щось мовчали. А потім побажали один одному на добраніч...

2. Визначте зачин, основну частину її кінцівку оповідання. Яка основна думка твору?

533.

Відповідаючи на запитання, зіставте характер діалогів у текстах «Маленька мураха» і «Їжачки». Запишіть розгорнуті відповіді.

1. Яка мета спілкування Петруся і Мишка?
2. Яка мета спілкування Їжачків?
3. Чи нагадує діалог хлопців суперечку? А діалог Їжачків?
4. Які види речень за метою висловлювання використано в діалогах обох оповідань?
5. Яким би був діалог хлопчиків, якби Мишка не «гризнула» мураха?
6. Чи знаходитимуть теми для розмови Їжачки, зустрічаючись щодня?

§ 58. Складання і розігрування діалогів відповідно до запропонованої ситуації.

Складання діалогів до серії малюнків

1. Що таке діалог?
2. Із чого складається діалог?
3. Що таке репліка?

1. Прочитайте текст.

Сучасне спілкування важко уявити без телефонного зв'язку. Телефонном ми отримуємо і передаємо інформацію на відстані. Сене телефонної розмови полягає в тому, щоб за короткий час повідомити все необхідне і почути відповідь. Цей технічний засіб спілкування для нас часто замінює живе спілкування. Чи правильно це? Адже по телефону не можна побачити щасливі очі бабусі, яка зустрілася з онуками, не можна відчутти дружнього потиску руки.

2. У чому полягає сене телефонної розмови? Відповідь запліть.

534.

Прочитайте і запам'ятайте формули ввічливості, які використовують у телефонній розмові.

- Доброго ранку! Вас турбує...
- Добрий день! Це Петренко Ольга. А чи могла б я поговорити з ...?
- Вибачте, чи можна запросити до телефону...
- Вибачте, що турбую вас, покличте, будь ласка, до телефону...

- Сервія біля телефону.
- Слухаю вас.
- Зачекайте, зараз підійде.
- На жаль, його немає.
- Чи можу я йому щось передати?

535. Складіть і розіграйте телефонний діалог до однієї із запропонованих ситуацій.

1. Ліфт, яким ви їхали, зупинився. Ви просите допомоги через переговорний пристрій.
2. Ви передаєте повідомлення для мами, що затримуєтесь на репетиції фольклорного ансамблю.
3. Ви з другом домовляєтесь піти на риболовлю.

536. 1. Прочитайте і запам'ятайте.

Поради ввічливим співрозмовникам

1. Щоб розмова по телефону не перетворилася на монолог, треба вчасно зробити паузу й тим самим дати співрозмовникові можливість висловити свою думку.
 2. За певних обставин викликаній до телефону може ввічливо сказати, що має закінчити розмову через нагальні справи.
 3. Закінчує розмову той, хто телефонує.
2. Ви — керівник туристичної агенції. Ваш клієнт замовляє вам по телефону путівку в Карпати (Крим, Варшаву тощо). Складіть і закінчіть діалог, урахувавши поради ввічливості.

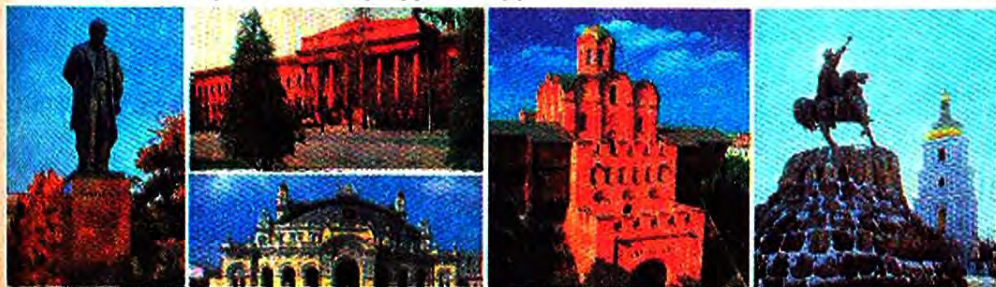

На уроці географії вчитель розповідає про клімат Англії, про те, які в Лондоні бувають густі тумани. Викликає до карти учня, щоб показав, де Лондон. Учень довго шукає.

- Ну, що там трапилось? Не знаєш, де Лондон?
- Лондон саме в тумані, тому я його не бачу...

537. Складіть діалоги за серіями малюнків.

1. На канікулах ваш клас збирається до Києва. Ви обговорюєте з товаришами, учителем маршрут екскурсії.

2. Ви з товаришем обговорюєте комікс із гумористичного журналу.

3. Велика перерва у вашій школі триває двадцять хвилин. За цей час можна встигнути чимало. Використовуючи підписи під малюнками, а також фантазуючи, обговоріть із друзями, що можна встигнути за цей час.

Підросли на 0,004 міліметра,
але тільки якщо їсте на сніданок
вівсяну кашу з яблуками і сиром.

Надоїти 24 літри
молока,
звичайно,
якщо корова
дозволить.

Прочитати
1428 слів
з улюбленої
книжки.

МОЖНА

Проїхати 339,8 кілометра на
реактивному автомобілі
по поверхні висохлого
соляного озера.

Надрукувати
4600 символів,
якщо ти в цьому
професіонал.

§ 59. Текст, його основні ознаки та структурні особливості (повторення)

Текст — розгорнуте висловлювання на певну тему.

Ознаки тексту: зв'язність, завершеність, основна думка.

Основна думка тексту — головне, що автор хоче нам сказати.

Тема — те, про що розповідається в тексті.

Мікротема — тема окремої частини тексту; як правило, мікротема збігається з назвою пункту плану тексту.

Тематичне речення — речення, що передає основну думку мікротеми.

538.

Прочитайте текст. Визначте тему й мікротеми тексту. Випишіть тематичні речення.

НОВОРІЧНА ЛИСТІВКА

Я довго никав по кіосках та поштамтах у пошуках всього тільки однієї новорічної листівки. Здавалось би, скільки там того діла — знайти у великому місті потрібну мені листівку? Але побачив я десятки найрізноманітніших, і жодна чомусь не припадала мені до душі. Нарешті вибрав, написав привітання і послав додому батькам.

Майже одночасно зі мною в іншому місті на ту ж саму адресу вкинув листівку в поштову скриньку мій брат.

Згодом, приїхавши додому, я відразу помітив пришилені до стіни дві однаковісіньких листівки. Одна з них була від мене, друга — від брата.

А ми ж надсилали їх із різних міст. І ми ж обидва мали із чого вибирати (С. Павленко).

Структурні особливості тексту — це наявність зачину, основної частини і кінцівки.

Зачин — повідомлення про тему («дане»).

Основна частина — розгортання теми («нове»).

Кінцівка — узагальнення про «дане» і «нове».

Зв'язок речень характеризує структурні особливості тексту.

Зв'язок речень у тексті

539.

1. Спійшіть текст.

Видатним українським археологом був Вікентій Хвойка. Він зробив такі відкриття в історичній науці, які не втратили свого значення й донині. Світову славу археологові принесло відкриття пам'яток трипільської культури.

Звідки саме вийшла ця культура, історики сперечаються й донині. Одні вважають, що трипільці — це місцеві племена хліборобів та скотарів Наддніпрянщини і Надністрянщини. Інші стверджують, що трипільці прийшли до нас із Молдови чи Балкан. Треті доводять, що носії трипільської культури — кілька різних народів.

2. У якому абзаці послідовний зв'язок речень, а у якому — паралельний?

540.

1. Прочитайте текст. Виділіть у ньому зачи, основну частину і кінецьку.

БАБУСЯ

Робити уроки — не найприємніше у світі заняття. Це вам будь-який школяр скаже. А от п'ятикласниці Наталі подобається. Особливо коли готувати разом із бабусею.

О, бабуся в неї велика людина. «Якби не бабуся, — не раз казала з гордістю старша Наталиня сестричка, — не кіпчила б я школи тільки на "відмінно"». Наталя теж славно вчиться. І знову ж таки: а якби не бабуся? Тато з мамою щодня на роботі — де від них допомоги сподіватися? Бабуся ж весь час удома. Ні, задачок вона замість онуки не розв'язує. Але вірш там чи правило як без бабусі вивчити? **Наталя розказує, а бабуся з підручником перевіряє.**

А що вона давненько вже недобачас, що всі літери в книжці для неї в одну смужку зливаються, — для чого те онуці знати? Кому від того легше стане?

«Я ще в другому класі багато про що догадалася, — написала Наталя в шкільному творі «Дорога моя людина». — Ну, й що? **Всі мої відмінні оцінки все одно бабусині.** Найкраща, найдорожча вона в мене...» (За С. Павленком).

2. Спишіть виділені речення. Обґрунтуйте, що виділені речення належать до тематичних.

3. Дайте відповіді на запитання.

- Чому Наталя любить робити уроки?
- Як бабуся допомагає Наталі готувати уроки?
- Чому бабуся «найкраща, найдорожча людина» для онуки?
- Як ви оцінюєте поведінку бабусі й онуки?

§ 60. Повторення теми «Типи висловлювання (мовлення)».

Поєднання в одному тексті різних типів висловлювання

Розповідь — це повідомлення про події, які мають свій початок, час тривання і кінець.

Опис — це висловлювання про ознаки, властивості предмета, явища.

Роздум — це висловлювання, у якому називаються причини, наслідки дій.

У текстах розповідь доповнюється описом, роздумом.

541. 1. Прочитайте текст. До якого типу висловлювання він належить? Обґрунтуйте відповідь.

НА ПТАШИНОМУ ВОКЗАЛІ

Я не впізнавав поля. Скільки ж це ми не бачилися? Два тижні? А так. Якись два тижні, а змін... Здається, ніколи це досі не мав перед очима так багато знайомого і незнайомого птаства, як тепер. **Мовби на великому пташиному вокзалі опишися.**

Пролітали наді мною журавлі-веселики. Прямо на озимині перепочивали чайки. Чорними хмарами здіймалися в небо граки. Мало не з-під ніг вистрибували посміюшки. Перемовлялися між собою на придорожніх черешнях сороки. А згори лилися й лилися на мене весняними струмочками жайворонкові співі...

Усе те птаство ніби й не боялося мене, раділо на всі голоси, навперебій оповідало щось...

Я розумів майже все. Бо теж того дня трішечки був птахом (С. Павленко).

2. Спишіть виділені речення. Яким видом зв'язку поєднані вони в тексті?

542. Спишіть текст. Які типи висловлювання поєднуються в ньому?

ЛІТНІ НОЧІ

Які чудові літні ночі в степу! Із-за Сули величаво виринає ясний місяць і заливає степ і дуги тихим, ніжним саявом. Повітря стає чистішим, виразніше чується кожний шелест, кожний звук. Ось крикнула чайка, підпадьомкнув перелел, забряжчала вуздечкою коняка, пробігла шляхом машина, дзенькнула чимось металевим, і в ту ж мить урвався звук, затих; в'язка тиша степу поглинула його (За Г. Тютюнником).

543. Прочитайте текст. Обґрунтуйте тип висловлювання і тип зв'язку речень між собою.

Подяка блаженному Богові за те, що потрібне зробив нетрудним, а трудне – непотрібним.

Немає солодшого й потрібнішого для людини, як щастя; нема ж і нічого легшого. Подяка блаженному Богові: Царство Боже всередині нас. Щастя в серці, серце в любові, любов же у законі вічності. Це безперервна ясна погода й сонце, що не заходить, що просвічує пітьму сердечної безодні (Г. Сковорода).

544. 1. Прочитайте текст. Обґрунтуйте тип висловлювання і тип зв'язку речень між собою.

ДИТИНСТВО ІВАНА КОТЛЯРЕВСЬКОГО

– Сину, де ти?

Це – мати. Як не гарно на крутоярах, але час вже й додому. А коли б можна, сидів би тут цілісінкый день і дивився, як пливе за монастирською дзвіницею біла хмара і, мов корабель, трілоче вітрилами на вранішньому сонці.

— Де ж ти? — почулося зовсім олизько, майже поруч.

Визирнув із-за куща; мати наближалась. Висока, чорні коси на голові — короною, рукава сорочки широкі, і руки в них здаються зовсім маленькими, як у сусідської Оксани.

— А я ось!

Не ляла, що загулявся.

— Ходи снідати. Батько чекає.

Батько, певно, щойно повернувся з магістрату.

— Нагулявся?

— Трошки.

— А ноги де подряпав?

— Бігав з Жучком... за минулим літом — і спіткнувся... Та... мені й не боляче зовсім.

— За чим бігав?

— За минулим літом.

— Де ж ти бачив літо таке? — посміхнувся батько у вуса, ще чорні, з легкою, мов павутиння, сивиною.

— На крутоярах... То метелик такий — синій, а крильця червоні. Дяк один казав, що й не метелик то, а літо минуле. Якби не впав — наздогнав би.

— Дивись під ноги частіше, а то недовго і вниз, з гори зірватися, де вже тоді літо наздогнати та ще й минуле? Ще не так подряпаєшся. Іди поки що вмийся та й до столу. Снідати час.

Івась хоче щось сказати, але стримується. В кого він? У діда? Той був суворий, мовчазний, не одразу відкривався. Скоріше в матір — задумливий мрійник, то мовчазний надміру, а то розбалакається — не спиниш, де що бачив, чув — розповідь, новиною поділитися, душу навстіж розкриє, пічого не втаїть (За Б. Левітим).

Довідка: *крутояр* — глибокий яр, балка з крутими схилами.

2. Дайте відповіді на запитання.

— Про які риси характеру малого Івася розповідається в тексті?

— Яка основна думка тексту?

— До якого стилю належить текст?

— Чи можна стверджувати, що цей текст — розповідь?

— Знайдіть елементи опису зовнішності персонажів.

— Як Івась наздоганяв минуле літо?

— Із чим порівнюється хмара?

— Із чим порівнюється сивица на вусах Івасевого батька?

— Що означає вислів «Душу навстіж розкриває»?

3. Відтворіть діалог Івася та його батька.

— Звідки в тебе, Петрусю, гуля на лобі? — стурбовано запитує мама.

— Ми працювали сьогодні в шкільній теплиці, і я впав, — пояснює син.

— Як це в тебе вийшло?

— Та сперся на лопату й задрімав...

§ 61. Мовні стилі (повторення).

Мовні жанри офіційно-ділового стилю: план роботи, оголошення

У різних ситуаціях спілкування використовуються різні мовні стилі. **Мовний стиль** — це вибір слів, словосполучень, речень залежно від умов спілкування.

Наприклад, невимушена розмова з рідними, друзями належить до **розмовного стилю**, а оповідання — до **художнього**.

Відповідь на уроці за темою, висвітленою в підручнику, — це приклад **наукового стилю**.

Виступи в засобах масової інформації, на мітингах належать до **публіцистичного стилю**.

Готуючи документ (заяву, автобіографію, довідку), ви використовуєте **офіційно-діловий стиль**.

545.

Прочитайте текст. До якого стилю він належить? Обґрунтуйте відповідь.

Слово «план» — багатозначне. Одне значення знайоме вам давно. Працюючи з текстом на уроках літератури, ви склали плани переказування творів, характеристики образів. Це допомагало вам запам'ятати сюжет. Якщо потрібно було писати твір, найперше, що ви робили, — це склали план.

У п'ятому класі за планом ви готували усну відповідь. А проаналізувати відповідь товариша допомагав вам інший план, наприклад такий:

- 1) Як розкрито тему? (Повно, не досить повно, частково.)
- 2) Чи послідовно викладено матеріал?
- 3) Чи вдало зроблено вступ і висновки?
- 4) Чи вдало дібрані приклади?
- 5) Загальна оцінка відповіді.

З іншим значенням використовують слово «план» в офіційно-діловому стилі.

План в офіційно-діловому стилі — це документ, який визначає точний перелік запланованих робіт чи заходів, їх послідовність, обсяг і терміни проведення, називає виконавців.

План записується у вигляді таблиці. Кожний пункт плану складається з таких частин:

- порядковий номер;
- зміст роботи чи заходу;
- термін виконання;
- відповідальні за виконання;
- відмітка про виконання;
- примітки.

За терміном виконання плани поділяються на перспективні (на кілька років), річні, піврічні (семестрові), місячні, тижневі, щоденні.

План
проведення екскурсій у 6-А класі ЗОШ № 102 м. Києва
на II семестр 2006/07 навчального року

№ п/п	Дата проведення	Назва екскурсії	Відповідальний за виконання	Відмітка про виконання	Примітки
1.	27.01	Зимова симфонія Маріїнського парку	Ромко П. Я.		Особливу увагу звернути на зимові краєвиди Лівобережжя
2.	14.02	Зустріч із поетом (відвідування музею-квартири П. Г. Тичини)	Мигаль Л. Г.		
3.	24–30.03	Кам'янець-Подільський – перехрестя культур	Мітченко В. С.		Уточнити кількість охочих і за 15 днів замовити квитки
4.	28.04	Зелена феєрія ботанічного саду	Нечинорепко О. О.		
5.	26–27.05	Тасмичні стежки Софіївки (Умань)	Прокопчук О. В.		

2. Яка екскурсія з поданих у плані вам найбільше сподобалась? Які примітки можна записати у вільні комірки таблиці?

Складіть власний план (на вибір): а) роботи гуртка, який ви відвідуєте; б) підготовки до змагання; в) проведення канікул.

Використовуючи подані слова і словосполучення, складіть власний розпорядок дня.

Обід, виконання домашнього завдання, вечеря, прибирання, ранкова гігієна, прогулянка із собакою, сніданок, перегляд фільму, читання, ранкова зарядка, навчання в школі, відвідування гуртка або спортивної секції, заняття в художній (музичній) школі.

Оголошення — це повідомлення, у якому подається інформація про певний захід (офіційний, культурний, побутовий тощо).

За змістом оголошення бувають двох типів:

- про майбутню подію;
- про потребу в послугах або їх надання.

За формою оголошення бувають: писані, мальовані, друківані в газетах, журналах, на окремих аркушах, наприклад, афіші, що рекламують концерт, фільм, виставу тощо.

Оголошення бувають як від окремих організацій, підприємств, так і від приватних осіб.

549.

Розгляньте малюнок. Чи всі оголошення на ньому належать до одного типу? Прочитайте текст. Складіть власні оголошення про надання послуг. Запишіть найцікавіші з них (3-4 зразки).

550.

Прочитайте оголошення. До якого типу воно належить?

Оголошення

Ласкаво запрошуємо всіх на свято «Народні обряди осені», яке відбудеться 14 жовтня, у суботу, о 17-й годині в актовому залі школи.

Свято завершиться Осіннім балом.

Рада старшокласників

У стародавньому Єгипті, пізніше в Греції на дверях будинків висували повідомлення про надавані послуги. Це були перші письмові оголошення.

551.

Складіть два оголошення про майбутню подію (проведення екскурсії до історичного музею, відвідання концерту відомого співака тощо).

552.

Подайте інформацію до шкільного інформаційного центру про ярмарок-продаж підручників.

553.

Складіть оголошення, використовуючи такий вислів: «віддам у надійні руки».

554.

Складіть гумористичне оголошення, яке починається словами «хто загубив...».

§ 62. Устний докладний переказ художнього тексту розповідного характеру з елементами опису приміщення

Як підготуватися до переказу тексту

1. Уважно прослухайте або прочитайте текст.
2. Визначте тему й основну думку тексту.
3. Поясніть, чому текст має саме таку назву.
4. Визначте мікротеми тексту.
5. Запишіть тематичні речення, кожне з яких буде пунктом плану.

555. 1. Прочитайте текст. Які історизми використовує П. Куліш, описуючи світлицю заможного козака?

Світлиця в Череваня була така ж, як і тепер бувас в якого заможного козака. Сволок гарний, дубовий, штучно покарбований, і слова із Святого письма вирізані. І лавки були хороші, липові, із спинками, та ще й килимцями позастилані. І стіл, і божник із шитим рушником округи, і все так було, як і тепер по добрих людях ведеться. Кругом стін полиці, а на тих полицях срібні, золоті й кристалеві кубки, коновки, пляшки, таці і всяка посудина. Іще ж по стінах висять шаблі, пицалі під сріблом, старосвітні сагайдаки татарські, шиті золотом ронди, німецькі гаркебузи, сталеві сорочки (*За П. Кулішем*).

Довідка: *сволок* — балка, яка підтримує стелю в хаті; *сагайдак* — футляр для стріл; *коновка* — високий, звужений угорі кухоль; *гаркебуз* — старовинна гнотова рушниця, що заряджається з дула; *ронди* — кінська збруя; *пицаль* — старовинна рушниця.

2. Дайте відповіді на запитання.

- Які були лавки у світлиці Череваня?
- Що стояло на полицях уздовж стін?
- Що висіло по стінах світлиці?
- На що звертає увагу автор, описуючи світлицю заможного козака?

Опис приміщення — це інформація про призначення, загальний вигляд, облаштування, тобто наявність речей у приміщенні.

Науковий опис приміщення містить детальну характеристику приміщення з переліком предметів та їх призначення.

Художній опис приміщення передає враження від інтер'єру, спостереження про зв'язок між облаштуванням приміщення та вдачею, уподобаннями господаря.

556. 1. Прочитайте текст. Визначте, до якого стилю він належить.

КІМНАТА ДЛЯ ПІДЛІТКА

Кімнату для юнака вибирають так, щоб вікна виходили на південь. Тоді природнє світло впродовж дня заповнює приміщення. Від прямих сонячних променів кімнату захищають жалюзі.

Дизайнери радять оформляти приміщення в сонячно-жовтій і коричневій гамі. Такі кольори налаштовують на робочий настрій і сприяють підвищенню продуктивності.

Усе в кімнаті (меблі, освітлення, техніка) має забезпечувати різнобічний розвиток, цікаві заняття молодшого члена сім'ї.

Біля вікна – місце для роботи: комп'ютер, полочка для дисків, принтер. Ліворуч на столі – лампа. Монітор комп'ютера розташований на безпечній для зору відстані. Крісло – зручне, бажано з бильцями. Поряд зі столом – стелаж-бібліотечка з підручниками.

Бажано, щоб у кімнаті був спортивний куточок (шведська стінка, турнік, кільця). Це місце для ранкової гімнастики та перепочинку під час роботи за столом.

Праворуч біля стіни – м'яке крісло, а навпроти нього – телевізор.

Загальний вигляд кімнати доповнюють вдало дібрана картина на стіні, а також квіти на підвіконні.

2. Що ви можете додати до переліку необхідних речей у кімнаті для підлітка? Запишіть назви цих предметів.

557.

1. Простежте, як у науковому описі приміщення («Кімната для підлітка») використовуються слова *стоять*, *розміщено*, *є*, *розташовано*, замість яких часто вживається знак тире.
2. З тексту «Кімната для підлітка» випишіть речення, у яких ужито знак тире. Замість яких пропущених слів використано в описі цей знак?

558.

1. Складіть план тексту «Кімната для підлітка».
2. За складеним планом підготуйте усний докладний переказ наведеного тексту в науковому стилі.

Давньогрецький філософ Діоген задовольнявся у житті незначним. Сам жив дуже просто. Будь-яке місце йому годилося і для їжі, і для сну, і для бесіди. Уночі він спав у глиняній бочці, або точніше, у глиняній хижці, яку афіняни, глузуючи, називали бочкою.

Розповідають про зустріч Діогена зі славетним Александром Македонським. Полководець запитав мудреця, чи не потрібно йому чого-небудь — він хотів задовольнити будь-яке бажання філософа. На це Діоген гордо відповів: «Не затуляй мені сонце!»

559.

1. Прослухайте уривок із повісті В. Близнеця «Женя і Сипько». Обґрунтуйте належність його до художнього тексту розповідного характеру.

З Беном Женя познайомилась давно, чи не з дитячих колясок. А вдома у нього побувала пізніше, коли вони разом ходили до школи. Вже не пригадує, по що її послала мати до Куцолобів. Здається, позичити ключа, щоб закривати консервні банки. Не без деякого страху вона відправилась у сусідній будинок. Уже парадні двері свідчили, що тут проживає войовник-мілітарист: скло вибите, фанера порізана, стіни повідранувані до рудої цегли. Скрізь грізні написи: «Хальт!», «Шкура, начувайся!».

Женя злякалася цих написів. А попереду було страшніше. Бенові двері — паче вхід у печеру розбійників. Чорний дерматин хтось порубав, здавалося, шаблею чи прострочив з кулемета — із дірочок виглядала біла скловата. Вгорі намальовано череп з кістками.

Женя оглянула двері, тоді наважилась подзвонити. Але дзвінка не було, теліпався на провідку тільки потрошений ковпачок. Дівчина обережно смикнула за провід і ойкнула: ударив струм! Так і липигонуло їй в руку!

Як же до них зайти?

2. Дайте відповіді на запитання.

- Що налякало Женю в парадному приміщенні?
- Як сприйняла дівчинка вигляд Бенових дверей?
- Про які риси характеру Бена свідчить вигляд вхідних дверей у його квартирі?
- Чи доводиться вам бувати в таких парадних, які описав В. Близнець?
- Чим можна пояснити недбале, хизацьке ставлення до облаштування парадних, ліфтів, сходів?

560. 1. Поясніть значення слів *зламати*, *знищити*, *позівечити*, *поскручувати*, *зруйнувати*, *потрощити*.

2. Чи всі наведені слова є синонімами? Обґрунтуйте відповідь.

561. 1. Складіть план уривку з повісті В. Близнеця «Женя і Силько».

2. За складеним планом підготуйте усний докладний переказ наведеного тексту в художньому стилі.

§ 63. Усний докладний переказ художнього тексту розповідного характеру з елементами опису природи

Кілька речень, об'єднаних спільною темою, становлять **текст**.

Текст, у якому образно змальовано предмети, події, належить до **художніх текстів**.

Для створення художнього тексту використовуються різні типи висловлювань — розповідь, опис, роздум.

До розповіді ставимо питання: *що відбулося?*

До опису ставимо питання: *який?*

До роздуму ставимо питання: *чому?*

562. 1. Спішіть текст. До виділених слів доберіть синоніми.

Жовтень... Ще недавно горобина зеленіла різьбленим листям, із-поміж якого **зоріли** кетяги червоних ягід. За якийсь день-другий спалене нічними й ранковими заморозками листя геть облетіло, і горобина роздяглася наголо. І на безмежному гіллі яскраво **спалахнуло** безліч кетягів.

Кожна ягідка горіла твердим кораловим світлом. Горобина, прикрашена цими барвистими гірляндами, прибрала святкового вигляду (За Є. Гуцалом).

2. Чому письменник називає червоні ягоди горобини *барвистими природними гірляндами*?

563.

Попрацюйте з товаришем. Пригадайте кольори й запахи осені. Хто з вас спостережливіший? У кого словничок назв кольорів і запахів повніший?

564.

1. Прочитайте текст. Визначте типи висловлювання з ознаками розповіді й опису природи. Обґрунтуйте, що це художній текст розповідного характеру з елементами опису природи.

Омелян Трохимович Глек лише вчора повернувся з лікарні в рідне село, а вже сьогодні, перед полуднем, вибрався походити по Закришичю. Спершу по своїй вулиці пройшов, пильно приглядаючись до кожної хати, до кожного, здається, дерева, з кожною людиною вітаючись. Далі з вулиці звернув на дорогу, що вела до школи. Через містечок, настелений через болото, йде Омелян Трохимович Глек, а болото вже зеленіє, цвіте, сяє блакитною водою. А гайок за болотом стоїть дзвінкий та щасливий у першому пухнастому листячку, й воно аж просвічується, аж іскриться, мов янтар живий (За Є. Гуцалом).

2. Дайте відповіді на запитання.

- Як можна охарактеризувати настрій людини, яка вперше після лікарні вийшла на вулицю?
- Про яку пору року йдеться в тексті?
- Чому Омелян Трохимович пильно приглядається до кожної хати, до кожного дерева?
- Чим вразило Омеляна Трохимовича болото?
- Якими засобами змальовує письменник перше листячко на деревах?
- Чому гайок названо дзвінким, а янтар — живим?
- Що ви можете пригадати про ліс, дерева навесні?

3. Випишіть із наведеного тексту висловлювання — опис природи.

565.

Складіть і запишіть власний текст (5–7 речень), використовуючи словосполучення: *гострокрилі ластівки, барвистий килим, терпкий запах тополь, ніжне зелене листя, пухнасті котикси, жовті взрбові пагопи, прозоре повітря*.

Липень... Маківка літа... Які назви найтеплішого місяця року ви знаєте? Його цілком справедливо ще називають *косень*, бо саме косять медові, соковиті трави. Худоба в цей час розкошує на пасовиськах, звідси й назва — *пасень*. А коли в липні задощить, то з небесної комори виливається місячна норма опадів за лічені години. Тому липень часом називали *дощовик*.

Липень — пора цвітіння запашної липи. Співзвучні українській назві білоруська — *ліпень*, чеська — *ліпен*, польська — *ліпец*, словацька — *ліпан*.

566. 1. Прочитайте уривок із повісті О. Довженка «Зачарована Десна». Визначте в ньому типи висловлювань.

Збирались ми на косовицю завжди довго. Уже, було, сонце зійде, а ми ще збираємось.

Усе взяли: картоплю, цибулю, огірки, хліб, казан, велику дерев'яну миску, волок, рядно, косарський прилад, граблі, — все вже на возі.

Я лежу на возі. Навколо, спинами до мене, дід і батько з косарями. Мене везуть у царство трав, річок і таємничих озер. Віз наш увесь дерев'яний: дід і прадід були чумаками, а чумаки не любили заліза, бо воно, казали, притягає грім.

По дорозі косарі гомоніли про різне, злазили з воза перед калюжами й на гору, потім сідали, і я знову бачив навколо себе їх велетенські спини, а над спинами і косами, які вони тримали в руках, як воїни зброю, у високому темному небі світили мені зорі й молодик.

Прокидаюсь я на березі Десни під дубом. Сонце високо, косарі далеко, коси дзвенять, коні пасуться. Пахне в'ялою травою, квітами. А на Десні краса! Лози, висип, кручі, ліс — все блищить і сяє на сонці.

Отак я радію днів два або три, аж поки не скосять траву.

Ми з батьком поставили перемети в Десні і пливемо до куреня в душолюбці на палець од води. Вода тиха, небо зоряне, і так мені хороше плисти за водою, так легко, немов я не пливу, а лину в синьому просторі.

2. Дайте назву прочитаному уривкові. Які явища природи і в якій час доби описує автор? Випишіть висловлювання — описи природи.
3. Поясніть, до якого типу висловлювання належать речення: *А на Десні краса! Лози, висип, кручі, ліс — все блищить і сяє на сонці.*
4. Складіть і запишіть план тексту.

567. Підготуйте усний докладний переказ уривка з повісті О. Довженка «Зачарована Десна», використовуючи подані слова й словосполучення.

Косовиця, косарі, молодик, високе темне небо, небо зоряне, синій простір, царство трав, річок, в'яла трава.

§ 64. Усний вибірковий переказ тексту наукового стилю

Усний переказ відрізняється від письмового довільною формою викладу матеріалу. Йому властиві короткі речення, можливі повтори слів, уточнювальні вислови. В усному переказі виявляються особливості індивідуального висловлювання мовця.

Підготувати вибірковий переказ тексту — це детально переказати одну частину (мікротему) тексту.

Науковий стиль передбачає виклад інформації з використанням термінів. У наукових текстах містяться пояснення явищ, подій.

1. Прочитайте текст. Визначте тему. До якого стилю належить текст? Обґрунтуйте відповідь.

КАРПАТИ

На крайньому заході України височать мальовничі гори Карпати. За одним гірським хребтом підіймається другий, за другим – третій...

Смарагдові гірські пасма, обрамляють вони західні кордони України. Мало в Карпатах стрімких скель, глибоких урвищ. Пологі схили гір поросли темно-зеленими дубами, білокорими березами, сизими смереками, могутніми буками.

На сонячних галявинах тут вишасаються олені, козулі. Ласують жолудями дикі кабани. На них полюють вовки, ведмеді... У гірських потоках ловлять рибу видри. Вигріваються на сонці верткі ящірки, блискучі мідянки, строкаті полози, гадюки. У кронах дерев токують глухарі, червоноброві тетереви, метушаться пістряві рябчики.

А високо в небі ширяють ширококрилі беркути, шуліки...

Є у Карпатах тварини і птахи, які живуть тільки тут або трапляються дуже рідко. Усіх їх занесено до Червоної книги України.

Червоний колір – колір небезпеки, тривоги, застереження. Червона обкладинка книги – неначе сигнал тривоги. Вона закликає людство зберегти, захистити тварин, яких залишилося на Землі дуже мало і їм загрожує зникнення.

У густих чагарниках переховуються лісові коті, що дуже схожі на своїх швейцарських смугасто-сірих братів. Лісовий кіт трошки більший за швейцарського і має на вухах маленькі китиці.

На болотах зрідка можна побачити чорного делеку з яскраво-червоними ногами і червоним дзьобом. А у прозорих водоймищах живуть строкаті тритони з яскраво-оранжевим черевцем, яких часто називають водяними ящірками. І не дивно. На суші відрізнити їх від ящірок може хіба що фахівець. Та, на відміну від ящірок, тритони хоч і дихають легенями, більшу частину свого життя проводять у воді і розмножуються ікром.

Вище карпатських лісів розкинулися соковиті альпійські луки, які звуться тут полонинами. Прозоре гірське повітря і свіжа густа трава не забруднені ані пилом, ані димом. Безліч квітів, а поряд в улоговинах аж до середини літа сиплють сніги (*За В. Уткіним*).

2. Дайте відповіді на запитання.

- Де височать мальовничі гори Карпати?
- Які дерева ростуть на пологіх схилах гір?
- Хто пасеться на сонячних галявинах?
- Де живуть видри?
- Які птахи ширяють у небі?
- Хто ховається в чагарниках?
- Як інакше називаються альпійські луки?

3. Назвіть тематичні речення в тексті «Карпати».

1. З'ясуйте за словником лексичне значення слів *ліс, галявина, бір, чагарник, полонина*.

2. З наведеними словами складіть і запишіть речення.

570. Доберіть антоніми до слів: *пологий (схил), захищати, густий (про траву), підійматися.*

571. Запишіть назви тварин, птахів, які живуть у Карпатах і занесені до Червоної книги України.

572. 1. Запишіть словосполучення.

Мальовничі гори, західні кордони України, пологі схили, солячні галявини, гірські потоки, заносити до Червоної книги України, лісові коти, чорний делека, водяна ящірка, альпійські луки.

2. Підготуйте усний вибірковий переказ «Карпати», використовуючи записані словосполучення.

Загадки

1. Узимку спить, літом бринить, понад квітками літає, солодку росу збирає.

2. Коло вуха завірюха, а у вусі ярмарок.

3. Чашка в чашку, злившись дном, висять боком із медком.

4. Сімсот солов'ят на одній подушці сидять.

573. 1. Прочитайте текст. Обґрунтуйте належність його до наукового стилю. Складіть план цього тексту.

БДЖОЛА

Уся діяльність бджоли пов'язана зі здатністю швидко літати. Для цього природа наділила її добре розвинутими крилами.

Швидкість польоту бджоли — до 60 кілометрів на годину, а з вантажем — близько 25 кілометрів. Віддаль від гнізда — 5–6 кілометрів, проте найпродуктивніший політ за нектаром і шилком — 3 кілометри.

Гострий зір бджоли допомагає знаходити місця, де квітнуть рослини. Оскільки бджола сприймає ультрафіолетовий спектр, якого не бачить людина, вона розпізнає всю кольорову гаму квітів. Бджола має п'ятеро очей — двоє великих складних і троє простих. Разом вони створюють цілісну картину поля, лісу, луків, реагують на різне освітлення.

Бджоли відчувають пайменні запахи. Їхні вусики з численними волосками мікроскопічної структури виконують роль антен і локаторів, що приймають сигнали від рослин, а також від інших бджіл. Бджоли визначають температуру й вологість повітря. За добу наперед вони відчувають погоду, тому повертаються у вулик до дощу.

Нещодавно бджоларі розкрили сигнальне значення й біологічний зміст бджолиних танців. Виявляється, бджола танцем передає іншим бджолам інформацію про місце медозбору, відстань до нього. Якби бджоли не володіли такою інформацією, вони не змогли б запастися харчем за період коротких медозборів.

2. Підготуйте вибірковий переказ за складеним планом.

§ 65. Письмовий докладний переказ художнього тексту розповідного характеру з елементами опису приміщення

1. Що таке тема, мікротема?
2. Що називається тематичними реченнями і тематичними словами?

574. 1. Прочитайте і запам'ятайте слова, які можна використати в описі приміщення.

Полочка для взуття, вішалка, дзеркало, стелажі, книжкові шафи, книжкові полиці, диван, крісло, диван-ліжка, софа, телевізор, сервант, меблева стінка, люстра, абажур, бра, світильник, настільна лампа, письмовий стіл, комп'ютерний стіл, журнальний столик, шафа для одягу, канапа, шафа-купе, гірка, тумби, комод, грюмо, трельяж, стілець, табурет, мийка, електроплита, газова плита, мікрохвильова піч, холодильник, гостер, електрокавоварка, морозильна камера, шухляда для столових приборів.

Передпокій, хол, вестибюль, коридор, веранда, вітальня, світлиця, велика хата (кімната), дитяча кімната, кабінет, спальня, кухня, гардеробна кімната.

2. Визначте, які слова означають назви предметів інтер'єру, а які — назви приміщень. Запишіть слова за зразком.

Зразок. *Передпокій: полочка для взуття, вішалка, дзеркало...
Вестибюль: вішалка, дзеркало.*

Коли ви слухаєте текст, який вам потрібно докладно переказати, робіть позначки на чернетці. Це можуть бути цифри або тематичні слова, зрозумілі саме для вас. Кожна з позначок указуватиме на послідовність, за якою треба описувати приміщення, предмети, їхні властивості тощо.

575. 1. Прочитайте текст. Обгрунтуйте, до якого стилю і типу висловлювання він належить.

ГОСТИННА ВІТАЛЬНЯ

Щонеділі наша родина збирається в найбільшій кімнаті — вітальні. Усе в ній пристосовано для приємного відпочинку. Посередині — великий круглий стіл, стільці, два крісла. Ліворуч біля вікна — музичний центр і відеомагнітофон. Поряд — полочка для компакт-дисків і відеокасет. Ми любимо слухати музику й дивитися фільми. А програму складаємо по черзі — кожний на власний смак. Сьогодні «музичний черговий» — мама.

Усе, що створює затишок у вітальні, — мамина заслуга. Колір стін гармонує з килимом на підлозі й ошатними шторами. Гості завжди звертають увагу на гарні картини. На підвіконні — ніби справжня оранжерея. Будь-якої пори тут квітнуть азалії, фіалки, лілеї. Ефектно освітлює кімнату люстра із дзеркальних пірамідок. А читати книжку чи журнал, примостившись у кріслі під світильниками, затишно і приємно.

Поки дорослі й старші діти застеляють стіл мережаною скатертиною, розставляють посуд, малеча бавиться на двох диванах, поставлених спинками один до одного. На тому, що стоїть спинкою до вікна, Катруся й Петрик дивляться мультики. На другому дивані — напроти вікна — Люба і Славчик роздивляються фотоальбом.

Наближається час обіду.

2. Дайте відповіді на запитання.

- Де збирається щонеділі родина?
- Які меблі розміщені у вітальні?
- Про яку техніку розповідається в тексті?
- Чим прикрашені стіни вітальні?
- Яке освітлення у кімнаті?
- Як прикрашене вікно?

3. Готуючись до переказування, виділіть тематичні речення і слова. Накресліть у зошиті таблицю і заповніть її.

Тема		
I тематичне речення	II тематичне речення	III тематичне речення
Тематичне слово	Тематичне слово	Тематичне слово

576.

Підготуйте письмовий докладний переказ тексту розповідного характеру з елементами опису приміщення «Гостинна вітальня».

§ 66. Письмовий докладний переказ художнього тексту розповідного характеру з елементами роздуму

577.

1. Прочитайте текст «Черевики». Сформулюйте тему й основну думку твору.

ЧЕРЕВИКИ

Було це восени сорок третього року. Щойно настало наше звільнення від німців, зазнали ми великої радості, але й бідували дуже. Вже земля грудками взялася, зима з-за гори виглядала, мені з перший клас іти, а взувачки — ніякої. Мати напекла ячних пампушок та й каже:

— Понеси на станцію, продай солдатам.

Прийшов я на станцію, заліз у вагон і стою при вході. Не знаю, що казати.

— Продаєш? По чому штука? — запитує мене найближчий солдат, уже немолодий, з рудими вусами.

А я мовчу. Малий, але теж утямив — люди на фронт ідуть, може, їх усіх повбиває завтра, а я з них за пампушки гроші правитиму. Соромно мені стало,

й сльози на очі навернулися. Стою я, переступаю босими ногами, носом шморгаю.

— Я не продаю, так беріть.

Солдат із зусами простягнув руку, взяв одну пампушку, розломив, і дух по вагону пішов. Одкусив він тронки, жує і на мої ноги дивиться. Тоді друга рука потяглася до кошика, третя, а далі пішов кошик по вагону. В цю мить паровозий світлоказ засвітив. Вусатий ухонив десь за спиною кошик, втиснув мені в руки і в спину штовхає:

— Біжи, хлопче, зараз рушаємо.

Йду додому, й чомусь мені все ще соромно, й плакати хочеться. Аж за станцією відчув, що кошик не порожній. Не розібрали солдати всіх пампушок, думаю. Дивлюся, аж там два зошити зелені й чотири олівці. А під зошитами ще щось. Роздивляюся, а воно солдатські черевики. Добрячі, цілі, тільки один трохи більший, а другий — менший, і задники позлизувані.

Ті черевика я носив до шостого класу, міцнішої і теплішої взувачки не пам'ятаю в житті (За Ю. Мушкетиком).

2. Поясніть значення поданих висловів.

Земля грудками взялася, зима з-за гори виглядає, сльози на очі навернулися, дух по вагону пішов.

3. Дайте відповіді на запитання.

— Куди зібрався йти з пампушками герой твору?

— Чому хлопець не зміг продавати пампушки?

— Як солдати подякували хлопцеві?

— Чому пам'ять про солдатські черевика збереглася на все життя?

— Чи зрозумілі вам, сучасним дітям, переживання й почуття хлопчика воєнних часів?

578.

Готуючись до переказування, виділіть мікротеми, тематичні речення. Накресліть у зошиті таблицю і заповніть її.

Тема		
I тематичне речення	II тематичне речення	III тематичне речення
Тематичне слово	Тематичне слово	Тематичне слово

579.

Напишіть докладний переказ художнього тексту розповідного характеру з елементами роздуму.

Сім'я придбала пилосос «Вітерець». Та дуже швидко він зламався.

— Тільки гроші на вітер викинули, — зітхнула бабуся.

— Не на вітер, а на вітерець, — зауважив снук.

§ 67. Письмовий вибірковий переказ художнього тексту розповідного характеру з елементами опису природи

Підготувати вибірковий переказ тексту — це означає детально переказати одну частину (мікротему) тексту.

580

1. Прочитайте текст. Визначте в ньому мікротему.

ЗДІЙСНЕННЯ МРІЇ

Якось мати розповіла хлопчикові про великого італійського мислителя XV ст. Леонардо да Вінчі, про його ідею літального апарата, що вертикально піднімається в повітря. Мрія побудувати таку машину завжди жила в дитячій уяві.

Коли Ігореві Сікорському було одинадцять років, йому приснився сон. Він на летючому кораблі, йде коридором, підлога вібує, як на пароплаві. Сферичні світильники розсіюють приємне голубувате світло, в розкішному салоні столики й зручні крісла. Цей сон був дуже чітким. Його Ігор Сікорський запам'ятав на все життя.

30 червня 1914 року о першій годині тридцять хвилин «Ілля Муромець», пілотований 25-річним Ігорем Сікорським, узяв курс із Петербурга на Київ. Уперше в світі тривав сліпий політ за приладами. Коли літак полегшав від відпрацьованого бензину, Сікорський підняв його на висоту 1100 м. Тут сяяло сонце, картина була дивовижною. Молодий конструктор одягнув пальто і вийшов на крило літака.

Гігантський повітряний корабель плыв серед небесних айсбергів. Ніколи ще Сікорський не бачив такого казкового дива. Коли почали зниження, літак увійшов спочатку в суцільне хмарне молоко, а потім вийшов із-під хмар.

Очам відкрилася неповторна панорама Києва. Місто розкинулося на мальовничих зелених пагорбах. Серед зелені сяяли золоті бані Києво-Печерської лаври, велична Софія, золотoverхий Михайлівський собор. Лівий і правий береги Дніпра з'єднував ланцюговий міст. У сонячному промінні виблискувала срібляста повповода ріка. Вервечкою простягалися зелено-жовті острови. Біля берегів купчилися човни, ніби зграйки птахів.

Внизу пропливали стародавній Поділ з його чітко спланованими вуличками, Хрещатик, Печерські пагорби з потужними кріпосними стінами.

Місто над Дніпром, золоті піски лагідних берегів, зелені килими, що прослалися на лівобережжі, милували око, зачаровували, переповнювали радістю серце авіаконструктора.

2. Дайте відповідь на запитання.

- Коли в І. Сікорського виникла думка побудувати літальний апарат?
- Який сон побачив І. Сікорський, коли йому було одинадцять років?
- Коли вперше у світі випробували сліпий політ за приладами?
- Які зорові картини поставали перед очима І. Сікорського?

581

1. Які абзаци тексту «Здійснення мрії» містять елементи опису природи?
2. Запишіть уривок з описом неба. Про які небесні айсберги йдеться в тексті? Що означає вислів *хмарне молоко*?

582. 1. За текстом «Здійснення мрії» назвіть в описі київської природи словосполучення з якісними і відносними прикметниками. Запишіть їх.
2. Підготуйте вибірковий переказ художнього тексту розповідного характеру з елементами опису природи «Панорама Києва».

§ 68. Письмовий докладний переказ художнього тексту з творчим завданням

Творчі завдання пов'язані з продовженням, зміною тексту, особи, від імені якої ведеться розповідь, з уведенням у текст діалогів, прямої мови тощо.

583. 1. Прочитайте текст. Від якої особи ведеться розповідь? Обґрунтуйте, що текст належить до художнього стилю.

ЛЯЛЬКА

— З малими дітьми кожній матері нелегко. А коли мати ще й учителька? Мені, поправда, гріх на своїх донечок парікати, але теж, бувало, і насердять, і насмішать. От хоч би й сьогодні. То ні світ ні зоря на погах, а це, ну, ніяк не прокидалися вранці. Поки розбуркала обох, поки зібралися, поки в садок дочалупали — ледве до школи встигла. Настроїлася на урок чи ні, як уже й дзвінок. Заходжу в шостий клас — людоньки: те без зошита, те без ручки, те спізнилося... Так мені чогось жаль себе стало, так жаль! Увесь білий світ почорнів для мене.

Та урок є урок, мушу проводити. Відкриваю сумку і враз як розсміюся! Діти здивовано: що сталося? А в мене в сумці — одним-одна лялька, нічого більше! Вчора ввечері — я собі й байдуже — довгенько донечки з моєю вже спакованою сумкою носилися, вранці було не до «ревізії» — тож і прийшла вчителька до школи тільки з лялькою.

Посміялися ми від душі, й від мого поганого настрою ані сліду не лишилося. Потрібні слова явилися мовби самі собою, і урок, задалегідь на провал приречений, минув, уявіть собі, дуже славно. Весь день мені лялька освітила (С. Павленко).

2. Назвіть мікротеми в наведеному тексті.
3. Виберіть речення й слова, характерні для емоційної образної мови. Випишіть емоційно забарвлену лексику.

584. Підготуйте письмовий докладний переказ тексту «Лялька», звертаючи увагу на засоби емоційної розповіді.

585. Продовжіть розповідь «Лялька» в художньому стилі. Дайте відповіді на запитання.

- Про що говорила вчителька своїм донечкам удома?
- Як поводити себе діти?

1. Прочитайте текст. Визначте, чи має він зачин, основну частину, кінцівку?

ЧЕРВОНА ШАПОЧКА

Була собі дівчинка. Вона посила на білявій голівці червоцу шапочку, тому дівчинку так і кликали – Червона Шапочка. Якось магуся каже їй:

– Червона Шапочко, віднеси бабусі пиріжки і вузлик із чистим вбранням.

Стежка до бабусиної хати через ліс бігла. Червона Шапочка нікого в лісі не боялась, наспівувала веселу пісеньку...

Аж гульк – пазустріч Вовк мчить. Лець дихає сірий, виє з переляку:

– Сховай мене, Червона Шапочко, бо за мною Ведмідь женється.

Червона Шапочка й розв'язала вузлик:

– Одягни ось це вбрання, Сірий Вовче!

Тільки-но встиг Вовк натягнути на себе бабусине вбрання, як на стежку Ведмідь вискочив.

– Чи не бачила ти, Червона Шапочко, Вовка, найбільшого шкідника в лісі!

– Ні, – каже Червона Шапочка, – не бачила. Ми з бабусею гуляємо.

– Добрий день, бабусю! – каже Ведмідь. – Чому це у вас такі довгі вуха?

– Від телевізора, любий. Що ж вечорами іще робити?

– А такі довгі руки?

– Від роботи, ведмедуку. По воду ходжу, на базар, по продукти в магазин.

– А чому це у вас, бабусю, такі довгі зуби?

– Та зубний лікар погано протези поставив...

– Вибачайте, бабусю. Старий вже я, сліпнути став...

Тільки-но Ведмідь зник у лісових хащах, як Вовк скинув бабусине вбрання і прохрипів: ... *(За Ю. Ярмашем).*

2. Як, на вашу думку, могли розвиватися події далі? Запишіть можливу кінцівку казки.

§ 69. Основні джерела та систематизація матеріалу для твору.

Складний план готового тексту.

Простий план власного висловлювання

Підготовка до написання твору

Джерела для творчої роботи:

- літературні твори;
- мистецькі твори (живопис, музика тощо);
- спостереження за життєвими ситуаціями та природою (спостерігач, учасник ситуацій).

Авторський задум:

- вибір теми;
- формулювання основної думки;
- вибір заголовка.

Вибір характерних ознак майбутнього твору:

- мовний стиль (науковий, художній, публіцистичний);
- тип висловлювання (опис, роздум, розповідь);
- жанр (оповідання, замітка, повідомлення).

Матеріали для майбутнього твору:

- епіграф;
- цитати з літературних творів і критичних статей;
- прислів'я, афоризми, пов'язані з основною думкою твору.

Простий план власного висловлювання — це послідовний перелік мікротем висловлювання.

Складний план готового тексту — це детальний план змісту твору з розподілом на зачин (вступ), основну частину і кінцівку (висновок), причому основна частина поділяється на підрозділи.

587. 1. Прочитайте текст.

ТВІР

— Сьогодні, діти, — сказала вчителька, — ми напишемо твір «Один день моїх зимових канікул». Та спочатку добре подумайте, який день виявився для вас найцікавішим. Подумали? А зараз розкажіть уголос.

Я подумала. Мені найбільше запам'ятався один вечір. У хаті чомусь не стало світла, і ми з сестричкою вийшли надвір. Стояв дуже сильний мороз. Снігу було небагато, але холодний вітер залюбки ним бавився. Наша киця Мурка згадала своє дитинство й почала теж розважатися. Бігала за сніжинками, підстрибувала, ставала дибки, ніби то були не сніжинки, а якісь пташки чи миші. Ми з сестричкою розвеселились і собі: бігали, голосно кричали і радісно сміялися з нашої киці.

Так я розповідала вчительці. Усі діти розповідали також, а тоді вчителька сказала:

— Ну, пишіть, діти. Тільки пишіть про щось гарне, а не про такі дурниці, що киця дибки ставала або що.

Я почервоніла. Та подумала знов і написала інший твір. Про те, як я вранці встала, зробила зарядку, вимила вуха й шию, почистила зуби, застелила ліжку, поспідала, допомогла мамі, почитала (забула, як оповідання називалося), прогуляла надворі, пообідала, помалювала, повечеряла, знов почистила зуби й лягла спати.

Цього разу в моєму творі все, видно, було вже як треба, і вчителька поставила мені «одинадцять» (За С. Павленком).

2. Поміркуйте, скільки творів об'єднано в цьому тексті?

3. Розгляньте плани всіх творів.

План 1

1. У хаті не стало світла.
2. Ми з сестричкою на прогулянці.
3. Сніг і вітер.

4. Киця Мурка розважається.
5. Нам весело.

План 2

1. Ранкова зарядка і вмивання.
2. Застеляння ліжка.
3. Сніданок.
4. Допомога мамі.
5. Читання.
6. Прогулянка.
7. Обід.
8. Малювання.
9. Вечеря.
10. Сон.

План 3

- I. Завдання вчительки.
- II. Один день зимових канікул.
 1. Незвичайна вечірня прогулянка:
 - а) погасло світло;
 - б) я, сестричка і киця Мурка радіємо спігу.
 2. Твір на «одинадцять»:
 - а) чим був заповнений мій ранок;
 - б) що я робила вдень;
 - в) підготовка до сну.
- III. Гарну оцінку я отримала, але...

588.

Складіть простий план власного висловлювання на тему «Мій день народження».

§ 70. Усний твір-опис приміщення в художньому стилі на основі особистих вражень

Опис приміщення в художньому стилі — це образні висловлювання про облаштування кімнати, а також про смаки, уподобання господарів приміщення.

589.

1. Прочитайте текст. Обґрунтуйте, до якого стилю належить опис приміщення.

Помешкання може багато розказати про своїх господарів. У нашій квартирі є спільна кімната — вітальня, в якій найчастіше збирається вся родина у години відпочинку. Ми читасмо, слухаємо музику, обмінюємося новинами. У вітальні стоять книжкові шафи, підставка для музичного центру, відеомагнітофона, а також зручний м'який куточок. У кожного є тут улюблене місце. І все-таки я найбільше люблю проводити час у кімнаті своєї старшої сестри.

Там завжди сонячно, навіть у хмарний день, коли сонце не заглядає у вікно. А враження це створюють золотисто-жовті стіни, такого ж відтінку жалюзі на вікні, килим на підлозі.

Коли заходиш у кімнату, відразу звертаєш увагу на вишиту картину над ліжком. Моя сестра чудово вишиває, малює. На столі в неї акварельні фарби, великі аркуші паперу. Все має своє місце, своє призначення.

2. Про які предмети обстановування кімнат згадано в тексті? Назвіть їх.
3. Про які риси вдачі, уподобання, смаки господарів кімнат ви довідалися з цього тексту?

590.

1. Підготуйте за малюнком опис кімнати в художньому стилі, використовуючи слова й словосполучення: *комп'ютер, крісло з висскою спинкою, любить читати, карта світу, м'який диван, книжкова шафа.*

2. Розгляньте малюнок. Запишіть слова, за якими можна встановити призначення кімнати.

3. Складіть усний твір-опис приміщення в художньому стилі на основі особистих вражень, використовуючи записані слова.

§ 71. Усний твір-опис природи в художньому стилі на основі особистих вражень

Підготовка до твору

1. Пригадайте свої яскраві враження від спілкування з природою (прогулянка лісом, парком; відпочинок на річці, морі, у горах; перший сніг тощо).
2. Пригадайте особливості художнього стилю.
3. Продумайте початок твору (зачин).
4. Визначте основну думку.
5. Доберіть тематичні слова, побудуйте тематичні речення (план твору).
6. Зверніть увагу на добір епітетів, метафор, порізень.
7. Сформулюйте узагальнення опису.

591

1. Прочитайте текст. Про яку пору року в ньому йдеться?

ПЕРЕД ГРИБНИМИ ДОЩАМИ

Люблю бувати в лісі о цій порі. Ще тут нема грибників, нема паломників на дику природу. Ліс чистий, первісний і незайманий, як первоцвіт. Все тут радує зір: рівні, стрункі берізки, не понівечені любителями березового соку, гіпкі бурштинові сосни, що, мов корабельні щогли, сурмлять у сизу небовиш. Кремезні дубчаки гудуть міцною крислатою кроною.

Де-не-де паде березовий жовтуватий листок. Тремтить шелестка осика. Десь далеко-далеко туркоче горлиця — і луна котиться прохолодно й дунко, мов далекий грім.

На лісовій дорозі, порослій мохом, роса. Вона тут не висихає, бо осінньому сонцю важко пробити товсту крону і добратися до лісової землі. Тут прохолодно і вогко. І вже вчувається, що ось-ось підуть теплі грибні дощі (А. Камінець).

2. Вишифуйте речення з порівняннями.
3. Художник М. Глуценко на основі особистих вражень написав картину «Київська осінь». Складіть усний твір-опис природи в художньому стилі на основі особистих вражень.

592.

1. Розгляньте картину І. Рєпіна «Запорожці пишуть листа турецькому султанові». Прочитайте текст. Визначте і запишіть тему й основну думку розповіді.

ЛИСТ ЗАПОРОЖЦІВ ТУРЕЦЬКОМУ СУЛТАНОВІ

Це було в сімнадцятому столітті. Турецький султан Мухамед, що називав себе «братом сонця й місяця», «царем над царями», написав козакам, щоб вони підкорилися султанові і стали його слугами. Хоробрий лицар Іван Сірко, що був кошовим на Січі, запитав: «Панове запорожці! Яку відповідь дамо султанові?» Під загальний регіт козаків писар писав листа:

«Запорозькі козаки турецькому султанові... Ти, шайтан турецький, проклятого чорта брат і товариш, і самого Люцифера секретар... твого війська ми не боїмось... битимемось із тобою!». Запорожці назвали султана «катором», «кухарем», іншими образливими словами. А закінчили листа так: «Числа не знаємо, бо календаря не маємо, місяць у небі, рік у книзі, а день такий у нас, як і в вас...».

2. Складіть діалог (7-8 реплік) за картиною. Використовуйте подані вислови.

Яскраві кольори; гумор козаків; вираз обличчя; веселий, задумливий настрій; суворий характер; такі різні обличчя; одяг, зброя козаків; образ писаря; «підкидають» слівця, старий кобзар.

593.

1. Прочитайте текст. Визначте характер ситуації спілкування (офіційний, неофіційний, ...).

Дмитро Яворницький — український учений, професор, блискучий історик, етнограф, фольклорист — згадував:

«Це було 1899 року. Я їхав із Москви на південь. Тільки-но я ввійшов у вагон другого класу — аж дивлюся: до вагону входить якийсь старий чоловік з невеличкою парусиновою валізкою, перев'язаною навхрест мотузкою.

Чоловік поклав свою валізу на полицю, а сам сів на лаву, якраз коло мене. Я глянув на нього – і очам не повірив: Лев Миколайович Толстой. Він чи не він?

– Я маю честь бачити Льва Миколайовича Толстого?

– Він і єсть. А ви хто такий?

– Ми з вами маємо спільного друга – художника Іллію Юхимовича Рєпіна.

Лев Миколайович раптом обернувся до мене обличчям, підвів угору свої густі **кошлаті брови** і глянув на мене **пронизливими очима**.

– То ви будете професор Яворницький, з якого Рєпін змалював писаря на картині «Запорожці пишуть листа турецькому султанові»?

– Так, я той писар і є.

– Ніколи не бачив вас, а зразу пізнав, – зрадів Толстой».

2. Як ви розумієте значення виділених словосполучень?

594. Підготуйте оповідання про картину І. Рєпіна за таким детальним плапом:

1. Картина про історію українського козацтва.
2. Образ козацького війська (представники різних народів).
3. Яскравий барвистий одяг.
4. Козацька зброя.
5. Різні пози й характери козаків (веселий, жартівливий, задумливий, серйозний).
6. Вираз очей.
7. Жести козаків.
8. Писар «ловить» кожне слово.
9. Загальний настрій картини – козацька звитяга і життєлюбство.

§ 73. Повідомлення на лінгвістичну тему в науковому стилі

595. 1. Прочитайте текст. Про які слова йдеться в тексті? Де найбільше трапляється запозичених слів?

У медицині, хімії, біології багато слів латинського і грецького походження. Тому для необізнаної людини наукова мова не завжди зрозуміла. Зате фахівці тієї чи іншої галузі знань легко знаходять спільну мову, бо для лікарів, біологів, хіміків латинські й грецькі назви знайомі. Француз не зрозуміє українського слова *сухоти*, але йому добре відома назва *туберкульоз*.

У науковій мові широко вживається слово *аргумент*, є й похідні від нього слова – *аргументувати*, *аргументація*, *аргументований*. *Аргумент* – запозичення з латинської мови, де воно означало «доведення, доказ». Це слово відоме також як математичний термін. Сама форма слова підказує, що воно належить до іноземних запозичень.

Здавня прижилося в українській мові слово *крейда*. Походить воно з латинської мови. У Римській державі застосовували для будівництва білу

глину. Багато цієї глини було на острові Крит, звідти вивозили її як будівельний матеріал на Апеннінський півострів. Римляни називали глину *крета*, а германці — *крайде*.

Від германців прийшло слово *крейда* і до слов'ян (За А. Матвієнко).

2. Підготуйте усний вибірковий переказ паведеного тексту на тему: «Чому науковці одного фаху легко знаходять спільну мову?»

596.

Побудуйте діалог про сучасні запозичення в українській мові. Використовуйте тексти зі шкільних підручників.

Як і завжди, без жодних зусиль шестикласник Петро Вундеркінденко переклав англійську. Цього разу з етажерки до портфеля.

597.

1. Прочитайте текст.

ПОХОДЖЕННЯ СЛОВА КРАСА

Слово *краса* не має надійної етимології. Воно є майже в усіх слов'янських мовах. Дослідники встановлюють, що первісно іменник *краса* означав «оживання природи». Оживання природи пов'язане з весною: «Весна іде, красу несе». Узимку природа ніби вмирає, а весною повертається до життя.

Іменник *краса* етимологічно пов'язаний із дієсловом *кресати* — «висікати вогонь кресалом, добувати іскри, оживляти вогонь».

Дієслово *кресати* могло вживатися не тільки стосовно вогню, а й щодо річки, закутої в лід. Річка теж «оживає» після зимової скутості. Первісне значення дієслова *кресити* добре збережене у старослов'янських словах *воскресати*, *воскреснути*. Характерно, що Воскресіння Христове також припадає на час оживання природи, на весну (За В. Скляренком).

2. Як ви розумієте значення слова *етимологія*?
3. Доберіть спільнокореневі слова до іменника *краса*.
4. Поясніть зміст крилатого вислову Лесі Українки: «Ніяка туга краси перемагати не повища».

§ 74. Письмовий твір-опис приміщення в науковому стилі на основі особистих вражень

Науковий опис приміщення передбачає детальний перелік предметів, розміщених у приміщенні, а також інформацію про їхнє призначення.

Для наукового опису приміщення характерні слова і словосполучення: *розташований, міститься, є, посередині, уздовж стін, звертаємо увагу, уважно оглянувши*.

598. 1. Прочитайте зразок твору-опису приміщення. Обґрунтуйте, що текст належить до наукового стилю.

Відремонтоване приміщення пошти. Білі металопластикові двері зі зручними ручками відчиняються в теплий коридор, за яким світлий і зручний операційний зал. Працівники пошти облаштували свої робочі місця за скляними перегородками.

У приміщенні пошти — п'ять операційних віконець, де можна купити газети, журнали, листівки, замовити телефонну розмову, послати й отримати бандероль, посылку.

Гарне освітлення, чіткі написи допомагають відвідувачам швидко орієнтуватися в операційному залі. Уздовж широкого, на півстіни, вікна розташований стіл, за яким оформляють документи: заповнюють бланки, пишуть адреси. У приміщенні є велика поштова скринька для листів, які звідти виймають тричі на день.

Усі ми, відвідуючи поштове відділення, дякуємо працівникам за злагожену роботу.

2. Виділіть речення, в яких висловлено особисті враження після відвідання приміщення пошти.
3. Назвіть предмети, розміщені в операційному залі пошти. Доповніть опис власними спостереженнями.

599. Напишіть твір-опис приміщення в науковому стилі (шкільного кабінету, шкільної бібліотеки, спортивного залу) на основі особистих вражень.

§ 75. Письмовий твір-опис природи в художньому стилі за картиною

Художній опис передає емоційне, образне сприймання предмета, явища. У художньому описі використовуються метафори, епітети, порівняння.

600. 1. Прочитайте уривок з повісті М. Гоголя «Майська ніч, або Утоплена».

...Чи знаєте ви українську ніч? О, ви не знаєте української ночі! Пригляньтесь до неї: з середини неба дивиться місяць. Безмежне склепіння небесне розійшлося, розширилось ще безмежніше. Горить і дише воно. Земля вся в срібному світлі; а дивне повітря віє і теплом, і прохолодою, і дише млістю, і розливає океан пахощів. Божественна ніч! Чарівлива ніч! Нерухомо, натхненно стали гаї, зиповнені темрявою, і кинули велетенську тінь од себе. Тихі та спокійні ці стави; холод і морок вод їх похмуро оточений темно-зеленими стінами садів. Незаймані гупавини черешень та черемухи боязко простягли своє коріння в студені джерела і шепочуть іноді листям, немов сердячись та гніваючись, коли прекрасний зальотник — нічний вітер, закрившися зненацька,

цілує їх. Увесь ландшафт спить. А вгорі все динь, все чудове, все урочисте. А на душі й безмежно, і дивно, і рої срібних видінь зграйно виникають у її глибині. Божественна ніч! Чарівлива ніч! І раптом усе ожило: і гаї, і стави, і степи. Котиться величний грім українського солов'я, і здається, що й місяць заслухався його посеред неба... Як зачароване, дремає на пагорбі село. Ще біліше, ще краще блищать проти місяця гурти хат; ще сліпучіше вирізуються з темряви низькі їх стіни. Пісні замовкли. Скрізь тихо... (Переклад з російської М. Рильського).

2. Випишіть використані в тексті засоби художнього опису природи. Які з виписаних вами словесних образів надаються для відтворення в живопису?

На ту саму тему пишуть твори, що відрізняються висловленою основною думкою, задумом.

У творі-описі природи за картиною використовуємо вислови *на передньому плані картини, на другому плані картини, кольорова гама, гра світлотіней, зображені деталі.*

601.

1. Розгляньте репродукцію картини С. Васильківського «Козача гора».

2. Дайте відповіді на запитання.

- Що зображено на передньому плані картини?
- Що зображено на другому плані картини?
- Яка кольорова гама переважає на полотні художника?

- Який стан природи передав художник?
- Як зображено воду, дерева, небо?
- За якими ознаками можна дізнатися про час доби, відтворений на картині?
- Який загальний настрій передано на картині?
- Який заголовок найточніше передає враження від пейзажу?

2. Сформулюйте 3-4 основні думки, які можна втілити у творі-описі природи за картиною С. Васильківського.

3. Поміркуйте, чим мають відрізнятися твори-описи за картиною С. Васильківського, які починаються так:

1. Літнє надвечір'я. Тиша на озері.
2. На картині С. Васильківського зображено тишовий український пейзаж.
3. Картина С. Васильківського сповнена ліричного настрою.
4. Коли дивився на картину С. Васильківського, відчуваєш тепле, лагідне проміння вечірнього сонця.

602. Підготуйте твір-опис природи в художньому стилі за картиною С. Васильківського.

§ 76. Письмовий твір-роздум у художньому стилі про вчинки людей на основі власних спостережень і вражень

Серед учинків людей розпізнаємо гарні, благородні, геройські, мужні, шляхетні або нерозумні, погані, непередбачувані, підлі, ганебні.

Розмірковуючи над вчинками людей, треба насамперед уявити ситуацію, події, що відбулися, а також пояснити, чому людина так повелася в конкретній ситуації.

603. 1. Прочитайте. Що вразило вас у поданих епізодах із біографій відомих людей?

* * *

Маленький Тарас пішов за село шукати залізни стовпи, які тримають на собі землю.

Зайшло сонце, стемніло, хлопчика привезли додому чумаки. Допитливість, цікавість – саме це рухало вчинками Тараса.

* * *

Григорій Сковорода відмовився від царських почестей і пішов мандрувати, пізнавати світ. Не надбав він багатств і не прагнув цього, бо був багатий душею. Далекі від нас часи Григорія Сковороди. Чи розуміємо ми внутрішній світ філософа, його прагнення жити в гармонії з самим собою?

2. Які вчинки письменників ви запам'ятали, знайомлячись із їхніми біографіями на уроках літератури?

пригадайте оповідання І. Мухоморова «Зервине» (випр. 211). Напишіть твір-роздум на тему «Беріть так!».

Прочитайте текст. Сформулюйте і запишіть основну думку. Коротко схарактеризуйте вчинок Тимка.

ЛУГОВА ЦАРИЦЯ

Одного разу на повному розгоні Тимко зупинив косу та, кинувши її на землю, присів навпочіпки, обережно й лагідно розгорнув пальцями густий кущик трави: у зеленому затишному храмі, уся переплетена золотими нитями сонця, на високому гінкому стебельці росла лугова цариця — ромашка. Це, мабуть, була найпрекрасніша у світі квіточка: рівна, висока, із сумно нахиленою набік яскраво-жовтою, у білих ніжних прозорих пелюсточках голівкою, ще й зверху прикроплена дрібною, як вістря сталльної голки, росичкою. Тимко знав, що по-народному цю квіточку називають невісточкою, і те, що вона така прекрасна, і те, що її так звати, зачарувало його, і він, присівши, дивився на неї, не зводячи очей, усміхаючись, як до гарченького маляти, і все шепотів: «Невісточка, невісточка», — і йому хотілося доторкнутися до неї хоч пальцем. Але він утримався, щоб не збити з неї росички, не зняти дорогої краси, дарованої природою. Він так і залишив квітку разом із густим кущиком трави в її зеленому храмі та, обережно обкосивши, пішов далі. І раптом озирнувся назад: ромашка тихо кивала йому голівкою.

Він озирався ще кілька разів, і довго вона ще біліла здалеку, дякуючи за той захист і турботу, яку він проявив до неї (*За Г. Тютюнником*).

На одну з поданих тем напишіть твір-роздум у художньому стилі про вчинки людей на основі власних спостережень і вражень.

- Як побачити вчинок.
- Шляхетний вчинок.
- Біла ворона.
- Вчинки підлітків на вулиці.
- Вибухи петард.
- Перемогти себе.
- Думки проти течії.
- Прилюдний учинок і вчинок наодинці.
- Не чини людям так, як не хочеш, щоб чинили тобі.

— Яка звірина найбільше прив'язується до людини? — запитує вчитель.

— Комар, — відповідає Михайлик.

— Мамо, ти обіцяла на цілий день відпустити мене в парк, якщо я отримаю «8».

— Звичайно, обіцяла.

— Тоді можна, я піду на півдня?

Кожний мовний стиль має свої різновиди-жанри. У художньому стилі виділяють жанр оповідання. Це розповідь про життєвий епізод, який привернув увагу оповідача. Звичайні побутові ситуації можуть наштовхнути на роздуми й важливі узагальнення.

607

1. Прочитайте текст.

ВІН І ВОНА

Завжди, тільки-но бачив їх удвох, я відразу світлішав. Бачив же переважно вранці, коли вони, тримаючись за руки, йшли до школи. Він, дужий та високий, ніс її портфелик, а вона коло нього легким метеликом пурхала.

Я вчив тільки його, не знав навіть її імені, але відчував: їм удвох — гарно, вони вдвох — щасливі.

Часом до їхньої двійни приєднувалися хлопці з його класу. Та все одно вона йому не заважала, і її руки він все одно не випускав. Хлопці, видно, до цього вже звикли, бо хоч які на язик гострі, хоч які від сентиментальності далекі, а кпинів ніяких собі не дозволяли. Можливо, теж, як і я, поруч із ними світлішали?..

І вірилося мені: так само він, дужий та високий, ні об чий погляд не спотикаючись, йтиме зі своєю дружиною. Так само йтиме зі своєю донечкою-метеличком.

Брат-десятикласник. І сестричка-першокласниця.

С. Павленко

Довідка: *кпини* — кепкування, насміхання, глузування; *сентиментальність* — ніжність, ніжні почуття.

2. Дайте відповіді на запитання

- Що вразило вас у цьому оповіданні?
- Які роздуми викликає оповідання?

Прислухаймось до порад

1. У творі-оповіданні на основі побаченого важливо назвати одну чи кілька деталей, які зацікавлять читача. Це вступна частина, початок оповідання.

2. Основна частина оповідання — це розповідь про певні події або чийсь дії.

3. У творі-оповіданні варто використовувати коментарі, спогади, пов'язані з описуваними подіями.

4. В оповіданні треба стежити за тим, щоб додаткова інформація не відволікала увагу від основної сюжетної лінії.

5. Кінцівка оповідання містить важливе узагальнення, наштовхує читача на роздуми.

Назва

Окресливши тему оповідання, дайте йому назву.

Вступна частина

Про кого, про що будете писати твір, яку деталь чи які деталі оберете для зачину.

Основна частина

Розповідь про події, що відбувалися, про побачені життєві ситуації.

Кінецька

Які роздуми вишикають у зв'язку з побаченим?

§ 78. Замітка в газету — роздум про вчинки людей

Замітка, або **допис у газету**, — це жанр публіцистичного стилю. **Замітка-інформація** стисло повідомляє про події, вчинки людей, які можуть зацікавити читачів.

609

Прочитайте замітку-інформацію. Обґрунтуйте належність тексту до публіцистичного стилю.

У КНИГУ ГІННЕССА

Сергій Карякін — відомий український шахіст. Він виконав норматив міжнародного гросмейстера у неповних тринадцять років. Його ім'я внесено у світовий рекордний реєстр. Тепер усі юні талановиті шахісти рівнятимуться на українця.

Замітка-роздум розповідає про події або вчинки людей, оцінюючи значення цих вчинків, подій.

У замітці-роздумі на відміну від замітки-інформації автор має висловити своє ставлення до повідомлення або настановувати на роздуми читача.

610

1. Прочитайте текст. Обґрунтуйте, до якого типу висловлювання він належить.

ВИХОВНИЙ МОМЕНТ

Дорослі й діти люблять цей затишний куточок нашого двору. Під густою кроною старої липи на зручних лавках можна посидіти з книжкою, відпочити, спостерігаючи, як діти розважаються у своєму дерев'яному містечку. Яких

тільки характерів не поаачин тут: як по-різному спілкуються між собою діти і батьки з дітьми!

Непрості роздуми викликають сцени з нашою життя, наприклад, коли бачиш стосунки дорослих із малечею. Нещодавно я була свідком такої ситуації. Іду, як завжди, повз дитячий майданчик. Тут мами вчать ходити найменшеньких. Старші не відходять від блискучої гірки. Деякі мами забороняють спускатися з неї, вдаючись до «переконливого» методу — висмикують дитину силою з гурту, лясають її, дитина заходиться від плачу.

Мою увагу привернуло дуже жваве «дитинча» на руках незнайомого чоловіка. Воно стрибало на колінах, вибиралося на шию, повисало на плечі. Біленькі кросівки і блакитна теніска так і миготіли в повітрі. Як може батько дозволити такі вирави? Чому він так спокійно реагує на дитячі витівки? Підходжу ближче. Акробатичні здібності «малого» стають зрозумілими: переді мною дресирована мавпочка. У розмові з чоловіком з'ясувалося: він дресировальник, працює в цирку. Під час нашої бесіди мавпочка опинилася високо на лінії. Треба було бачити, як чоловік умовляв її спуститися, як переконував! І вихована мавпочка послухала. Я подумала: чому немає такого терплячого спілкування батьків із дітьми? Можливо, тому й чуємо, як із дитячих майданчиків нерідко лунають несамовиті крики, плачі, а діти ростуть неврівноважені, з порушеною нервовою системою.

2. Визначте тему й основну думку тексту. Про які вчинки людей ідеться в замітці-роздумі?
3. Назвіть засоби, характерні для замітки-роздуму.

611. 1. Прочитайте замітку-роздум. Випишіть висловлювання, що вказують на ставлення автора до повідомлення.

ПРО КОНВАЛІЇ І НЕ ТІЛЬКИ...

Весняний ліс озивався щебетанням пташок, радував ніжною зеленню. Хотілося доторкнутися до кожної гілки, кожного листочка. Я вийшов на знайому стежку. Уздовж неї жебонів струмок. Перестрибнувши, я опинився в чарівному куточку соснового бору.

На лісовій галявині буяли конвалії. Вони ховали тонкі стеблишки з біло-сніжними квітами в зеленому широкому листі. Навколо стояв неповторний запах квітів.

Двоє дорослих із хлопчиком (нашевно, сім'я, подумав я) збирали конвалії. Кожний у руках мав букетик. Раптом хлопчик сказав: «Мамо! Тату! Навіщо нам стільки конвалій? Вони ж у хаті швидко загинуть!».

Батьки подивилися на сина, потім один на одного, й усі троє повільно пішли лісовою дорогою. У мене потепліло на душі. Хлопчик нагадав доросляк природі не варто завдавати болю.

2. Як ви ставитесь до подій, описаних у замітці? Як би ви повели себе в місці хлопчика? Батьків?

612. Підготуйте замітку-роздум у газету на одну з тем: «За зроблене добро не чекай похвали», «Малі вчинки — теж великі».

Запропоновані словникові матеріали розраховані на користування ними під час виконання вправ і завдань підручника.

3 ОРФОГРАФІЧНОГО СЛОВНИКА

абза́ц, -у	воро́пезький
абі́хто, абі́кого	ву́личний
абсолю́тний	в'ю́н, в'юна́
авто́бус, -а	
а́втор, -а, <i>мн.</i> -і́, -і́в	Галичи́на, -и́
ангі́нний	гарні́р, -у
арбі́тр, -а	гі́лля, -я́ (збі́рце)
ате́ста́т, -а	гі́рськоли́жний
	глибо́чений
багато́тінний	годи́нникáр, -я́, <i>ор.</i> -е́м, <i>ж.</i> -а́рю,
бага́тство, -а	<i>мн.</i> -і́, -і́в, <i>д.</i> -я́м
бар'е́р, -а	гонча́р, -я́, <i>ор.</i> -е́м, <i>ж.</i> -а́рю,
ба́тьків, -кова, -кове	<i>мн.</i> -і́, -і́в, <i>д.</i> -я́м
бджоля́р, -а́, <i>ор.</i> -е́м, <i>ж.</i> -я́ре,	госпо́дар, -я, <i>ор.</i> -е́м,
<i>мн.</i> -і́, -і́в, <i>д.</i> -а́м	<i>мн.</i> -і́, -і́в, <i>д.</i> -я́м
бідола́шний	гра́фік, -а
бло́кба́стер, -а	гу́сто-зеле́ний
Богома́тір, -тері́, <i>ор.</i> -ті́р'ю	
боягу́зтво, -а	далекогя́дний
бра́тство, -а	далече́нний
Буг, -у, <i>ж.</i> (на) Бу́зі	да́нський
будіно́к, -нку	деклама́тор, -а
бульйо́нний	де́сять, десяти́ (десятьо́х)
	де́який, де́якого
ва́рвар, -а, <i>мн.</i> -и, -і́в	дива́цтво, -а
вели́кий	ді́ктор, -а
весь, всьогó	димáр, -я́, <i>мн.</i> -і́
ві́голошення, -я	дипло́м, -а
виногра́дар, -я, <i>мн.</i> -і́	дире́ктор, -а, <i>мн.</i> -я́, -і́в
високогі́рний	ді́вча, -а́ти
височе́нний	ді́дів, -дова, -дове
відмі́нок, -нка	докуме́нт, -а
візови́й	донести́, -су́, -се́ш
він, його́ (до ньогó)	Доне́ччина, -и
ві́ницький	дрі́жджі, -і́в
ві́тряний (про погоду тощо;	дріма́ти, -а́ю, -а́еш
легкова́жний)	дро́гобицький
ві́тряний (який діє силою вітру)	дру́г, -а, <i>ж.</i> дру́же
вогне́нний	
вогне́ний	екзамена́тор, -а
волейбо́л, -у	експериме́нт, -у
вона́, її́ (до не́ї)	електро́нний
вони́, їх (до них)	ескала́тор, -а

євро, *незм.*, *ч. і с.*
Європа, -и

жада́ний
жа́йвір, -вора
жар, -у, *м.* (на) -у́
жир, -у, *м.* (на) -у́, *мн.* -й, -ів (речовина)
життеда́йний
життєра́дісний
жнивáр, -я́, *ор.* -ем, *кл.* -я́рю,
мн. -і, -ів, *д.* -я́м
жо́вто-блакітний
жовтога́р'ячий
журна́л, -у

за́втрапний
за́лізобето́нний
запо́різький (запо́ро́зький)
зби́рати, -а́ю, -а́ши
звукоопе́ратор, -а
здо́рове́нний
зна́хар, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *д.* -я́м

ілюстра́тор, -а
імя́, імені́ і ім'я́, *ор.* іменем і ім'ям,
мн. імена́, імен
інвентáр, -ю́, *ор.* -ем
інжене́р, -а
Іра́н, -у
Іри́нь, -неня́, *ор.* -пенем

істи́вний

кабіне́т, -у
кадр, -у
каза́хський
казка́р, -я́, *ор.* -ем, *кл.* -я́рю,
мн. -і, -ів, *д.* -я́м
ка́зна-хто, ка́зна-кого́
ка́зна-що, ка́зна-чого́
калі́бр, -у
каменя́р, -а́, *ор.* -ем, *кл.* -я́ре,
мн. -і, -ів, *д.* -а́м
кам'яно́вугі́льний
ке́тяг, -у
Ки́ївщина, -и
кова́льство, -а
коза́ччина, -и

ко́роп, -а, *мн.* -й, -ів
кріпа́ччина, -и
курча́, -а́ти

ластів'я́чий
лейкопла́стир, -у
лейпци́ський
ліца́р, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і, -ів, *д.* -я́м
ло́бство, -а

ма́йстер, -тра, *мн.* -три́, -три́в
ма́ляр, ма́ляра́, *ор.* -ом і -ем, *кл.* -е,
мн. -и і -і, ма́лярів, *д.* ма́ляра́м
мед, -у
мисли́вство, -а
мі́льйон, -а
мі́льйоне́р, -а
мі́льярд, -а
міні-футбо́л, -у
міся́чний

на́дра, надр
напі́вавтомáт, -а
напі́втє́мрява, -и
парко́з, -у
паро́дно-визво́льний
науко́во-техні́чний
негр, -а, *мн.* -и, -ів
незадо́волє́ння, -я
незаба́гненний
неоці́нений
неприми́рений
Німе́ччина, -и
ніч, но́чі, *ор.* ні́чно
нуль, -я́, *ор.* -ем

обери́т, -ре́га
Оде́щина, -и

па́зур, -а, *ор.* -ом, *мн.* -і, -ів, *д.* -ам
папі́р, па́перу (матеріал)
і па́пера (документ)
партне́р, -а
пейза́ж, -у
пе́кар, -я, *ор.* -ем, *мн.* -і
пенсіоне́р, -а
пете́рбу́рзький
писа́чка, -я́, *ор.* -ем, *мн.* -і

півгодяни
пів-Києва
пів'яблука
пісок, -скі
піч, печі
плем'я, племені і плем'я, *ор.* племенем
і плем'ям, *мн.* племена, племён
підорож, -і
підруга, -и, *кл.* -о
поїзд, -а, *мн.* -ій, -ів; два, три поїзди
Полтавщина, -и
портрет, -а
предмет, -а
птаство, -а
пташеня, -няти
пшеничний

радість, -ості
радіус, -а
режисёр, -а
ремонт, -у
риб'ячий
рибальство, -а
рис, -у
рядок, -дка

светр, -а
світлофóр, -а
сердечний (друг)
сердешний (бідолашний)
сир, -у, *мн.* -ій, -ів
скипидар, -а
скраю, *присл.*
словачький
сопечко, -а
сонячний
соняшник, -а (одна рослина)
і -у (збірно)
сорок, -а
спів, -у, *мн.* -и, -ів
стіл, столá і стóлу
сто, -а
стóляр, -а, *ор.* -ом, *мн.* -ій
страшенний
сьогоднішній

табір, -бору, *мн.* -борі, -борів
театр, -у
теля, -яти, *ор.* -ям, *мн.* -ята
теперішній
тінь, -і
ткацтво, -а
товар, -у
товариство, -а
товстєнний
торішній
транспорт, -у
Туреччина, -и

убóзтво, -а
університет, -у
учительчин

фантазёр, -а
футбóл, -у

хáкер, -а
харáктер, -у
хліб, -а, *мн.* -á, -ів (злаки)
і -ій, -ів (печений)
Хмельницьчина, -и
хор, -у, *мн.* -ій, -ів
хто-небудь, когó-небудь

цар, -я, *ор.* -ём, *кл.* -ю, *мн.* -і, -ів, *д.* -ям
циліндр, -а
цукор, -кру

Черкащина, -и
чізбургер, -а
чоботар, -я, *ор.* -ём, *кл.* -áрю,
мн. -і, -ів, *д.* -ям

шахтáр, -я, *ор.* -ём, *кл.* -áрю,
мн. -і, -ів, *д.* -ям
широчєнний
школяр, -á, *ор.* -ём, *кл.* -яре, *мн.* -і
шульга, -й, *д.* і *ж.* -зі, *мн.* шóльги

юнацький

яр, -у, *ж.* (у) -ў, *мн.* -ій, -ів

- Автопобія** (право частини держави, підприємства, організації самостійно розв'язувати певні питання), самоврядування.
- Акцентувати** (ставити наголос), наголосувати, підкреслювати, виділяти.
- Бундлічність**, багатство (дуже багатий; пишаний, розкішний), рбзкіш, пишність, пишнота, помпезність.
- Видатний**, визначний, великий, блискучий, відомий, чільний, знаменитий, сла́вний, славетний, зна́ний.
- Вогнище**, багаття, вогонь, о́гнище, вогнісько, вітра.
- Генéза**, походження, виникнення, утворення, генезис.
- Гіпотéза** (думка, що ґрунтується на ймовірності, можливості чого-небудь), здогад, здогадка, догадка, припущення.
- Гóно́р**, зарозумі́ість, чванькува́тість, го́рдість, зве́рхність.
- Гонорóбість**, зве́рхність, бундлічність, зарозумі́ість, пиха́тість.
- Горді́ня**, го́рдоні, го́рдові́тість, пиха́тість, зарозумі́ість.
- Го́рдість** (почуття особистої гідності, самоповаги), го́рдоці, го́рдові́тість, го́но́р, го́рдіння, пиха́.
- Гості́нний**, гостелю́бний, хлібосо́льний.
- Дорогі́й** (який викликає високі почуття, близький серцю, необхідний), мі́лий, рідний, лю́бий, запові́тний.
- Духо́вний** (пов'язаний з внутрішнім світом людини), мо́ральний, вну́трішній, ду́шевний.
- Запір'ю́ха**, бу́ря, хуртові́на, вітря́ниця, буреві́й.
- Зазна́йство**, зарозумі́ість, пиха́, чванькува́тість, гонорóбість, спесі́вість.
- Зарозумі́ість** (надмірно висока думка про себе — і у зв'язку з цим зневажливе ставлення до інших), го́рдоці, го́рдові́тість, бундлічність, пиха́, пиха́тість, чванькува́тість, чванли́вість, го́рдіння, го́но́р, гонорóбітість, чванькува́тість, високоду́мство, марнолю́бство, марносла́вство, спесі́вість, зазна́йство, зве́рхність.
- Зашар'я́тися** (про обличчя, щоки — почервоніти), зарум'янитися, розчервонітися, порожевіти, сполум'яніти, спалахну́ти.
- Збадьору́тися**, пожваві́шати, звеселі́тися.
- Зважа́ти** (брати до уваги когось, щось), уважа́ти на когось (щось), урахо́вувати (щось), прислуха́тися до когось (чогось).
- Зве́рхність**, зарозумі́ість, го́рдові́тість, пиха́, чванли́вість, спесі́вість, зазна́йство.
- Звору́шувати** (збуджувати співчуття, жаль, ніжність тощо), хвилюва́ти, пройма́ти, торка́ти.
- Зго́да**, зла́года, ла́д, ми́р, спо́кій, порозумі́ння.
- Зламáти**, зіпеува́ти, пошко́дити, ушко́дити, зіп'єчити, попівечити, поламáти, зломі́ти, спотворіти, скалі́чити, потро́щити.
- Зор'я́ти** (давати блиск, бути блискучим, відбиваючи світло), бли́щати, бли́стіти, сві́титися, сві́тити, ся́яти, сі́яти, промені́ти, ясі́ти.
- Іму́ніте́т** (стійкість організму проти зараження, отруєння), несприйня́тливість, іму́нність.

Інтеле́кт, розум, глу́зд, розу́мння.

Іржа́вий, рудий, ріжний, руда́вний.

Ла́годити, готува́ти, ладна́ти, лаштува́ти.

Ма́рносла́вство, го́рдощі, го́рдість, чванли́вість, го́рдня, го́нор, високоду́мство, ма́рнолю́бство, зве́рхність.

Мо́лодий, я́рний, ю́ний; безбо́рдний, безву́сний; жо́второ́тний.

Наре́чений (*чоловік стосовно до жінки, з якою має одружитися*), же́них, су́джений.

На́рбад, лю́д, ми́р, публі́ка, ми́р'яни.

Насту́пний, дру́гий, да́льший, по́да́льший, че́рговий.

Но́вий, оста́нній, сві́жий, ново́наро́джений; ново́спече́ний, ново́явле́ний.

Оптимáльний, найкращий, найліпший, щонайкращий, щонайліпший, якнайліпший.

Пиха́, го́рдощі, го́рдові́тість, го́нор, го́рдня.

Пиха́тість, зарозу́мілість, пиха́, го́норство.

Релі́гійний, ві́руючий, ду́ховний, набо́жний, побо́жний, богобо́язливий.

Рі́дний, бли́зький, сві́й; кро́вний, кре́вний.

Рі́зкий, го́стрий; гру́бий, нече́мний, неввічли́вий, негрече́ний, неку́льтурний.

Розпого́дитися, ви́погодитися, ви́яснитися, про́ясні́тися, ви́годинитися, пере́хма́рити.

Своєрі́дний, оригіна́льний (*створений самотїєю, без наслідування відомих зразків*); самобу́тний, нешаблонний, нестанда́ртний.

Спалахну́ти, бли́снути, мигну́ти, ви́блиснути, палахну́ти, збли́снути, проблі́снути.

Спеси́вість, го́рдощі, го́рдові́тість, бунді́бність, пиха́тість, чванли́вість, го́рдня, го́нор, го́норові́тість, чванькува́тість, зазна́йство, зве́рхність.

Тала́нт (*видатні природні здібності людини*), хист, обда́рвання, обда́рваність, тала́нові́тість, да́р, і́скра Бо́жа.

Тужа́вий, тве́рдий, щі́льний, туги́й, цупки́й, кру́тий, затве́рдлий; налі́тний, пругки́й.

Уде́сливий (*який виражає нещирю ласкавість, догідливість*), облесе́сливий, підле́сливий, ме́догочі́вий, укра́дливий.

Хара́ктерний, специфі́чний, особли́вий.

Худо́ба, скоти́на, ско́т, худо́бна, живо́тна, това́р, би́дло, ма́ржина.

Чва́нство, чванькува́тість, ма́рнолю́бство, зарозу́мілість.

Чванькува́тість, го́рдові́тість, бунді́бність, пиха́, чва́нство, спеси́вість, зазна́йство.

Шанува́ти, поважа́ти, бере́гти, ці́нити, обері́гати, піклува́тися.

Шульга́, лівша́.

ЗІ СЛОВНИКА АНТОНІМІВ

Агресивний — мирний

Активний — пасивний

Атака — контратака

Багатство — бідність

Безвільний — вольовий

Бездарність — талант

Бездіяльність — активність

Бездурність — лідянність

Безпомилковий — неправильний

Бідний — багатий

Близький — далекій

Брудний — чистий

Буденність — святковість

Ввічливий — нечемний

Велелюддя — безлюддя

Великий — малий

Відкрічування — закрічування

Відступ — наступ

Віправно — незграбно

Втома — бадьорість

Гарячий — холодний

Говорити — мовчати

Грубий — делікатний

Густий — рідкий

Давній — теперішній

Дужий — кволий

Дурний — розумний

Духівний — матеріальний

Жаркий — холодний

Жвавий — повільний

Забувати — пам'ятати

Захищати — нападати

Зламати — полагодити

Змінний — постійний

Знищити — створити

Зруйнувати — збудувати

Індивідуальний — колективний

Істинний — брехливий, неправдивий

Кінцевий — початковий

Корисний — шкідливий

Короткий — довгий, тривалий (про час)

Лаяти — хвалити

Легковажний — серйозний

Лихий — добрий

Любові — ненависть

Майбутній — минулий

Максимальний — мінімальний

Молодий — старий

Матовий — блискучий

Наявність — відсутність

Невдача — успіх

Недовгий — тривалий

Новий — старий

Переоцінка — недооцінка

Підійматися — опускатися

Півний — порожній

Пологий — крутий

Поневолення — визволення

Правда — брехня

Прозорий — тьмяний

Прозріти — осліпнути

Простота — складність

Радість — сум

Рідний — чужий

Рідшати — густішати

Різний — однаковий

Розв'язати — зав'язати

Розлука — зустріч

Святковий — буденний

Скупий — щедрий

Теперішній — минулий

Тіхий — голосний

Тонкий — товстий, грубий

Тужавий — м'який

Тямущий — перозумний

Хворий — здоровий

Ховати — знаходити

Широкій — тісний, вузький

Шумливий — тихий

Щастя — нещастя, горе

Щезнути — по'явитися

Автопортрét – портрет художника, скульптора, виконаний ним самим.

Актуальність – те, що важливе для сьогодення.

Барітнися – затримуватися, бути десь довго.

Бір – сосновий або інший хвойний ліс.

Бодня – дерев'яна низька діжка з кришкою.

Бондар – майстер, ремісник, що виробляє діжки, бодні, дерев'яні відра.

Брань – війна, битва.

Булава – 1. Кулясте потовщення на кінці палиці. *Вправа з булавами* (у художній гімнастиці). 2. *істор.* Символ гетьманської влади. *Гетьманська булава*.

Бунчук – булава з металевою кулькою на кінці та прикрасою-китицею з кінського волосу; у давні часи в Україні символізувала гетьманську владу.

Бурлака – людина без постійної роботи і постійного місця проживання.

Бурса – чоловіча духовна школа в Україні у XVIII – середині XIX ст.

Валізка – невеликий чемодан.

Варяги – давньоруська назва скандинавів (норманів).

Ватага – велика група людей; юрба, товариство.

Ватажок – керівник ватаги; отаман, верховода.

Віче – у давній Русі – народні збори, що були вищим органом влади в деяких містах.

Вбі – *заст., поет.* Воїни.

Галéра – старовинне вітрильне багатovesлове військове судно.

Галіяна – поляна на узліссі або серед лісу.

Гаяти – 1. Витрачати марно. 2. Затримувати кого-небудь довше, ніж треба.

Гетьман – у XVI ст. – виборний ватажок козацького війська Запорізької Січі, від XVII ст. до 1764 р. – начальник козацького війська та правитель України.

Град¹ – 1. Атмосферні опади у вигляді частинок льоду. 2. Велика кількість чогось.

Град² – *заст.* Місто.

Громадський – 1. Який виникає, відбувається в суспільстві або стосується суспільства; суспільний. *Громадський обов'язок*. 2. Палежний громаді, усьому суспільству; колективний. Призначений для загального користування. *Громадський транспорт*.

Гуляш – страва зі шматочків м'яса, тушкованих із приправою.

Гумор – 1. Доброзичливо-глузливе ставлення до чогось, спрямоване на викриття вад. 2. Настрій. *У гуморі* – у доброму настрої. *Не в гуморі* – у поганому настрої.

Гуля – опухлість, нарост на тілі людини або тварини від запалення, удару тощо.

Далечінь – 1. Далекий простір. 2. Далеке минуле чи майбутнє.

Декоративний – 1. Призначений для оздоблення, прикраси. 2. Живописний, мальовничий. 3. Стосовний до декорації, оформлення сцени.

Десниця – *заст.* Права рука, а також рука взагалі.

Дитинець – центральна укріплена частина староруського міста, огорожена стінами.

- Діброва** — листяний ліс на родючих ґрунтах, у якому переважає дуб.
- Днійна** — 1. Частина доби від сходу до заходу сонця; день. 2. Доба, двадцять чотири години.
- Древляни** — стародавнє східнослов'янське плем'я, яке жило в прип'ятському Поліссі.
- Дружинник** — член дружини, збройного загону, що становить постійну військову силу князя і бере участь в управлінні князівством.
- Жупан** — старовинний верхній чоловічий одяг, що був поширений серед заможного козацтва та польської шляхти.
- Зазна́в'ятися** — 1. Ставати погордливим, самовпевненим, починати зі зверхністю, зневажливо ставитися до інших. 2. Знайомитися.
- Закостеніти** — 1. Утратити чутливість, гнучкість, стати твердим; задубіти, залякнутися. 2. *переп.* Зупинитись у своєму розвитку, застигнути в якійсь формі.
- Залиця́тися** — виявляти знаки уваги до кого-небудь з почуття симпатії або кохання.
- Збіжжя** — рослини та зерно хлібних злаків.
- Зелё** — *заст., поет.* Зелені дерева, кущі, трави.
- Зигзі́ця** — *заст., поет.* Зозуля.
- Золотáр** — те саме, що ювелі́р; той, хто покриває позолотою, золотить що-небудь.
- Зорепáд** — падіння великої кількості метеоритів.
- Калáчник** — пекар, який випікає калачі.
- Карма́зін** — старовинне дороге темно-червоне сукно, а також одяг із цього сукна.
- Кири́тний** — короткий, задертий догори (про ніс). Той, хто має такий ніс.
- Кіммері́йці** — найдавніше поселення Північного Причорномор'я.
- Кіювар** — 1. Мінерал червоного кольору різних відтінків. 2. Червона фарба, яку добувають із мінералу.
- Кіш** — 1. В Україні в XIV–XVIII ст. — військовий табір. 2. Місце перебування запорізьких козаків; Запорізька Січ.
- Кла́дка** — 1. Дошка або колода, покладена через річку, струмок, болото для переходу. Невеликий дерев'яний поміст на річці, ставку для прання білизни, полотна тощо. 2. *розм.* Те саме, що мурування.
- Кобза** — старовинний український струнно-щипковий музичний інструмент.
- Колі́сник** — колісний майстер.
- Конфе́ренція** — збори, нарада представників яких-небудь держав, організацій для обговорення та розв'язання певних питань.
- Кора́лі** — 1. Намисто (намистини) з коралів; узагалі намисто. 2. Нарости червоного кольору на шиї індика.
- Краве́ць** — майстер із пошиття одягу.
- Крути́й** — хитра та сиритна у вчинках людина; шахрай. Пецира в стосунках з іншими людьми особа; лицемір.
- Кунту́ш** — верхній одяг заможних людей в Україні та Польщі в XVI–XVIII ст.
- Лича́к** — плетене з лика чи іншого матеріалу селянське взуття, яке носили, прив'язуючи до ноги мотузками.

лірика — рід літератури, у якому з особливою виразністю виявляється емоційне ставлення автора до зображуваного. Поетичні твори цього роду.

Літопис — у Київській Русі — хронологічно послідовний запис історичних подій, зроблений їх сучасником.

Мавка — 1. Казкова лісова істота в образі гарної дівчини з довгим розпущеним волоссям; лісова німфа. 2. *рідко*. Те саме, що русалка; водяна німфа.

Маєток — садиба землевласника.

Малярство — 1. Вид образотворчого мистецтва, у якому фарбами зображуються предмети і явища реальної дійсності на полотні, дереві, папері, стіні тощо. 2. Ремесло маляра (робітника, який фарбує будови, стіни приміщень).

Марносла́вство — те саме, що лиха; пихатість, гонористість.

Мемуа́ри — літературний твір у формі записок, написаний учасником чи свідком відображених у ньому подій.

Мимово́лі — 1. Без певного наміру; ненароком. 2. Без участі свідомості; несвідомо. 3. Всупереч власній волі, під тиском обставин; хоч-не-хоч.

Мобільний — 1. Здатний до швидкого пересування; рухливий. *Мобільний зв'язок*. 2. Здатний швидко орієнтуватися, знаходити потрібні форми діяльності.

Мобільник, мобілка — *жарг.* Мобільний телефон.

Молоді́й — наречений або той, хто щойно одружився.

Мушкѐт — старовинна рушниця великого калібру.

Нащадок — 1. Людина стосовно до своїх предків. 2. *мл.* **Нащадки** — люди майбутніх поколінь. 3. *розм.* Про сина, спадкоємця.

Невістка — заміжня жінка стосовно до рідних її чоловіка.

Неорди́нарний — незвичайний, оригінальний, який вирізняється своїми якостями. *Неординарна особистість*.

Нідіти — 1. Вести позбавлене мети, духовних інтересів життя; марнувати час. 2. Скучати, нудьгувати. 3. Набридливо скаржитись на щось; нарікати, пити.

Обважівлий — 1. Який збільшився у вазі або набрав додаткової ваги; важкий, неповороткий. 2. Який втратив здатність невимушено рухатися, нормально діяти, триматися (від втоми, болю, травми); уновільнений, розслаблений (про ходу, рух).

Обце́пки — ручне металеве знаряддя у вигляді щипців із загнутими всередину і загостреними кінцями для витягування цвяхів.

Окрі́лений — 1. Підсилений, зміцнений (про почуття). 2. Сповнений натхнення, душевного піднесення; натхненний.

Ора́ти — обробляти землю плугом.

Оре́нда — наймання, тимчасове користування будівлями, земельною ділянкою, обладнанням тощо за договором.

Осаву́л — виборна службова особа, що обіймала одну з адміністративно-військових посад в Україні в XVII–XVIII ст.

Ота́ман — виборний або призначений ватажок козацького війська.

Отара́ — великий гурт овець, кіз.

Па́зур — гостре рогове утворення на кінцях пальців багатьох тварин і птахів; кіготь; довгі, гострі нігті на пальцях людини. *Показувати пазури*.

Паляни́ця — хлібна переважно із пшеничного борошна.

Півець — прикріплений до ручки пучок щетини, волосу або шерсті, що використовується для нанесення на якусь поверхню фарби, клею тощо.

Перси — народ, що ставив основне населення Персії (нині — Іран).

Перст — *уроч.*, *заст.* Палець руки.

Піт — *заст.* Поет.

Пластмаса — пластикова маса, яка під впливом нагрівання і тиску здатна набувати нової форми, а після охолодження зберігати її; пластик.

Побія — 1. Твори, написані віршами. 2. Мистецтво художнього відображення дійсності в словесних образах.

Пбле — безліса рівнина, рівнин великий простір.

Полковдець — воєначальник.

Полонія — безліса ділянка в Українських Карпатах, яка використовується для пасовиська та сінокошу.

Пошвечений — поламаний, покалчений, спотворений.

Прістрасть — 1. Сильне, бурхливе у своєму виявленні почуття. *Розпалювати пристрасті.* 2. Любов, інтерес до чого-небудь, захоплення чимсь.

Прихильник — 1. Той, хто підтримує, захищає когось, щось. 2. Той, хто схвалює, позитивно ставиться до чогось; прибічник.

Пронизливий — 1. Який, проникаючи крізь одяг, викликає неприємні відчуття. *Пронизливий вітер.* 2. *перен.* Пильний, проникливий. *Пронизливий погляд.* 3. Який різко наповнює звуками повітря, простір. *Пронизливий крик.*

Професійний — пов'язаний з певною професією; який об'єднує людей однієї професії або близьких професій. *Професійний обов'язок.*

Рагуша — орган міського самоврядування, а також будинок, у якому він розміщений, у середньовічній Західній Європі й в Україні та Росії у XVIII–XIX ст. У деяких європейських країнах існує донині.

Рать — у Київській Русі — назва війська, збройного загону.

Реєстровий — занесений до переліку, списку. *Реєстрові козаки.*

Річник — представник уряду.

Розмаїття — 1. Неоднаковість, несхожість з іншим у чому-небудь; різноманітність. 2. Неоднорідність за змістом, формою, силою вияву, кольором, тоном; різнобарвність.

Самовдосконалення — удосконалення самого себе (моральне і т. ін.), своєї фахової майстерності тощо.

Свавбля — 1. Необмежена влада, відсутність законності, справедливості. 2. Схильність діяти на власний розсуд, не зважаючи на волю й думку інших; самовілья. *Свавільна поведінка.*

Сват — батько або родич одного з подружжя щодо батьків або родичів другого.

Сватати — просити згоди на шлюб в обраної особи та її батьків. Бути посередником в одруженні, підшуковуючи комусь пару.

Світка — старовинний довгополий верхній одяг.

Сердак — рід верхнього теплого короткого сукняного одягу.

Смоляр — той, хто займається смолокурінням (добуванням смоли і вугілля з деревини хвойних дерев).

Солідарність — 1. Активне співчуття яким-небудь діям, думкам; спільність поглядів, інтересів. 2. *юр.* Спільна відповідальність.

- спершу козаками, а згодом призначалася гетьманом або царем.
- Стаціо́нрний** — такий, що постійно перебуває на одному місці.
- Стипенді́я** — регулярна грошова допомога, яку надають тим, хто навчається в навчальних закладах, а також особам, що перебувають в аспірантурі, докторантурі.
- Столя́р** — робітник, що займається обробкою дерева та виготовленням виробів із нього.
- Стратосфе́ра** — шар атмосфери, розміщений на висоті від 8 до 55 км над рівнем моря.
- Сту́па** — пристрій для лущення та подрібнення різних речовин, неодмінним доповненням якого є товчак.
- Суплі́ка** — *заст.* Письмове прохання або скарга.
- Сходозна́вець** — фахівець зі сходознавства — сукупності наукових дисциплін, що вивчають історію, економіку, мови, літературу, мистецтво, філософію, релігію, пам'ятки матеріальної та духовної культури народів Сходу.
- Тесля́** — робітник, що займається грубою обробкою деревини, спорудженням дерев'яних будов, виготовленням простих дерев'яних меблів.
- Тлумáчний** — який містить пояснення, трактування чого-небудь.
- Тужáвий** — щільний, тугий, не м'який; палитий, пругкий.
- Хро́ніка** — запис подій у часовій послідовності, зроблений сучасником; літопис.
- Цивіліза́ція** — 1. Рівень суспільного розвитку і матеріальної культури, досягнутий тією або іншою державою. 2. Сучасна культура, прогрес, освіта.
- Чагарни́к** — зарості дерев'янистих кущових рослин.
- Ча́йка¹** — морський водоплавний птах.
- Ча́йка²** — *істор.* Бойовий човен запорізьких козаків з вітрилами та веслами.
- Чванькува́тість** — схильність до чванства — зарозумілості, виявлення своїх переваг перед ким-небудь; пихатість.
- Чобото́р** — майстер, який шие і ремонтує чоботи та інші види взуття.
- Чорногу́з** — те саме, що делека — великий перелітний птах із довгим прямим дзьобом та довгими ногами.
- Шала́нда** — невеликий парусний риболовецький човен.
- Шаповáл** — майстер, який виготовляє з вовни шапки та інші вироби способом ваяння.
- Швець** — майстер, що шие і лагодить взуття.
- Шульга́** — той, хто лівою рукою володіє краще, ніж правою.
- Ше́плення** — 1. Уведення в організм якого-небудь препарату. 2. Пересаджування пагопу чи бруньки однієї рослини на іншу.
- Яру́га** — глибокий, великий яр.
- Ясы́р** — бранці, полонені, яких захоплювали турки й татари під час розбійницьких нападів на українські землі в XV–XVIII ст.

ЗІ СЛОВНИКА ІНШОМОВНИХ СЛІВ

- Абонемент** (із *франц.* — передплачувати) — 1. Право протягом певного часу користуватися чим-небудь. 2. Документ, який посвідчує це право. 3. Відділ бібліотеки, де можна взяти літературу додому.
- Абревіатура** (з *латин.* — скорочую) — складноскорочене слово, утворене з початкових складів або з перших букв слів словосполучення.
- Авантюра** (із *франц.* — пригода) — ризикований захід, сумнівна щодо чесності справа або дія, розрахована на випадковий успіх.
- Автограф** (*грец.*) — 1. Власноручний підпис, напис на книзі, фотографії і т. ін. 2. Текст, власноручно написаний автором.
- Автономія** (з *грец.* — самостійність) — право на самоврядування певної частини держави в економічних, соціальних, культурних, політичних питаннях.
- Автопортрет** (з *грец.* — сам і *франц.* — портрет) — портрет художника, виконаний ним самим.
- Аквамарин** (з *латин.* — морська вода) — дорогоцінний камінь блакитнувато-зеленого чи блакитного забарвлення.
- Армія** (з *латин.* — озброювати, споряджати; зброя) — збройні сили держави.
- Архів** (з *грец.* — адміністративна установа, відомство) — 1. Установа, яка збирає, упорядковує і зберігає старі документи, писемні пам'ятки та ін. Відділ установи, у якому зберігаються старі документи, листи, справи тощо. 2. Листи, рукописи, знімки тощо, які стосуються діяльності якої-небудь установи або особи.
- Архітектура** (з *грец.* — будівельне) — мистецтво проектування, спорудження та художнього оздоблення споруд. Характер, стиль будівлі.
- Астронавт** (*грец.*) — у деяких країнах (наприклад, США) те саме, що космонавт.
- Астронімія** (з *грец.* — «зоря» і «закон») — наука про рух, будову й розвиток небесних тіл, їхніх систем і Всесвіту.
- Барометр** (*грец.*) — прилад для вимірювання атмосферного тиску.
- Беж** (*франц.*) — світло-коричневий колір із жовтуватим чи сіруватим відтінком.
- Бібліотека** (*грец.*) — 1. Заклад, де зберігаються і видаються читачам книжки, журнали тощо. 2. Приміщення, кімната для зберігання книжок; книгосховище.
- Більярд** (*франц.* — «кий» і «кулька») — гра з кием та кулями на спеціальному (з бортами і лузами) столі.
- Біологія** (*грец.* — «життя» і «вчення, наука») — наука про закономірності життя і розвитку організмів, їхнє походження, будову, розвиток, зв'язок між ними та навколишнім середовищем.
- Блокбастер** (з *англ.*) — високобюджетний художній фільм.
- Булінг** (з *англ.*) — спортивний різновид кеглів (гри, у якій потрібно збивати стовпчики кулею).
- Бульденіж** (із *франц.* — снігова куля) — садова декоративна форма калини, великі квітки якої утворюють кулеподібні суцвіття.
- Бульбон** (із *франц.*) — м'ясний, рибний чи овочевий відвар.
- Бульгер'єр** (з *англ.*) — порода службових собак.
- Бюро** (із *франц.* — письмовий стіл) — 1. Назва деяких установ з обслуговування населення. *Довідкове бюро*. 2. Вид письмового стола з додатковим обладнанням (полічками, шухлядами).

Вуаль (із *франц.* — вітрило, покривало) — тонка сітка на жіночому капелюшку.

Га́ма (*грец.*) — 1. Послідовно зростаючий або спадаючий щодо висоти ряд звуків у межах октави. 2. Послідовний ряд яких-небудь однорідних, але відмінних одне від одного предметів, явищ. *Гама кольорів.*

Гідросфе́ра (з *грец.* — «вода» і «куля») — сукупність усіх вод (ріки, океани, льодовики тощо) земної кулі.

Грама́тика (з *грец.* — літера) — лінгвістична наука, що вивчає граматичну будову мови, тобто будову і форми слова, словосполучення і речення.

Гра́фіка (з *грец.* — пишу) — 1. Сукупність усіх засобів певної писемності, система співвідношень між літерами письма і звуками мови. 2. Вид образотворчого мистецтва — малюнок, виконаний на папері олівцем, пером або вуглинню.

Гросме́йстер (з *нім.* — «великий» і «майстер») — найвище спортивне звання в шахах і шашках.

Дебю́т (із *франц.* — початок) — 1. Перший виступ, починання в якій-небудь галузі. 2. Початок шахової або шашкової партії.

Деклама́тор (*латин.*) — людина, яка володіє мистецтвом декламації — виразним художнім читанням віршів або прози.

Дельтапла́н (з *грец.* — дельта (буква грецького алфавіту, що має вигляд трикутника — Δ) і *латин.* — площина) — літальний апарат, здебільшого спортивний, з трикутним крилом, призначений для вільного планерного польоту з якої-небудь висоти (гори, вежі тощо) і керований зміною положення тіла пілота.

Демонта́ж (із *франц.* — розбирати) — розбирання на окремі частини машини, апарата, споруди.

Дипломат¹ (з *грец.* — лист) — службова особа, що працює у відомстві закордонних справ й уповноважена урядом вести роботу щодо здійснення офіційних відносин з іншими державами.

Дипломат² — невелика пласка валіза для перенесення книжок, паперів.

Диску́сія (з *латин.* — розгляд) — публічне обговорення якогось спірного питання на зборах, у пресі тощо.

Диста́нція (з *латин.* — відстань) — відстань, проміжок між чим-небудь (у просторі, часі та ін.).

Дисциплі́на (з *латин.* — виховання) — твердо встановлений порядок, дотримання якого є обов'язковим. Витриманість, звичка до суворого порядку.

Діа́гноз (з *грец.* — визначення, розпізнавання) — визначення хвороби; короткий медичний висновок про характер і суть захворювання.

Діа́лог (з *грец.* — бесіда, розмова) — розмова між двома або кількома особами.

Дже́мпер (з *англ.* — блуза) — плетений светр без коміра і застібок.

Джі́нси (*англ.*) — штани особливого крою зі спеціальної тканини.

Докуме́нт (з *латин.* — взірець, посвідчення) — 1. Діловий папір, що посвідчує певний юридичний факт, підтверджує право на що-небудь, служить доказом чого-небудь. Усе те, що підтверджує що-небудь. 2. Письмове свідоцтво, що офіційно підтверджує особу. 3. Твір, малюнок тощо як свідчення про щось історичне.

Его́їст (*латин.*) — людина, яка турбується тільки про себе, особисті інтереси.

Екску́рсія (з *латин.* — вилазка, поїздка) — поїздка або похід куди-небудь з метою відвідати, оглянути що-небудь.

Експонат (з *латин.* — виставляю напоказ) — те, що виставлено для огляду в музеї, на виставці, у галереї тощо.

Ера (з *латин.* — окреме число) — момент, з якого розпочинається літочислення, і відповідна система літочислення, наприклад нова, чи наша, ера.

Ерудіяція (з *латин.* — учешість, освіченість) — глибокі знання в якій-небудь галузі науки чи в багатьох галузях; обізнаність.

Естетика (з *грец.* — чуттєво сприйманий) — 1. Наука про мистецтво, про форми прекрасного в художній творчості, у природі та суспільстві. 2. Краса, художність чого-небудь.

Етика (з *грец.* — звичай, правило) — 1. Наука про походження, розвиток і роль моралі в суспільному й особистому житті людей. 2. Норми поведінки, сукупність моральних правил певної суспільної групи.

Етикет (із *франц.* — прикріплювати) — установлені правила поведінки та правила ввічливості в якому-небудь товаристві.

Етикетка (*франц.*) — ярличок на чому-небудь для визначення назви предмета, ціни тощо.

Етимологія (з *грец.* — основне значення слова) — 1. Розділ мовознавства, що вивчає походження й минулі етапи розвитку слів певної мови або групи мов. 2. Пояснення походження якогось слова.

Жаргонізм (від *франц.* «жаргон» — незрозуміла мова) — слово чи вислів, що вживається тільки в жаргоні.

Журі (з *латин.* — право як сукупність законів) — 1. Група компетентних спеціалістів, призначених чи обраних для розподілу місць, присудження премій тощо на конкурсах, виставках і т. ін. 2. У деяких країнах (Велика Британія, США, Франція) — колегія присяжних засідателів у суді. *Журі присяжних.*

Журналіст (*франц.*) — професійний літературний працівник газет, журналів, радіо та інших засобів масової інформації.

Зодіак (з *грец.* — коло із зображень тварин) — сукупність сузір'їв, через які пролягає річний шлях видимого руху Сонця.

Інтерв'ю (з *англ.* — зустріч, побачення) — розмова журналіста з певною особою, призначена для засобів масової інформації.

Інтерес (з *латин.* — бути всередині, мати важливе значення) — 1. Увага до когось, чогось, зацікавлення кимось, чимось. Цікавість, захоплення. 2. *перев. мн.* Те, що найбільше цікавить когось, становить зміст думок і турбот; прагнення, потреби.

Інформація (із *франц.* — надаю форму, зображаю) — відомості про які-небудь події, чинсь діяльність тощо; повідомлення про щось.

Каравела (з *португ.* — корабель) — старовинний морський вітрильний корабель із трьома або чотирма щоглами.

Катастрофа (з *грец.* — Perezorot, кінець, загибель) — несподіване лихо, подія з тяжкими трагічними наслідками; знищення, руйнація.

Комбінація (з *латин.* — поєднання) — 1. Поєднання чого-небудь, що зумовлене певним задумом. 2. Хитрощі, маєвер.

Компас (з *італ.* — міряти кроками) — прилад для орієнтування стосовно сторін світу.

Комп'ютер (з *латин.* — рахувати, обчислювати) — електронна обчислювальна машина.

Комюнікє (з *латин.* — повідомляти) — офіційне повідомлення уряду про важливі події внутрішнього життя країни або про діяльність речників уряду на міжнародній арені.

Концентрат (з *латин.* — об'єднання в одному центрі) — сухий концентрований харчовий продукт, який може довго зберігатися і не потребує багато часу для приготування.

Копія (з *латин.* — велика кількість) — 1. Точне відтворення тексту. 2. Відтворення якого-небудь твору мистецтва (скульптури, живопису тощо), виконане художником, а не за допомогою методів репродукції. 3. *перен.* Про що-небудь дуже схоже.

Крейда (*нім.*) — м'який білий вапняк, що використовується в хімічній, паперовій та інших галузях промисловості, а також грудка такого вапняку, що вживається для писання.

Кросворд (з *англ.* — «хрест» і «слово») — гра-задача, у якій фігуру з квадратів слід заповнити літерами так, щоб по горизонталі та вертикалі вийшли загадані слова.

Кювет (із *франц.* — миска) — водовідвідна канава вздовж залізниці або шосе.

Лєксика (з *грец.* — словесний) — сукупність слів, які входять до складу будь-якої мови.

Лєкція (з *латин.* — читаю) — усний виклад навчального предмета викладачем у вищому або середньому спеціальному навчальному закладі.

Майстер (*нім.*) — 1. Фахівець з якого-небудь ремесла. 2. Той, хто досяг високої майстерності у своїй роботі, творчості. 3. Керівник окремої ділянки виробництва.

Менеджер (з *англ.* — керувати) — найманий професійний керівник підприємства; спеціаліст у сфері керування виробництвом.

Мітинг (з *англ.* — зустрічатися) — масові збори для підтримки яких-небудь вимог, для вияву солідарності чи протесту.

Муліне (із *франц.* — кручений шовк) — бавовняні або віскозні нитки для вишивання тощо.

Олімпіада (*грец.*) — 1. Міжнародні спортивні змагання, які влаштовуються раз на чотири роки за зразком олімпійських ігор у Стародавній Греції. 2. Змагання, конкурс у якійсь галузі. *Олімпіада з математики.*

Оратор (з *латин.* — говорю) — промовець.

Оркєстр (*грец.*) — колектив музикантів, ансамбль.

Парашут (з *італ.* — відвертай і *франц.* — падіння) — пристрій у вигляді великого купола, що розкривається в повітрі для гальмування.

Парбєль (із *франц.* — слово) — тасмне слово або фраза, які використовуються для впізнання своїх людей (на військовій службі або в умовах конспірації).

Парус (*грец.*) — прикріплений на шоглі великий шматок полотна певної форми (трикутний, прямокутний тощо), за допомогою якого вітер рухає судно; вітрило.

Персонаж (з *латин.* — особа) — дійова особа в художньому творі.

Піала (*перс.*) – поширена на Сході невелика, без ручки, чашка, що розширюється догори.

Попурі (із *франц.* – суміш, усяка всячина) – музичний твір, складений з різних музичних уривків (напр., популярних мелодій пісень, танців тощо).

Псевдонім (з *грец.* – несправжньо іменований) – вигадане ім'я або прізвище, яким користується письменник, журналіст, актор та ін. замість власного прізвища.

Пюре (*франц.*) – страва або приправа до страв, приготовлена з розім'ятих чи протертих овочів або фруктів.

Радіо (з *латин.* – промінь) – 1. Передання на відстань без дротів інформації за допомогою радіохвиль. 2. Радіоприймач.

Радіус (з *латин.* – промінь) – геометричний відрізок, що сполучає будь-яку точку кола або сфери з їхнім центром, а також довжина цього відрізка.

Регіон (з *латин.* – область) – територія, що відповідає кільком областям (районам) країни або кільком країнам, які об'єднані за певними екопоміко-географічними чи іншими ознаками.

Реклама (з *латин.* – викрикувати) – інформація про товари, послуги, видовища з метою привернути увагу споживачів. Поширення відомостей про когось, щось для створення популярності.

Реконструкція (з *латин.* – побудова) – 1. Докорінна перебудова з метою поліпшення. 2. Відновлення чого-небудь за рештками, що збереглися, або за описами.

Репродукція (з *латин.* – виробництво) – картина, малюнок, фотографію, відтворені за допомогою поліграфічних засобів.

Республіка (з *латин.* – суспільна справа) – 1. Форма правління, при якій вища державна влада належить вибраним на певний термін органам влади. 2. Держава з такою формою правління.

Сатіра (з *латин.* – страва з різними плодами; суміш) – 1. Художній прийом у творах літератури або мистецтва, у якому різко, дошкульно висміюються вади, негативні явища дійсності. 2. Різка, уїдлива насмішка.

Стадіон (*грец.*) – комплексна спортивна споруда, яка зазвичай складається з футбольного поля, майданчиків бігових доріжок, трибун для глядачів.

Студент (з *латин.* – той, що старанно працює, вчиться) – той, хто навчається у вищому або середньому спеціальному навчальному закладі.

Таксі (з *латин.* – оціною) – легковий або вантажний автомобіль для перевезення пасажирів з оплатою проїзду за таксометром відповідно до тарифу.

Тротуар (*франц.*) – пішохідна доріжка по боках проїжджої частини вулиці вздовж будинків.

Університет (з *латин.* – сукупність) – вищий навчальний заклад, наукова установа з різними факультетами: гуманітарними, природничо-математичними тощо.

Фарфор (*перс.*) – 1. Керамічні вироби (посуд, вази, статуетки тощо), які одержують за допомогою спікання фарфорової маси. 2. Фарфорова маса (інша назва – порцеляна).

Фізика (з *грец.* – природа) – наука про будову, загальні властивості та закони руху матеріального світу.

- Філе́**¹ (*франц.*) – 1. Вищий гатунок м'яса із середньої частини хребта туші.
2. Шматок риби або м'яса птиці, очищений від кісток.
- Філе́**² – вишивка на нитчастій сітці.
- Фортепіа́но** (з *итал.* – «голосно» і «тихо») – струнний ударно-клавішний музичний інструмент, сучасними різновидами якого є рояль і піаніно.
- Фортеця** (*франц.*) – укріплений пункт для тривалої оборони.
- Фрагме́нт** (з *латин.* – уламок, шматок) – складова частина чого-небудь. Окрема частина твору мистецтва, уривок тексту.
- Цейтпфл** (з *нім.* – «час» і «потреба») – 1. У шахах – нестача часу на обдумування ходів при грі з установленим контролем часу. 2. Відсутність, нестача часу.
- Циклон** (з *грец.* – той, що обертається) – атмосферний вихор, для якого характерне пониження тиску від краю до центру. З ним пов'язана хмарна погода з опадами.
- Цирк** (з *латин.* – коло) – 1. Вид мистецтва, у якому поєднується акробатика, еквілібристика, клоунада тощо. 2. Будівля з ареною в центрі, де відбуваються циркові вистави. 3. У Стародавньому Римі – місце для кінних змагань, боїв гладіаторів тощо.
- Чемпіон** (з *латин.* – б'юся, борюся) – переможець змагаєш у будь-якому виді спорту.
- Шайба** (з *нім.* – кільце) – 1. Невеликий гумовий диск для гри в хокей. 2. Металева кільце або пластинка з отвором, що їх закладають під гайку або головку болта для запобігання пошкодженню поверхонь.
- Шлак** (*нім.*) – 1. У металургії – розплавлена після тверднення камене- або склоподібна речовина, що утворюється під час плавильних процесів, нагрівання й зварювання металів. 2. Шлаки – не засвоєні організмом речовини.
- Шланг** (з *нім.* – змія) – гнучкий рукав або труба з водонепроникної тканини чи гуми, якими переміщують рідини й гази.
- Шлейф** (з *нім.* – волочити) – 1. Довгий задній край жіночої сукні. 2. Про що-небудь довге, те, що тягнеться.
- Шлягер** (*нім.*) – модна, популярна пісня.
- Шнек** (з *нім.* – слимак) – гвинтовий конвеєр.
- Шницель** (*нім.*) – тонка відбивна або січена котлета.
- Шоколад** (*нім.*) – порошок із розтертого насіння какао, приправлений цукром і прянощами. Кондитерський виріб у вигляді цукерки, плитки з такого порошку. Напій з такого порошку.
- Штаб** (з *нім.* – жезл) – 1. Орган управління військами; місце розташування такого органу. 2. Керівний орган чого-небудь.
- Штраф** (з *нім.* – покарання) – адміністративне або кримінальне покарання у вигляді грошового стягнення.
- Ювілей** (*латин.*) – річниця життя, діяльності (найчастіше 10, 25-річчя тощо) кого-, чого-небудь або якоїсь події.
- Юрист** (з *латин.* – право) – фахівець із правознавства, юридичних наук.

ЗІ СЛОВНИКА ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ

Авігіві стаїні – занедбані справи, безладдя.

Ані копійки за душею – про дуже бідну людину.

Ані пари з уст – ані слова; і не згадує.

Бачить око, та зуб не їмє – зробив би щось, та не може.

Беретті як зінцію бка – беретті, вильнувати щось як найдорожче.

Бітись як рїба об лїд – безрезультатно щось робити.

Бомки стріляти – гаяти час.

Брати бика за роги – домагатися свого.

Вавилонське стовпотворїння – збїтовисько, безладдя, шум.

Ведмїд на вухо наступїв – про людину, у якої нема музикального слуху.

Велїке цабє – *тїважл.* – про людину, яка напускає на себе поважність.

Вїдно як на долонї – дуже добре видно.

Вїлізти зі шкурї – дуже старатися; зробити все можливе й неможливе.

Вїшїсити смїттї з хати – розповідати про речі, які не слїд оповїдати комусь.

Вїтрїшки продавати – бути неуважним; про роззяву.

Вїще головї не стрїбнєш – не досягнеш чогось понад свої сили.

Вїнести свою лїпту – зробити невеликий, але важливий внесок.

Всєсвїтїй потоп – велика катастрофа, стихїйне лихо, великий дощ.

Геркулєсова сїла – надлюдська, надзвичайна сила.

Глїдити по голвїцї – хвалити.

Гнїти свою лїнїю – робити все по-своєму.

Годувати ждїниками – відкладати все на завтра.

Давати вблїю ногам – тїкати, швидко бїгти, уникаючи якоїсь небезпеки.

Держї хвостá бубликом – тримайся бадьоро.

Дзвонїти в усї дзвонї – пускати чутки.

Добувати́ся у відчїненї дверї – робити зайву справу; твердити давно відоме.

Драконївськї закони – дуже суворі закони.

Дрижакї ханати – тремтїти (від страху, несподїванки тощо).

Жїти на широкó нбгу – розкошувати.

Завїдки беруть – про заздрїсну людину.

Задєрти хвостá – занїшатися, загордитися.

Закривати бчі на щось – навмисне не помічати чогось.

За лїсом дєрева не бачити – за загальним не бачити окремого.

За часів Адама – у сїву давнину.

Зашнори зайшлї – руки змерзли так, що їх неначе голками коле.

Звїти пїздó – влаштувати особисте життїя, створити затишок.

Злїднї обсїли – зазнавати гострих матерїальних нестатків.

Знати пана по халївах – робити висновки про людину за зовнїшнім виглядом.

Знати як свої п'ять п'альцїв ⇒ дуже добре знати.

Знїмати вершкї – користуватися плодами усїпху, удачі.

З хвостиком – з надлишком.

І в хвіст і в гриву – з усіх сторін (в усі місця).
Іерихонська труба – потужний, оглушливий звук.
І бком не змигнути – миттю, дуже швидко.
Іти ва-банк – ризикувати всім.
Іти у вогонь і в воду – ризикувати всім заради когось; іти на все заради чогось.
Іудин поцілунок – вчинок людини, яка своєю облесливістю прикриває зраду.

Їсти очима когось (щось) – жадібно, настирно дивитись на когось (щось).
Їхати зайцем – їхати, не зацлативши за проїзд.

Калачем не заманиш – не піддаватися ні на які вмовляння.
Крапля в морі – дуже мало.
Китайська грамота – незнана (незбагненна) річ.
Книга за сімома печатами – щось недоступне.
Кожний камінь кричить – йде мова про болюче, обурливе.
Колі рак на горі свісне – ніколи.
Комар носа не підточить – дуже ретельно.
Куй залізо, доки гаряче – робити щось вчасно.

Лéвова частка – дуже багато; велика частина.
Ловити бкунів – куняти.

Мокрий як хлющ – який наскрізь змок.
Молотити (молоті) язиком – багато говорити.

Навішати всіх собак – зробити когось в усьому винним.
На голові ходити – бешкетувати.
Наламати дров – допустити багато помилок, завдати шкоди.
Наступити на хвостá – зробити комусь прикрість.
Не все те золотó, що блищить – не кожна та річ гарна, як здається.
Не однім хлібом живе людина – жити не лише матеріальними потребами, а й духовними.

Неоналіма купина – щось вічне, незнищенне.
Ні бе, ні ме – нічого не тямити, не розумітись на чомусь.
Ні в тині ні в воробта – недоречно щось робити або говорити.
Ні на йоту – не поступатися ні на найменшу часточку.

Обвести круг п'альця – обдурити.
Обітована земля – давнішня мрія, щедрій край.
Обливатися сл'язми – гірко плакати, страждати.
Очі на лоба лізуть – дуже дивуватися.

Пекті раків – червоніти (наприклад, від сорому).
Перекувати мечі на рала – стати на мирний шлях, відмовитись від намірів воювати.
Переливати з пустого в порожнє – займатися марною справою.
Піти світ за очі – іти навмання.
Прикусити язика – змовчати, промовчати.
Пришій кобилі хвіст – щось зайве, непотрібне, недоречне.
Пускати слова на вітер – не дотримувати слова; даремно, марно говорити.

Робота закипіла — почалася активна робота.

Роботи аж по саме горло — дуже багато роботи.

Розбігаються бчі — коли людина не може зосередитися на чомусь одному від різноманітності вражень.

Рости як на дріжджах — дуже швидко рости.

Сидіти як на жару — сидіти неспокійно, вовтузитись.

Сісти в калюжу — потрапити в незручне або смішне становище; зазнавати в чомусь невдачі.

Сіяти гроби на вітер — марно витратити кошти.

Сміятися на кутні — плакати.

Собаки гавкають, а караван іде — незважаючи ні на що робити свою справу.

Спати сном праведника — спати спокійним, безтурботним сном.

Спустивши рукави працювати — працювати без охоти, без старання.

Тёмно, хоч в око стрель — нічого не видно.

Точити лясси — вести пусті розмови, марнуючи час.

То ще в'лами по воді писано — невідомо, чи відбудеться.

Тримати носа за вітром — бути в курсі справи.

Тримати язик за зубами — мовчати.

У голові йому вітер свіще — про пусту, несерйозну людину.

Узяти себе в руки — опанувати себе.

Умивати руки — непричетність до чого-небудь.

У поті чола — здобувати щось тяжкою працею.

У чужім боці порошину бачити, а в своєму колбди не помічати — засуджувати когось, не помічаючи власних недоліків.

Хоч гать гаті — дуже багато чогось.

Хоч до рани прикладай — про того, хто виявляє надмірну доброту, лагідність. Так кажуть про нещире ставлення.

Чекати біля моря погоди — марно сподіватися чогось.

Чужими руками жар загрібати — використовувати когось для свого блага.

Шкіра та кістки — дуже худя людина.

Ще й кіт не валявся — нічого не робиться.

Ще й рак не свистав — нічого не починалося.

Язык до Києва доведе — розшукуючи, досягнеш місця призначення.

Як горіхом об стіну — безрезультатно.

Якé їхало, такé й здібало — про двох однакових людей.

Як з гуся вода — зовсім мало толку.

Як кішка із собакою — без злагоди, постійно ворогуючи.

Як корова язиком злизала — швидко й безслідно зникнути.

Як корві сідло — комусь щось не личить, не пасує.

Як мокре горіть — повільно, без бажання.

Як сир у маслі купатися — розкошувати.

Як у вівочку — дуже гарно, чисто, охайно.

Ясно як божий день — цілком зрозуміло.

ЗІ СЛОВНИКА ВЛАСНИХ ІМЕН ЛЮДЕЙ

Ага́нгел — грецькою мовою «добрий» і «вісник». Фа́нн, Фа́нко. *Кл. в.* Ага́нгеле! *По батьк.* Ага́нгелович, Ага́нгелівна.

Анаста́сія, Наста́сія, На́стя — утворене від чоловічого імені Анаста́с (Анаста́сій), що в грецькій мові означає «воскресіння». Наста́ся, На́ста, На́сточка, Насту́ня, Насту́ся, На́та, На́тонька; Ста́ся, Ста́сенька, Стасу́ня; Ту́ся, Ту́сенька; А́ся. *Кл. в.* — Анаста́сіє! Наста́сіє! На́сте!

Анато́лій, Анато́ль — у грецькій мові означає «схід». Анато́лько, Анато́лик; На́то́лько, На́то́лик; То́ля, То́лько. То́лик, То́люсь. *Кл. в.* Анато́лію! *По батьк.* Ана́то́лійович, Ана́то́лійвна.

Аско́льд — запозичене зі староскандинавської мови, де означає «спис» і «прави́ти». Аско́льдик, А́снк. *Кл. в.* Аско́льде! *По батьк.* Аско́льдович, Аско́льдівна.

Вади́м — означає «сперечатися, викликати незгоди». Вади́мко, Вади́монько, Вади́мочко, Вади́мчик; Ва́дько, Ва́дик. *Кл. в.* Вади́ме! *По батьк.* Вади́мович, Вади́мівна.

Веро́ніка — у грецькій мові означає «та, що приносить перемогу». Веро́на, Веро́нка, Веро́нця, Веро́ня, Веро́нька, Веру́нька, Ві́ра, Ві́ка, Віку́ся; Ні́ка. *Кл. в.* Веро́ніко!

Гали́на — у грецькій мові означає «спокій, тиша, штиль на морі». Гали́нонька, Гали́ночка, Га́ля, Гали́ня, Гали́ся, Га́лопка, Га́лочка. *Кл. в.* Гали́но!

Глі́б — запозичення зі скандинавської мови, що означає «нащадок Бога». Глі́бо, Глі́бонько, Глі́бочко, Глі́бцо. *Кл. в.* Глі́бе! *По батьк.* Глі́бович, Глі́бівна.

Діа́на — у латинській мові означає «бог». Ді́на; А́на, А́ня. *Кл. в.* Діа́но!

Едуа́рд — німецького походження, означає «власність» і «охоронець». Е́дик. *Кл. в.* Едуа́рде! *По батьк.* Едуа́рдович, Едуа́рдівна.

Е́мма — запозичене з німецької мови. Е́ма, Е́монька, Е́мочка. *Кл. в.* Е́ммо!

Жа́нна — запозичене із французької мови; жі́н. до Жа́н, Іва́н, що в давньоєврейській мові означає «Божа благодать; дар богів». Жа́на, Жа́ннонька, Жа́нничка, Жа́нонька, Жа́ночка, Жа́нуся, Жа́ся, Жа́сенька. *Кл. в.* Жа́нно!

Заха́р, Заха́рій — давньоєврейською означає «Божа пам'ять». Заха́ронько, Заха́рочко, Заха́рчик, Заха́рцо. *Кл. в.* Заха́ре! Заха́рію! *По батьк.* Заха́рович, Заха́рівна і Заха́рійович, Заха́рійвна.

Зо́я — у грецькій мові означає «життя». Зо́енька, Зо́ечка, Зо́йка. *Кл. в.* Зо́е! Зо́ю!

Ілля́ — давньоєврейською означає «мій Бог». Іла́ш, Іла́шко, Ілля́ша, Ілля́шка. *Кл. в.* Ілле! *По батьк.* Ілля́ч, Ілля́вна.

І́нна — у латинській мові означає «плаваю»; можливо, від болгарського скорочення імені Кате́ріна — І́на; раніше було лише чоловічим ім'ям. І́нонька, І́ночка, І́нуся, І́нусенька, І́нусечка, І́на, І́уся, І́уська, І́ня. *Кл. в.* І́но!

Кі́ра — з грецької мови; жі́н. до Кі́р, що означає «пан, володар; влада, право, сила». Кі́ронька, Кі́рочка, Кі́руся, Кі́русенька, Кі́русечка, Кі́руська. *Кл. в.* Кі́ро!

Кузьма́ — у грецькій мові означає «світ, порядок». Кузь, Кузько́, Кузьми́чок, Кузьми́на. *Кл. в.* Кузьмо́! *По батьк.* Кузьми́ч, Кузьми́вна і Кузьмо́вич, Кузьми́вна.

Мар'я — у грецькій мові означає «жінка»; старослов'янською «маря» є рошкя, Лар'їня, Лар'усенька, Л'бра, Л'бронька, Л'єся, Л'яля, Л'ялечка, Р'їся, Р'їсіня. *Кл. в. Лар'їсо!*

Макар — з грецької мови — «щасливий; блаженний». Макарко, Макаронько, Макарик, Макарчик, Макарьцо. *Кл. в. Макаре! По батьк. Макарович, Макарівна.*

Марія (Мар'я) — у давньосврейській мові означає «чинити опір, відмовлятися; бути гірким; кохана, бажана». Марійка, Марієчка, Марічка, Мар'юся, М'аня, М'анна, М'ашенька; М'юся; Мар'єчка, Мар'їчка, Мар'юся. *Кл. в. Маріє!*

Микіта — з грецької мови, означає «перемагаю». Микітко, Микітоцько, Микіточко, Микітка. *Кл. в. Микіто! По батьк. Микітович, Микітівна.*

Назар, Назарій — з давньосврейської мови, означає «він присвятив» (себе Богові). Назарко, Назаронько, Назарчик, Назарцо. *Кл. в. Назаре! По батьк. Назарович, Назарівна і Назарійович, Назаріївна.*

Ніна — з грузинської мови, можливо, від грецького імені Ніп. Нінонька, Ніночка, Нінуся, Нінуля, Нінця. *Кл. в. Ніно!*

Ольга — зі скандинавської — «свята». Оля, Оленька, Олечка, Ол'бня, Ол'бонька, Ол'б'єся, Ол'б'єсечка, Ол'б'їтка; Л'б'єся, Л'б'єсечка, Л'єся, Л'б'оля, Л'б'олечка. *Кл. в. Ольго!*

Остап — з грецької мови — «міцний, здоровий, урівноважений». Остапко, Остапчик, Стасько, Стасик, Ст'апко. *Кл. в. Остапе! По батьк. Остапович, Остапівна.*

Пилип — грецькою мовою — «якні любить копей». Пилипко, Пилипчик, Пилип'ок, Пилип'єць. *Кл. в. Пилипе! По батьк. Пилипович, Пилипівна.*

Раїса — у грецькій мові означає «легка». Раїсонька, Раїсочка, Р'ая, Р'аєнька, Р'аєчка, Р'аїня, Р'аїся, Р'аїця. *Кл. в. Раїсо!*

Роман — латинського походження, означає «римський, римлянин». Романко, Ром'анчик, Р'ома, Ром'ась, Р'омко, Ром'усь. *Кл. в. Ром'ане! По батьк. Ром'анович, Ром'анівна.*

Семен — давньосврейського походження, означає «той (Бог) чує». Сем'єно, Сем'єко, Сем'єко, С'єня, С'єнь. *Кл. в. Сем'єне! По батьк. Сем'єнович, Сем'єнівна.*

Сідір — грецького походження, означає «дарунок богині Ісиди». Сид'орко, Сид'орцо, Сид'орчик. *Кл. в. Сид'оре! По батьк. Сид'орович, Сид'орівна.*

Соломія, Салом'єя (Сол'оха) — давньосврейською мовою означає «мир». Солом'їйка, Солом'їєнька, Солом'їєчка, Сол'ошка, С'оля, С'олька; Л'юня; М'ія; І'я. *Кл. в. Соломіє! Салом'єє! Сол'охо!*

Тарас — грецькою мовою означає «бентежу, турбую» (буквально — «бунтівник»). Тар'аско, Тар'асик, Тар'асичок, Тарас'унчик, Тарас'уня, Тарас'уньо, Тар'ас'ю. *Кл. в. Тар'асе! По батьк. Тар'асович, Тар'асівна.*

Уляна, Оляна — запозичене з латинської мови; жін. до Улян, Юліан. Улянонька, Уляночка, У'ля, У'лечка, У'лька; Оляночка, Л'янка, Л'ян'юся. *Кл. в. Уляно! Оляно!*

Фелікс — з латинської — «щасливий». Фель, Ф'єля. *Кл. в. Ф'єліксе! По батьк. Ф'єліксович, Ф'єліксівна.*

Юрій — грецького походження, означає «хлібороб, плугатар». Юр, Ю'ра, Ю'рась, Ю'раш, Ю'русь; Жорж, Ж'бра, Ж'б'орик. *Кл. в. Ю'рію! По батьк. Ю'рійович, Ю'рійівна.*

Ярослава — слов'янською мовою — «яра» і «слава»; жін. до Ярослав. Я'єя, Я'єпочка, Я'єсіня; С'лава, С'лавічка, С'лавіця. *Кл. в. Ярославо!*

- 31 В'юн; корон; сом.
 169 Свиця.
 197 Волошки; дощ.
 203 Лялька; лелека; Марія.
 212 Явір; Пилип; Віра; Дон.
 221 Водій тролейбуса — жіпка.
 236 Сани; вугілля; ножиці; макарони.
 244 1. Весно. 2. Бібліотеки. 3. Дачу. 4. Монети. 5. Мікроскоп. 6. Банків.
 7. Метро. 8. Ком.
 247 Маленька праця краща за велике безділля.
 254 Добро відплатиться добром.
 264 Кунія; акація.
 266 1) миша; 2) діжа; 3) тиша; 4) калюжу; 5) листоноша; 6) дача.
 275 Куц; урвище.
 289 Дніпропетровськ; Київ; Донецьк; Одеса; Харків.
 296 1) каченя; 2) зайченя; 3) телям; 4) ведмежам; 5) оленяти; 6) курчатам; 7) собачат; 8) лоша.
 307 Немає у світі гірше над неволю.
 313 небезпека; необачність.
 343 Наука чужою мовою не пускає в людині глибокого коріння.
 361 залізний замок.
 368 1. Полуниця. 2. Сонях. 3. Жолудь.
 375 1. Комбайн. 2. Сльоза.
 409 Доброзичлива усмішка — це перший крок до порозуміння.
 425 «Якщо хочеш глибокі почуття передати в мистецтві, потрібно мати сильний розум».
 446 Одинак; місто; тривога; сім'я; п'ятак.
 457 1) $33 \times 3 + (3:3) - 100$; 2) $(333 - 33):3 = 100$.
 465 1. Четверо. 2. Дві. 3. Трое.
 466 Мудрий усе мовчить, а сто дурнів навчить.
 469 $1 + 2 + 34 + 56 + 7$.
 470 1. Кріт. 2. Квітень. 3. Кістка. 4. Клітка. 5. Бісквіт.
 505 1. Він. 2. Них. 3. Хто. 4. Отой. 5. Йому. 6. Увесь.
 507 Перед тим, як сісти їсти, не забудьте вимити руки.
 518 Стільки.
 520 Жодна.
 523 Чийсь.

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

- англ.* — англійська мова
відм. — відміна
відн. — відносний
власн. кільк. — власне кількісний
впр. — вправа
грец. — грецька мова
Д. в. — давальний відмінок
до н. е. — до нашої ери
додат. — додаток
жарг. — жаргонне слово
жін. (або ж.) — жіночий рід
З кн. — з книги
З тв. — з творів
заг. наз. — загальна назва
займ. — займеник
заст. — застаріле слово
Зн. в. — знахідний відмінок
зневажл. — зневажливе слово, вислів
імен. — іменник
ін. — інше
ірон. — іронічне слово, вислів
іст. — істота
істор. — історія
італ. — італійська мова
кг — кілограм
Кл. в. — кличний відмінок
латин. — латинська мова
м. — місто
М. в. — місцевий відмінок
м. гр. — м'яка група
мн. — множина
мор. — морська справа
Н. в. — називний відмінок
найвищ. — найвищий ступінь порівняння
невідм. — невідмінюване
незм. — незмінюване слово
неіст. — неістота
нім. — німецька мова
одн. — однина
означ. — означення
Ор. в. — орудний відмінок
особ. — особа
перев. — переважно
перен. — переносне значення
перс. — перська мова
підм. — підмет
по батьк. — по батькові
повн. — повна форма
поет. — поетичне слово
португ. — португальська мова
порядк. — порядковий
почат. ф. — початкова форма
прикм. — прикметник
прост. — простий
р. — рік
Р. в. — родовий відмінок
рідко. — рідковживане слово
розм. — розмовне слово
с. — сторінка
серед. (або с.) — середній рід
складн. — складний
співвідн. — співвідносний
ст. — століття
стягн. — стягнена форма
т. ін. — таке інше
тв. гр. — тверда група
уроч. — урочисте слово
франц. — французька мова
числ. — числівник
чол. (або ч.) — чоловічий рід
юр. — юридичний термін
якісн. — якісний